

KOL

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ,

ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1832 ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ
ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.

Συμβάσας κατά την Έλλάδα ανωμαλίας και

Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

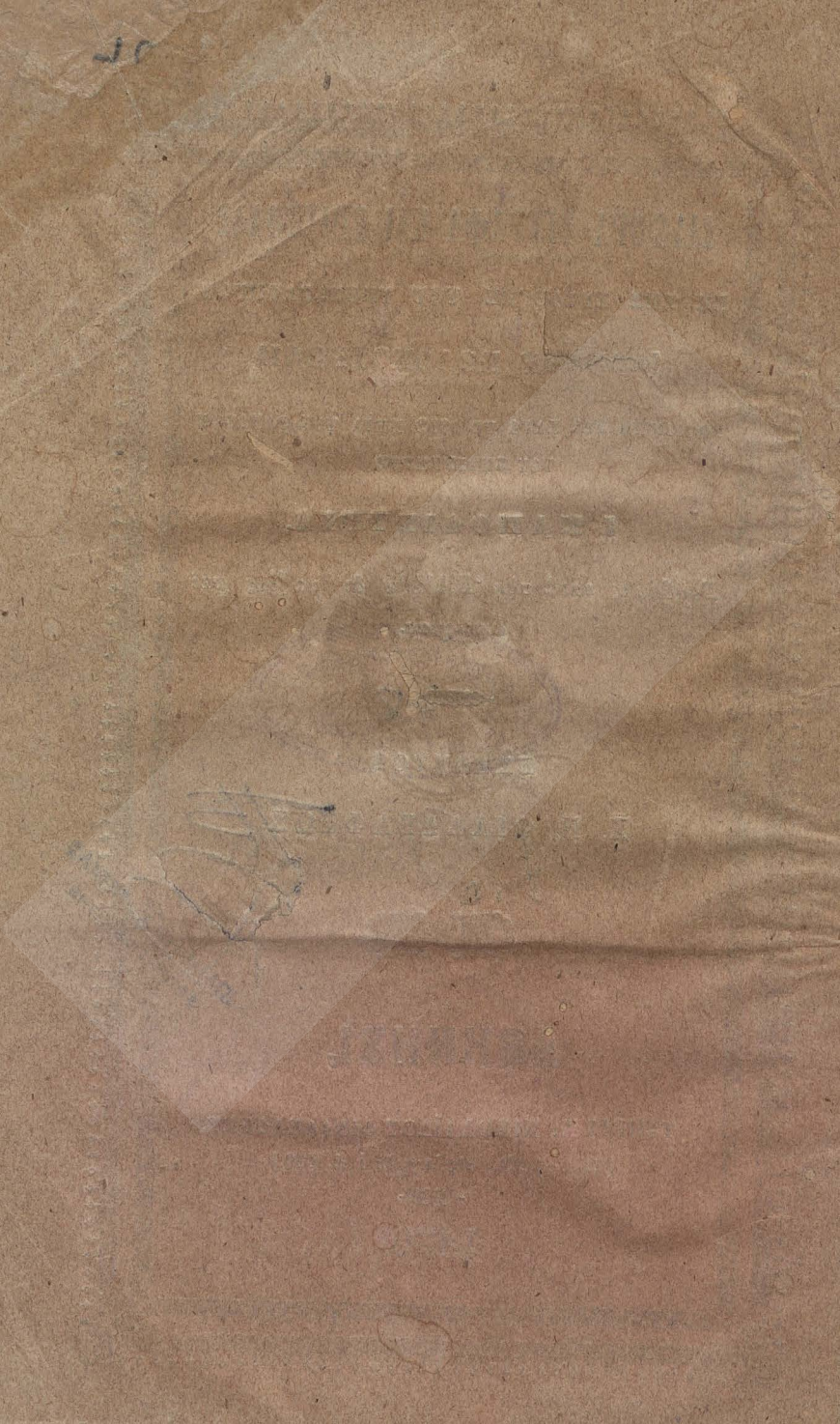
ΑΘΗΝΗΣ,

ΤΥΠΟΣ Χ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ.

(Παρά τῆ Πύλῃ τῆς Ἀγορᾶς Ἀριθ. 420.)

1856.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΓΕΝΝΑΙΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ,

ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1832 ΜΕΤΑ ΤΟΝ
ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Συμβάσας κατά την Έλλάδα ἀνωμαλίας καὶ ἀναρχίας.

ΕΚΔΟΝΤΟΣ

Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ.

ΑΘΗΝΗΣ Ι.

(ΠΑΡΑ ΤΗ: ΠΥΛΗ: ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΡΙΘ. 240).

1855.

ΑΡΧΗ ΕΠΙΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ

ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ε. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ

Ε. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Ε. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥ
1832

Οἱ κατὰ τὸ 1832 ἐνοικιασται τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἐνήγαγον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου πρὸς ἀποζημίωσιν, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐτροφοδοτήθησαν στρατιῶται ἑπτὰ ἡμισυ χιλιάδες περίπου ἐκ τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν, τὸν λογαριασμὸν τὸν ὁποῖον ὑπέγραψε καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἀνιβασιλείας ὁ πατὴρ μου, ὡς ἀρχιστράτηγος.

Ἄν δικαίως ἢ ἀδίκως συρώμεθα ἡμεῖς ἤδη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διὰ τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις, ὀδύναται τις νὰ κρίνῃ γνωρίζων τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἀνώμαλον καὶ παραχῶδῃ κατάστασιν τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὰ τότε συμβάντα. Διὰ τοῦτο ἐπιχειρῶ νὰ ἐκθέσω ταῦτα ἐν συντόμῳ, πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὁποίων καταχωρῶ καὶ διακόσια περίπου ἔγγραφα (α), ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Ἰω. Καποδίστρια μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν τακτικὴ καὶ νόμιμος Κυβέρνησις δὲν ὑπῆρξε, τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν διεδέχθη ἡ ἀναρχία καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, οἵτινες ἐσπάραττον τὴν πατρίδα, αἱ δὲ λεηλασίαι καὶ βιαιοπραγίαι ἐμάστιζον τοὺς κατοίκους. Ὁ μακαρίτης πατὴρ μου, ὡς στρατιωτικὴ ἀρχὴ, τὴν ὁποίαν οὐδεμίαν νόμιμος Κυβέρνησις μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως ἀφήρσεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐντὸς τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ἀπεφάσισεν ἐν τοιαύταις ἀνώμαλοις περιστάσεσι, κατὰ πρόσκλησιν τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, νὰ προφυλάξῃ τινὰς

(α) Περὶ τούτων ὑπάρχουν ἀρκεταὶ ἑκατοστύαι ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ ἐμπεριέχουν πολλὰς προσβολὰς προσωπικὰς δὲν δημοσιεύω, εἰμὴ, ἐὰν προσκληθῶ.

ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ἐκ τῶν διαρπαγῶν καὶ τῶν λεηλασιῶν, αἵτινες δεσπόζουσαι ἀλλαχοῦ ἠπείλουν καὶ αὐτάς· ἐφ' ᾧ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν στρατὸν, καὶ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἱ διάφοροι ὀπλαρχηγοὶ ἕκαμον χρῆσιν διαφορῶν ἐθνικῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν· καὶ αὕτη εἶναι ἡ πηγή τῶν κατ' αὐτοῦ ἤδη ἐγερθεισῶν ἀπαιτήσεων.

Δὲν παραπονοῦμαι κατὰ τῶν ἀντιδίκων μου διὰ τὴν ἄδικον ταύτην ἀγωγὴν, ὅσον παραπονοῦμαι ἐναντίον τῶν κατὰ καιροῦ Κυβερνήσεων, καθότι λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις, ὑφ' ὧν ἐγεννήθη ἡ ἀπαίτησις αὕτη, ἔπρεπε νὰ λύσωσι τὴν διαφορὰν αὐτὴν, οὔσαν μᾶλλον διοικητικῆς φύσεως καὶ ὄχι ν' ἀφήσῃ αὐτὴν διαιωνιζομένην εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων μας. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ εἶναι καὶ λυπηρὸν νὰ βλέπη τις ἀναμειγμένους εἰς τὴν δίκην αὐτὴν πολλοὺς, τοὺς ὁποίους ἠναγκάσθη νὰ προσκαλέσω ὡς ὁμοδίκους, τῶν ὁποίων αἱ πράξεις πολυειδῶς ὑπηρετησάντων τὴν πατρίδα, κατέχουσιν ἱκανὰς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν οἵτινες κατέβησαν εἰς τὸν τάφον, ἐγκαταλείψαντες τὰς οἰκογενείας των λιμοκτονοῦσας καὶ ἐπιβεβαρημένας δι' ὑπερόγκων χρεῶν, ἐνῶ ἄλλοι χαίρωνται ἀκόπως τὰ ἀγαθὰ τῶν ἰδρώτων των, καὶ παράδειγμα ἀναφέρω μόνον τὸν Τζαβέιλαν καὶ τὸν Χατζῆ Χρήστον.

Ἐκ τῶν κάτωθεν ἐγγράφων θέλει ἀποδειχθῆ, ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο τοιαύτη χρῆσις τῶν ἐθνικῶν προσόδων, εἰς τὰ πλεῖστα μάλιστα διηρπάγησαν καὶ τὰ ἰδιωτικά.

ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΖΩΝΤΟΣ ἔτι τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάν. Καποδίστρια ὑπῆρ-
χε ζωηρὰ ἀντιπολίτευσις ἐν Ἰδρα. Ἴδου τί ἔγραφεν ὁ Ζαί-
μης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου πρὸς τὸν Θ. Κολο-
κοτρῶνην.

Κύριε

Ἀνάρμοστον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ νὰ ἐπέμβω εἰς
τὴν ἀνάπτυξιν παρελθόντων πραγμάτων, ὅλοι γνωρίζομεν πῶς
αὐτὰ διέτρεξαν· περιορίζομαι λοιπὸν, κινούμενος ἀπὸ πατριω-
τισμὸν καὶ ἀπὸ ἰδιαιτέραν ὑπόληψιν, τῆς ὁποίας πάντοτε ἐφύ-
λαττον πρὸς τὸν ἑαυτόν σας, νὰ σᾶς εἰπῶ μόνον περὶ τῶν τω-
ρινῶν.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι πλέον εἰς τὸν κόσμον
(ἀξιοθρήνητος κατ' ἀλήθειαν ἢ στέρησίς του). Ἐχων ἀξιοσύνητα ἔ-
ξοχον καὶ αὐτὸς ἦτον ἐκεῖνος, ὅστις ἠδύνατο νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν
ἡσυχίαν, ἀλλ' ὡς εἶπον ἐξέλειπεν. Ἄν ἐπιμείνωμεν νὰ διατηρή-
σωμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν διαίρεσιν, κατ' ἐμὴν ἰδέαν, ἀλλοίμορον
καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν πατρίδα.

Πολὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σας, κύριε Κολοκοτρῶνη, τὸ
νὰ ἐνεργήσητε νὰ ἐνωθῇ τὸ ἔθνος δι' ἐνὸς ἐντίμου συμβιβασμοῦ,
διὰ νὰ διαφυλάττῃ τὴν αὐτονομίαν του, καὶ νὰ στερεωθῇ ὑπὸ
πατρικὴν κυβέρνησιν.

Καιρὸς δὲν εἶναι οὔτε νὰ μᾶς φοβερῆσητε, οὔτε νὰ σᾶς φοβε-
ρίσωμεν· καιρὸς εἶναι νὰ προλάβωμεν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὃ
ὅποῖος θὰ ἐτοιμάσῃ τὴν καταστροφὴν μας. Συγχωρήσατέ μοι τὸ
θάρρος καὶ δεχθῆτε τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεώς μου, μεθ' ἧς
ὑποσημειοῦμαι.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας

Ἄνδρέας Ζαΐμης.

1831 Ὀκτωβρίου 5 ἐξ Ἰδρας.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου, ἡ Γερουσία ἀνέθεσε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κράτους εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν, συγχειμένην ὑπὸ τοῦ Αὐγουστίνου Καποδίστρια, προέδρου, Θ. Κολοκοτρώνου καὶ Ἰω. Κωλέττου, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 258 27 Σεπτεμβρίου 1831 ἔγγραφον (α).

Ἡ διοικητικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἐκτάκτους περι-

(α) ἀριθ. 258.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ δυστοχίαν τῆς πατρίδος, ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Α. Καποδίστριας δὲν ὑπάρχει ἤδη.

Ἐπειδὴ ἡ Γερουσία, ὡς σῶμα κυβερνητικὸν, χρεωστεῖ νὰ λάβῃ πρόνοιαν χωρὶς μικρᾶς ἀναβολῆς περὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας καὶ περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως κυβερνητικῆς ἀρχῆς.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν § ΙΓ'. τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως, εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν παρόντων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως.

Ψηφίζει

Α'. Μία τριμελὴς ἐπιτροπὴ θέλει ἀναλάβει τὰ χρέη τῆς κυβερνήσεως προσωρινῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ.

Β'. Μέλη αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς διορίζονται οἱ κύριοι Αὐγουστίνος Α. Καποδίστριας, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ Ἰωάννης Κωλέττης.

Γ'. Ὁ κύριος Αὐγουστίνος Α. Καποδίστριας ὀνομάζεται πρόεδρος αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς.

Δ'. Ἡ Γερουσία δι' ἐπίτηδες διορισθείσης ἐπιτροπῆς θέλει καταγίνει εἰς τὴν ταχεῖαν σύνταξιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Ἐν τοσούτῳ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἀναλαμβάνει εὐθὺς τὰ ὑψηλὰ χρέη τῆς, καὶ καταγίνεται εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν συγκάλεισιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως.

ὁ Πρόεδρος Δημ. Τζαμαδός

ὁ γραμματεὺς Γ. Ἀναγνωστάκης.

Ἐν Ναυπλίῳ 27 Σεπτεμβρίου 1831.

στάσεις συνεκάλεσεν ἀμέσως ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἣτις συνήλθεν ἐν Ἀργεῖ τὸν Δεκέμβριον. Ὁ Κολοκοτρώνης ἐνώπιον αὐτῆς παρητήθη, ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπρότεινεν εἰς τοὺς πληρεξουσίους νὰ κυβερνᾷ τὸ κράτος μόνον ὁ πρόεδρος Αὐγουστῖνος. Ἡ πρότασις αὕτη παρεδέχθη ὑπὸ τῶν πλείστων πληρεξουσίων τῶν ὁποίων ὁ πρόεδρος ἀπέστειλε καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς 15 Δεκεμβρίου 1831 εὐχαριστήριον ἔγγραφον πρὸς τὸν προτεινάντα. (α)

Ὁ δ' Αὐγουστῖνος οὕτως ἀνεγνωρίσθη Κυβερνήτης καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν πρέσβειων τῶν συμμάχων δυνάμεων, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐν Λονδίῳ συμμαχικοῦ συμβουλίου.

(α) ἀριθ. 4.

Ἡ ΠΕΜΠΤΗ ΒΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΒΛΕΥΣΙΣ.

*Πρὸς τὸν Κύριον Θεόδωρον Κολοκοτρώνην
Γενικὸν ἀρχ. τῶν Πελοπον. ὄπλων.*

Ὁ προκαταρκτικὸς λόγος τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Προέδρου κυρίου Α. Α. Καποδίστρια ἐχορήγησε πρὸς τὴν συνέλευσιν τὰς γενικὰς γνώσεις, ὅσον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους, τόσον καὶ περὶ τῶν διοικητικῶν πράξεων τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ Συνέλευσις ἀποδεχομένη ὁλοκλήρως ταύτας, προθυμεῖται νὰ διακοινώσῃ πρὸς ὑμᾶς, κύριοι, τὴν πλήρη εὐχαρίστησίν της καὶ ὡς πρὸς τὴν χαρακτηρίζουσαν ὑμᾶς σύνεσιν καὶ ἐνθερμον ζῆλον, διὰ τῶν ὁποίων ἐδικαιώσατε κατ' ἔκτασιν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, καὶ ὡς πρὸς τὴν καταλληλότητα τῶν μέτρων, δι' ὧν διατηρήθη ἀσάλευτος ἡ γενικὴ εὐταξία καὶ εἰρήνη τοῦ κράτους, μετὰ τὴν πικροτάτην δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς καὶ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ πρόεδρος ἡ νομιμότητος τοῦ κράτους οἱ γραμματεῖς
Δημήτριος Τζαμαδός. Σ. Παρθενόπουλος, Γεωρ. Αἰνιάν.

Ἄφ' οὗ ὁ Κωλέττης ἀπεβλήθη τῆς θέσεώς του, ὡς μέλους τῆς κυβερνήσεως, ἠνώθη μετ' ἄλλων ὁπαδῶν τῆς ἐν Ὑδρα ἀντιπολιτεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐνίσχυσαν. Τότε ἡ διχόνοια ἠϋξήσε καὶ ἤρξατο ἐμφύλιος ῥήξις ἐντὸς τοῦ Ἄργους, ὅτε ὁ Κωλέττης μετὰ τῶν λοιπῶν ἐβιάσθησαν διὰ τῶν ὅπλων καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Μέγαρο καὶ Περαχώραν. Ἐκεῖ ἠνώθησαν καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξ Ὑδρας ἀντιπολιτευομένων καὶ ἅπαντες ὁμοῦ ἔπλασαν κυβέρνησιν τινα, τὴν τῶν Μεγάρων καλουμένην, ἣτις διένειμε πολλὰς χιλιάδας διπλωμάτων.

Ὁ δ' Αὐγουστῖνος, μετὰ τῶν πλείστων πληρεξουσίων καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ τῶν ὑπουργῶν, οἱ ὁποιοὶ ἦσαν ἐπὶ τοῦ Ἰωάννου Καποδίστρια διωρισμένοι, εἰσῆλθον εἰς Ναύπλιον καὶ, ὡς τακτικὴ κυβέρνησις, ἐξεπλήρουν τὰ καθήκοντά των, ἀναγνωρισθέντες καὶ παρὰ τῶν πρέσβειων κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν ἐν Λονδίῳ συμβουλίων. Ἡ κυβέρνησις αὕτη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως διέταξε νὰ συστηθῶσι διὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Κολοκοτρώνη δέκα τάγματα ἐκ Πελοποννησίων (διότι πολλοὶ στρατιῶται τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων ἐλειποτάκτησαν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν) μετὰ παλαιῶν ἀξιωματικῶν, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1832 ἔγγραφόν τῆς (α).

(α) ἀριθ. 6.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Θεωροῦσα ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν στρατιωτικὴν τῆς δύναμιν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ προλάβῃ τὰ ἐλεθρία ἀποτελέσματα τῆς ἐσωτερικῆς ἀταξίας, τὴν ὁποίαν ἡ κακοβουλία ἐνέσπειρε καὶ ἐμψυχώνει διὰ στασιαστικῶν κινήματων.

Θεωροῦσα διὰ πολλοὺς λόγους ὠφέλιμον ἡ ἐπαύξεισις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως νὰ συγκροτηθῇ ἐκ Πελοποννησίων,

Και τὸ ὑπ' ἀριθ. 3357 τῆς 29 Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔ-

Διατάττει

Α'. Ἡ νέα αὐτῆ στρατολογία θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τέσσαρας χιλιάδας ἀνδρας, καὶ θέλει ληφθῆ κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τὰς διαφοροὺς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Σπάρτης.

Β'. Ἡ δύναμις αὐτῆ θέλει διοργανισθῆ εἰς δέκα τάγματα κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐλαφρῶν, καὶ θέλει τροφοδοτεῖσθαι καὶ μισθοδοτεῖσθαι ὡσαύτως.

Γ'. Ὅταν ἡ ποσότης τῶν στρατολογηθέντων δύναται ν' ἀπαρτίσῃ τάγμα, θέλει ἐπιθεωρεῖσθαι καὶ καταλογίζεσθαι. Ἐκαστον τάγμα θέλει λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου.

Δ'. Οἱ λοχίαι, ἀνθυπολοχαγοὶ, ὑπολοχαγοὶ, λοχαγοὶ, ὑποταγματάρχαι καὶ ταγματάρχαι, θέλουν εἶσθαι εἰς τὰ τάγματα ταῦτα, ἀπὸ τοὺς ἤδη καταγεγραμμένους ἀξιωματικοὺς εἰς τὸ ταξιαρχικὸν σῶμα, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἔθνικὴν φρουρὰν τῆς Πελοποννήσου, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει τὰ εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους ἀνήκοντα δικαιώματα. Ὅταν ὅμως παύσῃ τῆς ἐνεργείας διὰ διαταγῆς τῆς κυβερνήσεως, οἱ ἀξιωματικοὶ θέλουν μισθοδοτεῖσθαι ὡς καὶ πρότερον ταξιαρχικῶς.

Ε'. Ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς τῆς Πελοποννήσου ἐπιφορτίζεται τὴν στρατολογίαν ταύτην, ὃ αὐτὸς θέλει ὑποβάλλει διὰ τῆς γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν ἐπικύρωσίν μας τοὺς νέους βαθμοὺς τῶν ἐκ ταξιαρχικοῦ καὶ τῆς ἔθνικῆς φρουρᾶς διαφορῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεὺς τῆς κυβερνήσεως θέλει διακοινῶσαι τὸ παρὸν πρὸς οὐς ἀνήκει καὶ θέλει ἐνεργῆσαι τὸν ταγματισμὸν τῆς στρατολογηθείσης δυνάμεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Ἰανουαρίου 1832.

ὃ ἐπὶ τῶν στρατ. γραμματεὺς

Π. Ρόδιος

ὃ πρόεδρος

Α. Α. Καποδίστριας

τους ἑγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου (α).

(α) Αριθ. 3357.

Ναυπλία τὴν 29 Ἰανουαρίου 1832.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ.

Κολοκοτρώνη.

Ἡ κυβέρνησις διατάξασα στρατολογίαν καὶ διοργανισμὸν ταγμάτων ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἐνόμισεν ἔγκαιρον καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν ὀκκιωμάτων, εἰς μισθὸν καὶ τροφοδοσίαν τῶν περὶ τὸ γεν. ἀρχηγεῖον τῆς Πελοποννήσου. Κατὰ διαταγὴν λοιπὸν τῆς κυβερνήσεως σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω ὅτι σᾶς ἐπιτρέπεται τὸ κῦρος νὰ ἔχητε περὶ ὑμᾶς.

Δύο ὑπασπιστὰς { ὁ μὲν Α'. ὑποταγματάρχης.
δὲ Β'. λοχαγός.

Δύο γραμματεῖς { ὁ μὲν Α'. βαθμοῦ ὑποταγματάρχου.
δὲ Β'. λοχαγοῦ.

Ἐπτὰ ἀκολούθους { οἱ μὲν δύο λοχίαι.
οἱ δὲ δύο δεκανεῖς.

οἱ δὲ τρεῖς στρατιῶται.

Τὰ δικαιώματα εἰς μισθὸν, τροφήν, καὶ νομὴν θέλουσιν εἶσθαι.

	μισθὸς κατὰ μῆνα	ἡμερ. μερίδ. ἄρτου.	ὀκάδες κριθῆς.
Τοῦ μὲν γενικοῦ ἀρχηγοῦ φοίνικες	1000	8	9
Τοῦ δὲ ὑπασπιστοῦ πρώτου	140	2	4
Τοῦ δὲ ὑπασπιστοῦ Β'.	120	2	4
Τοῦ Α'. γραμματέως	480	2	4
Τοῦ Β'.	100	2	4

Τῶν δὲ ἀκολούθων, ἕκαστος κατὰ τὸν ὅποιον ἔχει βαθμὸν.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ἤδη περὶ ὑμᾶς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Δέχθητε, Κύριε γεν. ἀρχηγέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεὺς

Π. Γ. Ῥόδιος.

Ἀφ' οὗ διετίθετο καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ μετὰ ταῦτα ὀνομασθέντος ἀρχιστρατήγου, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5879 τῆς 24 Μαρτίου 1832 ἔγγραφον, οἱ ἐν Μεγάροις, ἐνισχυθέντες διὰ τῶν λειποτακτῶν καὶ ἄλλων ὀπλιτῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῶν παραινέσεων τοῦ Θειροῦ, ὅστις ἀπῆλθεν εἰς Μέγαρα καὶ ὑπετίθετο ἀντιπρόσωπος τῆς Βαυαρίας, εἰσέβαλον εἰς Κόρινθον καὶ, νικήσαντες τὰ ἐκεῖ στρατεύματα τῆς κυβερνήσεως, ἔφθασαν ἐξωθεν τοῦ Ναυπλίου, ὅτε ἠναγκάσθη ὁ Αὐγουστίνος καὶ παρητήθη, ἀναθέσας τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν του εἰς τὴν Γερουσίαν.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Αὐγουστίνου ἡ Γερουσία, περικυκλωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὄχλου, διώρισε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 320 ψηφίσματός της τὴν 28 Μαρτίου 1832 πενταμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἦσαν ἐκ τῶν ἀντιφερομένων μερῶν, ἐν αἷς ἦτο καὶ ὁ Κολοκοτρώνης, ὅστις παραιτηθεὶς ἀντικατέστη διὰ τοῦ Δ. Πλαπούτα (α).

(α) ἀριθ. 320.

Ἐν Ναυπλίῳ 28 Μαρτίου 1832.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ χρονολογημένον τὴν 28 τοῦ φθίνοντος ἔγγραφον τοῦ κυβερνήτου Α. Α. Καποδίστρια, δι' οὗ ἐναποτίθησιν εἰς τὸ σῶμα τῆς γερουσίας τὴν κυβερνητικὴν ἐξουσίαν, ἔτι δὲ τὴν ἐπισυνημμένην εἰς τοῦτο διακοίνωσιν τῶν κυρίων ἀντιπρέσβειων τῶν τριῶν συμμάχων Δυναμῶν, γεγραμμένην τὴν 28 τοῦ ἰδίου.

Θεωροῦσα τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς πατρίδος καὶ ὀφείλουσα νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας, ἥτις εἶναι ὁ ὑπέρτατος νόμος,

Ψηφίζει

Α'. Μία πενταμελῆς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη παρὰ τῶν κυρίων

Ἄλλ' οἱ ἐν Μεγάροις στρατοὶ, συγκεντρωθέντες εἰς Ἄργος καὶ μαθόντες τὸν διορισμὸν τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐζήτησαν τὴν ἀλλαγὴν μελῶν τινῶν, καὶ τὴν αὐξησίῳ των ἔγραψαν δὲ καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Κύριε πρόεδρε.

«Εἶδομεν ἐν ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 18 καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς οὔτε σᾶς ἐγνωρίσαμεν οὔτε δυνάμεθα νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὡς διοικητικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος, ἂν προτοῦ δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ προταθέντος μέλους Κώνστα Βότζαρη, καὶ ἂν δὲν πραγματοποιηθῶσιν αἱ συμφωνηθεῖσαι πράξεις, οἷον ἡ προκήρυξις περὶ τῆς ἐθνικῆς συνελύσεως, καὶ τελευταῖον ἂν τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ὀρκισθῶσι κατὰ τὸν νόμον ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων».

Ἐκ τούτων ἡ Γερουσία ἠναγκάσθη καὶ παρεδέχθη τὰς προτάσεις τῶν ἐν Ἄργει ὀπλαρχηγῶν. Καὶ ἡ διοικητικὴ

Κ. Θ. Κολοκοτρώνη, Α. Ζαΐμη, Ιω. Κωλέττη, Α. Μεταξά, καὶ Β. Μπουτούρη, θέλει ἀναλάβει τὰ χρέη τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ θέλει κυβερνήσει μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ.

Β'. Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος θέλει κυβερνᾶ κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 277. καθήκοντα τῆς παυσάσης διοικητικῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, τροπολογημένα κατὰ τὸ ὅσον οὕτω ἐκδοθησόμενον ψήφισμα τῆς Γερουσίας.

Γ'. Ἐπειδὴ οἱ κύριοι Θ. Κολοκοτρώνης, Α. Ζαΐμης καὶ Β. Μπουτούρης εἶναι ἀπόντες, διορίζεται προσωρινῶς ὁ Κύριος Δ. Καμπάνης μέλος τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐνεργῇ, ἕως οὗ φθάσει εἰς τὴν καθέδραν ἐν μέλος ἐκ τῶν ἀπόντων.

Δ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.
 ὁ πρόεδρος ὁ γραμματεὺς
 Δ. Τζαμαδός. Παναγ. Βάρβογλης.

ἐπιτροπή ἐγένετο ἐπταμελής διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 330 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας (α).

(α) ἀριθ. 330.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 Ἀπριλίου 1832.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς κατὰ τὴν 27 Μαρτίου καὶ 1 Ἀπριλίου διακοινώσεις τῶν κυρίων ἀντιπρέσβειων τῶν Σ. συμμάχων Δυνάμεων, βάσιν ἐχούσας τὸ πρωτόκολλον τῆς 7 Μαρτίου·

Παρατηρήσασα τὰς αἰτήσεις τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν ἀποσταλεισῶν παρὰ τῶν κατοίκων ταύτης ἕνεκα τοῦ ἀπειλουμένου κινδύνου·

Ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὀλοτελῆ κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας·

Ἀναγνοῦσα τὸ ἀπὸ 31 Μαρτίου ἔγγραφον τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη·

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς, καθ' ἃ ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσι καὶ ἕτερα δύο μέλη εἰς τὴν συστηθεῖσαν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 320 ψηφίσματος.

Ψηφίζει.

Α'. Ἡ κατὰ τὸ ἄ. Ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 320 ψηφίσματος συσταθεῖσα διοικητικὴ ἐπιτροπὴ καθίσταται ἐπταμελής, συγκειμένη ἐκ τῶν κυρίων, Γ. Κουντουριώτου, Δ. Ἰψηλάντου, Α. Ζαΐμη, Α. Μεταξᾶ, Ἰω Κωλέτη, Δ. Πλαπούτα, καὶ Σ. Τρικούπη, καὶ αὕτη θέλει ἀναλάβει τὰ χρέη τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τὸ ὄνομα διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλει κυβερνήσει μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος, ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 277 καθήκοντα τῆς παυσάσης διοικητικῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, τροπολογημένα κατὰ τὸ ὅσον οὐπὼ ἐκδοθησόμενον ψήφισμα τῆς Γερουσίας.

Β'. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεώς τινος τῶν μελῶν τῆς ῥηθείσης διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Γερουσία θέλει ἀντικαταστήσει

Διὰ δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 337 τῆς 7 Ἀπριλίου 1832 ὁμοίου ψηφίσματος ὠρίσθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἐξουσία τῆς ρηθείσης ἐπταμελοῦς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς (α).

ἕτερον, διὰ δὲ ἀπουσίαν θέλει διορίσει ἄλλο μέλος, ἐπέχον προσωρινῶς τὸν τόπον τοῦ ἀπόντος.

Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου.

ὁ πρόεδρος

ὁ Γραμματεὺς

Παναγ. Βάρβογλης.

(α) ἀριθ. 337.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 7 Ἀπριλίου 1832.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ.

Κατὰ συντέπειαν τοῦ ἀ. ἄρθρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 330 ἐκδοθέντος καταστατικοῦ ψηφίσματος.

Ψηφίζει.

Α'. Εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐμπιστεύεται ἡ διοίκησις τοῦ κράτους μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἡγεμόνος κυριάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἢ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ ἡ φροντίς πρὸ πάντων περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας αὐτοῦ καὶ ἡσυχίας, κατὰ τὰς βάσεις τῶν ψηφισμάτων καὶ πράξεων τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν ἐπὶ ταῦτα θεμελιωμένων ψηφισμάτων τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐξαιρέσεις, φυλαττομένων ὁμῶς ἀκρατῶν τῶν περὶ προσωπικῶν ἀσφαλειῶν τοῦ πολίτου κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τῶν πρακτικῶν τῆς ἀ. συνεδριάσεως τῆς Δ'. ἐν Ἄργει ἐθνικῆς συνελεύσεως.

1. Ἡ δύναμις τῶν ἄρθρων Β'. καὶ Γ'. τοῦ Α'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐναπόκειται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν κυριάρχην ἡγεμόνα, εἰς περίπτωσιν δὲ διακοινώσεων ἀναφορικῶς εἰς αὐτὸν, ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνώνεται μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν διὰ νὰ γίνῃται ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις περὶ ἀπαντήσεως, ἐὰν ἀπαιτεῖται, καταχωρουμένου τοῦ πρακτέου εἰς τὰ πρακτικά τῆς γερουσίας.

Ἡ παύσασα νόμιμος Κυβέρνησις τοῦ Αὐγουστίνου εἶχε δημοπρατήσῃ τὰς προσόδους διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὸν ἠθέλε νὰ ἀκυρώσῃ παρανόμως καὶ παραλόγως τὰς δημοπρασίας ταύτας καὶ πρὸς τοῦτο ἐ-

Ἡ δὲ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὰς ἀναφοράς τῆς γερουσίας, αἱ ὁποῖαι θέλουν διευθυνθῆ εἰς αὐτὴν, πρὸς τὸν ἐκλεχθέντα κυριάρχην ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐλεύσεώς του, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, καὶ πρὸς τὰς Σ. συμμάχους δυνάμεις, εὐχαριστηρίους διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγαθοεργίας των, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος.

2. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα δυνάμει τοῦ ἄρθρ. Γ. καὶ Δ'. τοῦ Β'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ τοῦ 13 παραγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς 13 συνεδριάσεως τῆς αὐτῆς συνελεύσεως, ν' ἀναπληρώσῃ ἅπαξ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ ἐλλείποντα μέλη τῆς γερουσίας εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου τῶν μελῶν αὐτῆς ἀριθμοῦ, κατὰ τὸ Β'. ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, προσκαλοῦσα καὶ τοὺς ἀπόντας γερουσιαστας εἰς τὰ χρέη των.

Ἐκ δὲ τοῦ 5'. ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, ἐξαιροῦνται μόνον αἱ περὶ τὰ δικαστικὰ καὶ τὰς δημογεροντίας, μεταρρυθμίσεις καὶ διοργανισμὸς, εἰς τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῆς γερουσίας· ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ τῶν δημογερόντων ἐναπόκειται εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ 1 ὅμως ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ἐν γένει τῆς γερουσίας, ἐναπόκειται εἰς τὴν γερουσίαν, διὰ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀνάγκη τῶν παρουσῶν τῆς πατρίδος περιστάσεων τὴν κατέστησεν.

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις θέλει συγκαλεσθῆ παρὰ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 15'. ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος, ἀλλ' οἱ περὶ τῶν ἐκλογῶν τύποι θέλουν διατάττεσθαι μὲ τὴν σύμπραξιν τῆς γερουσίας.

3. Ἀναβάλλεται ὁ 1 παράγραφος τοῦ Ζ'. ἄρθρου, καὶ ὁλόκληρον τὸ Θ'. ἄρθρον τοῦ Γ' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄρθρων Δ'.

ζήτησε τὴν γνώμην τῆς γερουσίας, ἥτις ἐγνωμοδότησε νὰ ἐκτεθοῦν εἰς δημοπρασίαν μόνον αἱ μὴ δημοπρατηθεῖσαι εἰσέτι ἐπαρχίαι, αἱ δὲ ἐκποιηθεῖσαι νὰ ἀκυρωθῶσι ἐὰν συνέβη παρανομία τις.

καὶ Ε'. τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῆς Γερουσίας, κατὰ τὸ ζ'. ἄρθρον τοῦ Β'. ψηφίσματος.

4. Τὰ ἄρθρα Β' καὶ Γ' τοῦ Δ'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως ἀναβάλλονται· ἡ δὲ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ διευθύνει τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ κράτους, χρεῖας δὲ δοθείσης βελτιώσεως εἰς αὐτάς κατὰ τὸ α'. ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῆς γερουσίας.

5. Τὰ ψηφίσματα Ε' καὶ Η'. τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως ἀναβάλλονται, εἰς δὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ΣΤ'. ψηφίσματος ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῆς γερουσίας.

6. Τὸ Θ'. ψήφισμα τῆς αὐτῆς συνελεύσεως ἀναβάλλεται ἀλλὰ προσδιορίζεται μηνιαῖος μισθὸς τῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἀνά φοιν. 800 εἰς ἕκαστον μέλος.

7. Ἡ δύναμις τοῦ Β'. ἄρθρου τοῦ 1 ψηφίσματος τῆς αὐτῆς συνελεύσεως ἀναβάλλεται.

8. Τὰ ἄρθρα Β' καὶ Γ' τοῦ ια'. ψηφίσματος τῆς αὐτῆς συνελεύσεως ἀναβάλλονται· ἡ δὲ δύναμις τοῦ α'. ἄρθρου ἐνεργεῖται συναίεσις τῆς γερουσίας κατὰ τὸ Ζ'. ἄρθρον τοῦ Β'. ψηφίσματος.

9. Τὸ ς'. ἄρθρον τοῦ ιβ'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως ἀναβάλλεται καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸ περὶ τῆς δημοσίας ἀγωγῆς.

Β'. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συνάξῃ τοὺς ὑπάρχοντες πόρους τοῦ κράτους καὶ νὰ πληροφορήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν γερουσίαν περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καθυποβάλλουσα εἰς αὐτὴν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους τοῦ παύσαντος Μαρτίου παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ὀφειλομένων ἐν γένει. Θέλει προσέτι ὑποβάλλει καὶ τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν διὰ μίαν τριμηνίαν καὶ θέλει λάβει τὴν γνώμην τῆς γερουσίας περὶ τοῦ ποιητέου, εἰς πᾶσαν συμπίπτουσαν ἔλλειψιν καὶ ἀπαιτουμένην οἰκονομίαν.

Ἐπειδὴ δ' οἱ ὑπουργοὶ καὶ τινὰ μέλη τῆς διοικήσεως δὲν ἤρξασθησαν εἰς τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, ἀλλ' ἐπέμενον νὰ ἀκυρωθῶσι καὶ αἱ νομίμως δημοπρατηθεῖσαι ἐπαρχίαι, συνενοήθησαν μετὰ τῶν ἐν Ἀργεῖ ὀπλαρχηγῶν, καὶ τις ἐξ

Γ'. Εἰς περίπτωσιν ἀναπληρώσεως ἢ διορισμοῦ τινὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς γερουσίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 106. 113. 114. 118. καὶ 123. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 152, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ψηφίσματος, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἀπὸ τὸν διπλοῦν κατάλογον τῶν ὀνομάτων, τὰ ὅποια ἡ γερουσία κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς θέλει δώσει ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

Εἰς δὲ περίπτωσιν διορισμοῦ δικαστοῦ κατὰ τὰ ἄρθρ. 10, 18, 89, καὶ 102. τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν ἀνάγκην, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, ἀπὸ τὸν τριπλοῦν κατάλογον, τὸν ὅποιον ὡσαύτως ἡ γερουσία κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς θέλει δώσει.

Δ'. Τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλου νὰ παρευρίσκωνται καὶ νὰ συνυπογράφουν εἰς ὅλα τὰ ἐκδιδόμενα παρ' αὐτῆς διατάγματα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, προσυπογραφομένου εἰς ταῦτα καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνήκουσιν. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ ἀπουσίας τινὸς τῶν μελῶν αὐτῆς τὰ πέντε παρόντα ἀπαρτίζουσι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν.

Ε'. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, καὶ ὅταν ἐν μέλος αὐτῆς δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς γνώμης μὲ τ' ἄλλα, καταχωρεῖ αἰτιολογημένην τὴν γνώμην του εἰς τὰ πρακτικά τῆς, πλὴν ὑπογράφει.

ΣΤ'. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως ἢ θανάτου τινὸς τῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἀντικαθίσταται ἕτερον παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ζ'. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι δώσει λόγον διὰ τὰς δημοσίας πράξεις των εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἢ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν συνέλευσιν.

Οἱ δὲ ὑπουργοὶ εἶναι ὑπεύθυνα διὰ τὰς δημοσίας πράξεις των, καὶ κατηγοροῦνται μὲν ἐνώπιον τῆς γερουσίας, διὰ προδο-

αὐτῶν εἰσέβαλεν εἰς Ναύπλιον μετὰ 300 ὀπλοφόρων, καὶ ἠνάγκασε τὴν γερουσίαν ν' ἀκυρώσῃ καὶ τὰς νομίμως δημοπρατηθείσας ἐπαρχίας, ὡς ἀναφέρει τοῦτο ἡ γερουσία εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 392 διακήρυξίν της τῆς 21 Νοεμβρίου.

σίαν, κατάχρησιν δημοσίων χρημάτων, καὶ δι' ὑπογραφὴν των εἰς δημόσιον ἔγγραφον ἀντιβαῖνον εἰς τὰς βάσεις τῶν ψηφισμάτων καὶ πράξεων τῆς Δ'. ἔθν. συνελεύσεως, καὶ τῶν ἐπὶ ταῦτα θεμελιουμένων ψηφισμάτων τῆς κυβερνήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι ἐξαίρέσεις· κρίνονται δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 131 καὶ 132 τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος τῆς Τροικίης, συνισταμένης τῆς προεξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τρεῖς μόνον Γερουσιαστὰς, καὶ ἐξελεγχομένων τῶν κατηγορουμένων διὰ τῶν δύο τρίτων καὶ μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν ἐνεργεῖται ἡ ἐκ τοῦ ὑπουργήματός των ἔκπτωσις. Ἡ δὲ περαιτέρω κατὰ νόμους ἀπαιτούμενη καταδίωξις καὶ ποινὴ ἐναπόκειται εἰς τὸν Ἡγεμόνα ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν.

Η'. Πρώτιστον ἔργον τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ διακηρύξῃ παντελεῖα λήθην τῶν παρελθόντων.

Θ'. Τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος νὰ λάβουν δημοσίως ἐνώπιον τῆς Γερουσίας τὸν ἀκόλουθον ὄρκον.

Ὁρκος

α' Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ἀδαιρέτου Τριάδος
 » νὰ διατηρήσω ἀπαρασαλεύτως τὰς βάσεις τῶν ψηφισμάτων
 » καὶ πράξεων τῆς ἐν Ἄργει Δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν ἐπὶ
 » ταῦτα θεμελιουμένων ψηφισμάτων τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ
 » παρὸν ὑπ' ἀριθ. 337 ψήφισμα τῆς γερουσίας, ὑπερασπίζων καὶ
 » διατηρῶν μ' ὅλας τὰς δυνάμεις μου τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἑλ-
 » ληνικοῦ ἔθνους, τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, τὴν κοινὴν εἰρήνην
 » καὶ εὐταξίαν, σεβόμενος τὰ δικκιώματα ὅλων ὁμοῦ καὶ ἐνὸς
 » ἐκάστου τῶν πολιτῶν».

1. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

ὁ πρόεδρος

ὁ γραμματεὺς

Παναγ. Βάρβογλης.

Ὁ ῥηθεις ὄπλαρχηγὸς οὐ μόνον ἐβίασε τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ συλλάβῃ καὶ κακοποιήσῃ ἐκ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως τὸν Α. Μεταξᾶν, ὅστις διέφυγε τὸν κίνδυνον. Συνέβησαν δὲ καὶ ἄλλα ἀτοπήματα, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπεμβῶσιν οἱ τρεῖς ἀντιπρέσβεις, οἵτινες μετὰ πολλοῦ κόπου κατώρθωσαν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Ναυπλίου ἡ ῥηθεῖσα δύναμις.

Ἡ κυβέρνησις παρατηροῦσα, ὅτι καὶ ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου δὲν ἦτο ἀσφαλὴς ἕνεκα τῆς ἀπειθείας τῶν στρατευμάτων της, ἐπρότεινεν εἰς τοὺς ἀντιπρέσβεις, καὶ ἦλθε στρατὸς Γαλλικὸς ἐκ τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων πρὸς ἀσφάλειάν της. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν Γάλλων δὲν εἶχον προσωπικὴν ἀσφάλειαν τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως (ὡς ἀναφέρουν τοῦτο τὰ μέλη αὐτῆς, Α. Ζαίμης, Α. Μεταξᾶς, καὶ Δ. Πλαπούτας, πρὸς τὸν Κολοκοτρῶνην, διὰ τῆς ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1832 ἐπιστολῆς των, τῆς ὁποίας ἀπόσπασμα καταχωροῦμεν).

Ἀπόσπασμα

Περὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐδῶ, τί νὰ σᾶς εἴπωμεν, εἶναι τόσον ἀηδῆ, ὥστε δὲν ὑπάγει τὸ χέρι εἰς τὴν ἐξήγησίν των. Ἡ κακοήθεια καὶ ἀσυνειδησία ἀνεπτύχθησαν εἰς τρόπον ἀπίστευτον. Δυστυχία ἦτον δι' ἡμᾶς ὅπου εὐρέθημεν εἰς τοιαύτην ἐποχὴν εἰς τὰ πράγματα. Κοντὰ εἰς τὰ τόσα ἄλλα κακὰ δὲν εἴμεθα καὶ προσωπικῶς ἀσφαλεῖς. Ἰπομονή! ταῦτα

1832 Αὐγούστου 20 Ναύπλιον.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἀνδρέας Ζαίμης Α. Μεταξᾶς Δ. Πλαπούτας.

Τὰ στρατεύματα ἤρξαντο νὰ ἀτακτῶσι καὶ διαρπάζωσι τὰς περιουσίας τῶν πολιτῶν, καὶ ἕνεκα τῆς ἀπειθείας καὶ ἄλλων πράξεων ὄπλαρχηγῶν τινων, ἔλαβε χώραν διαίρεσις μετὰ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ οἱ μὲν ἐπεδοκίμαζον καὶ ὑπερασπίζοντο τὰς καλὰς καὶ κακὰς πράξεις τῶν ὄπλαρχηγῶν, οἱ δὲ ἀπεδοκίμαζον αὐτάς, ἀλλὰ δὲν ἐσχηματίζετο ἡ πλειοψηφία τῆς διοικητικῆς ἐ-

πταμελοῦς ἐπιτροπῆς, διότι κατὰ τὸ Δ'. ἄρθρον τοῦ ρηθέν-
τος ὑπ' ἀριθ. 337 ψηφίσματος τῆς γερουσίας, πᾶν διάταγμα,
καὶ πᾶν ἐγγραφον τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ἵνα
ἔχη κῦρος ἔπρεπε νὰ υπογράφηται ὑπὸ πέντε τοῦλάχιστον
μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ἀπῆρτιζον τὴν
πλειονοψηφίαν, προσυπογραφομένου καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουρ-
γοῦ. Ἄλλ' ἤδη τὰ μέλη τῆς διοικητικῆς ἐπταμελοῦς ἐπι-
τροπῆς ἦσαν διηρημένα· καὶ οἱ μὲν Ζαίμης, Μεταξᾶς, καὶ
Πλαπούτας ἦσαν πάντοτε σταθερῶς ἠνωμένοι, ὁ δὲ Κουν-
τουριώτης, Κωλέτης, καὶ Ὑψηλάντης ἐπίσης ἠνωμένοι
ἀπῆρτιζον τὸ ἀντίθετον μέρος, ὁ δὲ Βότζαρης ἐνίοτε ἐσυμ-
φῶναι μὲ τὸν Ζαίμη, ἐπίσης καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἦσαν διηρη-
μένοι, πλὴν ὁ Κουντουριώτης εἶχε τὴν πλειονοψηφίαν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ κυβέρνησις οὔσα διηρημένη, ὡς
εἴρηται, δὲν ἐδύνατο κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ ἐνεργήσῃ τί-
ποτε καὶ ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ ἐσταμάτησε. Τὸ δηλητή-
ριον ἐπομένως τοῦτο τῆς διαιρέσεως μετεδόθη καὶ εἰς τὰς
ἐπαρχίας τοῦ κράτους, καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῶν ἀντιθέτων με-
ρῶν ἐκινουῦντο καὶ ἐνήργουν προφορικῶς, δι' ἰδιαιτέρων
ἐγγράφων, ἐνίοτε δὲ καὶ δι' ὑπουργικῶν διαταγῶν ἐναντίον
τοῦ Δ'. ἄρθρου τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος τῆς Γερουσίας. Ἄλλ'
ἅμα ἤρξαντο αἱ ἐκλογαὶ τῶν πληρεξουσίων εἰς τὰς ἐπαρχίας
ἤρξαντο καὶ οἱ κλονισμοὶ καὶ ἡ ἀναρχία τοῦ κράτους ἐπροχώ-
ρει, διότι οἱ πλείστοι τῶν πληρεξουσίων ἐξελέγοντο ὄχι διὰ τῆς
ἐλευθέρας ψήφου τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως καὶ τῆς
ἰσχύος τοῦ ἐνὸς τῶν μερῶν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ὄχι τῆ
συμπράξει τῆς γερουσίας κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ψηφί-
σματος τῆς ἐν Ἀργεὶ συνελεύσεως. Περὶ τοῦ παρανόμου
τῶν ἐκλογῶν παραπονεῖται ἡ γερουσία διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.
360 τὴν 24 Ἰουνίου 1832 πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐπιτρο-
πὴν ἀναφορᾶς τῆς. Καὶ οἱ τρεῖς ἀντιπρόσβεις τῶν συμμά-
χων δυνάμεων εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τοῦ
ἀπὸ 29 Ἰουλίου ἐγγράφου των ἀναφέρουν, ὅτι καθ' ἃς

εἶχον βεβαίως πληροφορίας, ἡ ἐκλογή τῶν πληρεξουσίων ἐγεινεν ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Τρικούπης ὑπέβαλε τὸ μνησθὲν ἔγγραφον τῶν πρέσβων εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις μὴ ἔχουσα τί νὰ ἀντιτάξῃ, ἀπέναντι τῶν ἀληθειῶν, δὲν ἀπήντησεν εἰς τοὺς πρέσβεις, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀπὸ 11 Αὐγούστου ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν (α).

(α) Ἀριθ. 360.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 24 Ἰουνίου 1832.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ διαλυθῇ τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ ἕκαστος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ἐπικείμενον βᾶρος τῶν καθηκόντων του, βᾶρος τοσοῦτον μᾶλλον ἐπαχθές, ὅσον αἱ συγκρούσεις τῶν παθῶν καὶ ὁ γενικὸς κλυδωνισμὸς τοῦ κράτους καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν του ἐκπλήρωσιν ὅταν ἡ παραίτησις τοῦ Κ. Αὐγουστίνου Καποδίστρια ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυβερνητικῆς ἀρχῆς, ἠνάγκασε τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας, ν' ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὸ βᾶρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπεθύμει ν' ἀπαλλαγῇ μίαν ὥραν προτιήτερ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 320 ψήφισμα γενόμενον κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 27 Μαρτίου διακοινώσεως τῶν Κ. Ἀντιπρέσβων ἐνόμισεν ἡ Γερουσία νὰ εὕρῃ τὴν προσωπικὴν θεραπείαν τῶν ἐκ τῆς ἀναρχίας δεινῶν, συνιστῶσα Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἡγεμόνος, ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν μετὰ διαφόρους μορφάς, πηγαζούσας ἀπὸ τὴν βιαίαν φορὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ κλυδωνισμοῦ ἀνεγνώρισαν καὶ οἱ Κ. ἀντιπρέσβεις διὰ τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου ἐγγράφου των, ὡς νομοτελεστικὴν ἀρχὴν ἐπιφορτισμένην νὰ διοικήσῃ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἡγεμόνος ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ αὐτοῦ. Τὸ μέτρον τοῦτο ληφθὲν κατὰ τὸ ἀπὸ 7 Μαρτίου πρωτόκολλον τῶν τριῶν συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ θεμελιούμενον ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Στραφόρτ

Κάνιγγ, ἀναπτυχθέν δὲ εἰς δύο συνεντεύξεις, γενομένας κατὰ τὴν 26 Μαρτίου μεταξύ τῶν κυρίων Ἀντιπρέσβειων καὶ μιᾶς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος, ἐθεωρήθη ὡς ἱκανὸν νὰ κατευνάσῃ τὰ πάθη, νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἐκ τῆς ἀναρχίας κατακραυγὴν, καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ἔθνος ὅλον εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ.

Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἀφ' ὅσας ἔγγραφα ἔχει ἤδη ὑπ' ὄψιν τὸ σῶμα τοῦτο, ἀφορῶντα τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους, εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ ἀφ' ὅσας ἔλαβε πληροφορίας ἀναγκάζεται νὰ θέσῃ παρατηρήσεις τινὰς ὑπ' ὄψιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποδιδομένας, πῶς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ θετικῶς ἡ γενικὴ τοῦ ἔθνους εἰωσις καὶ ὁμόνοια.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι εἶναι χρέος ἀναπόφευκτον τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας νὰ διευθύνῃ τὸ ἐσωτερικὸν κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ νόμιμα μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ νομοτελεστικὴ ἀρχὴ εἰς τοῦ ἐσωτερικοῦ τὴν διεύθυνσιν. Φύλαξ ὅμως ἀπαράτρεπτος τῆς ἱεράς παρακαταθήκης τῶν νόμων καὶ ἀξιοκατάκριτος, ἐὰν δὲν ἔχη ἄγρυπνον τὸ ὄμμα εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, ἤθελεν ἐπάρει βαρεῖαν εὐθύνην ἐπάνω του ἐὰν δὲν ἀναγγείλλῃ ἐπισήμως ὅσα νομίζει ἐναντία τῶν καθεστώτων νόμων καὶ τῶν διατυπώσεων.

Μὲ μεγάλην καὶ ἀνυπερέβλητον θλίψιν μανθάνει ἡ Γερουσία τὰ διαφρημιζόμενα πανταχοῦ, ἀλώσεις φρουρίων, στάσεις ἐσωτερικὰς, ἐρημώσεις πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα δεινὰ ἐπικπειλοῦντα λύσιν παντελῆ τῶν πολιτικῶν δεσμῶν, καὶ στέρησιν τῶν ἱερωτέρων δικαίων τοῦ πολίτου, ζωῆς, τιμῆς, ἰδιοκτησίας, καὶ ἐλευθερίας φρονήματος. Ταῦτα πάντα ἀναγκάζουσι τὴν Γερουσίαν νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ πρῶτιστον καὶ ἱερώτερον τῶν χρεῶν τῆς εἶναι νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην εἰς τὸ κράτος, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡσυχίαν εἰς τοὺς λαοὺς, αὐτὸ ἦτον τὸ πνεῦμα τῆς ἀποφάσεως τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων καὶ αὐτὸ

ὑπόσχονται τὰ μέλη αὐτῆς εἰς τὸν ὄρκον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθησαν, ὅταν παρέλαβον τὰς ἡνίας τῆς διοικήσεως.

Ἄλλὰ τοῦτο δὲν θέλει κατορθωθῆ ποτὲ ἐνόσω τὸ ἔθνος εἶναι διηρημένον καὶ ἐν κόμμα πολιτῶν ζητῆ νὰ πατήσῃ ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἄλλου διὰ νὰ ὑψωθῆ. Διάφοροι τῶν ἐξ Ἄργους κατὰ τὴν ἀπευκταίαν ἡμέραν τῆς 10 Δεκεμβρίου ἀναχωρησάντων πληρεξουσίων, καὶ ἄλλοι παρουσιαζόμενοι ὡς τοιοῦτοι συνήλθον ἤδη εἰς Ἄργος κατὰ τὴν 11 τοῦ Ἰουνίου καὶ συνεκρότησαν ἐπιτροπὴν ἐξεταστικὴν τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων διὰ νὰ παρασκευάσωσι τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐναρξίν ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Δὲν εἶναι ἔργον τῆς Γερουσίας, νὰ ἐξετάσῃ ἂν τρώντι αὐτὴ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους ὅλου ἢ ἀτόμων τινῶν, ἐὰν ὁ πολίτης δίδῃ τὴν ψῆφόν του ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν νόμων ἢ καταπιέζεται ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ δυνατοῦ, καὶ τέλος ἀν' ἡ συνέλευσις αὕτη θέλη κατορθώσῃ νὰ ἐνεργῆ συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ πρωτοκόλλου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν εὐεργετῶν αὐτῆς δυνάμεων διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἐπιθυμητὴν εἰρήνην, ἢ θέλει γίνῃ αἰτία περισσοτέρας διαιρέσεως καὶ δραστηριότερας ἐξάψεως τῶν παθῶν. Ἡ σκέψις ὅλων τούτων τῶν ἐμβριθῶν ζητημάτων ἀνήκει εἰς τοὺς νομίμους πληρεξουσίους τοῦ λαοῦ καὶ ἡ Γερουσία εὔχεται μόνον νὰ ἴδῃ συγκροτουμένην ὀλικὴν τοῦ ἔθνους συνέλευσιν, ἣτις μὲ γλώσσαν μίαν καὶ χεῖλος ἐν θέλει ζητήσῃ τὰ οὐσιώδη τῆς πατρίδος συμφέροντα καὶ, τὸ ἐπιθυμητότερον, νὰ ἴδῃ κατευναζόμενον τὸν βρασμὸν τῶν παθῶν, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐκρηξίν τῶν καταδρομῶν καὶ ἀντεκδικήσεων ὑπὸ τῆς χειρὸς ἐκείνης, ἣτις μέλλει νὰ κρατῆ μονίμως τὸ πηδάλιον τοῦ πανταχόθεν κλυδωνιζομένου ἑλληνικοῦ σκάφους, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μόνον ἐλπίζομεν νὰ τὸ εἰσάξῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας.

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπου δὲν δύναται νὰ ἀποσιωπήσῃ ἡ Γερουσία χωρὶς νὰ νομίξῃ ἑαυτὴν ὑποκειμένην εἰς βαρυτάτην εὐθύνην εἶναι, ἡ σύστασις τῆς ἐπὶ τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποῖαν θεωρεῖ ἱκανὴν ἴσως νὰ γίνῃ νέα πηγὴ

σκανδάλων και διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους, και τὸ κυριώτερον ὡς προφανῶς ἐναντίον τῶν καθεστῶτων νόμων και διατάξεων.

Ἄλλὰ διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὥστε νὰ γνωσθῆ ἀκριβῶς, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν θέλει νὰ στηρίξῃ μὲ ἀνένδοτον ἐπιμονὴν ἰδανικὰ δικαιώματα, ἄς ἀναδράμωμεν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ ἀγῶνος, και ἄς διατρέξωμεν τὰς μετὰ ταῦτα ἐποχὰς διὰ νὰ ἴδωμεν ποίους νόμους και τύπους ἐφύλαξαν οἱ κατὰ διαφόρους συνελεύσεις συνερχόμενοι πληρεξούσιοι εἰς τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων τὴν ἐξάτασιν.

Μολονότι νόμος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν καιρὸν ὅτε συνεκροτήθη κατὰ τὸ 1821 ἔτος ἡ πρώτη ἐν Ἐπιδαύρῳ συνέλευσις, δὲν ἠμέλησαν αἱ προσυσταθεῖσαι κεντρικαὶ ἀρχαὶ εἰς τὰ τρία τμήματα τοῦ κράτους νὰ θέσωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἐπικύρωσιν εἰς τῶν ἐφ' ἐκάστῳ τμήματος πληρεξουσίων τὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ τὸ συσταθὲν ἐπομένως νομοθετικὸν σῶμα ἐκάνονισε τὸν τρόπον τῆς ἐξετάσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 65 διατάξεως, γενομένης κατὰ τὴν 24 Μαρτίου 1823 ἔτους, και κατὰ συνέπειαν ταύτης διώρισε πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου σώματος διὰ νὰ ἐξετάσῃ τῶν εἰς τὴν δευτέραν ἐν Ἄσρει ἐθνικὴν συνέλευσιν προσκαλουμένων πληρεξουσίων τὰ ἔγγραφα, πράξις, τὴν ὁποίαν ἀπέδέχθη και ἡ ἰδία συνέλευσις.

Αὐτὴ ἡ βᾶσις ἐφυλάχθη και εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς τρίτης ἐθνικῆς συνελεύσεως. Τὸ ἐκτελεστικὸν σῶμα εἰδοποίησε τὴν βουλὴν περὶ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10635 διαγγέλματος, ἣτις ἀπαντήσασα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1135 προβουλεύματος διώρισε ἐπιτροπὴν ἐν τῇ 305 συνεδριάσει γενομένη κατὰ τὴν 11 Ἰουνίου 1826.

Ἡ παῦσις τοῦ Πανελληνίου ἠνάγκασε τὸν μακαρίτην Κυβερνήτην νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἐν Ἄσρει δ' ἐθνικῆς συνελεύσεως, και καθ' ὅς ἡ Κυβέρνησις τότε εἶχε θετικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας περὶ τῶν ἀδιαφειλονικῆτων πληρεξουσίων κατὰ συνέπειαν τοῦ ζ' παραγράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12,389 πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ὀδηγιῶν, ἐσύστησαν ἐξ αὐτῶν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13107 διατάγματος.

Ἐκ πάντων τούτων συνάγεται ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων, ἦτο πάντοτε καθῆκον ἀναφαίρετον τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον παριστάνει ἡ Γερουσία σήμερον, ὡς κατέχουσα τὸν τόπον τοῦ Πανελληνίου, συστηθέντος ἀντὶ τῆς βουλῆς κατὰ τὸ πρῶτον καταστατικόν, ψήφισμα, ἐπικυρωθὲν παρὰ τῆς ἐν Ἄργει δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως διὰ τοῦ β'. ψηφίσματος της, οὔτε φαίνεται καμμία ἄλλη διάταξις εἰς ὅλα τὰ πρακτικὰ τῶν προλαβουσῶν συνελεύσεων ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς εἰρημέναις ἀποφάσεις των, ὥστε οὔτοι εἶναι οἱ καθεστῶτες νόμοι, καὶ κατ' αὐτοὺς ἀφείλει τὸ ἔθνος νὰ ἐνεργῇ, καὶ ἡ Γερουσία νομίζουσα παράβασιν ἑνὸς τῶν ἱερωτέρων χρεῶν της τὸ νὰ σιωπήσῃ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἀναγκάζεται διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης, νὰ κάμῃ τὴν εἰρημένην ἀνάπτωξιν.

Ταῦτα ἀναγγέλλουσα ἡ Γερουσία εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν προσκαλεῖ αὐτὴν νὰ λάβῃ ὅλα τὰ διαλλακτικὰ μέτρα, ὅσα συντελοῦσιν εἰς εἰρηνοποίησιν τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν τοῦ Κράτους, παῦσιν τῶν πολυειδῶν καταχρήσεων; ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι πρῶτιστα καὶ οὐσιωδέστατα αὐτῆς χρέη.

ὁ Πρόεδρος

ὁ Γραμματεὺς

Παναγ. Βάρβογλης.

*Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεῖα τῆς
ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.*

Κύριε!

Ἄφ' ἧς στιγμῆς ἀπεφασίσθη ἡ συγκάλεσις ἐθνικῆς συνελεύσεως τίποτε δὲν παρημελήσαμεν διὰ νὰ παραστήσωμεν καὶ κατ' ἰδίαν καὶ κοινῶς πρὸς τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκρέματο ἡ συγκάλεσις αὐτῆς, τὰς λυπηρὰς συνεπειάς, αἱ ὁποῖαι ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε νὰ ἀποβῶσιν ἀπὸ τὴν συγκάλεσιν συνελεύσεως, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν συνεκρούσθησαν τὰ πάθη καὶ ἐρεθίσθησαν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἀπὸ τὰ τελευταῖα συμβάντα, καὶ καθ' ἣν αἱ δυνάμεις αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συμβούλιον, ὁμόφωνοι μὲ τὴν αὐλὴν τῆς Βαυαρίας, ἐνησχολοῦντο νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς εὐχὰς, τὰς ὁποίας τόσκις φο-

ραῖς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐφανέρωσεν εἰς τὰς αὐλὰς, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸ ἐχρεωστοῦσε τὴν ἀπελευθέρωσίν του, καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς στερεώσεως τῆς πολιτικῆς του ὑπάρξεως. Μ' ὅλα ταῦτα αἱ συμβουλαὶ μας καὶ οἱ λόγοι μας δὲν εἰσηκούσθησαν. Ἐξ ἐναντίας ἡ Κυβέρνησις ἐπετάχυνε τὴν συγκάλεισιν τῆς συνελεύσεως, ἡ ὁποία συνῆλθεν ὑπὸ τοὺς πλέον θλιβεροὺς οἰωνούς.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ ἡ ἀναρχία ἐρήμονεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως δὲν ἐκτείνεται ἐκείθεν τῶν κατεχομένων τόπων ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς συμμαχίας, καὶ πολλαὶ διαμαρτυρήσεις εἶχον ἀκυρώσει τὴν νομιμότητα τῆς συνελεύσεως.

Εἰς τὸ μεταξύ τοῦτο μᾶς ἐκοινοποιήθησαν αἱ νέαι πράξεις τοῦ συμβουλίου τοῦ Λονδίνου, διὰ τῶν ὁποίων αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ἐπραγματοποίησαν τὰς εὐχὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἄνακτος (Βασιλέως) καὶ διὰ νὰ ἀσφαλίσωσιν ἐπιμᾶλλον τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἀποφάσισαν τ' ἀκόλουθα.

Α'. Ὅτι ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις, ὁποία ὑπάρχει νὰ διατηρηθῇ καθ' ὅλην τὴν ὀλομέλειαν μέχρι τῆς ἀντιβασιλείας.

Β'. Ὅτι ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἔπρεπε νὰ γενῆ καμμία πώλησις ἐθνικῶν γαιῶν, οὔτε κενὸν μέτρον νὰ παραδεχθῇ ῥέπον εἰς τὸ νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ νέον κράτος οἰκονομικὰς ἀμηχανίας.

Γ'. Ὅτι συζήτησις ἢ ἡ στερέωσις ἐνὸς συντάγματος ὀριστικοῦ ἢ νόμων θεμελιωδῶν, δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ λάβουν χώραν χωρὶς τῆς συνδρομῆς τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, διότι τὸ τοιοῦτον ἤθελεν εἶσθαι εἰς φανεράν ἀντίφασιν μετὰ τὴν πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς τρεῖς αὐλὰς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέξωσι δι' αὐτὸ ἕνα Ἡγεμόνα, ἐσπεύσαμεν καὶ πρὶν λάβωμεν τὰς ἐπισήμους πράξεις τοῦ συμβουλίου νὰ γνωστοποιήσωμεν τὰ σημαντικώτερα πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματέα, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν κατὰλληλον μετὰ τὰς περιστάσεις.

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν παρὰ νὰ ἴδωμεν μετὰ τὴν πλέον βαθεῖαν θλίψιν, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι οἱ συνενωθέντες εἰς Πρόνοϊαν, ἐψήφισαν μέτρα, τὰ ὁποία εἶναι τόσον ἐναντία εἰς τὰς πράξεις, δι' ὧν αἱ

Σύμμαχοι Δυνάμεις ὤρισαν τὸ μέλον τῆς Ἑλλάδος, ὅσον εἶναι ὀ-
λέθρια εἰς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ συνέλευσις αὕτη ἀρπάζουσα τὴν συντακτικὴν δύναμιν τὴν ὀ-
ποῖαν τῆς διαφειλονικεῖ τὸ ἔθνος, καὶ ἡ ὀποῖα δὲν δύναται πλέον
σήμερον νὰ ὑπάρξῃ, παρὰ διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς βασιλικῆς ἐ-
ξουσίας, ἐκήρυξεν ὄχι μόνον τὴν ἀπόφασίν της νὰ βάλῃ τὰς βά-
σεις ὀριστικοῦ συντάγματος τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πε-
ρὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἀλλὰ ἔδωκεν ἐσχάτως τὸ
μέτρον τῶν σκοπῶν της καὶ τῶν τελευταίων σχεδίων της ψηφί-
ζουσα τὴν κατάργησιν τῆς Γερουσίας, σώματος, τὸ ὀποῖον ἀπο-
τελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, καὶ
τοῦ ὀποῖου ἡ ὑπαρξίς ἐπισφραγισθεῖσα ἀπὸ τὸν καιρὸν, εἶναι
σήμερον ὑπὲρ ἄλλοτε ἀναγκαῖα διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ξεχείλι-
σμα τῶν παθῶν, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν συγχώνευσιν
τῶν κομμάτων πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς ἀντιβασιλείας.

Ἡ ἄνομος καὶ αὐθαίρετος αὕτη πράξις εἰς τὴν ἀρχὴν της καὶ
ἀντιπολιτικὴ εἰς τὰ ἀποτελέσματά της θέλει φέρεῖ ἐξ ἀνάγκης
καὶ ἄλλας παρομοίως ἀσυμβιβάστους μὲ ὅσα ἀπεφασίσθησαν διὰ
τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς Ἑλλάδος.

Σὰς προσκαλοῦμεν, κύριε, νὰ γνωστοποιήσετε εἰς ὀποῖον ἀνή-
κει τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης μας, καὶ νὰ διατρανώσετε ὀτι
ἀπαιτοῦμεν τὴν αὐστηρὰν διατήρησιν των, καὶ ὀτι θέλομεν ὑπο-
στηρίξῃ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν ἐν αὕτῃ διὰ τῶν μέσων τὰ ὀ-
ποῖα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ὅτι κατὰ συνέπειαν διαμαρτυ-
ρούμεθα ἐναντίον πάσης παραβιάσεως γενομένης ἢ δυναμένης
νὰ γενῆ ἀκολούθως, ἢ τέλος πάντων, ὀτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνα-
γνωρίσωμεν ὀς προσωρινὴν κυβέρνησιν, παρὰ ἐκείνην ἢ ὀποῖα
εὐρέθη συστημένη πρὶν τῆς συγκαλέσεως τῆς ἐν Προνοίᾳ συνελεύ-
σεως ἐξαιρουμένων τῶν τροποποιήσεων, τὰς ὀποίας ἀπρονόητοι
καὶ κατεπείγουσαι περιστάσεις δύνανται νὰ ὑποχρεώσουν τὴν
Γερουσίαν νὰ κάμῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 7
Μαρτίου καὶ ἔως οὔ φθάσῃ ἡ ἀντιβασιλεία.

Σὰς παρακαλοῦμεν, κύριε, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς
ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μας.

Συνήλθον λοιπὸν ἐν Προνοίᾳ τὰ τρία τέταρτα τῶν λεγομένων πληρεξουσίων, ὑπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Ναυπλίου καὶ ἐργασίαν πρώτην ἕκαμον τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Ἰουλίου ἀ. ψηφίσματος δι' οὗ ἀμνήστευον τὰς παρελθούσας παρανόμους πράξεις (α).

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 10 Αὐγούστου 1832.

Οἱ ἀντιπρέσβεις τῆς συμμαχίας
Δώκινς, Ρουάν, Ρούκμαν.

Ἀντίγραφον

Ἐπὶ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγνωσεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεὺς τὸ πρὸς αὐτὸν ἐγγράφον τῶν κυρίων ἀντιπρέσβειων τῆς συμμαχίας τῆς 22 Αὐγούστου, δι' οὗ αἰτοῦσι κατηγορητικὴν ἐξήγησιν περὶ τοῦ ποία ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς ἐκείνην τῆς συνελεύσεως καὶ ῥητῶς, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίξῃ τὰς πράξεις τῆς συνελεύσεως, εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται τὸ προλαβὸν κήρυγμα των, καὶ ἂν ἔχῃ διάθεσιν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των.

Συζητήσεως γενομένης, ἐπειδὴ αἱ γνώμαι ἦσαν διηρημέναι ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ἀπάντησιν, ἀπεφασίσθη τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως νὰ δώσωσιν ἐγγράφως τὰς γνώμας των, τὰς ὁποίας λαβὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεὺς νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τοὺς Κυρίους ἀντιπρέσβεις μέχρι τῆς αὐρινῆς πρωίας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 11 Αὐγούστου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς
Σ. Τρικούπης.

(α) Ψήφισμα Α'.

Ἡ κατὰ συνέχειαν δ' τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις.

Θεωροῦσα τὰ ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων προκύψαντα δεινὰ, ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν εὐταξίαν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι τῆς σήμερον συμβάντα κοι-

νά και μερικά δυστυχήματα, και τὰς ἐκεῖθεν προελθούσας πολυειδεῖς ζημίας.

Σκοπὸν προθεμένη τὴν εἰρηνικὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν και τὴν ἀφαίρεσιν πάσης αἰτίας, ἥτις ὑποθάλλουσα τὰ πάθη, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰλικρινῆ ἔνωσιν τῶν πολιτῶν πάσης τάξεως και παντὸς φρονήματος.

Ἐχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἱερότητα τῆς ἰδιοκτησίας, και ὀδηγουμένη ἀπὸ τὰς ἀρχάς, ὅταν ἡ δικαιοσύνη ἐκτελεῖται,

Ψηφίζει τὰ ἑξῆς.

Α'. Παραδίδονται εἰς παντελῆ λήθην ὅλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἐγκλήματα, τὰ πηγάζοντα ἀπὸ πολιτικῆς δοξασίας.

Πᾶσα ἐγκληματικὴ ἀγωγή διὰ πράξεις ἢ δι' ἔργα πολέμου, ἕξ αὐτῶν τῶν δοξασιῶν προελθόντα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἀποσβένονται. Πᾶσα ἐγκληματικὴ ἀπόφασις κατὰ συνέπειαν τοιαύτης ἀγωγῆς ἐκδοθεῖσα λογίζεται ὡς μὴ ὑπάρξασα.

Β'. Ὅλαι αἱ δημόσιαι ζημίαι, αἱ προκύψασαι ἀπ' ἔργα πολέμου πηγάζοντα ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἀπὸ πολιτικῆς δοξασίας συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν λήθην ταύτην, και πᾶσα ὑπὸ τοῦ δημοσίου πολιτικὴ ἀγωγή διὰ τὰς τοιαύτας ζημίας ἀποσβέννεται.

Γ'. Αἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας προκύψασαι ὕλικαι και ἀποδεδειγμέναι ζημίαι, θέλουσι ἀποδοθῆ ἀπὸ τὸ δημόσιον, συμπεριλαμβανόμεναι εἰς ἓνα γενικῶς θέλουσι ψηφισθῆ περὶ ἀποζημιώσεων· πᾶσα ἀγωγή πολιτικὴ κατὰ ἰδιώτου περὶ ζημιῶν τοιαύτης φύσεως ἀποσβέννεται.

Δ'. Δίδεται προθεσμία εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τοὺς ὅσους θέλουσι νὰ ἀπολαύσωσι τὰς ἀπαιτούμενας παρ' αὐτοῦ ὠφελείας, και προθεσμία ἡμερῶν πέντε, μετὰ τὴν ἐπιτόπιον κοινοποίησίν του, διὰ νὰ συμμορφῶνται μὲ αὐτὴν, ἅμα δὲ γίνῃ γνωστὸν εἰς αὐτοὺς τὸ παρὸν ψήφισμα δι' ὅσας ἐχθροπραξίας, ἢ κακοπραξίας πράξωσι θέλουσι ὑπάγονται εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων, και τῆς διπλῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει καταχωρηθῆ εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων, δημοσιευθῆ ἀμέσως διὰ

Ἄλλ' ἡ ἀπειθεια, αἱ βιαιοπραγαίαι καὶ αἱ κακώσεις τῶν στρατευμάτων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἀργολίδα ἐκορυφώθησαν τόσον ὥστε ἡ φρουρὰ τῆς συνελεύσεως ἀποτελούμενη ὑπὸ τῶν πλέον πιστῶν ἐκ τῶν ἀπὸ Μεγάρων εἰσβαλόντων καὶ ὑπὸ τῶν πρώτων στηριγμάτων τῆς νέας Κυβερνήσεως ἐν τινι συνεδριάσει τῆς συνελεύσεως, συνέλαβε καὶ ἠχμαλώτισε τὸν πρόεδρον αὐτῆς καὶ ἄλλους πληρεξουσίου, τοὺς ὁποίους μετέφερεν εἰς τὴν Ἄρειαν πλησίον τοῦ Ναυπλίου, καὶ οἵτινες ἠλευθέρωθησαν διὰ λύτρων 130 χιλιάδων Γροσίων, ἐκεῖ δὲ ἐμπόδισαν καὶ τὴν ἐντὸς τῶν πόλεων ῥοὴν τοῦ ὕδατος ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ Γάλλοι νὰ ἐξέλθωσι μετὰ κανονίων, ἵνα διαλύσωσι τούτους, οἵτινες τρόπον τινα ἐπολιόρησαν τὸ Ναύπλιον ταῦτα ἀναφέρει καὶ ὁ Τζόρκης εἰς τὴν ἀπὸ 24 Ἰουλίου ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην.

Μετὰ τὴν αἰχμαλώτισιν τοῦ προέδρου ἡ Συνέλευσις διελύθη.

Οἱ Τζαβέλαι ἐφρούρουν τὸ φρούριον τῆς Ναυπάκτου ὅτε ὁ Βέικος συνεννοηθεὶς μετὰ τινων προδοτῶν τῆς φρουρᾶς, εἰσῆλθε τὴν νύκτα εἰς τὸ φρούριον, τὸ ὁποῖον ἐκυρίευσε, καὶ ἐβίασε τὸν Ν. Τζαβέλαν μετὰ τῆς ὑπολειφθείσης φρουρᾶς νὰ ἐξέλθῃ τοῦ φρουρίου, ὅστις μετέβη εἰς τὸν ἐν Πάτραις διαμένοντα μεθ' ἑνὸς τάγματος ἐλαφρῶν Κ. Τζαβέλλα.

Ἀφοῦ ἐκυριεύθη ἡ Ναύπακτος ὁ Κ. Τζαβέλας συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ τακτικοῦ τάγματος τοῦ φρουροῦντος τὰ φρούρια Πατρῶν, Ρίου καὶ Ἀντιρρίου, ἀπέβαλε τὸν ταγματάρχην Σωνιέρον, ἐτέθη τὸ τάγμα εἰς τὰς διαταγὰς του καὶ ἐγένετο κύριος τῶν φρουρίων.

τοῦ τύπου, καὶ ἐνεργηθῆ παρα τῆς Κυβερνήσεως, κομιζομένου ἀπὸ ἐπίτηδες ἀπρσαλμένον ὅπου ἡ χρεία ἤθελε τὸ ὑπαγορεύσει.

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 20 Ἰουλίου 1832.

Ἔπονται καὶ ἐπιγραφαί.

Ἡρὸς διατήρησιν δὲ τῶν στρατευμάτων οὐ μόνον εἰσέπραττε τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα, ἀλλ' ἐλάμβανεν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν τοὺς καρπούς, τοὺς ὁποίους οἱ ἔμποροι εἶχον εἰσαγάγει ἐξωθεν τοῦ κράτους.

Τὰ μέλη τῆς Κυβερνήτεως πληροφορηθέντα τὰ ἐν Ναυπάκτῳ καὶ Πάτραις συμβάντα τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἄνευ τῆς θελήσεώς των ἐσυμφώνησαν κατὰ τοῦ κυριεύσαντος τὰ φρούρια τῶ Πατρῶν, καὶ μάλιστα ὁ Ζαΐμης ὅστις εἶχε συμφέρον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν αὕτη ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσεν ὁ Τζαβέλας εἰς τὴν διαταγὴν τῆς, ἵνα παραδώσῃ τὰ φρούρια διέταξεν ἵνα ἐκστρατεύσῃ κατ' αὐτοῦ ὁ Νότης Βότζαρης μετὰ στρατοῦ 3000, καὶ τῶν σωματαρχῶν Χ. Χ. Πέτρου, Δ. Ζέρβα καὶ ἄλλων, ὡς καὶ μετὰ τετρακοσίων Ὀθωμανῶν, μετὰ ὀθωμανικῶν σημαίων ὑπὸ τὸν Ταφιλμπούζην, ὅστις θελήσας νὰ μεταβῇ εἰς Πάτρας διὰ τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς Γόρτυνος, ἐμποδίσθη αὐθορμήτως ὑπὸ τῶν Γορτυνίων, οἵτινες παρωξύνθησαν ἰδόντες τὰς Τουρκικὰς σημαίας, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀπέλθῃ διὰ τῶν Καλαβρύτων. Ἄλλ' ἀφ' οὗ τὰ στρατεύματα ταῦτα ἐπλησίασαν τὰ ὄρια τῆς ἐπαρχίας τῶν Πατρῶν οἱ Χ. Χ. Πέτρος, Ζέρβας, καὶ ἄλλοι, συνεννοηθέντες ἠνώθησαν μετὰ τοῦ Κ. Τζαβέλα, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν ἀρχηγὸν μετὰ πολλὰ ὀλίγων στρατιωτῶν καὶ τοῦ Ταφιλμπούζη. Ἡ Κυβέρνησις μαθοῦσα τὴν ἀποτυχίαν τῆς εἰρημένης ἐκστρατείας προσέφυγεν εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν πρέσβειων. Διετάχθησαν ἐπομένως 1000 Γάλλοι ἐκ τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων, οἵτινες μετὰ τοῦ ἀναγκαίου πυροβολικοῦ μετέβησαν εἰς Πάτρας ἵνα παραλάβωσι τὰ φρούρια.

Ἄλλ' ὁ Τζαβέλας ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς Γάλλους ὅτι δὲν παραδίδει τὰ φρούρια, ἂν δὲν ἔλθῃ ὁ Βασιλεὺς ἢ ἡ ἀντιβασιλεία, καὶ οὕτως οἱ Γάλλοι ἐπανῆλθον εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια.

Τοιοῦτόν τι συνέβη μεταξύ Γάλλων καὶ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη πρὸ ὀκτώ μηνῶν· ὁ Θ. Κολοκοτρώνης εἶχε τοποθετηθῆ ἐντὸς τοῦ νησίου τῆς Μεσσηνίας ἔχων τετρακοσίους ἵππεις ὑπὸ τὸν Δ. Καλέργη καὶ Χ. Χρῆστον καὶ χιλίους πεζοὺς ὑπὸ τὸν υἱόν του Γενναῖον εὐρισκόμενον ἀπέναντι τοῦ νησίου εἰς Μικρομάνη, ζητήσαντος τοῦ συνταγματάρχου Βαρθολομῆ Γάλλου διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ Κολοκοτρώνης ἐκ τοῦ νησίου καὶ νὰ εἰσέλθῃ αὐτὸς μὲ τὸ Γαλλικὸν τάγμα του, ὁ Κολοκοτρώνης ἀπήντησε, χωρὶς διαταγῆς τοῦ Κυβερνήτου, ὅτι δὲν θέλει παραχωρήσει σπιθαμὴν γῆς· τοῦτο ἰδὼν ὁ Γάλλος ἐπέστρεφεν εἰς Καλαμάταν ποιήσας γνωστὸν τὸ γεγονός τοῦτο εἰς τὸν Κυβερνήτην. ὁ Κολοκοτρώνης ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν κάτωθι αὐτόγραφον ἀπάντησιν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Αὐγουστίνου γεγραμμένην πρὸς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν Κ. Θ. Κολοκοτρώνην.

Φίλε!

Ἄμα ἔλαβον τὰ δύο γράμματά σας τῶν 9 καὶ 10 τρέχοντος καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐσώκλειστα ἔσπευσα νὰ τὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ Κυβερνήτου.

Ἐπαινεῖ ἡ ἐξοχότης του κατὰ πάντα τὸ μέτρον, ὅπερ ἐλάβετε νὰ μεταφέρετε τὸ στρατόπεδον εἰς Νησί. Ἐπαινεῖ ὡσαύτως, τὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γαλλικοῦ ἀποσπάσματος καθὼς καὶ τὴν διακήρυξίν σας εἰς τοὺς κατοίκους.

Σὰς ἐλοινοποίησεν ὁ ἴδιος προχθὲς τὴν ἀπάντησίν του εἰς τὸν στρατηγὸν τῶν Γάλλων καὶ τὴν αἴτησιν, ἣν τοῦ ἔκαμε νὰ εὐκαιρῶσῃ τὴν Καλαμάταν. Βεβαιωθῆτε, ὅτι εἰς τοῦτο θέλει ἐπιμένει σταθερῶς καὶ οὔτε ποτὲ θέλει παραχωρήσει μίαν σπιθαμὴν ἑλληνικῆς γῆς, εἰμὴ ὅταν ὑποχρεωθῆ ἀπὸ τὴν σύμφωνον ἀποφασίν τῶν τριῶν δυνάμεων, καὶ τότε πάλιν ὄχι αὐτὸς, ἀλλ' οἱ νόμιμοι πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους θέλουν εἶναι ἐλεύθεροι νὰ δεχθῶσι τὰ προβαλλόμενα ἢ ὄχι. Χαίρω καὶ ἀγάλλομαι βλέπων καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους σας καὶ ἀπὸ τὰς πράξεις σας, ὅτι κανένα δύσκολον, ἢ ἐναντίον εἶναι ἱκανὸν νὰ καταβάλῃ ἢ μετατρέψῃ

τὸ γενναῖον καὶ πατριωτικὸν φρόνημά σας, εἰς τοῦτο ἤμουν πρὸ πολλοῦ πεπεισμένος καὶ εἶμαι εὐελπίς, ὅτι θέλετε διαχύσει καὶ ἐμπνεύσει τὰ αἰσθηματὰ σας εἰς ὅλους τοὺς στρατιωτικούς καὶ πολίτας. Δὲν πιστεύω νὰ θελήσουν οἱ Γάλλοι νὰ μεταχειρισθοῦν τὴν βίαν τῶν ὄπλων· ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος εἶμαι βεβαιότητος, ὅτι θέλετε τοὺς ἀπαντήσει γενναίως καὶ χωρὶς τὸν παραμικρὸν δισταγμὸν. Εἶναι καλὸν νὰ δείξουν φανερῶς μίαν ὥραν ἀρχήτερα τὸν σκοπὸν τους, ἀλλὰ μὲ λόγια καὶ φρόνητρα δὲν θέλουν μᾶς ξιππάσει. Εἰς τὴν στιγμὴν ταύτην ἔρθασε ταχυδρόμος 'Ρῶσσοι, ὅστις φέρει τὴν κατακυρίευσιν τῆς Βαρσοβίας· χαιρετῶ τὸν Γενναῖον καὶ μένω μὲ τὰ πλέον φιλικὰ αἰσθηματὰ.

ὁ φίλος Σας

A. K. Καποδίστριας.

Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν 'Ελλάδα· αἱ πλείσται ἐπαρχίαι ἐδιοικοῦντο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως, ὁ δὲ στρατηγὸς Πίζας ἐκράτει τὸ φρούριον τῆς Βονιτζῆς μέχρι τέλους τοῦ Ἰουνίου, ὡς ἀναφέρει τοῦτο ὁ Τζαβέλας εἰς τὴν ἐπιστολὴν του, ὑπὸ χρονολογίαν 27 Μαΐου· εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διωρίσθη καὶ ὁ Γαρδικιώτης Γρίβας γενικὸς πολιτάρχης τῆς Ἀχαρνανίας, καὶ ὁ Ἰωάννης Σουτζος Διοικητὴς εἰς Μεσολόγγιον, ἀλλ' ἀμφότεροι ἐδιώχθησαν παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ Μεσολογγίου, περιῶν ἐκτενέστερα θέλομεν ὁμιλήσει κατωτέρω· τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ἡ ἀπειθεια καὶ ἡ ἀταξία ἐδέσποζον εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ περιστείλῃ τὴν ἀταξίαν, τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν ἀπειθειαν, συνέτεινε μᾶλλον εἰς ταῦτα διὰ τῆς ἐνεργείας της· διότι ἐπικυρώσασα ὅλους τοὺς ὑποθετικούς λογαριασμοὺς τῶν εἰς Μέγαρον στρατηγῶν της (ὡς ἀναφέρει τοῦτο ἡ Γερουσία εἰς τὴν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1832 ὑπ' ἀριθ. 392 προκήρυξίν της) ἔδωκε διαταγὰς νὰ εἰσπραχθῶσι τὰ ποσὰ ταῦτα ἐκ τῶν προσόδων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους. Ὅθεν διεσπάρησαν διάφοροι ἀρχηγοὶ μετὰ τῶν στρατευμάτων των εἰς τὰς ἐπαρχίας, οἵτινες οὐ μόνον

νον εισέπραττον τούς φόρους, ἀλλ' ἐπέβαλλον ἐράνους καί κατεπίεζον παντοιοτρόπως τὸν λαὸν καὶ μάλιστα τούς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, ὅσας δὲν ἐδυνήθη νὰ προφυλάξῃ ὁ Κολοκοτρώνης, περὶ ὧν κατωτέρω θέλομεν εἰπεῖ ἐμπεριστατομένως.

Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὀπαδοὶ τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, ἡγανακτισμένοι ὄντες ἐνεκα τῆς ἀκυρώσεως τῶν προσόδων καὶ τῆς μεροληπτικῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον διαταγὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, (ὡς οἱ ἀνωτέρω) ἐκτὸς ὀλίγων, ἵνα ἐξοικονομήσωσι τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτῶν των, ἐρρίπτοντο αὐθαιρέτως εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐπέβαλλον ἐράνους εἰς τούς κατοίκους, καὶ παντοίας ἄλλας καταπιέσεις ἐπραττον· βλέπουσα ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν μεροληψίαν ὅπου ἔκαμνε, καὶ ζητήσασα νὰ διορθώσῃ τὸ ἀδίκημα ἡ λεγομένη Κυβέρνησις ὅτε αἱ δημόσιοι πρόσοδοι εἶχον τελειώσει, ἰδοὺ τί ἀναφέρει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 106 τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1832 ἐγκύκλιόν της, ἧς καταχωρεῖται ἀπόσπασμα (α).

(α) Ἀπόσπασμα.

Ἀριθ. 106. Ναύπλιον 1 Ὀκτωβρίου 1832.

Διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ πᾶν ὅ,τι ἐνδέχεται νὰ δυσκολεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων εὐχῶν της ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ προσκαλέσῃ τούς στρατιωτικούς, ὅσοι, φέροντες διαταγὰς διὰ νὰ λάβωσι τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτούς χρηματικὴν ἀναλογίαν, ἐπῆραν, ἢ ἐσύναζαν ἐκ τῶν προσόδων παρὰ τὰς διαταγὰς, καὶ ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν των, νὰ ἀποδώσωσιν, ὅπου ἀνήκει τὰ περισσεύοντα. Τούς δὲ εὐρεθέντας εἰς θέσιν ἧτις δὲν ἐπέτρεψεν ὡς ὅρας εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συμπαραλάβῃ εἰς τὸ γενικὸν τῆς κατ' ἀναλογίαν χρηματικῆς ἐξοικονομήσεως μέτρον, δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἐροδιάσῃ μὲ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀνηκούσας διαταγὰς ἐπὶ τῶν ἀσυνάκτων προσόδων ἅμα συμμορφωθῶσι μὲ τὴν καθεστῶσαν τάξιν τῶν πραγμάτων, καὶ θελήσωσι νὰ συντρέξωσιν

Περὶ τούτων ἀπάντων ὑπάρχουν πολλὰ ἔγγραφα, ἅπερ κατωτέρω θέλομεν καταχωρήσει κατ' ἐπαρχίας.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνελεύσεως περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου, ἀπεβίωσεν ὁ Δ. Ὑψηλάντης, ὅστις ἦτο μέλος τῆς Κυβερνήσεως.

Γενομένης προτάσεως παρὰ τῶν πρέσβειων ἵνα μεταβῆ εἰς Μόναχον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐπιτροπήτις, ἵνα προσφέρῃ εἰς τὸν ἐκλεχθέντα Ἡγεμόνα τὴν ὑποταγὴν καὶ τὸ σέβας τῶν ἑλλήνων, ἀπεφασίσθησαν παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, συνεαίσει καὶ τῶν πρέσβειων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 39 τῆς 19 Αὐγούστου 1832 ἔγγραφον, ὡς μέλη αὐτῆς οἱ Α. Μιαούλης, Κ. Μπότζαρης, καὶ Γενναῖος Κολοκοτρώνης, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ συμμαχικὰ πλοῖα, ἅτινα ἤθελον μεταφέρει εἰς Τεργέστην τὴν ἐπιτροπήν ταύτην, ἐβιάζοντο νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, (κατὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Τρικούπη πρὸς τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην ὑπὸ χρονολογίαν 20 Αὐγούστου) ὁ δὲ Γενναῖος Κολοκοτρώνης εὐρισκόμενος εἰς Τρίπολιν δὲν ἐδύνατο ἐντὸς τοῦ βραχέως τούτου χρόνου τῶν τριῶν ἡμερῶν νὰ εἰδοποιηθῆ περὶ τῆς ἀποστολῆς του, καὶ νὰ διαθέσῃ τὸν στρατὸν του, διὰ τοῦτο ἀντικατέστη διὰ τοῦ Δ. Πλαπούτα, ὅστις ἦν μέλος τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ ὁ Βότζαρης (α).

εἰς τὴν περὶ τοῦ ταμείου εἰσπρᾶξιν τῶν, ὅσα ἐκ τῶν προσόδων ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν των ἤθελαν εὑρεθῆ αὐτοὶ κατακρατοῦντες, ἢ ἄλλως παρὰ διαταγὴν ἐμποδίζοντες νὰ συναχθῶσι. Θέλει δὲ μετὰ ταῦτα ληφθῆ καὶ μέτρον εἰς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ τούτῳ λαβόντων διαταγὰς, αἵτινες διὰ τὰς περιστάσεις ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλα δὲν ἐξετελέσθησαν.

(α) Ἀριθ. 39. Ἐν Ναυπλίῳ 19 Αὐγούστου 1832.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Ὁφείλουσα κατὰ τὰς ὁμοφώνους εὐχὰς τοῦ ἔθνους νὰ δια-

δηλώση πασιφανῶς εἰς τὸν μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, τὴν κοινὴν ἀγαλλίασιν τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἀνάβασιν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου τῆς πατρίδος τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Ὄθωνος τῆς Βαυαρίας, καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ὑποταγὴν τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα του,

Διατάττει.

Ὁ Ναύαρχος κύριος Ἀνδρέας Μιουύλης, ὁ στρατηγὸς Κώστας Βότζαρης, καὶ ὁ συνταγματάρχης Γενναῖος Κολοκοτρώνης, συνελθόντες εἰς ἐπιτροπὴν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν τῆς Βαυαρίας εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω διαδηλωθείσης ἐθνικῆς εὐχῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Κουγτουριώτης, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Ἰω. Κωλέτης, Κ. Μπότζαρης, Α. Μεταξᾶς, Δ. Πλαπούτας.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεὺς

Σ. Τρικούπης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ γραμματεία.

Ἀριθ. 325.

Πρὸς τὸν συνταγματάρχην κύριον Γενναῖον Κολοκοτρώνην.

Ἡ Κυβέρνησις τιμῶσα τὰς πρὸς τὴν πατρίδα λαμπρὰς ἐκδουλεύσεις σας, εὐηρεστήθη νὰ σᾶς ὀνομάσῃ, κύριε συνταγματάρχα (α) μέλος μιᾶς ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἐσώκλειστον διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 39.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν μὲ τὰ

(α) Ἐφερον τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης διορισμένος ὢν ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ἕτεροι ἕξ διορισμένοι εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς στρατηγὸς ὑπῆρχε μόνον ὁ Θ. Κολοτρώνης, ὁ δὲ βαθμὸς τοῦ στρατηγικοῦ τὸν ὁποῖον ἔφερον οἱ λοιποὶ εἰς τὸ παρὸν ἔτος (ὡς ὁ Κ. Μπότζαρης) ἦτον βαθμὸς τῆς ἐπαναστάσεως δοθείς εἰς πλείστους διὰ τοιοῦτου εἴους διπλωμάτων. Ὁ δὲ Βότζαρης ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου ἦτον μόνον χιλιάρχος.

πλοῖα τῆς συμμαχίας, τὰ ὁποῖα διὰ μόνην αὐτὴν μένουσιν ἀκόμη ἐνταῦθα δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἐνῶ ἔμελλον νὰ κάμωσι πανὰ ἀπόψε. Ὅθεν καὶ προσκαλεῖσθε ἅμα λάβητε τὴν παροῦσαν νὰ σπεύσητε νὰ ἐλθῆτε ἐδῶ, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν ὅπου θέλετε εὔρει καὶ τοὺς συναδελφούς σας.

Ἐν Ναυπλίῳ 20 Αὐγούστου 1832.

(Τ. Σ.)

ὁ Γραμματεὺς

Σ. Τρικούπης.

Κύριε Ἀρχιστράτηγε,

Διεκόπη μερικὸν καιρὸν ἡ μεταξὺ μας ἀλληλογραφία ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ σήμερον λαμβάνει πάλιν κατ' εὐτυχίαν τὸν δρόμον τῆς ὑπὸ τοὺς πλέον λαμπροὺς οἰωνούς. Ὁ ταχυδρόμος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἔφθασεν ἐνταῦθα κατὰ τὴν . . . Ἰσταμένου, ἔσωθεν εὐρίσκεται ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, δι' ἧς εὐηρεστήθη νὰ μᾶς τιμῆσῃ ἡ Μεγαλειότης του, καὶ τῆς διακηρύξεως τοῦ συμβουλίου τῶν Σ. Συμμάχων δυνάμεων, τῶν ὁποίων κομιστὴς ἦτο ὁ εἰρημένος ταχυδρόμος, ἐξ αὐτοῦ θέλει πληροφορηθῆτε, κύριε, ὅτι αἱ εὐχαὶ μας ἐπληρώθησαν, καὶ ἡ μεγαλοδωρία τῶν Σ. Συμμάχων δυνάμεων ἐπεσφράγισε διὰ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ πρίγκιπος τῆς Βαυαρίας εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος τὴν σταθερὰν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος μας, καὶ ἐχάραξεν εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ κόσμου τὸ μοναδικὸν ἀριστούργημα τῆς φιλανθρώπου πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐχαρακτήρισε τοὺς κραταιοὺς μονάρχας προστάτας μας. Ὅσον αἱ Σ. Δυνάμεις καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπροσπάθησαν νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ μέγα ἔργον τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεώς μας, τίσον οἱ Ἕλληνες χρεωστοῦμεν νὰ δεῖξωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ τὴν ἀληθῆ ἀφοσίωσίν μας πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα μας. Τὸ πρῶτον τῶν χρεῶν μας ἐνεκρίθη καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ τῶν ἀληθινῶν φίλων τῶν συμφερόντων μας, νὰ γίνῃ, ὡς κάτωθεν, καὶ χωρὶς καμμίαν ἀναβολὴν, μία ἐπιτροπὴ συγκεκριμένη ἐκ τριῶν μελῶν καὶ ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν διαπρεψάντων, καὶ κινήσῃ εὐθὺς διὰ τὸ Μόναχον ἵνα προσφέρῃ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα

του, και να αναχωρήση με τὰ πλοῖα τῆς συμμαχίας, τὰ ὁποῖα ἀναχωροῦν διὰ Τριέστι, διὰ νὰ μεταφέρουν τὴν Ἀντιβασιλείαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γενομένης λοιπὸν σκέψεως περὶ τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ πολλὰς συζητήσεις διὰ νὰ γίνῃ με ὁμοφωνίαν, και νὰ φανῇ ἐθνικῆ, ἐπροτιμήθησαν οἱ κύριοι Ναύαρχος Μιαούλης, ὁ φίλτατός σας Γενναῖος, και ὁ Κώστα Μπότσαρης νὰ ὑπάγουν, ὁ καιρὸς δὲν ἐσυγχωροῦσεν ἀναβολὴν, ἡ γνώμη τῶν ἀντιπρέσβειων ἐσυμβιβάσθη εὐχαρίστως εἰς τὰ ὑποκείμενα αὐτά. Ἡμεῖς δὲ διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν σας, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μόνον συμφέρον διὰ τὴν πατρίδα, ὑποστηρίζομεν τὴν πρότασιν, και ἐπὶ τούτῳ ἔρχεται ὁ Κ. Μεταξᾶς ἐπίτηδες νὰ σᾶς πληροφορήσῃ προφορικῶς τὴν ἀνάγκην και πρέπει νὰ τὸ κάμετε χωρὶς ἄλλο. Τὰ πλοῖα ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσουν, πολλὰι δυσκολία και διαιρέσεις ἐφουβρίζοντο νὰ γεννηθοῦν, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεβάλλετο τὸ πρᾶγμα, και ἂν ἠθέλαμεν νὰ μορφώσωμεν ἄλλως τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν. Διὰ τοῦτο, ὡς εἴρηται, πρῶτον ἡμεῖς τὴν ὑπεστηρίξαμεν και ἐπνίγη ἡ δυσαρέσκεια ἄλλων εἰς τὰ σπάργανά της· χωρὶς ἡμεῖς νὰ σᾶς εἴπωμεν γνωρίζετε μόνος σας πόσον ἐμβριθὲς εἶναι τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ, πόσον ὠφέλιμον διὰ τὴν πατρίδα και κατ' ἐξοχὴν ὅσον ἔντιμον διὰ τὴν φαιμελιάν σας. Μόλον τὸ θάρρος λοιπὸν εἰλικρινοῦς φιλίας ἐπαλαμβάνομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι νὰ ἐτοιμασθῆτε διὰ νὰ μισεύσητε με τοὺς συναδέλφους σας, διὰ τῶν βασιλικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ ἀναβάλλουν τὴν κίνησίν των διὰ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας μόνον, και εὐθὺς νὰ μᾶς γράψετε, εἶναι πληροφοραὶ και πληροφοραὶ θετικαὶ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ λάβῃ λαμπροτάτην ὑποδοχὴν ἀπὸ τὸν μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, και ἔχομεν διδόμενα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὑμεῖς θέλετε εἶσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ εἰδωθῆτε εὐμενέστερα. Ἀκούσατε λοιπὸν σᾶς παρακαλοῦμεν τὴν γνώμην μας, και φροντίσατε νὰ πληροφορήσετε τοὺς σχετικούς σας ὅτι τούτου γενομένου, ἐκτελεῖται ὅ,τι πρέπει, και διὰ νὰ μὴ φανῇ και εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸ σύνθηρος πνεῦμα τῆς ἀντιζηλίας.

Χρῆστοῦμεν ἀκόμη νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι κατὰ με-

γενεστέρας εἰδήσεις τοῦ Ἰουλίου, ἡ Ἀντιβασιλεία μέχρι τριάντα ἢ σαράντα ἡμερῶν, ἀφύκτως θὰ ἦναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ παραδεχόμενοι ἡμεῖς τὴν ἐγκριθεῖσαν ἀποστολὴν, θέλει εὐσχήμως διαλύσωμεν ὅλας τὰς ἐνυπαρχούσας διαιρέσεις καὶ ἡ Διοίκησις θέλει ἔμβῃ εἰς θέσιν νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὸ ὀλίγον αὐτὸ διάστημα πατριωτικῶς, καὶ νὰ σταματήσῃ τὰ κακὰ, ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία δὲν θέλει εἶσθαι ὡς ἦτον.

Ἄν ἀπ' ἐναντίας διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν δὲν δεχθῆτε νὰ ὑπάγῃ οὔτε ὁ Γενναῖος, τότε νὰ γράψετε ἐδῶ, ὅτι εὐχαρισθεῖσθε νὰ λάβῃ τὸν τόπον τοῦ Γενναίου ὁ ἀδελφὸς Κολιόπουλος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει κάμμιναν δυσκολίαν νὰ τὸ κάμῃ.

Ἀδελφὲ Κολοκοτρώνη! καθὼς καὶ ἄλλοτε σὰς εἶπομεν, κυρίως ὅλη μας ἡ προσπάθεια πρέπει νὰ ἦναι εἰς τὸ νὰ χορηγήσωμεν ὅλας τὰς εὐκολίας περὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς νέας Κυβερνήσεως διὰ νὰ παύσουν μίαν φορὰν τὰ δυστυχήματα αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Περὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐδῶ, τί νὰ σὰς εἰπώμεν; εἶναι τόσο ἀηδῆ ὥστε δὲν ὑπάγει τὸ χέρι εἰς τὴν ἐξήγησίν των, ἡ κακοήθεια καὶ ἀσυνειδησία ἀνεπτύχθησαν εἰς τρόπον ἀπίστευτον. Δυστυχία ἦτον δι' ἡμᾶς ὅπου εὐρέθημεν εἰς τοιαύτην ἐποχὴν εἰς τὰ πράγματα. Κοντὰ εἰς τὰ τόσα ἄλλα κακὰ δὲν εἴμεθα καὶ προσωπικῶς ἀσφαλεῖς, ὑπομονή! ταῦτα

1832 Αὐγούστου 20 Ναύπλιον.

οἱ ἀδελφοί

Ἀνδρέας Ζαΐμης, Α. Μεταξᾶς Δ. Πλαπούτας.

Γ. Γ. Τὸ ἴδιον θέλει κάμει ὁ πηγαίμὸς τοῦ Γενναίου φροντίζομεν δι' ἕνα καλὸν διερμηνέα, νὰ τὸν συντροφεύσῃ, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν λέγω ἀποφάσισε νὰ ἔλθῃ.

Κύριε ἀρχιστράτηγε Κολοκοτρώνη!

Χθὲς ἀνέγνωσα τὰ ἀπὸ 22 καὶ 23 σημειωμένα γράμματά σας ἀπὸ Τριπολιτσάν, καὶ Ἄστρος, δὲν ἠμπορῶ νὰ κρύψω, ὅτι ἐλυπήθην, εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορὰν ὅτι δὲν ἐσυμφώνησαν τὰ φρονήματά μας (α) ὡς πρὸς τὴν ἀπο-

(α) Διοίσι ὁ Κολοκοτρώνης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀπύχτου, ὡς εὐτελῆ ἡμερὶς των δι-

Ἀναχωρησάντων λοιπὸν τοῦ Βότζαρη καὶ Πλαποῦτα, καὶ ἀποβιώσαντος τοῦ Δ. Ὑψηλάντου, δὲν ἔμειναν εἰμὴ τέσσαρα μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα δὲν ἐσχημάτιζον πλειοψηφίαν, διότι κατὰ τὸ δ' ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 337 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας ἀπητοῦντο διὰ τὴν πλειονοψηφίαν πέντε μέλη, καὶ τότε εἶχον κῦρος αἱ πράξεις τῆς Κυβερνή-

στολήν, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη νὰ γένη διὰ νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους. Κύριε Ἀρχιστράτηγε, ἀφ' ἧς ἔφθασεν ὁ ταχυδρόμος τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὑποφαινόμενος ἐνόμισα, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰς τὸ ἐξῆς προσπαθειῶν μας δὲν πρέπει ν' ἀποτείνεται εἰς ἄλλο, παρὰ εἰς ὅ,τι ἐσυντελοῦσεν εἰς τὸ νὰ ἀποπροτοιμασθῶσι τὰ πνεύματα καὶ τὰ πράγματα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς ἀντιβασιλείας, καὶ εὐσχήμως νὰ διαλυθῶσιν ὑπάρχουσαι σκηναί· καὶ ἡ σειρὰ τῶν προδιατρεξάντων ἦτον ἀρκετὴ νὰ κάμῃ ὥστε νὰ διακριθῇ τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸ ἄδικον ἐν καιρῷ τῷ πρέποντι· τὰ συμμαχικὰ πλοῖα ἀπεφασίσθησαν ν' ἀναχωρήσουν διὰ τὸ Τριέστι νὰ μεταβιβάσωσι τὴν ἀντιβασιλείαν, καὶ οἱ κύριοι ἀντιπρέσβεις ἐξ' ἐνὸς στόματος ἐσυμβούλευσαν τὸ νὰ διορισθῇ μετὰ τὴν μεγαλειτέραν ταχύτητα μία ἐπιτροπὴ, καὶ εὐηρεστήθησαν οἱ ἴδιοι νὰ ὀνομάσουν τὰ μέλη ἰδίως, κατὰ συνέπειαν ἐνὸς γράμματος τοῦ στρατηγοῦ Εἰδεκ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀντιβασιλείας, κάθε τροποποίησις καὶ ἀναβολή, ὡς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν, ὅπου ἤθελε προβληθῇ ἀπὸ τὸ μέρος μας, ἤθελε δώσει ἀρκετὰς αἰτίας νὰ κατηγορηθῶμεν, ἔπειτα προκειμένου περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ὅλα τὰ λοιπὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῶσι δεύτερα· ὑμεῖς ἐπροτιμήθητε κύριε, ὡς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἔθνους καὶ ὡς φέρουσα ἡ οἰκογένειά Σας τὸ πρόσωπον τῆς Πελοποννήσου.

Ναύπλιον 24 Αὐγούστου 1832.

Ὑποσημειοῦμαι εἰς τὰς προσταγὰς Σας

Ἀνδρέας Ζαΐμης.

πλασία τῶν ἄλλων, νὰ ᾖται τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὴν μερίδα των καὶ ἀντὶ τοῦ Κ. Μπότζαρη νὰ ὑπάρχη ὁ Τζαβέλας ἢ ἄλλος τις ἀπὸ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα.

σεως, ὄντα διηρημένα μεταξύ τῶν, δὲν ἐσυμφώνουν νὰ ἐκ-
λεχθῆ πέμπτον μέλος κατὰ τὸ ἄρθρον ε'. τοῦ ψηφίσματος
τῆς Γερουσίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ γερουσία διεφώνει μετὰ τῶν
πλείστων μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ τέ-
λους ἤρξαντο διανέξεις μετὰ τῆς γερουσίας καὶ αὐτῶν.
μάλιστα δὲ δυσαρεστηθεὶς ὁ Κουντουριώτης ἀνεχώρησεν.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἤδη συγκειμένη μόνον ἐκ τριῶν
μελῶν, δὲν εἶχεν ἔτι μᾶλλον νομιμότητα. ὡς εἴρηται, καὶ
διὰ τοῦτο ἐπῆλθεν εἰς τὸ κράτος πλήρης ἀναρχία.

Τότε αἱ πλεῖσται ἐπαρχίαι πρὸς ἐξασφάλισίν των διώ-
ρισαν τοπικὰ συστήματα καὶ φρουρὰς ἐκ τῶν πολιτῶν, ἐ-
πίσης οἱ στρατιωτικοὶ ἔκαμον στρατιωτικὰ συστήματα καὶ
ἐνώσεις εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἑλ-
λάδος (κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα).

Ἐν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ οἱ πλεῖστοι ὀπλαρχηγοὶ τῶν
δύω ἀντιφερομένων μερῶν Πελοποννησίων καὶ Στερεοελλα-
διτῶν, οἵτινες εὕρισκοντο εἰς Πελοπόννησον, συναχθέν-
τες εἰς Ἄργος κατὰ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, ἀπεφάσισαν νὰ
συστηθῆ στρατιωτικὴ τις ἐπιτροπὴ ἢ Κυβέρνησις, σκοπὸς
τῆς ὁποίας ἦτο νὰ τοποθετήσῃ τὰ στρατεύματα εἰς θέσεις
καταλλήλους πρὸς τὴν διατήρησίν των, χωρὶς νὰ καταπιέ-
ζωσι τοὺς κατοίκους, καὶ παύσωσιν ὅπως οἱ ἐμφύλιοι
πόλεμοι, οἵτινες ὑπῆρχον εἰς πολλὰ μέρη τῆς Στερεᾶς
Ἑλλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέ-
κειτο ὑπὸ τῶν Θεοδώρου Κολοκοτρώνη (ἢ ἀντ' αὐτοῦ τοῦ
υἱοῦ του Γενναίου) Νότη Βότζαρη, Ν. Κγριζιώτη, Κύτζου
Τζαβέλα, Χατζῆ Χρίστου, Ἰωάννου Σράτου, καὶ Δ. Τζό-
κρη, γραμματεὺς δὲ ἦτο ὁ Ἰω. Φιλήμων. Ἡ πρᾶξις αὕτη
ἐπεδοκιμάσθη παρ' ὅλων, καὶ ἰδοὺ τί ἔγραφεν ὁ Ζαΐμης
πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην εἰς τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου ἐπι-
στολὴν του «ἡμεῖς κατεγίνεσθε νὰ φέρετε τὴν ἡσυχίαν
εἰς τὸν τόπον, καὶ νὰ οἰκονομήσετε καὶ τὸ στρατιωτικόν.

Εἰς δὲ τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου ἔλεγεν, αὐταὶ εἶναι θεωρία ἐδικαί μου, ὑμεῖς δὲ ὅπου εἴσθε ἐν τῷ μέσῳ τῆς Σκύλλης καὶ τῆς Χαρύβδews, ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε, ὅ,τι αἱ περιστάσεις σᾶς ὑπαγορεύουν, ἂν κατορθώσητε νὰ λυτρώσητε τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε, θὰ πράξετε ἔργον ἄξιον τῆς ἱστορίας».

Μεταξὺ τῶν σωζομένων ἐγγράφων ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 33 τῆς 29 Σεπτεμβρίου πρᾶξις τῆς στρατιωτικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς (α).

(α) Ἄριθ. 33.

Η ΣΤΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Παρατηροῦσα ὅποσα ἐπαπειλεῖ δυστυχήματα εἰς τοὺς λαοὺς ἡ μεγάλη ἀνάγκη τοῦ στρατιωτικοῦ.

Θεωροῦσα δυνατὴν τὴν προκατάληψιν τούτων διὰ τῆς διευθετήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς τρόπον τοῦ νὰ μὴν ἐκτραχηλισθῆ τοῦτο διὰ τῆς στερήσεως τῶν ἀναγκαίων καὶ τὴν καταπάτησιν τῶν ἱερῶν του δικαίων.

Ἐπιθυμοῦσα νὰ διατρέξῃ καὶ τοῦ λοιποῦ κατὰ τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνεργήθη ἡ σταθερὰ ἔνωσις τοῦ στρατιωτικοῦ, ἀφορῶσα τὴν ἀποφυγὴν κάθε συγκρούσεων, τὸ εὐοικονόμητον τῶν χρεῶν του, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ πολίτου, καταφεύγει ἐξ ἀνάγκης εἰς τὰ ἀκόλουθα μέτρα.

Α'. Τὰ συνιστῶντα τὴν ὀλομέλειαν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς μέλη διαιροῦνται εἰς τμήματα τρία.

Β'. Τὸ α'. τμῆμα συγκείμενον ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου Θ. Κολοκοτρώνην, καὶ τὸν ἱππαρχον Χ. Χρῆστον, θ λει ἐδρεύει εἰς Τριπολιτζᾶν, ὡς εἰς κέντρον, ἔχον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του τὴν Καρύταιναν, Τριπολιτζᾶν, Μιστράν, Μονεμβασίαν, Μεσσηνίαν, Ἀρκαδίαν, Φανάρι, καὶ Λεοντᾶρι.

Γ'. Τὸ β'. τμῆμα συνιστάμενον ἀπὸ τοὺς στρατηγούς Ν. Μπότзарην καὶ Κ. Τζαβέλαν θέλει διαμένει εἰς Γαστούνην, διευθύνων τὰς ἐπ. Πάτρας, Καλάβρυτα, Γαστούνην, Βοστίτζαν, καὶ Πύργον.

Ὅτι δὲ ὑπῆρχεν ἀναρχία εἰς τὸ κράτος, ὡς εἴρηται, βεβαιούται ὑπὸ τε τῆς γερουσίας, καὶ ὑπὸ τῆς λεγομένης

Δ'. Τὸ γ'. τμήμα σχηματιζόμενον ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς Κριζιώτην, Δ. Τζόκρην, καὶ Ἰω. Στράτου, θέλει ὑπάρχει εἰς Ἄργος διευθύνων τὰς ἐπαρχίας, Ἄργους, Κορίνθου, Ναυπλίας, Κάτω Νεχαγιᾶ, ἀγίου Πέτρου, καὶ Πραστοῦ.

Ε'. Ἐκαστον τμήμα θέλει ἐνεργεῖ καθ' ὀλοκληρίαν, φέρων τὸν τίτλον ἢ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ τὴν διάκρισιν τῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάγεται. Αἱ ἐνέργειαι ὅλων θέλουν ἀποβλέπει τὸ οἰκονομικὸν τῶν δικφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων, τὴν τοποθέτησιν τῶν εἰς τὰς χρειώδεις θέσεις, τὴν ἐντελῆ ἡσυχίαν τῶν λαῶν, καὶ τὴν τακτικὴν συνάθροισιν τῶν χρημάτων, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν τῆς ξηρᾶς διὰ νὰ χρησιμεύσωσι ταῦτα εἰς τὴν ἀνάλογον πληρωμὴν ὅλων τῶν σωμάτων, ὅσα ἔχουσι νὰ λαμβάνουν καὶ τὴν οἰκονομίαν καὶ ἄλλων μερικῶν χρείων κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΣΤ'. Τὰ χρήματα θέλουν συνάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ τμήματος, εἰς προσδιωρισμένον δὲ καιρὸν θέλουν συναγροικῶνται τὰ τμήματα διὰ νὰ φενερῶνται πόση ποσότης χρηματικὴ ὑπάρχει εἰς καθὲν ταμεῖον, καὶ νὰ ἐνεργῆται οὕτως ἡ ἀνάλογος διανομὴ τούτων εἰς ὅλα τὰ σώματα μετὰ τὴν γενικὴν συγκατάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς ἀναποφεύκτους μόνον ἀνάγκας δύναται καθὲν τμήμα νὰ δίδῃ χρήματα ὄχι μεγάλης ποσότητος.

Προστίθεται ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ αὐθαιρέτως χρήματα, χωρὶς νὰ ὑπόκηται εἰς εὐθύνην.

Ζ'. Καθὲν τμήμα θέλει φυλάττει πρωτόκολλον τακτικὸν τῶν πράξεών του, καὶ κατάστιχον ἀκριβῶς τῆς ληψοδοσίας του, διὰ νὰ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρήσεως τῶν χρημάτων εἰς τὴν ὀλικὴν συνάθροισιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Η'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς Κ. Ἰω. Φιλίμων θέλει διαμένει πλησίον τοῦ Γ'. τμήματος.

Θ'. Εἰς καθὲν τῶν τριῶν τμημάτων θέλει δοθῆ ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον τοῦ παρόντος, ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν

Κυβερνήσεως διὰ τῶν ἐπομένων ἐπισήμων ἐγγράφων των ἤτοι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 382 ἐγγράφου τῆς γερουσίας, καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 106 καὶ 114 τῆς κυβερνήσεως, ἃ ἔνθα καταχωροῦμεν (α).

σφραγίδα τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐνεργῆται πλήρης ἄρθρον συμπληρωτικόν.

1. Δίδεται ἡ Δύναμις εἰς τὸ μένον εἰς Ἄργος. γ'. τμήμα τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ἔμβῃ εἰς διαπραγματεύσιν ὥστε νὰ συμβιδάσῃσι τὰ συμφέροντα τοῦ στρατιωτικοῦ μὲ ἐκείνο τοῦ πολιτικοῦ καὶ νὰ ἐνεργηθῇ οὕτω γενικωτέρα ἡ ἔνωσις τοῦ ἔθνους. Εἰς ταύτην δὲ τὴν περίστασιν ὀφείλει νὰ συνεννοῖται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν μὲ τὰ λοιπὰ δύο τμήματα καὶ χωρὶς τῆς ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως νὰ μὴν ἀποφασίσῃ τίποτε τελειωτικόν.

Ἐν Ἄργεϊ τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1832.

Ἄντι τοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη

Ἰωάννης Κολοκοτρώνης.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Νότης Μπότζαρης, Νικόλαος Κριζιώτης, Κύτζος Τζαβέλας,

Χατζῆ Χρῆστος, Ἰωάννης Στράτου, Δ. Τζόρκης.

(Τ. Σ.)

ὁ Γραμματεὺς

Ἰω. Φιλήμων.

(α) ἀριθ. 382.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Θ. Κολοκοτρώνην.

Διὰ τὰ διατρέξαντα ἀλγείνα εἰς τὴν πατρίδα συμβεβηκότα, πρὸ καιροῦ ἀπαιτεῖτο ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματος, καὶ τὸ σῶμα ἔκτοτε ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην, νὰ σὰς προσκαλέσῃ καὶ ὑμᾶς, κύριε, ἐὰν δὲν ἐγνώριζε τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθητε. Ἄλλ' ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς μέρους εὐρισκόμεθα εἰς τὴν παραμονὴν σχεδὸν τῆς ἐλευσεως τῆς ἀντιβασιλείας, ἀφ' ἑτέρου ἔχοντες ὑπ' ὄψιν δεινότερας συμφορᾶς, εἰς τὰς ὁποίας ἐπικρατεῖται ἡ πατρις νὰ πέσῃ ἐκ τῆς μελετωμένης εἰσβολῆς τῶν

Είπομεν ὅτι ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ συγχειμένη ἤδη ἐκ τριῶν μελῶν, κατὰ τὸ μνημονευθὲν ψήφισμα τῆς γερουσίας,

ἡπειρωτικῶν στρατιωτικῶν συλλόγων εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ τὴν κορυφωθείσαν ἀναρχίαν, δὲν ἐδυνάμεθα νὰ ἀναβάλλωμεν πλέον τὸν καιρὸν, εἰς τὸ νὰ προσκαλέσωμεν ἐπισήμως τοὺς ἀπόντας ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν καθοδόν των, σημειοῦντες εἰς αὐτοὺς ὅτι δύνανται νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὴν καθέδραν, ἐὰν ἐκ τῶν προδιατρεξάντων ἐνταῦθα ἤθελον δυσκολευθῆ νὰ μεταβῶσιν εἰς αὐτὴν ἀπ' εὐθείας.

Ἀφοῦ δι' ἐγκυκλίου πρό τινων ἡμερῶν τὸ σῶμα προσεκάλεσεν αὐτοὺς, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ προσκαλέσῃ καὶ ὑμᾶς, Κύριε, ἰδίως, διὰ νὰ μεταβῆτε ὅσον τάχως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γερουσιαστικῶν χρεῶν σας.

Γνωρίζον δὲ τὸ σῶμα τὸν πατριωτισμόν σας, πέποιθεν ὅτι δὲν θέλετε ἀναβάλλει οὐδὲ στιγμὴν τὴν ἄφιξίν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ. 29 Ὀκτωμβρίου 1832.

ὁ πρόεδρος

Δ. Τζαμαδός.

ὁ γραμματεὺς

Παναγ. Βάρβογλης.

Ἀριθ. 106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς.

Τὸ σπουδαῖον τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀντικείμενον ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς ἡ κατάστασις τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ταμείου· ἀλλὰ μὲ λύπην της ἐθεώρει μὴ τελεσφορούσας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της ὅσας κατέβαλε προσπάθειας διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τῶν λαῶν τὰ συμφέροντα, καὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τὴν εἰσπραξίν. Οἱ διαρκοῦντες τῶν στάσεων καὶ τῶν παθῶν κλονισμοί, ἡ παντελής τῶν χρηματικῶν μέσων ἔλλειψις, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν αἰτιῶν τούτων ἐπελθοῦσα παραλυσία τῶν δεσμῶν τῆς στρατιωτικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας, ἐματαίωσαν κατὰ μέγα μέρος τὰ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πολίτου, καὶ θεραπείαν τῶν στρατιωτικῶν ἐλλείψεων λαμβανόμενα μέτρα.

δὲν ἔφερε τὸ πρόσωπον τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἄλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τρία μέλη διηρέθησαν μεταξύ των καὶ ἕκα-

σταθερὰ μολοντοῦτο μέχρι τέλους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιπόνων χρεῶν τῆς, καὶ ἐνισχυομένη ἐν μέσῳ τῶν πλέον δυσχερῶν περιστάσεων ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας τῶν πραγμάτων βελτιώσεως, εὐχαρίστως ὑπὸ τοὺς πρώτους αὐτῆς οἰωνοῦς εὐρέθη εἰς θέσιν διὰ νὰ συστήσῃ εἰς ὅλων τὴν προσοχὴν, τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, τὰ μέτρα τῆς δημοσίου καὶ μερικῆς ὑπερασπίσεως τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπετείνοντο καὶ ἄλλαι ἐκ τῶν παραβουσῶν τῆς διατάξεων, καὶ αἱ ἐσχάτως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2088 καὶ 2089 ἐγκυκλίων τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείας δημοσιευθεῖσαι.

Ἡ εὐτυχὴς στιγμή τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἀφίξεως τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς προσεγγίζει καὶ καθ' ὅσον ἡ ὑποδοχὴ αὐτῆς δὲν ἠθέλην εἶσθαι ἀξία τῆς ὑψηλῆς τοῦ ἔθνους τύχης καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, διχρούσης στάσεως πραγμάτων πάντη ἀσυμβιβάστου μὲ τὰ μερικὰ καὶ δημόσια συμφέροντα, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ μὴν ἐπισύρῃ καὶ αὐθις τὴν προσοχὴν, νὰ μὴν ἀπαιτήσῃ τὴν ὑπακοὴν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ διαταχθέντα παρὰ τῶν ἀνωτέρω δύο ἐγκυκλίων.

Πέποιθεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν ἔκβασιν θέλει ἐπιταχύνει ἡ γενικὴ τῆς δημοσίας καὶ ἡσυχίας ἀνάγκη, θέλει εὐκολύνει ἡ βεβαιότης τῆς ἀναποφεύκτου βαρυτάτης εὐθύνης, ἣ τις ἐπίκειται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ὅσοι κωφοὶ εἰς τὰς διατάγας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰ δυστυχήματα τῶν λαῶν ἀνάλητοι, ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀπειθείαν, τὰς καταχρήσεις καὶ τὰς διαρπαγὰς.

Ἐχουσα χρεὸς ἱερὸν νὰ προστοιμᾷ τὰ μέσα, ὅσα μετ' ὀλίγον ἡ πλήρης τῆς δικαιοσύνης ἐνέργεια θέλει ἀπαιτήσῃ διὰ νὰ καθυποβάλλῃ τοὺς αὐτουργοὺς ἢ αἰτίους τῶν ἀξιοποίνων τολμημάτων εἰς τὰς δικαίας ποινὰς καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν θέλει ποσῶς τὸ παραμελήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον, καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολίτας, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἠθέλην εἶσθαι συμφωνότερον

νάς εβδομάδας δέν ἐσυνεδρίαζον. Ὅθεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον αὐθαιρέτως καὶ παρανόμως ἐδιοίκει ὡς Κυβέρνησις

μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τῆς, ὅσον τὸ νὰ μὴν εὐρεθῆ συνεχῶς εἰς τοιαύτης φύσεως δυσάρεστον ἀνάγκην.

Διὰ τὴν ἀφαιρέσιν πᾶν ὅ,τι ἐνδέχεται νὰ δυσκολεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων εὐχῶν τῆς, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ προσκαλέσῃ τοὺς στρατιωτικοὺς, ὅσοι φέροντες διαταγὰς διὰ νὰ λάβωσι τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς χρηματικὴν ἀναλογίαν, ἐπὶ τὴν ἑσύναξαν ἐκ τῶν προσόδων παρὰ τὰς διαταγὰς καὶ ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν των, ν' ἀποδώσωσιν, ὅπου ἀνήκει, τὰ περισσεύοντα. Τοὺς δὲν εὐρεθέντας εἰς θέσιν, ἧτις δὲν ἐπέτρεψεν ὡς ὅρας εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συμπαραλάβῃ εἰς τὸ γενικὸν τῆς κατ' ἀναλογίαν χρηματικῆς ἐξοικονομήσεως μέτρον, δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἐφοδιάσῃ μὲ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀνηκούσας διαταγὰς ἐπὶ τῶν ἀσυνάκτων προσόδων, ἀμα συμμορφωθῶσι μὲ τὴν καθεστῶσαν τάξιν τῶν πραγμάτων, καὶ θελήσωσι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν παρὰ τοῦ ταμείου εἰσπραξίν των, ὅσα ἐκ τῶν προσόδων ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν των ἤθελον εὐρεθῆ αὐτοὶ κατακρατοῦντες, ἢ ἄλλως παρὰ διαταγὴν ἐμποδίζοντες νὰ συναχθῶσι. Θέλει δὲ μετὰ ταῦτα ληφθῆ καὶ μέτρον εἰς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ τούτῳ λαβόντων διαταγὰς, αἵτινες διὰ τὰς περιστάσεις ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλα δὲν ἐξετελέσθησαν.

Τοιοῦτῳ τρόπῳ ἡ Κυβέρνησις προθύμη ἀφ' ἑνὸς μέρους νὰ διακωλύσῃ, ὅσον δύναται καὶ καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσιν αἱ περιστάσεις, τὸν σεβόμενον τὴν τιμὴν καὶ τὰ χρέη τοῦ στρατιώτην, δὲν δύναται ἀφ' ἑτέρου νὰ μὴν ἐλεεινολογήσῃ τὴν ὀλεθρίαν πλάνην τῶν, ὅσοι εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι διατάξεις, τιμὴν καὶ συμφέροντα τόσον τοῦ ἔθνους, καθὼς καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν, ἤθελαν ἐπιμείνει εἰς τὸ ν' ἀποκατασταίνουσι ἔρμαιον τῆς ἀπληστίας των καὶ τῆς ἀχαλινώτου διαρπαγῆς των πᾶν τὸ προστυχόν, ἀντὶ ὑπερασπιστῶν, γινόμενοι μάλιστα τῶν πασχόντων συναδελφῶν των. Ἀντιβαίνοντες οἱ τοιοῦτοι εἰς τὰ διαταχθέντα διὰ τῆς παρούσης, καὶ τῶν δύο ῥηθεισῶν ἐγκυκλίων, ἀπ' εὐθείας ἀντιπράττοντες εἰς ὅσα οἱ νόμοι, τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ ἡ πατρικὴ τοῦ

ἦτις ὁμως δὲν ἀνεγνωρίζετο οὔτε εἰσηκούετο ὑπὸ τοῦ κράτους, ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου ὅπου ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς

Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἄνακτος θέλησις ὑπαγορεύουσι, φυλαττομένου εἰς ὄντινα ἀνήκει τοῦ δικαιώματος τῆς κατ' αὐτῶν ἀγωγῆς, θέλουν ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ περιληπτικῶς λογιζέσθαι, ἐνώπιον τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιβασιλείας, ὑπεύθυνοι δι' ὅσας ἔπραξαν καταχρήσεις καὶ ληστρικὰς διαρπαγὰς, μυστηριχοί τὴν βίαν καὶ τὰς φορολογίας, ἡ δὲ μετὰ τὴν παροῦσαν παράτασις τῆς ἐγκληματικῆς των διχωγῆς, τῶν μὲν σωματικῶν ἐπιφέρει δικαιωματικῶς τὴν πλήρη διάλυσιν, τῶν δὲ ἀτόμων τὴν ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς ἐλέγχους διαγραφὴν.

Ἄξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται! ἡ πειθαρχία, ἡ εὐταξία καὶ ἡ ὁμόνοια εἶναι τὰ μόνα συστατικὰ τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἀληθοῦς στρατιώτου· φεισθῆτε τῶν ἀγῶνων καὶ δικαιωμάτων σας· μὴ καταδεχθῆτε νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸ τέρμα τοῦ βίου σας μὲ χαρακτηριστικὰ, ἄλλα παρὰ τὰ ὅποια διακρίνουν τὸν ἀγχιθὸν πολίτην, καὶ ἐνταυτῷ ἀξιότιμον στρατιώτην.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. Ζαῦμης, Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γράμματεὺς

Κ. Ζωγράφος.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεὺς

Κ. Ζωγράφος.

Ἄριθ. 114.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν στρατιωτικοὺς.

Κατ' ἐπανάληψιν ἐπροσχάλεσεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις καὶ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁμόνοιαν καὶ εὐταξίαν, νὰ παύσωσι διαρπάζοντες αὐθαιρέτως τὰ τῶν πο-

ἔκεισε εὐρισκομένης Γαλλικῆς φρουρᾶς, δι' ἧς κατώρθωσε νὰ ἐκβάλῃ ἐκ τοῦ Ναυπλίου καὶ τὸ τυπικὸν τάγμα, ὡς ἐμ-

λιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς ὄντινα ἀνήκον τὰ ἀρπαγέντα. Διαφυλάττουσα δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς καὶ εἰς τὸ δημοσίον καὶ μερικῶς εἰς ἕνα ἕκαστον, διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν πρωτουργῶν καὶ πρωταιτίων τῶν τοιούτων αὐθαιρέτων καὶ καταχρηστικῶν πράξεων.

Διεκήρυξε συγχρόνως τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐπαρχιακῶν σωμάτων καὶ διέταξε τὸν ἥσυχον περιορισμὸν εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις των, καὶ ὑπὸ τοὺς ἀνήκοντας ἀρχηγοὺς τῶν πρότερον σταθερῶς μετελθόντων τὸ ἔργον τοῦ στρατιώτου.

Τὰ ὑπαγορευμένα ταῦτα μέτρα ἀπὸ λόγους ἰσχυροτάτους, βᾶσιν ἔχοντας τὴν δικαιοσύνην, τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, τῶν πολιτῶν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν τὸ ἀληθὲς συμφέρον, διεσαφηνίσθησαν ἤδη ἀποχρώντως ἀπὸ τὰς ὑπ' ἀρ.θ. 2,088, 2089, 2415 καὶ 106 προκηρῦξεις καὶ ἐγκυκλίους.

Ἀλλὰ μὲ λύπην τῆς θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἔφεραν αὐταὶ εἰσέτι ὅλον τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ὅτι τὰ φιλοτάραχα πνεύματα, καὶ ἡ ἀκόρεστος τινῶν πλεονεξία σπρώχνουν μὲν αὐτοὺς εἰς τὰς πλέον ἀξιοποίνους καὶ ἐγκληματικὰς ἐπιχειρήσεις, γίνονται δὲ καθεκάστην μεγάλων ζημιῶν πρόξενα καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸ ταμεῖον.

Κατὰ συνέπειαν ἐν τοσοῦτῳ τῶν προδιακηρυχθέντων, καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα ἡ κατάστασις τοῦ κράτους εἰς τὴν πρᾶμον ἡ τῆς ἀφίξεως τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖ, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ διατάξῃ ἐν γένει, καὶ χωρὶς τινος ἐξαιρέσεως, ὅλους τοὺς στρατιωτικοὺς, ὅσοι εὐρισκόμενοι εἰς ὁποιασδήποτε θέσεις καὶ σώματα, ἀνήκοντες δὲ εἰς τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων μέρη, καὶ ἔχοντες εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἐπαρχίας τὰς οἰκίας των καὶ τὴν σταθερὰν των διαμονήν, ν' ἀπέλθωσιν ἕκαστος εἰς τὰς ἐστίας των καὶ μετὰξὺ τῶν οἰκογενειῶν των, λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀνηκόντων ἀρχηγῶν ἔγγραφον ἀπόδειξιν περὶ τοῦ χρό-

φαίνεται εἰς τὴν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1832 ἐπιστολὴν τοῦ Καλέργη πρὸς τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην.

Φίλτατε ἀδελφὲ Γενναῖε !

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἐνταῦθα τὸ τάγμα τῶν τοπικῶν ἀόπλων, τὸ ὁποῖον εὐγαλαν οἱ Γάλλοι, ἀφοῦ μετὰ τὸ γεῦμα τοὺς ἔστειλε διαταγὴν ὁ Γενεράλης, ὅτι θέλει νὰ τοὺς κάμῃ ἐπιθεώρησιν, καὶ εὐγαλεν ὅλον τὸ τάγμα ἔξω ἀπὸ τοὺς στρατῶνας χωρὶς ὄπλα, εἶχεν ἐτοίμους δύο λόχους, καὶ αἰφνηδίως

νου, καθ' ὃν ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρετήσαν, χωρὶς ἐκ τοῦ τοιοῦτου μέτρου νὰ ὑπολάβωσιν, ὅτι προσβάλλονται τὰ δίκαια καὶ αἱ εὐλογοὶ ἀπαιτήσεις των, ἐφησυχάζοντες εἰς τὰ ἴδια, θέλουν περιμενεῖν ἄχρις ὅτου ἢ μετ' ὀλίγον φθάνουσα βασιλικὴ ἀρχὴ λάβῃ τὰ ὀριστικὰ περὶ στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ καὶ στρατιωτικῶν δικαιωμάτων μέτρα. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ θέλουν παραμενεῖν εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται θέσεις μὲ μόνους τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας στρατιώτας, τοὺς μὴν ἔχοντας ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐστίας, οἰκογενείας, ἢ σταθερὰν διαμονήν.

Ἡ κατάστασις τοῦ κράτους καὶ ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἀποκαθιστῶσιν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ τοῦ μέτρου. Ἄλλως δὲ, καὶ οἱ ἀπαυδήσαντες ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀπαιτήσεις καὶ καταχρήσεις λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν οὔτε χρεωστοῦσιν, οὔτε δύνανται πλέον νὰ καταφανίζωνται, φορολογούμενοι ἀπὸ ἀπροσδιόριστον ἀριθμὸν ὠπλισμένων δυνάμεων, καὶ τρέφοντες αὐτὰς ἐκ τοῦ στερήματος, ἐνῶ τὴν ἀπὸ τὰς σημαίας ἐνεργητικὴν των διατήρησιν, πρὸ πολλοῦ ἔπαυσαν νὰ ὑπάρχουν λόγοι ἀποχωρῶντες διὰ νὰ δικαιολογήσουν.

Ταῦτα διακηρύττουσα καὶ διατάττουσα ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῖ χρέος τῆς ἱερῆν πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὸν Σ. αὐτοῦ Μονάρχην. Εἶναι χρέος τῶν στρατιωτικῶν νὰ ὑπακούσουν, καὶ νὰ μὴ θελήσουν, ἐπιμένοντες εἰς στάσιν ἔργων ἐναντίον τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ ἔθνους, ἐναντίον εἰς τὰς διατάξεις τῆς προσωρινῆς τοῦ Κυβερνήσεως, νὰ ἐπαυξήσωσι τὸ μέγα βᾶρος τῆς εὐθύνης, τὸ ὁποῖον ἢ ἀπειθεια, ἢ ἀταξία, καὶ αἱ κατα

τοὺς περιεκύκλωσαν, καὶ τοὺς εὐγαλαν ἔξω χωρὶς νὰ τοὺς ἀφίσουν κἄν νὰ πάρουν τὰς κάπας των.

Σήμερον ἦλθεν ἐδῶ ὁ Δοκινσὼν ἀντιπρέσβυς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀφοῦ ὠμιλήσαμεν ἀρκετὰ διὰ τὰ διατρέχοντα εἰς Ναυπλιον, μὲ λέγει, ὅτι ἡμεῖς καθημερινῶς διατάζομεν τὸν Γγενεράλη, νὰ μὴν φέρεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ αὐτὸς μᾶς ἀποκρίνεται ὅτι ἂν δὲν κάμω αὐτὰ δὲν ἤμπορῶ νὰ φυλάξω τὴν πόλιν.

Τῆ 23 Σεπτεμβρίου 1832

Ἀσπάζομαι καὶ μένω

Ἐν Κορίνθῳ

ὁ ἀδελφός σας

Δ. Καλέργης.

Οἱ ὑπουργοὶ εἶχον παραδεχθῆ, πᾶσα πράξις των νὰ ἀποφασίζεται διὰ πλειοψηφίας, πλὴν καὶ τοῦτο δὲν διετηρεῖτο, ἀνθισταμένου τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, καὶ ἔλαβε χώραν διαίρεσις μεταξύ των.

Ἀφοῦ λοιπὸν τὰ τρία μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο διηρημένα μεταξύ των καθὼς καὶ οἱ ὑπουργοί, οἵτινες ἐνήργουν αὐθαρέτως, καὶ ἐναντίον τῶν τῆς τριμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὑπάρχουσα σκιά τῆς Κυβερνήσεως ἐξέλιπε σχεδὸν καὶ ἡ πλήρης ἀναρχία προέδρευεν εἰς τὸ κράτος.

Τὸ ἀκόλουθον γεγονός διηγούμενον παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου ἀρκεῖ νὰ μᾶς δώσῃ ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς τότε κατα-

---

χρήσεις θέλουν σύρει κατ' αὐτῶν. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ γνωρίσουν τέλος πάντων καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς στρατιῶται τ' ἀληθῆ συμφέροντά των, καὶ νὰ τὰ ἐξασφαλίσουν ὅσον ἔνεστι, συμμορφούμενοι μὲ τὰ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ τὰς προλαβούσας διαταχθέντα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Νοεμβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Ζαΐμης, Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατ. γραμματεὺς Κ. Ζωγράφος.

στάσεως τῶν πραγμάτων. Ὁ ἐν Αἰγίνῃ διοικητὴς Νικόλαος Σκουφός, καὶ ὁ ἀποβιώσας Χρηστόπουλος ἐφέτης, πρόεδρος ὧν τότε τοῦ ἐκεῖ δικαστηρίου, ἦλθον εἰς ἔριδας μεταξύ των, καὶ ὁ διοικητὴς ἔπαυσε τὸν πρόεδρον ὡς τοιοῦτον, ὅστις ἔκαμεν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ ὁμως δὲν ἐσυμφώνησε νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν θέσιν του. ὡς ἡ Γερουσία ἀναφέρει εἰς τὴν διακήρυξίν της κατήγγησαν ὅλα τὰ δικαστήρια οἱ ὑπουργοί· καὶ ἂν ὑπῆρχον εἰς τινὰ μέρη ὑπάλληλοι, συνεμροποῦντο μὲ τὰς καταπίεσεις τῶν στρατιωτικῶν.

Ὅσον ἡ ἀναρχία ἐκορυפוῦτο, καὶ ὁ δημόσιος πλοῦτος ἐσπχιτλαῖτο ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, τόσον ἠῤῥανε κατ' αὐτῶν ἡ ἀγανάκτησις τῆς Γερουσίας, ἥτις ἠθέλησε νὰ κάμη τὸ κατ' αὐτῶν κατηγορητήριον, ὅπερ ἔκαμε μετὰ ταῦτα εἰς Ἄστρος· ἀλλὰ μαθόντες τοῦτο οἱ κατηγορούμενοι ὑπουργοὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των ἠρέμισαν τοὺς Γάλλους, καὶ ἐφυλάκισαν τὸν γραμματέα τῆς τότε Γερουσίας Βάρβογλην, καὶ τὸν Γ. Ράλλην συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «ὁ Καθρέπτης», κατέσχον τὰ πιστήρια τοῦ τυπογραφείου, ἵνα μὴ δημοσιευθῶσιν αἱ πράξεις τῆς Γερουσίας, τὸν δὲ πρόεδρον αὐτῆς ἐφρούρουν στρατιῶται εἰς τὴν οἰκίαν του. Διαλυθείσης τῆς σκηνῆς ταύτης, ἐπειδὴ ἡ γερουσία οὔσα δεσμευμένη καὶ ὑποχείριος ἐν Ναυπλίῳ, δὲν ἐδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως τὰ καθήκοντά της, ἐσυμφώνησαν τὰ πλεῖστα μέλη αὐτῆς, καὶ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τινων μελῶν τῆς λεγομένης Κυβερνήσεως, κατέφυγον εἰς Ἄστρος ὅπου εἶχον πλήρη ἀσφάλειαν καὶ ἐλευθερίαν, ἐκεῖ δὲ, προειδοποιημένος ὧν, πικρευρέθη καὶ ὁ Θ. Κολοκοτρώνης, ὅστις ἦτο πάντοτε σύμφωνος μετὰ τῆς Γερουσίας καὶ τινων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Τότε ἡ Γερουσία διεκήρυξεν εἰς τὸ ἔθνος διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 391 καὶ 392 τῆς 21 Νοεμβρίου 1832 ψηφισμάτων της τὰς παρανομίας

τῆς Κυβερνήτεως, τὰς ὁποίας ἐθεώρησεν ἀκύρους, καὶ προσεχάλει τοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἀπολογηθῶσιν ἐνώπιόν τῆς, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος.

Ἡ Γερουσία ἐσκέπτετο νὰ δημιουργήσῃ νέαν Κυβέρνησιν, εἰς ἣν ἤθελε παραλάβει, καὶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς προτέρας Κυβερνήσεως τὸν Α. Μεταξᾶν καὶ Α. Ζαίμην, οἵτινες πάντοτε σχεδὸν ἐσυμφώνουν μετ' αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπληροφόρηθη, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπρόκειτο νὰ ἀφίχθῃ ἡ ἀντιβασιλεία ἀνέβαλε τὴν ἀπόφασίν τῆς, καὶ ἀπέυθυνε νέαν διακήρυξιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 401 τῆς 21 Νοεμβρίου κατὰ τῶν ὑπουργῶν διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν παρανομιῶν των, μετὰ δὲ ταῦτα μετέβη εἰς Σπέτζας εἰς προϋπάντησιν τῆς ἀντιβασιλείας (α).

(α) Ἀριθ. 391.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦσα ὅτι αἱ βάσεις, καθ' ἃς ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰ χρέη τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθ. 337 ψήφισμα τῆς Γερουσίας.

Θεωροῦσα ὅτι κατὰ τὸν 3 παράγραφον τοῦ α. ἄρθρου τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος δὲν ἐδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ τὸ θ'. ἄρθρον τοῦ γ'. ψηφίσματος τῆς δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως, τὸ ἀφορῶν τὰς περὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας διαφοράς.

Ὅτι κατὰ τὸν 4 παράγραφον τοῦ αὐτοῦ δὲν ἐδύνατο νὰ κάμῃ μεταβολὰς καὶ προσθαφαιρέσεις εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις χωρὶς τῆς συναίνεσεως τῆς Γερουσίας.

Ὅτι κατὰ τὸν 5 παράγραφον τοῦ αὐτοῦ δὲν ἐδύνατο νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ ε. ψήφισμα τῆς δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως τὸ ἀφορῶν τὰ περὶ ἀποζημιώσεων.

Ὅτι κατὰ τὸ 6'. ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος ὀφείλεν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ πληροφορήσῃ τὴν Γερουσίαν ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τῆς κατὰστάσεως τοῦ ταμείου, καθυποβάλλουσα

εἰς αὐτὴν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου ὀφειλομένων ἐν γένει καὶ τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν διὰ μίαν τριμηνίαν, οὔτε ἐδύνατο νὰ λάβῃ μέτρον τι εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ἐλλείψεις καὶ τὴν ἀπαιτουμένην οἰκονομίαν χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Ὅτι κατὰ τὸ θ'. ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὄφειλον νὰ ὀρκισθῶσιν ἐπισήμως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τούτου.

Θεωροῦσα ὅτι δὲν ἐφυλάχθησαν τὰ ἐψηφισμένα εἰς τὴν ἐνοικίαν τῶν ἐθνικῶν προσόδων τοῦ παρόντος ἔτους 1832, οὔτε εἰς τὴν πολυετῆ ἐνοικίαν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὴν αὐτῶν ἐκποίησην.

Θεωροῦσα ὅτι τὰ χρέη τοῦ καταστήματος τῆς ἐθνικῆς χρηματιστικῆς τραπεζῆς εἶναι ἱκανὰ καὶ δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς αὐτὰ οὐδενὸς ἄλλου εἴδους χρέη κατὰ τὰ ἐψηφισμένα.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ κυκλοφορία τῶν χαρτονομισμάτων ἔπαυσε κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 διάταγμα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδοθὲν μὲ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, καὶ ὄφειλετο διὰ νὰ φυλαχθῶσι τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ὅσα ἤθελον εἰσυχθῆ ἀκολούθως, χωρὶς νὰ ἐκδίδωνται πλέον μετὰ τὴν 25 Ἀπριλίου 1832, οὔτε νὰ συναλλάσσωνται παρανόμως.

Θεωροῦσα ὅτι κατὰ τὸ ζ'. ἄρθρον τοῦ Β'. ψηφίσματος τῆς δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως κανὲν ἐθνικὸν κτήμα δὲν ἐδύνατο ἢ Διοικητικῆ Ἐπιτροπῆ νὰ διαθέτῃ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γερουσίας, οὔτε νὰ ἐκποιήσῃ παρὰ τὰ ἐψηφισμένα.

Θεωροῦσα ὅτι κατὰ τὸ ε' ἄρθρον τοῦ γ'. ψηφίσματος τῆς δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως διανομὴ φόρων δὲν δύναται νὰ γενῆ, εἰμὴ μὲ τὴν σύμπραξιν τῆς Γερουσίας.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀποτελῶσα τὸ τρίτον μέρος τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν ἠδύνατο νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν κράτος.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν ἀνήκει εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὸ β'. ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 337

ψηφίσματος τῆς ἰδίας καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν συμβούλιον ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ ὑπουργικὸν σῶμα κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 14304 ψήφισμα δὲν ἠδύνατο νὰ μεταβληθῆ χωρὶς τὴν σύμπραξιν τῆς Γερουσίας ὡς ἀναγόμενον εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν

Ὁφείλουσα νὰ ὑπερασπίζεται, ὡς φύλαξ τῶν νόμων τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, κατὰ τὸ β'. ψήφισμα τῆς δ'. ἐθνικῆς συνελεύσεως; καὶ νὰ μὴ παραβλέπη τὸν πολίτην στερούμενον τῶν ἀναφαίρετων δικαίων του.

Ἐπιφέρει.

1. Πᾶσα πράξις γινομένη περὶ διαφορῶν ἐθνικῆς ἰδιοκτησίας εἶναι ἄκυρος.

2. Πᾶσα μεταβολὴ ἢ προσθαφαίρεσις γινομένη εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις χωρὶς τὴν σύμπραξιν τῆς Γερουσίας εἶναι ἄκυρος.

3. Πᾶσα πράξις περὶ οἷας δῆποτε ἀποζημιώσεως εἶναι ἄκυρος.

4. Πᾶν μέτρον ληφθὲν χωρὶς τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας εἰς περίστασιν ἐλλείψεως καὶ ἀπαιτουμένης οἰκονομίας εἶναι ἄκυρον.

5. Πᾶσα πώλησις ἐθνικῶν προσόδων ἢ πολυετῆς ἐνοικίας γινομένη πρὸς τὰ ἐψηφισμένα εἶναι ἄκυρος.

6. Πᾶσα ἐκποίησης ἐθνικῶν κτημάτων ἐν γένει, γενομένη πρὸς τὰ ἐψηφισμένα καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἐκποίησης τῶν διωρισμένων διὰ δημόσια καταστήματα καὶ τοῦ παραλίου Ναυπλίας, εἶναι ἄκυρος.

7. Πᾶσα πράξις ὑποχρεοῦσα τὴν ἐθνικὴν χρηματιστικὴν τράπεζαν χωρὶς πραγματικὴν καταβολὴν χρηματικῶν κεφαλαίων, ἢ ἄλλης ὕλης ἀντιτίμου, εἰς τὸ ἴδιον κατάστημα αὐτῆς, εἶναι ἄκυρος.

8. Πᾶσα πληρωμὴ γινομένη εἰς χαρτονομίσματα μετὰ τὴν 25 Ἀπριλίου 1832 εἶναι ἄκυρος, καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον κατὰ τὰ ἐψηφισμένα δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καμμίαν ζημίαν προκύπτουσαν ἀπ' ὁποιοῦνδήποτε συνάλλαγμα χαρτονομισμάτων.

9. Πᾶσα ὑποθήκη ἐθνικῶν κτημάτων, ὡσαύτως καὶ ἡ ἐκποίησης κανονίων, πολεμοφοδίων, ναυπηγησίμου ξυλικῆς τῶν ἐν τῷ

Ναυστάθμῳ καὶ Μηχανουργείῳ ὑλῶν, καὶ ἐργαλείων, στρατιωτικῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐπίπλων καὶ ἄλλων τοούτων, γενομένη πρὸς τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας ἀκυροῦται.

10. Πᾶσα ἐπιβληθεῖσα φορολογία παρὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιωρισμένας, ἀπαγορεύεται· οἱ δὲ πολῖται νὰ ἀποζημιωθῶσιν ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε παρανόμως αὐτοὺς φορολογήσαντας.

11 Ἡ ἀντικατάστασις τῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου εἶναι ἄκυρος, καθὼς καὶ πᾶσα πράξις γινομένη παρὰ τῶν ἀντικατασταθέντων, μένουσιν δὲ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὰ προλαβόντα μέλη.

12 Ἡ πράξις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ καταργοῦσα τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀκυροῦται, αὐτὴ δὲ διαμένει ὅπου ἐνεργεῖται, ἕως οὗ μεταρρυθμισθῇ ὁ ὄργανισμὸς αὐτῆς.

13. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται εἰς εὐθύνην διὰ νὰ δώσωσι λόγον ἐνώπιον τῆς ἀντιβασιλείας κατὰ τὸ ζ'. ἄρθρον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 337 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας.

14. Οἱ ὑπουργοὶ γραμματεῖς, ὁ τῆς ἐπικρατείας, ὁ τῆς οἰκονομίας, ὁ τῶν στρατιωτικῶν, ὁ τῆς δικαιοσύνης καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν ὑποβάλλονται εἰς εὐθύνην καὶ προσκαλοῦνται νὰ δώσωσι λόγον ἐνώπιον τῆς Γερουσίας κατὰ τὸ ζ'. ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος.

Ἐν Ἄστρει τὴν 21 Νοεμβρίου 1832.

ὁ πρέσβυς Δ. Τζαμαδὸς

ὁ γραμματεὺς

Π. Βάρβογλης.

Ἀριθ. 392.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας.

Ὅταν ἡ Γερουσία κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, περιστρέψασα νοερῶς τὸ βλέμμα εἰς ὄλον τὸ ἑλληνικὸν κράτος, εἶδε τὰ πάντα ἐκτεθειμένα εἰς φθορὰν, χύσιν ἐμφυλίων αἱμάτων, διαρπαγὴν οἰκογενειῶν, λεηλασίαν πόλεων, ἐν γένει τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον διασπείροντα τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον, καὶ τὴν ἀναρχίαν ἀσυστόλως πανταχοῦ θριαμ-

βεύουσαν, τίποτε ἄλλο δὲν ἐνομίσθη ἱκανὸν νὰ στήσῃ τὸν ἀκατάσχετον ῥοῦν τῆς βιαίας φηρᾶς τῶν ἐξηγριωμένων παθῶν καὶ νὰ ἀναχαιτίσῃ τῆς λυσσώδους δοξομανίας καὶ ἐμμανοῦς αἰσχροκερδίας τὴν ἀχαλίνωτον οἰστροηλασίαν, ὅσον ἡδύνατο, εἰ μὴ νὰ συστήσῃ μίαν ἀρχὴν νομοτελεστικὴν, συμμορφουμένη μετὰς βάσεις τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου Πρωτοκόλλου καὶ συγκεντρώουσα τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας ὄλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν ταρχῶν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ χωνευτήριον.

Ἦξευρεν, ὅτι ἀράχνια ὑφάσματα πλέκει, ὅταν συνέταττε τὸ ὑπ' ἀριθ. 337 ψήφισμα ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ τοῦ νὰ θέσῃ φραγμὸν τινα, ἂν καὶ ἀσθενῇ εἰς ἀναστολὴν τῶν κινήματων τῆς φιλοδοξίας καὶ αἰσχροκερδείας, ἀλλ' ὑπέικουσα εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἱερῶν αὐτῆς καθηκόντων, ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῇ, καὶ τὸ ἔσχαστον τοῦτο φάρμακον εἰς τὴν ψυχοῤῥαγοῦσαν πατρίδα καὶ νὰ ἐκθέσῃ, ὅσα ἡ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῶν συνεδριάσεων τῆς Γερουσίας ἐπισειομένη μάχαιρα συνεχώρησεν.

Ἄλλὰ δὲν ἐπέρασαν πολλαὶ ἡμέραι, καὶ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ὁ μόνος σκοπὸς ἦτον τὸ νὰ ἀπευθύνωσι τὰς χεῖρας εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ τὰ βλέμματα εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, διέβρῆξαν τὸ προσωπεῖον τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ συντάγματος, καὶ διεμερίσθησαν τὰ μετὰ τοσοῦτων αἱμάτων χύσιν ἀποκτηθέντα παρ' αὐτῶν λάφυρα, καταπατοῦντες τὸν νόμον, ἐξυβρίζοντες εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἐξοστράκίζοντες τὴν συνείδησιν ἀπὸ τὰ βάρη τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν ἐντροπὴν τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ πρόσωπον.

Ὁ ὄρκος ὁ ἱερώτερος σύνδεσμος τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ὁ συνάπτων διὰ θεῶν ἀοράτων δεσμῶν τὸν ἄρχοντα μετὰ τὸν ἀρχόμενον, δὲν ἠλέησεν νὰ προηγηθῇ τῶν πράξεών τους κατὰ τὸ εἰρημένον ψήφισμα, ἐπειδὴ εἶχον φαίνεται πρὸ καιροῦ μελετημένον νὰ τὸν καταπατήσωσι.

Με δεκατέσσερας χιλιάδας διπλώματα στρατιωτικὰ, ἀπορρέοντα ἀενάως ἀπὸ τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῆς ἐν Μεγάροις ἀναρχίας, καὶ καθιερωμένα μετὰ τὴν γενναϊόφρονα μεγαλοδωρίαν τῶν λοιπῶν πρωταγωνιστῶν, ἐξηπάτησαν ἓκ τοῦ ἐνὸς μέρους τὸν στρα-

τιώτην διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ διευθύνουσι τὴν μάχαιραν εἰς τοῦ ἀδελφοῦ του τὰ στήθη, καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου ἐπεφόρτισαν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον μὲ τόσα βάρη, ὥστε θέλει καταντήσῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἀντιβασιλεία νὰ μείνῃ ἔκθλαμβος εἰς τῶν τοσούτων περιπλοκῶν τὸν ἀδιέξοδον λαβύρινθον.

Εὐρέθησαν μέρος προσόδων πωλημέναι εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς οἰκονομίας ἰδὼν τὸν κύκλον εἰς τὸν ὁποῖον περιστρέφοντο αἱ δυνάμεις του, ὄχι ἀνάλογον τῶν ἐπιθυμιῶν του, ἐπρόβραλε τὸ σχέδιον τῆς μεταπωλήσεως, καὶ τὸ ἐνηγκαλίσθη ἀσμένως ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἡ Γερουσία διὰ τὴν ἀναίρεσιν τὴν πρόφασιν τῆς ἀνόμου πωλήσεως ἔδωκε γνώμην νὰ γενῶσι μεταπωλήσεις, ὅπου ὁ νόμος καὶ οἱ τύποι δὲν ἐφυλάχθησαν, ὡς ἐπρόβραλαν. Ὅσον βαθέα καὶ ἀγγίνα ἦτον τὰ σοφίσματα τοῦ γραμματέως διὰ τὴν κατάργησιν τῆς προσηγορικῆς πωλήσεως, τίποτε δὲν ἐκατέρωθεν, ὡς πρὸς τὸν μελετώμενον σκοπὸν, ἐὰν δὲν παρελάμβανε συμβοηθὸν καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Γρίβα, ὅστις μετακλιθεὶς ἐπὶ τούτῳ εἰς Ναύπλιον μὲ τριακοσίους στρατιώτας ἔδωκεν ὀριστικὴν ψῆφον εἰς τὸ σχέδιον τῆς μεταπωλήσεως. Ὅποιαί πικρανομίαι ἐγένοντο εἰς τὴν νέαν δημοκρασίαν, ὅθεν ἀφίρσαν, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διοριζομένην παρουσίαν ἐνὸς γερουσιαστοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συμβουλίου, πόσαι μυστικαὶ συμφωνίαι καὶ ἰδιαιτέρα συμφέροντα, ἐμνηκουργήθησαν, ὁ καιρὸς θέλει τὸ ἀνακαλύψει, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ γένουν ἀφανῆ, ὡς καὶ εἰς ἄλλην ἐποχὴν, τὰ κατάστιχα. Ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ λοιπὸν κατεχωνεύθησαν ὅλαι αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης ἀναβαίλουσα εἰς 15 ἑκατομμύρια ἠδύνατο καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὰς ἀνάγκας ἀφθόνως νὰ θεραπεύσῃ, καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀφήσῃ ἀνεπηρέαστον. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐμπλήρωσιν τὴν ἀκόρεστον πλεονεξίαν των διεμερίσθησαν τὰς προσόδους τῶν ἐπαρχιῶν χωρὶς καὶ νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς πρῶτους ἀγοραστὰς, μολονότι ἦτον δίκαιον, καὶ περιείχετο εἰς τὸ ψήφισμα, καὶ ἄφησαν τοὺς στρατιώτας, ὅλους σχεδὸν, νὰ τρέφονται τόσους μῆνας καὶ νὰ πληρόνωνται μὲ ἄλλεπαλλήλους ἐράνους

ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος μέχρι σήμερον.

Ὁ γραμματεὺς τῆς οἰκονομίας ἐπρόβαλε νὰ ἐμποδισθῇ ἡ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3151 ψήφισμα διωρισμένη κυκλοφορία τῶν χαρτονομισμάτων, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνας τὰς πληρωμὰς τῆς δευτέρας καὶ τρίτης δόσεως τῶν προσόδων ἕως ὅτου νὰ συναχθῶσιν ὄλα εἰς τὸ ταμεῖον, ὅθεν νὰ μὴν δίδωνται πλέον εἰς πληρωμὰς ἐνηγκαλίσθη τὸ πρόβλημα ἡ Δ. Ἐ. καὶ τὸ ἐδέχθη ἡ Γερουσία, μόνον ὅπου ἔκαμε παρατηρήσεις, ὅτι προσέβαλλε τὴν δημοσίαν πίστιν τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ ἠμποροῦσε νὰ φέρῃ μᾶλλον ζημίαν εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον παρά ὠφέλειαν ἐκτὸς λοιπὸν, τοσοῦτων ἄλλων παρανομιῶν, γενομένων εἰς τὰ συναλλάγματα, ἐδόθησαν ἐσχάτως εἰς πληρωμὰς ἐναντίον τῶν ψηφισθέντων, πρᾶγμα παράνομον, καὶ τὸ ἐπιβλαβέστερον διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, ἐδόθησαν μὲ τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς.

Οἱ πόροι τῶν τελωνειακῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους διωρίσθησαν διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὸν κλάδον τῶν ἀποζημιώσεων, πλῆθος λογαριασμῶν, προϊόντων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῆς πολυγώνου τῶν Μεγάρων αὐθαιρέτου ἐξουσίας, ἀθεώρητοι καὶ ἀνεξέταστοι ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συμβούλιον, ἐπεκυρώθησαν ἀνόμως, καὶ ὁ σημαντικὸς αὐτὸς πόρος τοῦ κράτους περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τοιούτων ἰδανικῶν καὶ ἀνυπάρκτων χρεῶν, ἐνῶ πολλοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται μένουσιν ἀπλήρωτοι καθὼς καὶ τόσοι ἄλλοι ὑπάλληλοι.

Αἱ τοιαῦται καταχρήσεις διαδιδόμεναι ἀπὸ στόμα εἰς στόμα διεσπάρησαν εἰς ὅλον τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ ἄρχισαν νὰ μιμῶνται πανταχοῦ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, καὶ τῶν ὑπουργῶν τὸ παράδειγμα, διεμερίσθη λοιπὸν εἰς διαφόρους ὀχετοὺς ἡ πηγὴ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους, καὶ ἔμειναν πολλὰ ὀλίγα ἐπαρχίαι ὑποκείμεναι εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ κυριωτέρως τὸ Ναύπλιον, ἡ δυστυχὴς καθέδρα, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ χορτάσῃ πολλῶν ἀκόμι πεινῶντων στόμαχον.

Τὰ ἐρείπια ἦτον τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὴν ἐκποίησην τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ἐγίνετο χωρὶς διατήρησιν

τινος τόπου ἀπὸ τοὺς περιεχομένους εἰς τὸ ψήφισμα, τοῦλάχιστον ἐστηρίζετο εἰς μίαν βάσιν ἢ γενικὴ ἰδέα τῆς ἐκποιήσεως, ἀλλ' ἀπὸ τὰ ἐρείπια μετέβησαν ἀμέσως εἰς τὰ ἐθνικὰ καταστήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπροίκισαν μερικὸς, κατέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλὸν, ἐπροχώρησαν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συνέκλεισαν τὸν λιμένα, διὰ τὸ ἀνοιγμα τοῦ ὁποίου ἤθελε δαπανήσει μεγάλας ποσότητας χρημάτων μία ἔμφρων Κυβέρνησις, καὶ ἀφοῦ τὰ ἐτελείωσαν ὅλα, τίς ἤξεύρει μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς ἀντιβασιλείας, ἂν δὲν πωλήσουσιν καὶ τὸ παλάτι, τὴν ἔδραν τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς, καὶ τὸ φρούριον τοῦ Ναυπλίου ὀλόκληρον;

Ἀποσιωπῶ τὰ κανόνια, ὅσα ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὰ διάφορα φρούρια καὶ πλοῖα, τὰ πολεμεφόδια, τὴν ναυπηγήσιμον ὕλην, ἢ τὴν ἀποσκευὴν τοῦ ἐν Πόρῳ Ναυστάθμου, τὴν τζόχαν, ἣτις ἠγοράσθη διὰ στρατιωτικὰ ἐνδύματα, πλῆθος ὕλης οἰκοδομικῆς συνηθοισμένης εἰς Ναύπλιον, πολλὰ ὄπλα καὶ ἐργαλεῖα ἀπὸ τὸ μηχανουργεῖον καὶ ἐπιπλα τοῦ στρατιωτικοῦ, καὶ τί νὰ προτομνημονεύσῃ κανεὶς, ἴσως καὶ τὰ ἱερὰ καταστήματα δὲν ἤθελε σεβασθῶσι, φθάνει μόνον ἀγορασταὶ νὰ ἐπαρουσιάζοντο.

Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, ὅτι τὸ κατάστημα τῆς ἐθνικῆς χρηματιστικῆς τραπέζης δὲν ὑποχρεοῦται, εἰμὴ μὲ μετρητὰ ἢ ἄλλην ὕλην ἀντίτιμον, ποτὲ ὅμως χρεῖα εὐρωτιῶντα, καὶ ἀκαθαίριστα δὲν κατετάχθησαν εἰς τὸν κατάλογον αὐτοῦ τοῦ τῶν ἀγνῶν χρεῶν καταστήματος, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ συνεισφέρῃ καὶ αὐτὸ τὸν ἔρανον τοῦ, καὶ νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους του, ὅσα ἀπὸ παλαιὰ κατὰστιχα τοῦ 1821 καὶ ἕως τοῦ 1827 ἔτους δὲν ἐπληρώθησαν ἤδη ἀπὸ προσόδους, τελώνια, ἐρείπια, καὶ ἄλλα ἐθνικὰ εἰσοδήματα· πρᾶγμα ὅπου προσβάλλει καιρίως τὴν δημοσίαν πίστιν· ἐπειδὴ συγκαταριθμοῦνται μὲ χρεῖα ἄγνὰ τὰ παλαιὰ καὶ ἀεζέταστα τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου σαπήματα.

Ἀφοῦ ἀπερρόφησαν τελευταῖον ὅλους τοὺς πόρους τοῦ κράτους καὶ δὲν ἔμεινε τίποτε νὰ πωλήσουσιν, ἔστρεψαν τὸ βλέμμα των εἰς τὴν ὑπόθηκην, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέβαλλον, ὅσα κτήματα δὲν ἦτον εἰς χεῖρας των, νὰ ἐκποιήσωσι, καὶ τίς ἤξεύρει ἕως

ποῦ ἐξετάθησαν αἱ ὑποθέσεις αὐταί, καὶ μὲ πόσον χρέος ἐπεφόρτισαν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δι' αὐτῶν.

Ἄλλ' ὕστερον ἀπὸ τόσων εἰσοδημάτων τοῦ ταμείου διασπάθησιν καὶ τόσων ἐθν. κτημάτων ἐκποίησιν ἐθεραπεύθησαν ἄρα γε αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους; ἐπληρώθησαν οἱ στρατιῶται διὰ νὰ μὴν βαρύνωσι τὸν λαόν; ἐπληρώθη τὸ ναυτικὸν διὰ νὰ συστείλῃ τὴν ἐπιπολάζουσαν εἰς ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος πειρατεῖαν; ἐπληρώθη τὸ τακτικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ κινδυνεύει τῆς πείνας; ἀπεζημιώθησαν οἱ πρῶτοι ἀγορασταὶ τῶν προσόδων; ἐπληρώθησαν τὰ μετρητὰ δάνεια τοῦ ταμείου διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ δημοσία πίστις; ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κυριωτέρως τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων διὰ νὰ μὴν πωλοῦν τὰ βιβλία τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης; τίποτε δὲν ἔγεινεν ἀπὸ αὐτὰ, ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ πολυδάπανοι οἰκοδομαί, πολυτελεῆ δεῖπνα, καὶ λαμπρὰ ἐπιπλα, θεραπεύουν τὴν πολυχρόνιον πείναν τῶν μελῶν τῆς Διοικ. ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑπουργῶν.

Δὲν ἠρκέσθησαν μ' ὅλα, ὅσα ἐξετέθησαν ἀνωτέρω, ἀλλ' ἀπεφάσισαν νὰ καταπατήσουν καὶ τὸν συνταγματικὸν περὶ ἀπαγορεύσεως φόρων νόμον, καὶ τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἄργει ἐθνικῆς συνελεύσεως, καὶ καθυπέβαλον εἰς αὐθαίρετον φορολογίαν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Ναυπλίου, συναζομένην μὲ βίαν στρατιωτικὴν, ἐνῶ διμερίζοντο αὐτοὶ συναλλήλως τὰ ἐθνικὰ χρήματα καὶ κτήματα, καὶ τὸ χειρότερον, ἐλάμβανον ἀπὸ τὸν συναζόμενον φόρον καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μερίδιον, ἢ πρᾶξις αὕτη ἐνεθάρρυνε καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ εἰς Σύραν στολίσκου νὰ φορολογῇ τὴν νῆσον τῆς Σύρας καὶ ἄλλας τινάς, καὶ πολλοὺς στρατιωτικοὺς νὰ μιμηθῶσι τὸ ἀλέθριον τοῦτο πηράδειγμα.

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, ὅτι διαφορὰ περὶ ἐθνικῶν κτημάτων δὲν θεωρεῖται πρὸς τὸ πικρὸν καὶ εἰς τὸ ψήφισμα τὸ περιέχον τὰς ὀδηγίας τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἀπαγορεύεται ῥητῶς ἡ ἐνέργεια τοῦ ἄρθρου ἐκείνου τοῦ ψηφίσματος, καὶ μόνον τούτα ὁ γρχιμικτεὺς τῆς οἰκονομίας ἐμόρφωσεν ὀργανισμὸν ἐπιτρα-

πῆς, ἥτις προικισμένη μὲ καθήκοντα δοθέντα παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ ἐπικυρωθέντα παρὰ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἔπρεπε νὰ κρίνη τὰς περὶ ἔθνικῶν κτημάτων διαφορὰς, χωρὶς οὔτε κὰν νὰ ζητήσῃ τῆς Γερουσίας τὴν συγκατάθεσιν.

Ἡ Γερουσία κατὰ τὸ β'. ἄρθρον τοῦ ψηφίσματός της περιέμενε νὰ παρουσιάσῃ ὁ γραμματεὺς τῆς οἰκονομίας τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τοῦ ταμείου, νὰ δώσῃ τὸν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους τοῦ τελευταίου Μαρτίου ὀφειλομένων χρεῶν, καὶ τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν διὰ μίαν τριμηνίαν, ἀλλὰ παρῆλθε καὶ μία τριμηνία καὶ ἄλλη, καὶ ὁ λογαριασμὸς οὔτε παρουσιάσθη οὔτε παρουσιάζεται.

Ἀλλὰ τοιαῦται πράξεις ἔπρεπε νὰ καθιερωθῶσι καὶ ἀπὸ μίαν ἀρχὴν διὰ νὰ ἔχῃσι τὸ στίλβωμα τῆς νομιμότητος, καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν συμβούλιον δὲν ἦτον καλὰ διατεθειμένον, νὰ ἐγκρίνη τοιοῦτους λογαριασμοὺς, διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ καὶ νὰ ἀντισταχθῶσιν ἄλλα μέλη συντελεστικώτερα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοιούτων σκοπῶν.

Εἰς τὰ ἔσχατα διὰ νὰ παραλυθῇ κάθε χαλινὸς πειθαρχίας καὶ νὰ μείνῃ ὁ πολίτης ἔρημος πάσης προστασίας καὶ σκέπης νόμου ἀπεφάσιζαν νὰ καταργήσουσι ὀλοτελῶς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, καὶ νὰ μὴν μείνῃ καταφύγιον, ὅπου νὰ δύναται ὁ πολίτης νὰ ἀναφέρῃ τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην ὑπέφερε.

Τέλος πάντων κατήντησαν τὴν πατρίδα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε καὶ ἂν δὲν ἔγειναν αἱ πράξεις αὗται ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ματαιώσωσι τὴν μέλλουσαν σταθερὰν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ὑπερβολὴ τῶν δυστυχιῶν, τῶν καταχρήσεων, τῶν ἀνομιῶν, καὶ τῶν ἀταξιῶν εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε θέλει καλύψει μὲ πυκνὰ νέφη τὸ λαμπρὸν μέλλον τῆς καταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐβλεπε μὲ ἀνέκφραστον Ολίψιν ἡ Γερουσία τὰς ἀλλεπαλλήλους καθ' ἡμέραν γινομένας παρανομίας, ἀλλ' ἐσυμβούλευε καὶ ἐπεριφρονεῖτο, ἐλάλει καὶ δὲν ἠκούετο, ἐθεωρεῖτο μάλιστα μὴ ἐπίφθονον ὄμμα, διὰ νὰ μὴν εἶναι μάρτυς τῶν εἰρημένων παρανομιῶν καὶ καταχρήσεων καὶ νομιζομένη σωτηριώδης δι

Ἄφιχθεῖσα ἡ ἀντιβασιλεία εὔρε τὸ ἔθνος ἐν πληρεστάτῃ ἀναρχίᾳ καταμαστιζόμενον ὑπὸ τῶν ἀχαλινώτων παθῶν, καὶ τῶν ἐμφυλίων ῥήξεων. Ματαίως ὁμως μετὰ ταῦτα μετεμελήθησαν ὅλαι αἱ τάξεις καὶ τὰ κόμματα διὰ τὴν ἀσυμφωνίαν των.

Καὶ μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως ἐξηκολούθησαν αἱ διαρπαγαὶ καὶ οἱ ἐμφύλιοι πό-

αὐτοὺς ἡ ὀλοτελής τῆς ἐξόντωσις, ἐνεργεῖτο μὲ ἀνένδοτον ῥαδιουργίαν, καὶ ἐπίμονον δραστηριότητα. Αἱ βίβλιαὶ πράξεις αἱ γινόμεναι εἰς μέλη τινὰ τοῦ σώματος καὶ εἰς τὸν πρόεδρόν του ἀφαίρεσαν ἀπὸ αὐτὸ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ φρονήματά του, καὶ νὰ διακηρύξῃ τὰς παρανομίας χωρὶς κίνδυνον, διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη τελευταῖον νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἢδη δὲ εὐρισκομένη εἰς ἀσφάλειαν ἡ Γερουσία καὶ θέλουσα νὰ ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης σπεύδει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ἱερὰ πρὸς τὴν πατρίδα χρέη τῆς δημοσιεύουσα τὸ ὑπ' ἀριθ. 391 ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου καταργοῦνται ὅλαι αἱ παράνομοι πράξεις τῆς Διοικ. ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑπουργῶν, καὶ καθυποβάλλονται εἰς εὐθύνην νὰ δώσωσι λόγον τὰ μὲν μέλη τῆς Διοικ. Ἐπιτρ. ἐνώπιον τῆς ὅσον οὕτω περιμενομένης ἀντιβασιλείας, οἱ δὲ ὑπουργοὶ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 337 ψήφισμα.

Ταῦτα διακηρύττουσα ἡ Γερουσία προσκαλεῖ καὶ αὐτὴς τοὺς ἐλληνικοὺς λαοὺς νὰ φυλάττωσιν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα του, νὰ παύσῃ κάθε ἐσωτερικὴ ταραχὴ καὶ διαίρεσις, ἡ ὁποία θέλει καταδικάσῃ ἀμφοτέρω τὰ διαφειλονικοῦντα μέρη ἐνώπιον τῆς ἀντιβασιλείας «βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην» πρέπει νὰ εἰπῶσιν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατιωτικῶν εἰς τοὺς στρατιῶτας των καὶ νὰ μὴν βασανίζωσι πλέον τὸν λαὸν μὲ ὑπερβόγκους ἀπαιτήσεις καὶ ἔξοδα· γνωρίζει ἡ Γερουσία, ὅτι αἱ ἄνω μνημονευθεῖσαι πράξεις θέλει σᾶς κινήσουν εἰς ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι πλέον καιρὸς ἐκδικήσεως, ἴσως ἡ Γερουσία δὲν ἠθέληεν εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώξῃ πραγματικῶς τὴν

λεμοι, και μάλιστα εις Αχαρνανιαν κατα το απο 31 Ιανουαριου 1833 εγγραφον του υπουργου των στρατιωτικων. Ενεκα τουτου να επελθη εις το κρατος η ησυχια και τάξις, κχι να παυσουν οι εμφυλιοι σπαραγμοι, απενειμεν η αντιβασιλεια αμνηστειαν εις απασας τας πικρελθουσας πράξεις δια του απο 9|21 Φεβρουαριου 1833 διατάγματος (α).

ανομιαν, αλλ' η αντιβασιλεια φθάνει και αποκειται εις αυτην, να βραβεύση τους υπερασπισθεντας την ενομιαν και την ειρήνην, και να δώση την ανήκουσαν ποιηνη εις τους πικρανομήσαντας

Εν Αστρει τη 21 Νοεμβριου 1832

ο πρόεδρος

Δ. Τζαμαδός

(Τ. Σ.)

ο γραμματευσ

Π. Βάρβογλης.

Αριθ. 401.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προς τον αρχιστράτηγον Κ. Θεόδωρον Κολοκοτρώνην.

Εξεδόθησαν τέλος απο τα πιστηρια αι πράξεις του σώματος της Γερουσίας εξελέγχουσι την ανομιαν και τας καταχρήσεις αυτων δε διάφορα αντίτυπα σας αποστέλλονται, και θέλετε εδραστηθη, Κ. αρχιστράτηγε, να διατάξετε να διανεμηθωσι και εις τας επαρχιας της Πελοποννήσου, δια να μάθωσιν οι λαοι τουτων, το ειδος των γενομένων ανομιων και καταχρήσεων, και την αυτων εξελεγεξιν. Δεν αμφιβάλλει το σώμα οτι θέλετε ενεργήσει να καθησυχάσωσιν τα της επαρχιας Μισθός, και οτι θέλετε ενασχοληθη, ως μετὰ την συνέντευξιν μας εμείναμεν σύμφωνοι περι τουτου, καθως και εις τας ειρηνοποιήσεις παντός άλλου μερους.

Εν Σπέτζαις 28 Νοεμβριου 1832.

ο πρόεδρος

Δ. Τζαμαδός

(Τ. Σ.)

ο γραμματευσ

Π. Βάρβογλης.

(α) αριθ. 67.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΓΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Προς απαντας τους εις τα διάφορα μερη του Βασιλειου αρχηγους ατάκτων στρατιωτικων σωμάτων.

Εξ αυτης της πρώτης στιγμης της εις τους κόλπους της πα-

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γεγονότα ἐξεθέσαμεν γενικῶς καὶ συντόμως, νῦν δὲ θέλομεν ἐκθέσει εἰδικῶς τὰ ἐν ἐκάστη ἐ-

τρίδος εὐτυχοῦς ἀφίξεως τῆς Α. Μ. διευθύνθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου ἀπὸ διάφορα μέρη ἀναφοραὶ ἐκτραγωδοῦσαι τὰς καταχρήσεις, τὰς ἀδικίας, καὶ καταδυναστεύσεις, μὲ τὰς ὁποίας τὰ ἀτάκτα στρατεύματα ἐξακολουθοῦσι νὰ καταθλίβωσι τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐθεώρησε τόσῳ πλέον δυσάρεστον τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ὅσῳ δικαίως ἐπερίμενε νὰ ἰδῇ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀνεξαιρέτως προθυμοποιημένους νὰ ἐπανέλθωσι τέλος εἰλικρινῶς εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀκριβῶς, ὅσα χρέη ἢ διατήρησις τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τοῖς ἐπιβάλλουν.

Ἡ Α. Μ. ἔχουσα σταθερὰν καὶ ἀμετάθετον ἀπόφασιν νὰ περιβάλλῃ καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ἰδιοκτησίας τῶν πιστῶν τοῦ ὑπηκόων μὲ τὴν πλέον κραταιὰν προστασίαν, μᾶς διέταξε νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου (9 Φεβρουαρίου Β, δαιταγὴν.

Ἡ διαταγὴ αὕτη ἀπαιτεῖ μὲ τὸν πλέον θετικὸν τρόπον τὴν ἄμεσον καὶ τελείαν κατάπαυσιν ὅλων τῶν φορολογιῶν, τῶν διαρπαγῶν καὶ καταδυναστευτικῶν παντὸς εἴδους, μὲ τὰς ὁποίας κατεβαρύνθησαν ὡς τώρα οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐκ μέρους τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.

Συμμορφούμενοι ἡμεῖς ἀκριβῶς μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς βασιλικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως σπεύδομεν νὰ φέρωμεν εἰς κοινὴν γνῶσιν ὅλων τῶν ἀρχηγῶν, τῶν εἰσέτι ὑπαρχόντων ἀτάκτων σωμάτων, ὅτι ἡ Α. Μ. τοὺς θεωρεῖ προσωπικῶς ὑπευθύνους, δι' ὅσας φορολογίας, διαρπαγὰς καὶ καταδυναστείας, ἐφ' ὁποιαδήποτε προφάσει καὶ περιστάσει πράξωσιν αὐτοὶ ἀπ' εὐθείας, διατάξωσιν ἢ συγχωρήσωσι νὰ πραχθῶσι παρὰ τῶν ὑπαλλήλων των.

Προσκαλοῦντες δὲ καὶ διατάττοντες διὰ τῆς παρουσίας ὅλους τοὺς ἀρχηγούς καὶ ὑπαλλήλους τῶν ἀτάκτων σωμάτων νὰ σεβασθῶσι τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν, καὶ νὰ παύσωσιν

παρχία συμβάντα, πρὸς ὑποστήρηξιν τῶν ὁποίων θέλομεν καταχωρήσει καὶ τὰ σωζόμενα ἔγγραφα. Ἰπάρχουν εἰς τὰ ἔγγραφέα μας πολλαὶ ἑκατοστάδες ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν ἀφορωσῶν τὰς περιστάσεις ταύτας, ἀλλ' ἐπειδὴ περιέχουσι προσωπικότητας καὶ ἄλλα ἀτοπήματα, ἀπορρέοντα ἀπὸ πάθη, δὲν ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν ἔκτὸς ἂν προσκλησθῶμεν.

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Εἶπομεν ἄνωτέρω ὅτι ὁ στρτηγὸς Πίζας καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ διετηροῦντο ἐναντίον τῶν διαταγῶν τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἀποβχλόντες τὸν πολιτάρχην Γαρδικιώτην, καὶ τὸν Διοικητὴν Σουτζον ἐκ Μεσολογγίου οἱ κάτοικοι.

Μετὰ ταῦτα οἱ ῥηθέντες Γαρδικιώτης, καὶ Σουτζος συλλέξαντες στρατιώτας, εἰσέβαλον εἰς Μεσολόγγιον διὰ τῆς βίας, ὅτε ἐγένοντο καὶ καταχρήσεις κατὰ πολιτῶν τινῶν.

Πληροφορηθεῖσα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις, ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν ἐπαύξεισιν τῶν ἀτοπημάτων καὶ ἀναρχιῶν, καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν, διώρισεν ἑκτακτον ἐπίτροπον τῆς Δυτικῆς Ἑλ-

ἀμέσως ἀπὸ παντὸς εἶδους διαρπαγὰς, βίας καὶ καταχρήσεις, κρίνομεν χρέος νὰ τοὺς διακοινώσωμεν, ὅτι ἡ Α. Μ. περιμένει μετὰ βεβαιότητος πλήρη ὑποταγὴν ἐκ μέρους τῶν καὶ τελείαν κατάπαυσιν τῶν αἰτιῶν, ὅσαι δύνανται νὰ δώσουν χώραν εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν κατ' αὐτῶν παρακόνων τῶν πιστῶν ὑπηκόων του.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκδίδομεν τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ἐν πλήρει ποιότησει, ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῆ κανεὶς μεταξὺ τῶν ἀτάκτων στρατιωτικῶν, ὅστις νὰ θελήσῃ νὰ ἐπισύρῃ καθ' ἑαυτοῦ ὄλας τὰς δεινὰς συνεπειὰς τῆς πλέον βαρείας εὐθύνης διὰ τῆς ἀπειθείας του, καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς του εἰς σύστημα διαγωγῆς ἀξιοκατακρίτου καθ' ὅλου τοὺς λόγους καὶ ἀξιοποινοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρουαρίου) 1833.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας

(Γ. Σ.)

Κ. Ζωγράφος.

λάδος, τὸν Γερουσιαστὴν Τάτσην Μαγγίναν, ὅστις εἶχεν εἰδικὰς γνώσεις, καὶ ἐπιβρόη ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκεῖνου.

Ἄλλ' ἀφιχθέντος τούτου ἠγέρθησαν ἐναντίον του διενέξεις καὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι, ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ διαφόρων ὀπλαρχηγῶν, κατὰ τὰ κάτωθεν ἔγγραφα τῆς 27 Σεπτεμβρίου καὶ 3 Ὀκτωβρίου.

Ἐπὶ τέλους ὁμοῦς ὁ Μαγγίνας ἠναγκάσθη νὰ ἐνωθῇ

Υἱήσιμα περὶ ἀμνηστίας.

Ἀναγόμενον εἰς τὰ πρὸ τῆς 25 Ἰαννουαρίου (6 Δεκεμβρίου) 1833 γινόμενα ἐγκλήματα καὶ σφάλματα.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἀκούσαμεν τὰς προτάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ μας συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Δίδομεν γενικὴν ἀμνηστείαν δι' ὅλα τὰ πρὸ τῆς 25 Ἰαννουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους πραχθέντα πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ ἁμαρτήματα, πᾶσα ἐξέτασις περὶ πολιτικῶν δοξασιῶν ἄχρι αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα ἀμνηστεία δὲν ἐκτείνεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων· ὁ ἀδικημένος ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις του ἐκτὸς ῥόνον ἂν πολιτικὴ βλάβη (Lésion civile) ἦτον ἄμεσος καὶ ἀναπόφευκτος συνέπεια τῶν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐνεργηθειῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ὑπουργικὸν μας συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9|21 Φεβρουαρίου 1833

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

ἡ Ἀντιβασιλεία

Οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας.

μετὰ τοῦ Α' Ἰσκου, Στραταίων καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν, καὶ ἀφοῦ ἤλθεν ἐναντίον του ὁ Θ. Γρίβας ἤρεθίσθησαν ἐπιπλέον καὶ ἤρξατο εἰς ἅπαντα τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ ἐμφύλιος ρῆξις, ἣτις ἐπαυσε μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Βασιλέως ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι (α).

(α) Πρὸς τὸν ἐπαγγελλόμενον τὸν ἕκτακτον Διοικητὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος κύριον Τάτσην Μαγγίναρ.

Τρεῖς ἐπιστολάς σου ἀλλεπαλλήλου, ἔλαβεν ἡ ἐπαρχία μας, τὴν μὲν μηνολογουμένην 22 Αὐγούστου ὑπ' ἀριθ. 7, δι' ἣς ἐπροσκαλοῦσες τὸν ἀστυνόμον τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ τρεῖς τῶν προκρίτων νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν ἀποφασισθεῖσαν σου συνέλευσιν εἰς Ἀγγελόκαστρον ζυγοῦ, ἀπαιτῶν, καὶ ἕξ χιλιάδας ὀκάδας ἄλευρα, 500 ὀκάδας τυρὶ, καὶ ἑκατὸν σφακτὰ, τὰ ὁποῖα θέλει χρησιμεύσωσιν εἰς τροφὰς τῶν εἰς τὴν συνέλευσιν συναχθησομένων στρατιωτικῶν σωμάτων, καὶ τὰ λοιπὰ τὴν δὲ μηνολογουμένην τῆς 20 Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 116, δι' ἣς προκηρύττεις τὴν δημοπρασίαν τῆς ἐκποιήσεως τῶν χειμερινῶν λειβαδιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνόηεις καὶ ὅλους τοὺς ἰδιοκτῆτους τόπους μ' ἔθνικους, καὶ ἐκφραζόμενος δικαιοῖς μόνον εἰς νομὴν τῶν ζώων ἐκάστου χωρίου, τὸν ἐπὶ τουρκίας καλούμενον μερὰν κτλ. καὶ τὴν τρίτην, δι' ἣς εἰδοποιεῖς ὅλας τὰς πολιτικὰς ἀρχάς, νὰ κοινοποιήσωσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των κατοίκους, ὅτι ἀπεφασίσθη στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς, Κ. Α. Βαρνακιώτην, Α. Ἰσκου, Δ. Μακρῆν, Εὐστ. Κατζικογιάννην, καὶ Ν. Στράτον, διὰ τὴν διεύθυνσιν ὅλων τῶν εἰς αὐτὰς στρατευμάτων, καὶ συνάζοντες τὰ ἔθνικὰ εἰσοδήματα, νὰ μισθώσουν αὐτὰ, προσθέτων καὶ ὅτι, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, δύνανται δύο ἐκ τῶν εἰρημένων ἀρχηγῶν νὰ περιέρχωνται εἰς τὰς ἐπαρχίας κτλ.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν λοιπὸν, κύριε, νὰ σᾶς κάμωμεν τὴν ἀπάντησιν μὲ σύντομόν τινα ἀνάπτυξιν τῶν εἰς τὰς τρεῖς διαληφθεῖσας ἐπιστολάς ἐκφρασθέντων σου, καὶ ἀκολούθως μ' ὅ,τι τὸ δίκαιον καὶ ἡ παροῦσα περίστασις μᾶς ὑπαγορεύει.

Εἰς δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχον καὶ τὰ δύο ἀντιφερόμενα μέρη ἰσχυρὰ μετὰ τὴν καθίδρυσιν τῆς νέας

Ἀφίνοντες νὰ ἐξερευνησώμεν τὸν τίτλον τῆς ἐπαγγελίας σου, ὃν οὐκ ἔγνωμεν κατὰ τὴν τάξιν καὶ νομιμότητα, διὰ μιᾶς διαταγῆς πρὸς τὴν δημογεροντίαν, καὶ προκρίτους, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ παρατηρήσωμεν καὶ τὸ πνεῦμα, δι' οὗ ἐκθέτεις τὰς ἐπιστολάς σου. Συγκαλεῖς συνέλευσιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, δὲν μᾶς εἰδοποιεῖς, καὶ δυνάμει ποίας ἀνωτέρας διαταγῆς, ἢ συναινέσει ποίων ἀρχῶν πολιτικῶν; αὐτὰ βέβαια ἐλλείποντα, μᾶς δίδεις νὰ καταλάβωμεν ἀρκετὰ, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ σου δεσπόζεις, ἀλλὰ μόνον τοῦτο, ἃς ἴδωμεν, καὶ εἰς τί ἀποβλέπει ἡ συνέλευσις αὕτη; ὁποῖαν ὠφέλειαν θέλει δώσει; καὶ τέλος πάντων ὁ ἀστυνόμος μὲ ὅτρεις προκρίτους τῆς ἐπαρχίας ἔδει, μόνον, νὰ συνέλθωσιν εἰς αὐτήν;

Τὸ δυστυχὲς ἔθνος μας, ὕστερον ἀπὸ τόσας περιπλοκάς ἐμφυλίων πολέμων, καὶ ἐκ τοιούτων καὶ τοσούτων δεινῶν, μόλις εὐρῆκε τὴν εὐκαιρίαν διὰ τῆς βοήθειας τοῦ ὑψίστου καὶ ἔπεμψε πληρεξουσίου, εἰς συγκρότησιν τῆς κατ' ἐπανάληψιν δ' ἐθνικῆς συνελεύσεώς μας, ἐκ τῆς ὁποίας κεκηνότες ἐπεριμέναν τὴν ὑποστήρηξιν τῶν νόμων, ἐν ἐνὶ λόγῳ τῶν ὑψηλῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους μας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν αὐτῆ κατὰ δυστυχίαν διὰ τῶν δολιοτήτων μερικῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, καὶ ἐναντίον τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, ἡσυχίας, καὶ εὐταξίας, ὅχι μόνον δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλὰ καὶ τοὺς πληρεξουσίου τοῦ ἔθνους ἢ νὰ εἴπωμεν τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους ἐτόλμησαν μιαιραὶ χεῖρες νὰ ἀρπάσωσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταστήματος ὡς κακούργους καὶ συρομένους ὡς καταδίκους καὶ τύπτοντάς τους ἀνιλεῶς φεῦ! τοὺς ἐπώλησαν ὡς αἰχμαλώτους στραταπικρούς.

Ἄν τοίνυν ἡ ἐθνοσυνέλευσίς μας ἀπέτυχε διὰ τῶν τοιούτων κινήματων, ἢ σὴ εὐγένεια, πῶς δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἐπαρχίας ταύτας τὰς ἤδη φυλαττομένας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ; ἐνῶ κοινοποιεῖς τὴν συρροήν, ἣν ἔκαμες τῶν στρατευμάτων εἰς τὴν συνέλευσίν σου; ποῖα ἀνάγκη ἦτον διὰ νὰ κάμῃς αὐτὴν

Κυβερνήσεως, οἱ μὲν ἐν Μεγάροις ὁπαδοί της ἔλαβον δια-
ταγὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ λογαριασμοῦ τῶν ἐ-

τὴν συρροήν, ἣτις δὲν συγχωρεῖται ποτὲ, οὔτε διὰ μιαν ἔθνοσυνέ-
λευσιν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς ἡσυχίας; καὶ διὰ τί προσκαλεῖς
τὸν ἀστυνόμον καὶ τρεῖς προκρίτους, καὶ ὄχι τρεῖς πληρεξουσίους,
ἐκλεγομένου ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας μας; δι' αὐτῶν, κύ-
ριε, σαφῶς μᾶς ἐπληροφόρησες τὰς ἰδιοτελείας σου, καὶ ἀκο-
λούθως τὰς ἀπέδειξας, καὶ μὲ τὰς εἰς τὴν συνέλευσίν σου πράξεις
σου, καὶ παύοντες τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστολῆς σας ταύτης, ἄς
ἔλθωμεν εἰς τὴν τῆς δευτέρας.

Προκηρύττεις τὴν δημοπρασίαν τῶν χειμερινῶν λειβαδιῶν,
χωρὶς νὰ μᾶς διακοινώσης, καὶ τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν τῆς
Κυβερνήσεως, καθότι ὄχι μόνον ἀντίτυπον τοῦ διατάγματος τῆς
Κυβερνήσεως, δὲν ἐκοινοποίησες κατὰ τὴν τάξιν, ἀλλ' οὔτε δυ-
νάμει ὑπ' ἀριθ. δεῖνος διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως ἀνα-
φέρεις, κατὰ τοῦτο ἀρκετὰ μᾶς πληροφορεῖς, ὅτι ἡ δὲν ὑπάρ-
χει Κυβέρνησις, καὶ ὡς ἀπαταιῶν φροντίζεις νὰ ἀρπάσης, ἢ
ἡ Κυβέρνησις δὲν σὲ γνωρίζει διὰ τοιοῦτον ὅπου ἐπαγγέλλε-
σαι καὶ προσπαθεῖς νὰ σπείρης φήμας, ὅπως διόλου εἰς ἀναρ-
χίαν καὶ ἀπολαθῆν σου, καὶ εἰς ὄλεθρον τῶν ἀθῶων, καὶ φι-
λησύχων πολιτῶν, μόλα ταῦτα κἂν δὲν ἐσυστάθης, ἀλλὰ κι-
νούμενος ἀπὸ τὴν ἀπληστίαν σου, ζητεῖς νὰ πωλήσης καὶ τοὺς
ἰδιοκτῆτους τόπους, καὶ χαρίζεις μόνον τὸν Μερᾶν κατὰ τὴν ἐκ-
παλαι συνθήειαν; κἂν δὲν ἐνθυμήθης τὸ τῆς δ' ἔθνοσυνελεύσεως
ψήφισμα, τῆς ἐν Ἄργει, τὸ ὁποῖον χαρίζει εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἐλ-
λάδος ὅλα ὅσα ὁ Ἀλήπασας κτήματα τοῦ κατεπάτησεν ἀρπά-
ζοντάς τα διὰ τῆς βίας; κἂν δὲν ἐνθυμήθης ὅπου τοὺς ἰδιοκτῆ-
τους βοσκησίμους τόπους οὔτε ἡ προλαβοῦσα Κυβέρνησις δὲν
ἀπεφάσισε νὰ τοὺς πωλήσῃ καὶ τοὺς κηρύξῃ ἔθνικούς; καὶ ἤδη
ἡ εὐγενεία σου τοὺς ἐνόμεις, λέγοντας ὡς ἐκπαλαι, εὐγε σου
καὶ τοῦτος καλὸς καθρέπτῃς εἶναι, ὅστις δεικνύει τὰ αἰσθήμα-
τα τῆς ψυχῆς σου καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ σου, ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν
καὶ εἰς τὴν τῆς τρίτης ἐπιστολῆς σου ἀνάπτυξιν.

Προσκαλεῖς ἀπάσας τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς νὰ κοινοποιήσω

ξόδων των, ἵνα εἰσπράξωσι τὰ ἐν αὐτοῖς σημειούμενα πο-
σὰ ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς

σιν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των κατοίκους, νὰ ἀναγνωρί-
σωσιν τὴν πενταμελῆ στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐδιωρίσθη
διὰ τὴν εὐταξίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐπιφορτισμέ-
νη νὰ συνάξῃ νὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, νὰ
περιέλθωσι καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχηγῶν διὰ νὰ πράξωσι τὰ δέοντα.

Ποῖοι νόμοι σὰς ὑπαγόρευσαν, κύριε, νὰ συστήσετε αὐτὴν τὴν
ἐπιτροπὴν; πολλὰ καλὰ ἐπληροφορήθημεν καὶ ἐκ τῶν δύο σου
ἄλλων ἐπιστολῶν, ὡς προεῖρηται, ὅτι δὲν σέβεσαι νόμους, δὲν
γνωρίζεις Κυβέρνησιν, καὶ θέλεις νὰ δεσπόζῃς ἀφ' ἑαυτοῦ σου·
ἀλλὰ καὶ δὲν ἐσυστάλθῃς νὰ κηρύττῃς δι' ἐγγράφου σου τὰς
ἀνομίας, καὶ νὰ κράξῃς μέλος τῆς στρατιωτικῆς ἐκείνης σου
ἐπιτροπῆς τὸν Καπ. Γ. Βαρνακιώτην, ἄνδρα τίμιον καὶ εὐπό-
ληπτον, ὅστις ὑποπτεύεται νὰ μὴ μολυνθῇ ἡ ἀκοή του ἀπὸ τὰ
ἐκφρασθέντα σου; καὶ ὑπολαμβάνοντας ὅλους ἡμᾶς ὑπηκόους σου,
ἢ νὰ εἴπωμεν καθαρῶτερα τουρκιστὶ, ραγιαδάς σου, κηρύττεις
ἀναφανδὸν καὶ ἀναιδῶς, ὅτι ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ θέλει πε-
ριέλθωσι δύο ἐκ τῶν ἀρχηγῶν, τουτέστιν εἰς τὴν ἀπειθειαν τῶν
ραγιαδῶν σου θέλεις στείλει τοὺς ντερβεγανάδες σου.

Κύριε ἡ μεγαλειτέρα στρατιωτικὴ δύναμις εἶναι οἱ Ξηρομε-
ρίται, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ κατὰ τὸ ἀξίωμα καὶ κατὰ
τὰ δίκαια τῶν ἐκδουλεύσεών των, διὰ τοῦτο μολονότι εἶναι πα-
σίδηλον ὅτι δὲν ἐκαταδέχθησαν οὔτε λαφυραγωγηταὶ νὰ γένωσιν,
οὔτε καταχρηστικοὶ εἰς κανένα πρᾶγμα, καὶ χωρὶς νὰ μισθω-
θῶσιν, ἀλλ' οὐδὲ νὰ τροφοδοτηθῶσι τακτικῶς ἐφύλαξαν καὶ
φυλάττουν τὴν ἡσυχίαν, τὴν εὐταξίαν, τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐ-
πειθειαν κλπ. καὶ ἔπρεπε δικαίως νὰ ζητήσουν περισσότερα
ἀφ' ὅσα ἐκ προσχήματος ζητοῦν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὁ σκοπὸς τους
δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ληστείαν, ἀλλ' οὔτε ἐκαταδέχθησαν
εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ ζητήσουν τι, εἰμὴ μόνον ἐπιμένον-
τες εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας, καὶ εὐταξίας, σὰς εἰδο-
ποιοῦν νὰ παύσετε τῶν εἰς αὐτοὺς τοιούτων κινήματων σας, καὶ

Ἑλλάδος. Οἱ δὲ ἀντίθετοι τῆς Κυβερνήσεως ἀπειθοῦν-
τες εἰς τὰς διαταγὰς τῆς καὶ ἰσχυροὶ ἄντες, ἐπειδὴ δὲν

ἔστείλατε τὸν Κ. Ν. Στράτον διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοπούς σας, καὶ δι' ὅλα ὅσα ἔθνικὰ εἰσοδήματα τῆς ἐπαρχίας θέλει δώσωμεν λόγον εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν εἰς τὴν ὁποίαν μόνον ἔχομεν τὴν ἀφοσίωσίν μας, χωρὶς νὰ καταδεχθῶμεν ποτὲ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς τὴν ἄνομον σὴν ἐξουσίαν, ὡς τὰ ἔγγραφα σου τὴν ἀπέδειξαν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ πολλάκις ἀπέδειχθης ἐναντίος τοῦ πατριωτισμοῦ, φίλος τῆς ἀνησυχίας, καὶ ταραχοποιίας, ἐπίβουλος εἰς τοὺς συμπολίτας σου κτλ.

Δὲν σὲ γνωρίζομεν εἰς τὸ ἐξῆς διὰ συμπολίτην, ἀποδοκιμάζοντές σε πάντες, ἀπορρίπτομεν καὶ τὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ψῆφόν σου. Ἀνακεφαλαιοῦντες ἐπὶ τῆς ἐκθέσεώς μας γνωρίζοντες ὅλα σου τὰ κινήματα ἐναντίον τῶν νόμων, σὰς εἰδοποιούμεν νὰ περιορισθῆτε, καὶ νὰ μᾶς ἀφήσετε εἰς τὴν ἡσυχίαν μας, ἂν δὲ ἐξ ἐναντίας ἐπιμείνης εἰς τὰς κακὰς βουλὰς σου, καὶ ἀφήσης τὸ κακὸν νὰ αὐξάνῃ, καὶ περιέρχονται εἰς ντερβενεγάδες σου, ὡς εἶς ὁ Ν. Στράτος, εἰσέβαλεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ἀκολουθῶν τὰ παράνομα διατάγματά σου, διαμαρτυρούμεθα ἐνώπιον τῆς ἀντιβασιλείας καὶ τοῦ νόμου ἐναντίον σου, ὅτι κάθε ἀκολουθησόμενον θέλει εἶναι εἰς βᾶρος σου καὶ θέλει ἀπολογηθῆς εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν, ἡμεῖς δὲ θέλει εἶμεθα ἀθῶοι, καὶ ἀμέτοχοι.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μας πέμπομεν νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου τῆς ἐφημερίδος εἰς Ναύπλιον, ἕτερον θέλει πέμψομεν εἰς ὁποίαν δήποτε ἀρχὴν τοῦ ἔθνους μας ὑπάρχει, καὶ ἐν βασιτείᾳ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων μας· ἡ παρούσα θέλει σὰς διευθυνθῆ διὰ τοῦ Πανιερωτάτου ἀρχιερέως Ναυπάκτου κτλ. κυρίου Πορφυρίου.

Ἐν Μολδοβίτζῃ τὴν 27 Ἰουλίου.
Οἱ προκριτοδημογέροντες, καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπαρχίας τῶν χωρίων Ἐπρομερίου.
Χωρὶα ἐπαρχίας.
Κατοχὴ, Παλαιοκατόνα, Μολδοβίτζα, Μῆλα, Ῥήγανη, Πρά-

ἔλαβον διαταγὰς καὶ οἱ ἀνωτέρω περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν
ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατευμάτων, καθείξαν αὐθαιρέτως

δρομος, Χρυσοβίτζα, Δραγομέστα, Βλυζανέ, Μαχαιρᾶ, Σκούρ-
τη, Μπαμπίνη, Μαχλαῖ, Παππαδάτου, Κονοπίνα, Κατοῦνα,
Βοῦστρι, Ἀχυρᾶ, Τρύφου, Κομποτῆ, Δετὸς, Ζάβιτζα, Μερδι-
νίκου, Βάρνακx, Κανδύλα.

Κατ' αἰτήσιν τῶν ἀναφερομένων ἐπικυροῦται τὸ παρὸν ἀν-
τίγραφον παρὰ τῆς τοποτηρήσεως ταύτης ὅτι ἴσον ἀππράλλα-
κτον ἐστὶ τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀνατολικῷ τῇ 25 Ὀβρίου 1832.

(Τ. Σ.)

ὁ διοικ. τοποτηρητῆς

Δημήτριος Σοφιανός.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους ἀπάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, τῶν
ἐπαρχιῶν Ξηρομερίου, Βορίτζης, Βλοχοῦ, Ζυγοῦ,
Μεσο.λογγίου, καὶ Ἀνατολικοῦ.

Ἐν μέσῳ τῶν πλείω δεινῶν περιστάσεων τῆς πατρίδος πα-
ρουσιασθεῖς ὁ Κ. Τάτζης Μαγκίνας, ὡς ἕκτακτος διοικητῆς τῆς
Αὐτικῆς Ἑλλάδος, ἔδωκεν ἀφορμὴν, διὰ τοιούτων πασιδήλων
κινήματων του, νὰ ἀγανακτήσωσιν ὅλοι οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν
τούτων, πολιτικοὶ, καὶ κινήσωσιν ἐναντίον εἰς ἐκδίκησιν.

Ἄν καὶ δίκαια ἢ καὶ παράπονα πολλὰ ἠνάγκασαν αὐτοὺς
ἡμᾶς, διὰ νὰ κινήσωμεν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκδίκησιν τοῦ
Κ. Μαγγίνα, εἶναι βέβαιον ὅμως, ὅτι καὶ οἱ ἀναμεταξύ μας ἀ-
δελφοὶ ἔπρεπε νὰ δοκιμάσωσι νέα δεινὰ, ἀπὸ τὰς συρροὰς τῶν
στρατευμάτων κτλ.

Τούτων ἕνεκα διὰ νὰ θεραπεύσωμεν ἀφ' ἐνὸς μέρους τὰ παρά-
πονα τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ προλάβωμεν ἀφ' ἑτέρου τὰ εἰς τοὺς
ἀδελφούς μας ἐνδεχόμενα, συνελθόντες εἰς ἓν, καὶ κρίναντες
τὰ συμφερότερα, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις, ὁ πατριωτισμὸς καὶ
τὰ πράγματα μᾶς ὑπαγόρευσαν, ἀπεφασίσαμεν τ' ἀκόλουθα.

α. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Κ. Μαγγίνας ἐλθὼν εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς
Αὐτ. Ἑλλάδος, ἐπαγγελόμενος τὸν ἕκτακτον διοικητὴν δὲν ἐν-

τάς εἰς τοὺς ἐναντίους των ἀνηκούσας ἐπαρχίας, καὶ ἀμ-
φότερα τὰ μέρη ἦσαν ἔτοιμα πρὸς πόλεμον.

θυμῆθη τὸν πατριωτισμὸν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπῆρε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς
προειρημένκς δεινὰς περιστάσεις, διὰ νὰ συμμορφωθῆ μὲ αὐτάς
καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς μας Δυτικοελλαδίτας, ἀλλὰ πλήρης ἐν-
θουσιασμοῦ ἔλως διόλου ἐναντίον τούτων μετεχειρίσθη τὴν
διοίκησίν του, ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ μερικὰς ἐπιβαρύνσεις τῶν
πολιτῶν τὰς ἐπαύξησεν, ὥστε τοὺς ἐκίνησεν εἰς τὴν ἀνωτέρω
ἀγανάκτησιν νὰ μὴν ἤθελε τὸν γνωρίσῃ τις δι' ἕκτακτον διοι-
κητήν.

β'. Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι αὗται θέλει ἔχουσι τὴν συμμαχίαν,
τὴν ἀδελφότητα, κλ. μένουσαι ἐν ὄλῃ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ εὐτα-
ξίᾳ, σεβόμεναι τὰ καθεστῶτα, καὶ πειθόμεναι εἰς τὰς ὁποίας
ἤθελε διορισθῶσι προσωρινὰς ἀρχάς, μέχρι τῆς λαμπρᾶς ἐπο-
χῆς, καθ' ἣν τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἀξιωθῆ τὸν πόδα τῆς ἀν-
τιβασιλείας μας.

γ'. Ἄν τυχὸν ἤθελε κατατρεχθῆ μία τῶν ἐπαρχιῶν τούτων,
ἀπὸ ὁποῖον δῆποτε μέρος αἱ ἄλλαι μετὰ τῶν ἀρχηγῶν ὀπλαρ-
χηγῶν, κτλ. θέλει συνδράμωσι καὶ συμβοηθήσωσιν αὐτὴν ὅλαις
δυνάμεσι μὲ ὅ,τι ἀπαιτεῖται.

δ'. Ἄν τις ἐκ τῶν ὀπλαρχηγῶν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἢ πο-
λιτικὸς, ἢ καὶ ὀλόκληρος ἐπαρχία ἀπὸ τὰς τῆς συνθήκης μας,
ἤθελε φωραθῆ ἀδικῶν τὴν ἱεράν μας συμμαχίαν ταύτην, καὶ
ἐνδῶσῃ ἢ ἐνεργήσῃ εἰς διαφορετικώτερα πράγματα, καὶ κι-
νήσῃ ἐκ νέου τὰ ὁποῖα ἤδη ἐπεσφραγίσσαμεν, θέλει εἴμεθα
ὑπόχρεοι ὅλοι οἱ ἄλλοι, νὰ τὸν ἱκανοποιήσωμεν, καὶ ἂν ἀκο-
λουθήσῃ καὶ ζημία ἐκ τοῦ κινήματος τούτου εἰς ἓνα ἢ εἰς πολ-
λοὺς νὰ τοὺς ἀποζημιώωμ.

ε'. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλει δημοσιευθῆ καὶ τοιχοκόλ-
ληθῆ διὰ τῶν δημογερόντων, εἰς τὴν πολυανθρωποτέραν πόλιν
ἐκάστης ἐπαρχίας.

Τῆ 3 8βρίου 1832. Ἀπέναντι τοῦ Βραχωρίου.

Γ. Ν. Βαρυνακιώτης, Γ. Γρίβας, Κώστας Τζόγκας ἀντιπρό-
σωπος τοῦ Στρ. Τζόγκα, διὰ τὸν Πέτρον Τζερπέλην, ἀντιπρό-

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διωρίσθη ἕκτακτος ἐπίτροπος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὁ Κωνσταντῖνος Δούκας,

σωπον τοῦ Κ. Μακρῆ ὡς ἀγράμματον Νικόλαος Λέλης, Γ. Πεσιλῆς, Ν. Δραγαμιστινός, Σπῦρος Καρπούζης, Δημ. Παλιογιάννης, Γεώργιος Μιχαλάκης, Σπῦρος Περδίκης, Γ. Πετμέζης, Κ. Βαλιακάκης, Στάθης Χεινόπορος, Δημήτριος Γερόλυμος, Δ. Κουντούρης, Κωστούλας Χασάπης, Φώτης Κουσουρῆ, Σπῦρος Κόλιος, Νικόλαος Βασιλάκη, Ζαρκαδούλας Ἀχεράτας, Βλοχοῦ, Κωστ. Στάϊκος, Χρῆστος Ζέρβας, Χρῆστος Πηλαιογιάννης, Γ. Γεωργακόπουλος, Ἀθ. Ἀναστασόπουλος, Ν. Λέλης, Γ. Σουλτάνης, Γ. Σταθάκης Μαγκίνα, Αν. Γ. Νικολοῦ, Γ. Πεππούλης, Ιω. Βάλθης, Μῆτζος Τζετζόνης, Γ. Ταμπουράς.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Ξηρομερίου ὡς ἀπαρραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου.

ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία

(Τ. Σ.)

Ζαβοϊωάννης

Χατζῆς Περδίκης.

Οἱ ἄνω εἰρημένοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι ἀνεγνώρισαν τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν ἢ Κυβέρνησιν τῆς Πελοποννήσου· ἰδοὺ καὶ τίνι τρόπῳ ἔγραψον πρὸς αὐτήν.

Πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἄφιξις τοῦ Κ. Τάτζη Μαγκίνα, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἑκτάκτου διοικητοῦ, σταθεῖσα ἄνομος καὶ διόλου ἀσύμφωνος εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, κατὰ πάντα λόγον ἐκίνησε πάντα λίθον ἐναντίον του, ἀλλὰ γνωρίζοντες ὅτι ἡ ὁρμὴ, καὶ διέλευσις ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τῶν διαφόρων ἐναντίων κατ' αὐτοῦ στρατευμάτων βέβαια ἔπρεπε νὰ προξενήσῃ καὶ ζημίας εἰς τοὺς πολίτας, συνετρέξαμεν εἰς προλαβὴν τῶν ἐνδεχομένων καὶ καταργῶντες τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ κυρίου Μαγκίνα, συνεδέσαμεν συμμαχίαν κατὰ τὸ ὅποιον τῆς ἐγκλείομεν ἀντίγραφον διακηρύξεώς μας ἐπὶ τῆς συμμαχίας ταύτης.

ὅστις ἰδὼν τὴν ἐπικειμένην ρῆξιν, ἔνεκα τῆς ὁποίας οὐ μόνον αἱ πρόσοδοι ἤθελον ἀπολεσθῆ, ἀλλ' ἔμελλον νὰ γίνουον διαρπαγαὶ καὶ λεηλασίαι εἰς τοὺς κατοίκους, ὡς ἐγένετο ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, φρονίμως ποιῶν, συνεβίβασε τὰ διεσπῶτα μέρη ἐν Διστόμῳ κατὰ τὸ κάτωθεν ἔγγραφον τῆς 22 Ἰουλίου 1832 καὶ ὡς ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Δούκα καὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἠχυρώθησαν μετὰ ταῦτα αἰδημοπρατηθεῖσαι ἐπαρχίαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐγένετο δευτέρα δημοπρασία παρ' αὐτοῦ καὶ τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα διενέμοντο εἰς τὸν στρατὸν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπέβαλον ἔρανον εἰς τοὺς κατοίκους καὶ ἐκ πολλῶν χιλιάδων γροσίων, καὶ μετὰ τὴν εἰσπραξιν διένειμαν μεταξύ τῶν ἐν ἑκατομύριον καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας γρόσια, ὡς τοῦτο ὑπάρχει σημειωμένον εἰς τὰ παρὰ τῷ Δούκῳ βιβλία, ὅστις καὶ ὠμολόγησε ταῦτα

Ἐχομεν τὴν τιμὴν λοιπὸν νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν Σ. ταύτην ἐπιτροπὴν ἣτις δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι εἶναι προστάτριά μας, καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τοῦ κυρίου Μαγκίνα, ὅτι μὴ γνωρίζοντες τον δι' ἔκτακτον διοικητὴν διὰ τοὺς ὁποίους προεθέσαμεν λόγους, ἀν οὗτος ἤθελε κινήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν σφαῖραν τῆς ἐπαγγελίας ταύτης, κάθε ἀκολουθησάμενον θέλει εἶναι εἰς βάρος του.

Δράττομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν διαβεβαιώσωμεν τὴν ὑπόληψίν μας καὶ μένομεν.

Ἀπέναντι τοῦ Βραχωρίου 3 8βρίου 1832.

Γ. Ν. Βαρνακιώτης, Γαρ. Γρίβας, Κώστας Τζιόγκας.

Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ ὡς ἡ ἀνωτέρω διακήρυξις.

Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Πελοποννήσου ἔλαβε τὴν ἀναφορὰν τῶν Δυτικοελλαδιτῶν, καὶ εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς τῆς ἐπεμψεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 406 τῆς 9 Δεβρίου 1832 ἔγγραφόν της προτρέπουσα καὶ συσταίνουσα τὴν εὐταξίαν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα κτλ.

ἐπικαλοῦμαι δὲ περὶ τούτου καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ
Στρατ. Μαιούρη (α).

(α) Σεβάσμιε γέρον καὶ ἀγηπητοὶ ἄδελφοί.

Μὲ ἀπαρδειγματίστον χαρὰν ἐλάβομεν σήμερον τὸ ἀπὸ τῆς
11 τοῦ ἱσταμένου χρονολογούμενον ἔγγραφόν σας, μετὰ τῶν εἰς
αὐτὸ ἐπίσυναπτομένων ἀντιγράφων τῶν προκηρύξεών σας, τὰς
ὁποίας ἐξεδώκατε πρὸς τὸ Πανελλήνιον, τὴν Γερουσίαν, καὶ πρὸς
τοὺς Κ. ἀντιπρέσβεις.

Χαιρόμενοι εἰς τὸν λαμπρὸν σκοπὸν καὶ τὸ ἱερὸν κίνημα τῶν
συναδελφῶν Πελοποννησίων, σπεύδομεν νὰ σᾶς ἐκφρασθῶμεν με-
τὰ πλεόν ζωηρὰ αἰσθήματα ὅτι εἴμεθα σύμφωνοι κατὰ τῆς πα-
ρανομίας καὶ ὁμοίφρονοι εἰς τὸ νὰ ρίψωμεν τὴν αὐτοχειροτόνη-
τον ἐξουσίαν.

Πρὸς τὸν ἀδελφὸν Κ. Κίτζον Τζαβέλαν γράφομεν σήμερον
αἰτίας τινὰς, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ μᾶς ἐμποδίσουν διὰ τινὰς
ἡμέρας. Ἡ πρώτη σύγκρουσις τὴν ὁποίαν θέλομεν κάμει κατὰ
τῆς τυραννίας θέλει εἶσθαι τὸ νὰ ζετεινάξωμεν ἐντεῦθεν τὸν Βά-
σον καὶ νὰ ἐφοδιάσωμεν μετὰ τὰ ἀναγκαῖα τὸ φρούριον Σαλῶνων
καὶ τότε νὰ εἰσβάλωμεν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετ' ὅποιον τρό-
πον ἠθέλαμεν εὐκολυνθῆ. Θέλει ἐκδοθῶσι κατὰ τὴν γνώμην σας
καὶ ἀπὸ ἡμᾶς αἱ ἀναγκαῖα προκηρύξεις πρὸς τὸ Πανελλήνιον,
πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν, καὶ πρὸς τοὺς Κ. ἀντιπρέσβεις. Μόλα
ταῦτα μὴν ἀλησημονήσετε ἀπὸ τοῦ νὰ γενῆ καμμία χρηματικὴ
ἐξοικονόμησις διὰ τοὺς στρατιώτας διότι ὁ μέγας Φριδερίκος
(ἔλεγεν) γρόσια, γρόσια.

Φροντίσατε εἰς ὅλας τὰς πράξεις καὶ κινήματά σας νὰ ἔχωμεν
συνεχῆ γράμματά σας.

Σας ἀσπαζόμεθα ἐκ καρδίας καὶ μένομεν.

Νευρόπολις τῆ 17 Ἰουνίου 1832.

Ὁ γέρον Πανοριᾶς, Κ. Εὐμορφόπουλος, Κ. Βαγγέλης, Βα-
λατζὸς, Κ. Κωμνᾶς Τράκας, σᾶς ἀσπάζονται, οἵτινες εἰσὶ ἀ-
πόντες.

Οἱ ἀδελφοί, Ἰωάννης τοῦ Γκούρα, Ν. Πανοριᾶς, Κώστας

Ἐν τῇ Κορίνθῳ διαβαίνοντες οἱ ἐν Μεγάροις διὰ Ναύπλιον ἔπραξαν ζημίας τινάς· ἐδιώκοντο δὲ ὑπὸ τριῶν ταγ-

Χορμόδας, Ἰωάννης Φαρμακάκης, Παπ. Ν. Τζαμάλας, Σ. Κόντος,

Πρὸς ὄλους τοὺς Ἕλληνας.

Ἀγαπητοὶ συμπολιταί!

Ἀφοῦ ἡ σκηνὴ τοῦ σκληροῦ ἐμφυλίου πολέμου ἔκλεισεν ὅπως ἔκλεισεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ σιδηρᾶ μάστιξ τῆς βίας ἐθρόνιζε τοὺς ἄρχοντας τοῦ ἔθνους ἐπάνω εἰς τὰ σαθρὰ θεμέλια τῆς παρανομίας ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ πρᾶγμα ἐκδικητικῆς, ἐγὼ ἔμεινα εἰς τὰ ἴδια διὰ νὰ οἰκονομήσω τὸ ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν μου στρατιωτικόν, τὸ ὅποιον πιστὸν εἰς τὰ καθήκοντά του, ἐθυσίασα καὶ ἰδιοκτησίαν καὶ αἷμα διὰ νὰ παρηγορήσω μὲ τὴν ἐνδεχομένην συστολὴν τῶν καταχρήσεων τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ νὰ θεωρήσω χωρὶς ἐνοχλήν, ἂν μέλλουν νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ διὰ τῶν πρωτοκόλλων σεβασταὶ ἀποφάσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Χωρὶς ἀργοπορίαν ἔμαθα ὅτι ἡ αὐτοχειροτονηθεῖσα, οἱ ἄρχοντες τοῦ ἔθνους, ὕστερα ἀπὸ πολλὰς τροπολογίας καὶ ἀντικαταστάσεις μὲ τὴν τελευταίαν ἀτελῆ πρᾶξιν τῆς Σ. Γερουσίας ὑπαγορευμένην ἀπὸ τὴν βίαν, ἐστοχάσθην ἀμέσως καὶ μὲ τὴν γνώμην ὕλων τῶν ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν μου στρατιωτικῶν, ὅτι ἔπρεπε νὰ διαμαρτυρηθῶ ἐναντίον τῆς παρανόμου ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ ἀποδιώξω ἀπὸ τὴν Ἀνατολ. Ἑλλάδα τοὺς δορυφόρους τῆς, ἀλλὰ δύο λόγοι μὲ ἐβίασαν νὰ ἀναβάλω ταύτην μου τὴν ἀπόφασιν. Ὁ λόγος τοῦ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνατ. Ἑλλάδος εἰς μίαν νέαν ταραχὴν ἔπρεπε νὰ κινδυνεύσωσι καὶ ἀπὸ τὴν πείναν ὕστερα ἀφοῦ ἐδοκίμασαν τὰ πάνδεινα· καὶ ὁ λόγος τοῦ ὅτι ἦτον ἐπάναγκες σύγχρονα μὲ τὴν διαμαρτύρησιν νὰ κτυπηθοῦν κατὰ κεφαλῆς οἱ ἄρπαγες τῆς ἐξουσίας πρὶν προφθάσωσιν ἐκ νέου νὰ θυσιάσωσι τὸν λαὸν εἰς τὴν δοξομανίαν τῶν, μὲ ἄλλην καμμίαν συνταγματικὴν μάστιγα. Ἐστοχάσθην τέλος ἄντων ὅτι ἔπρεπε τὸ ἔθνος καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑποστηρί-

μάτων τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῶν Σπυρομήλιον, Δημολιούλιαν κτλ. τὰ ὁποῖα μὴ προφθάσαντα αὐτοὺς ἵνα τοὺς

καί των νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ γνωρίσωσι καθὼς ἤδη ἐγνώρισαν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ τοῦ πολυθρῦλλητου ἱεροῦ συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐφύτρωσεν εἰς τὴν Περαχώραν, αὐτοὶ ἤδη ἐφάνησαν.

Δώδεκα χιλιάδες διπλώματα εἶναι τὰ ὀπωρικά τῆς καρποφορίας αὐτοῦ τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον ἀεὶ θαλὲς πάντοτε γεννᾷ ἀδιακόπως διπλώματα. Ἐδῶ ἐπνίγησαν τὰ ἱερὰ δικαιώματα τῶν στρατιωτικῶν λειψάνων, τὰ ἱερὰ τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Δράχovas, τῶν Ἀθηνῶν, κτλ. καὶ ὑπέρτατοι ἀρχηγοὶ ὀνομάζονται ἄνθρωποι, οἵτινες ἐβασάνιζον πολυειδῶς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτε ἄλλοι τὴν σήμερον περιφρονούμενοι, ἐκυλίωντο μὲ τὸ αἷμα καὶ μὲ τὸν θάνατον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἔθνους, λησταὶ καὶ κακοῦργοι μὲ τοὺς πλεόν ὑψηλοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς χαίρουσι τὰ πιστὰ τῆς παρανόμου ταύτης ἀρχῆς. Καὶ Ὀθωμανοὶ ἀντιπροσώπως ἄλλοτε πολεμήσαντες κατὰ τῆς πατρίδος μας, μισηθέντες ἐσχάτως ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὁμογενεῖς των διὰ τὰς ἀνοσιουργίας των κηρύττονται ἀρχηγοὶ καὶ ὑποστηρικταὶ τῆς συνταγματικῆς σημαίας. Τέλος πάντων τὸ πολυθρῦλλητον σύνταγμα κατερρόφησε καὶ ὅλας τὰς ἐθνικὰς προσόδους, ὅπου μὲ αὐτὰς ἤλπιζε νὰ οἰκονομήσῃ τὸ ἔθνος τὰ ἐτήσια ἐξοδά του, καὶ μόλον τοῦτο ὁ στρατιώτης ἀκόμη ὀβολὸν δὲν ἔλαβε, καὶ μόλον τοῦτο φροντιστήριον ἐθνικὸν πουθενὰ δὲν ὑπάρχει. Ἐκ τούτων καταπιέζεται ὁ λαὸς, διαρπάζονται ὀλόκληροι πόλεις, καὶ οἱ πολῖται καταφεύγουν εἰς σπήλαια, διὰ νὰ διατηρήσωσι καὶ τὴν τιμὴν των, ἀφοῦ ἔχασαν τὴν ἰδιοκτησίαν των ἐντελῆς ἐλευθερία εἰς Ναύπλιον! αὕτη ἡ ἐθνικὴ συμφορὰ γίνεται ὅλη γελοία, νὰ παίζουν ἀσυστόλως καὶ ἀναιδῶς οἱ συνταγματικοὶ σάτυροι μὲ τὴν φαντασίαν των.

Τὸ φορικωδέστερον ἀπὸ ὅλα! ἡ παρανομία βούλεται καὶ νὰ καθιερώσῃ τὰς ἀνοσίους καὶ ἐθνοφθόρους πράξεις τῆς, συγκαλεῖ ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ συνέρχονται οἱ πλειότεροι δορυφόροι τῆς αὐτεπάγγελτοι πληρεξούσιοι, τὴν βιάζει νὰ συγκρατηθῇ

προσβάλλωσιν, ἐστρατοπέδευσαν ἔξωθεν τοῦ Ναυπλίου. Ἄλλὰ μετὰ τὴν καθύδρισιν τῆς νέας Κυβερνήσεως ἀπῆλθον τὰ

καὶ τοῦ ; ὑποκάτω ἀπὸ τὴν μάχαιραν, ἐδῶ θεωρεῖ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνός της, κατέλυτε τὸ πᾶν, καὶ θέλει νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ κατόρθωμά της, βιάζεται καὶ τρέμει, διότι ἡ συνταγματικὴ ἀπάτη ἀνεκαλύφθη πλέον.

Λοιπὸν, ὅσον ἀπὸ μέρους μου καὶ ὅλου τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου στρατιωτικοῦ αὐτὴν κρίνω ἀρμοδίαν τὴν ὥραν νὰ διαμαρτυρηθῶ, ὡς διαμαρτύρομαι ἐναντίον ταύτης τῆς παρανόμου καὶ αὐτοχειροτονήτου Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ὀνόματι τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐν ὀνόματι τῶν Σ. ἀποφάσεων τῶν πρωτοκόλλων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τὰ ὁποῖα μηδὲν διετηρήθησαν, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως καὶ Ἡγεμόνος μας Ὄθωνος, καὶ κηρύττομαι πολέμιος ἐναντίον αὐτῆς, καὶ ὅλων τῶν πράξεών της, ἐπικαλοῦμαι δὲ δυνάμει τῶν Σ. πρωτοκόλλων τὴν ἀντικατάστασιν ἄλλης ἀρχῆς, ὅχι ποτὲ διατεταγμένης ὑπὸ τῆς βίας τῶν ὄπλων, ἀλλ' ἐψηφισμένης εἰς τὸ πνεῦμα τῶν πρωτοκόλλων τῶν Σ. μεγάλων δυνάμεων, ἀρχῆς, ἣτις θέλει φέρει ἀμέσως τὴν ἐπιθυμητὴν ἔνωσιν εἰς τὸ ἔθνος, ἣτις θέλει συγκαλέσει τοὺς κυρίους πληρεξουσίους τοῦ ἔθνους εἰς ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἣ ὁποῖα νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀπωλεσθεῖσαν πολιτικὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους νὰ ἴδῃ τὸν ποθητὸν Ἡγεμόνα του εἰς τὸν ὁποῖον προσήλωσεν ὅλας του τὰς ἐλπίδας, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐχῆθη τὸ πολυτίμιμον αἷμα τοῦ ἐναρέτου ἀρχηγοῦ του, ἀπὸ τὸν ἀχνὸν φεῦ! ἐκείνου τοῦ αἵματος τοῦ ἀθώου, ἐσχηματίσθη τὸ ζοφῶδες σύνεφον τῶν δυστυχιῶν τῆς πατρίδος, τὸ ὁποῖον ἠνοιξε τοὺς καταβράκτας τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ἔφερε τὴν σημερινὴν ὀλεθρίαν κατάστασιν.

Ἄ γ α π η τ ο ἰ Σ υ μ π ο λ ῖ τ α ι !

Καθ' ἣν στιγμὴν γράφω τὴν παρούσαν μου διακήρυξιν, μὲ χαρὰν ἀπερίγραπτον ἀναγινώσκω καὶ τὴν διακήρυξιν ὅλων τῶν ὄπλων τῶν ἀπὸ τὰς ἑ τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαν πρὸς τὸ Πα-
νελλήνιον, σπεύδω λοιπὸν μὲ τὴν ἀνήκουσαν εὐγνωμοσύνην νὰ κη-

ρήθέντα τάγματα πρὸς τὴν Νεμέαν τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, ὅπου ἐτροφοδοτοῦντο ἀπὸ τοὺς κατοίκους, καὶ ἐκ

ρῶξω τὴν τελείαν μου ἔνωσιν μετὰ τῶν γενναίων τούτων ὑπερασπιστῶν τῆς εὐνομίας καὶ μετὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὴν εὐλικρινῆ ὑπόσχεσίν μου, ὅτι θέλω συναγωνισθῆ μετὰ τῶν εἰρημέων μ' ὅλον τὸν ἐθνουσιασμὸν καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς τὸν ἐθνოსωτήριον τοῦτον σκοπὸν.

Ἢδη πιστεύω ὅτι ἡ παρανομία θέλει ἀποθέσει ἡσυχῶς τὴν ἀπαχθεῖσαν ἐξουσίαν, μὲ μόνην τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, τὴν ὁποίαν θέλει ἀκούσει χωρὶς νὰ περιμένῃ τοὺς δικαίους του κεραυνοῦς.

Τῆ 12 Ἰουλίου 1832 Σάλωνα.

Μεθ' ὅλων τῶν συναδελφῶν μου, ὁ συμπολίτης σας συναγματοάρχης κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἀρχηγός.

Ἰωάννης τοῦ Γκούρα.

Γενναϊότατε ἀδελφε Τζαβέλα

Ὀλουςτ αὐτοῦ συναδελφούς μας ἀρχηγούς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς.

Προλαβόντος σας ἔγραψα καὶ σας ἔστειλα καὶ τ' ἀντίγραφα τῶν διαμαρτυρησέων μας. καθὼς σας ἔγραψα εἰς σὲ καὶ κοινῶς πρὸς ὅλους σας αὐτοῦ, καὶ μερικῶς ἤδη σας ἐπιστρέφω τὸν Μαρτκάκην καὶ τὸ μύστικον μὲ τὸν ἴδιον προσμένω δηλ. μὲ τὸ μύστικον τοῦλάχιστον τριάντα κασέλες φουσέκια, διότι ἀπ' ἐδῶ ἔστειλα, καὶ θὰ στείλω καὶ τοῦ Ρούκη καὶ Σπύρου Μήλιου. Καὶ τὸ ἄλλο μύστικον, τοῦ Κακαβᾶ ἤλθε καὶ αὐτὸ καὶ ἠνώθη μὲ τὸ ἄλλο, καὶ ἔκαμε νὰ γράψουν ἀπὸ τὸ Γαλαξείδι καὶ τοῦ Καβρίκα διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτός, καὶ στοχάζομαι θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Γαλαξείδι ἄλλαξαν ὅλα τὰ ὑπουργεῖα. Αὐριον ξεκινουμέν ἀπὸ ἐδῶ διὰ Λεβαδείαν μὲ σκοπὸν διὰ νὰ συνομιλήσωμεν μὲ ὅλους τοὺς ἐκεῖ ὀπλαρχηγούς περὶ γενικῆς ἐνώσεως. Καθ' ὅλα τὰ σημεῖα ὁ Βάσιος, Βελέντζας καὶ Κλίμακας πηγαίνουν εἰς βοήθειαν τοῦ Γριζιώτη βεβαιότατα θὰ τοὺς ἀκολουθήσωμεν κατόπιν, ἂν δὲν θελήσουν νὰ ἐνωθοῦν ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς προβάλλομεν, αὐτοὶ βιάζονται πολὺ ἀπὸ ἄλλο μέρος ἐμποδίζον

τῶν ἐθνικῶν προσόδων, τὰς ὁποίας εἰσέπραττον αὐθαιρέτως.
 Ὁ δὲ Καρατάσος, Ἀποστολάρας καὶ ἄλλοι διαταχθέντες,

ται διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τοὺς. Τώρα εἰς τὴν
 συνομιλίαν θὰ τὸ χωρίσωμεν. Ἀπὸ ἕνα γράμμα ὅπου ἔλαβα σή-
 μερον ἀπὸ τὸν Δοῦκα καταλαμβάνω, ὅτι τὰ ἔχουν χαϊμένα τὰ
 πασχάλια.

Οἱ ἄλλοι ἐκτὸς τοῦ Βάσου μᾶς προσκαλοῦν μὲ θερμότητα
 πολλήν, ὁ κόσμος ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς, διότι κατεβαρύνθησαν
 ἀπὸ τὰ στρατεύματα, δὲν ἤξεύρω αὐτοῦ μόλα ταῦτα τί κάμνε-
 τε. Ἀκοῶ μὲ δυσαρέσκειάν μου εἰς Βοστίτζα διοικητῆς ὑπάρ-
 χει, καὶ ὁ Γερονότης μαζὶ μὲ τὸν διοικητὴν ἰντριγάρησαν τὰ
 στρατεύματα. Καταντᾷ πάλιν νὰ πέσω εἰς τὴν προτέραν μου ἰ-
 δεάν ὅτι ἀποφεύγετε τὴν καταδρομὴν.

Ἄ δ ε λ φ έ!

Χρειαζέται δουλιὰ, σκάνδαλον, νὰ μὴν ἀφήσετε τὸν γέρο Κο-
 λοκοτρώνην, ὁ Κωλέτης δὲν εἶναι Αὐγουστίνος, δὲν φεύγει μὲ
 διαμαρτυρήσεις, ἂν δὲν βιασθῆ, κινᾶτε ἐναντίον τοῦ Γρίβα,
 ὅταν κινήσῃ καὶ ὁ Σπῦρος Μήλιος καὶ ὁ Ῥούκης, ἐναντίον τοῦ
 Γριζιώτη, ἰδοὺ τὸ πρᾶγμα τελειώνει. Τὰ πολεμοφόδια νὰ μὴ
 μοῦ λείψουν.

Σὲ ἀσπάζομαι ὁ ἀδελφός σου

Ἰωάννης τοῦ Γκούρα.

Τῆ 16 Ἰουλίου 1832. Σάλωνα.

Συνελθόντες εἰς ἓν οἱ ὑποφαινόμενοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ πάσης
 τάξεως Στρατιωτικοὶ καὶ παρατήρησαντες τὴν κατάστασιν τῆς
 πατρίδος μας καὶ τὰς ἀναμεταξύ μας διαιρέσεις προερχομένας
 ἀπὸ φατριαστικὰ κινήματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐσχάτως μᾶς διαί-
 ρεσαν ἕως τὴν σήμερον, καὶ ἡ διαίρεσίς μας αὕτη ἐπροξένησε
 τόσα χύσεις αἱμάτων τῶν συναδελφῶν μας, καὶ ἀφανισμόν εἰς
 τοὺς συμπολίτας μας Ἕλληνας χωρὶς ἀναμεταξύ μας νὰ ὑπάρ-
 χη οὔτε πάθος οὔτε ἰδιοτέλεια, καὶ ἐξηγηθέντες εἰλικρινῶς καὶ
 ἀμερολήπτως ὅλα ταῦτα καὶ τὰ ἐκ τῆς διαιρέσεως ἐπαπειλού-
 μενα δεινὰ, τὸν παντελῆ τῆς πκτρίδος μας ὄλεθρον, καὶ μετὰ

ἵνα εἰσπράξωσι ἐκ τῶν ἐθνικῶν προσόδων πολλὰς χιλιάδας δραχμὰς, δι' ἀπόζημίωσιν τῶν ἐν Μεγάροις στρατευμάτων,

τοῦτον τὴν στέρησιν τῶν δικαιωμάτων μας, τὰ ὅποια ἀποκτήσαμεν διὰ τὴν ὑποστήριξιν της, μὲ τόσους ἀγῶνας καὶ θυσίας κοινῇ γνώμῃ καὶ ἐνόρκως ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

α'. Λήθην τῶν παρελθόντων γενικῶς,

β'. Ἐνωσις εἰλικρινῆς καὶ ἀμοιβαία ἀναμεταξύ μας, χωρὶς τινὰς ἐξ ἡμῶν νὰ μεθέξῃ εἰς ὁποῖαν δῆποτε φατρίαν, εἰμὴ εἰς τὰ γενικὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα.

γ'. Ὅποιοι ἐξ ἡμῶν ἤθελε λάβει μέρος εἰς τὰς ἐνεστῶσας διατρεχούσας φατρίας, θὰ θεωρεῖται ὡς προδότης, ἄτιμος καὶ ἐπίβουλος τῶν γενικῶν συμφερόντων, καὶ θέλει κατατρέχεται ἐξ ὅλων ἡμῶν. Ταῦτα πάντα μὲ ἀμοιβαίαν εὐχαρίστησιν, καὶ ἐνόρκως συμφωνήσαντες οἱ ὑποφαινόμενοι, ὑποσχόμεθα τὴν ἀμετάτρεπτον καὶ εἰλικρινῆ διατήρησιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ὑποφαινόμεθα.

Τῆ 22 Ἰουλίου 1832 Δίστομον.

Δοῦκας Κωνσταντίνου, Γεωρ. Διοβουνιώτης, Β. Μπαλατζός, Μ. Γρηγόρης, Στ. Κόντος, Α. Πιτζάβας, Διαμ. Νικολάου, Ἰωάννης Φραγκίστας, Μῆτρος Τριανταφύλλου, Τόλλιας Νικολάου, Δ. Εὐμορφόπουλος, Νάκος Πανουργιᾶ, Κομνᾶς Τράκας, Β. Μπουσγος, Γεροπχνουργιᾶς, Βάσιος Μαυροβουνιώτης, Ἰω. τοῦ Γκούρα, Ἰω. Ρούκης, Σπύρος Μήλιος, Γ. Βάγιας, Γ. Ζορμπᾶς, Ἰω. Κλίμακας, Ἰω. Βελέντζας.

Γενναϊότατε ἀδελφεὲ καὶ πατὴρ μου! Κολοκοτρώνη.

Ἐλαβα πρὸ ὀλίγου τὸ ἀπὸ τῆς 22 τοῦ τρέχοντος ἀδελφικόν σας καὶ ὅσα μὴ εἰδοποιεῖτε εὐχαρίστως ἀνέγνωσα.

Ἐὰς ἀπαντῶ δὲ ὡς ἀκολουθῶς ὅτι ἐνῶ καθὼς καὶ σᾶς προειδοποίησα ἤμουν πλέον κατὰ πάντα ἔτοιμος καὶ τὰ στρατεύματα ὅλα εἶχα διευθύνει εἰς τὰ παράλια, καὶ δὲν μοῦ ἔμεινεν παρὰ ἡ φροντίδα τῆς ἐπιβιβάσεως ἀπέρασεν ὁ Κ. Β. Μ. Κοντογιάννης ὅταν ἐγὼ ἔλειπον εἰς Λεβχδεῖαν ἀπὸ Σάλωνα καὶ βιαίως διευθύνθη διὰ Ν. Πάτρας, χωρὶς νὰ ἀνταμωθῶμεν, ὡς εἶχομεν

κατὰ τοὺς ὑποβληθέντας λογαριασμοὺς, μετέβησαν εἰς Κόρινθον καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς Τρίκαλα, Λαῦκα, Κασσανιά

ὀμιλήσει, ἀπέρασαν προσέτι καὶ τὰ στρατεύματα περίπου τῶν 200 παρὰ πᾶσαν συμφωνίαν. Καὶ ἅμα ὅπου ἔφθασεν εἰς τὰ χωρία τῶν Πατρῶν, ἐκτύπησεν, ἔγδυσε, καὶ ἐλιάνισε μὲ τὰ γιαταγάνια συντρόφους τοῦ Παππᾶ Κώστα καὶ Μπαλατζοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶχον περάσει εἰς ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐτροφοδοτοῦντο μέχρι τῆς ῥητῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβιβάσεως καὶ οἱ ὁποῖοι προσέτι εἶχον ἐπιφορτισθῆ ἀπὸ τὴν στρατ. ἐπιτροπὴν τῆς Ἀνατολ. Ἑλλάδος, νὰ συνάξουν καὶ νὰ ἀναλογηθοῦν τὸν ἔρανον εἰς ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν. Ταύτην τὴν ἐχθροπραξίαν καὶ ἀπανθρωπίαν ποιήσας ὁ Βαγγέλης, καὶ συγχρόνως κηρύξας εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἵνα τρέξουν οἱ κάτοικοι καὶ κτυπήσουν τὸν Παππᾶ καὶ Μπαλατζόν. Βέβαια οἱ τελευταῖοι ἐχρεωστοῦσαν νὰ λάβουν μέτρα ἀντικρούσεως καὶ οὕτως εἰδοποιήσας με ἀπὸ Σελιάννη ταῦτα ἀπῆλθον καὶ ἐταμπουρώθησαν εἰς τὸν ἀετὸν, καὶ σήμερον κατὰ τὸ γράφειν του πρέπει νὰ ἀνοίξη τουφέκι, ἀπὸ χθὲς ὅθεν ἐξεκίνησεν ἰκανὴ στρατιωτικὴ δύναμις, καὶ ὑπάγει νὰ ἀντικρούσῃ τὰ κινήματα τοῦ Εὐαγγέλη, τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν εἶναι μὲ σχέδιον τρανώτατον θέλει ματαιωθῶσι πολλὰ γλήγορα. Μολονότι ἐνήργησα διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποφύγωσι τὸ τουφέκι καὶ συμβιβασθῆ μὲ το καλὸν καὶ ἄς γίνῃ καὶ παράβλεψις ἀπὸ μέρους μας, ἀνδρῶς καὶ δὲν γενῆ, τότε τί θὰ κάμωμεν εἰμὴ τὸ χρέος μας, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος, θεωρεῖτε ἀδελφὲ ὁποῖον νέον ἐμπόδιον μὲ ὑπεβλήθη καὶ ἐμπόδιον ὅπου δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ παραμελήσω καταφωνητικῶς ἐὰν δὲν παραταθῆ καὶ τὸ σβύσω πάραυτα ἀπερνῶ εἰς Πελοπόννησον, ἐξεναντίας καὶ χασομερήσω, σπεύδω ἀπὸ τώρα νὰ σᾶς προσθέσω ὅτι καθὼς καὶ εἴσθε βεβαιωμένος ὅτι εἶμαι τῆς ἰδίας γνώμης καὶ σκοποῦ, ὡς καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀφορῶν τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος ὄφελος καὶ ὅ,τι ἐνεργήσετε θέλει εἶμαι κατὰ πάντα σύμφωνος, ἀλλὰ καθὼς ἐξηγοῦμαι καὶ εἰς τὸν συναδέλφον Κύριον Γζαβέλαν, ὅτι τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐκλέχθησαν καὶ ἀπὸ

κτλ. ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων καταπίεσεων, τὰς ὁποίας τὰ στρατεύματα ταῦτα ἔπραττον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ῥηθίσης ἐπαρχίης τὸ σῶμα τοῦ Καρατάσου ἐपुरπόλησε τὴν Κωμόπολιν Λαῦκα καὶ ὅλα τὰ γεννήματα τῶν κατοίκων ὄντα εἰσέτι δεμάτια, ὑπὲρ τὰς 32 χιλιάδας, καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἀντεστάθησαν οἱ κάτοικοι, διηρπάγη ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἡ περιουσία των.

Τὸ δὲ χεῖριστον εἶναι αἱ ἀσύγνωστοι βιαιοπραγίαι καὶ κακώσεις, αἱ ἐνεργηθεῖσαι εἰς τὴν Πέρα χώραν ἐκ μέρους τοῦ σώματος τοῦ Κ. Γριζιώτου, ὅτε διὰ πηρονίων ἐ-

τὸ μέρος ὅπου ἐκλέγονται διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα μας ἐπιτροπὴν δὲν μοῦ ἀρέσκουσι παντελῶς ἐκτὸς τοῦ ἰδικοῦ μας Γενναίου, λοιπὸν τοῦτο νομίζω νὰ μὴν τὸ παραβλέψετε, μολονότι καὶ ὁ ἐδικός μου σκοπὸς εἶναι νὰ μὴν ἐμποδίσωμεν τὰ καλὰ, ἀλλὰ νὰ συμβιβασθῇ εἶμαι γνώμης διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ὥστε νὰ μὴν θεωρηθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅτι ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ καὶ κάμνει ὅ,τι θέλει, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν καὶ ἐπιτροπὴν στελλομένην ἀπὸ αὐτὴν δὲν τὴν γνωρίζομεν, καὶ ὅπου μᾶς ἀναφέρετε προκηρύξεις, καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐπιστολάς τοῦ Βασιλέως μας, ἀλλ' αἱ τοιαῦται καὶ μέχρι τοῦδε εἰς ἡμᾶς εἶναι ἄγνωστοι, καὶ πῶς τάχα ἡ Γερουσία δὲν ἀνέλαβε τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς μιᾶς τοιαύτης ἐπιτροπῆς; δὲν ἠξέυρομεν ποῦ νὰ τὸ ἀποδώσωμεν, βέβαια καὶ ὑμεῖς θέλει εἴσθε σύμφωνοι εἰς ταύτην μου τὴν ἐρώτησιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγεται ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν στάλσιν μιᾶς τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἀπὸ μέρους τῆς ἀγνωρίστου διοικήσεως, παρὰ μόνον τότε ὅταν γενῆ ἀπὸ μέρους τῆς Γερουσίας, ἢ τέλος ὅταν φθάσῃ ἡ ἀντιβασιλεία.

27 Αὐγούστου 1832 Σάλωνα.

Ὡς υἱός σας

Ἰωάννης τοῦ Γκούρα.

Ἐκλαμπρότατε καὶ Γενικὲ ἀρχηγέ!

Ἀπερίγραπτον εὐχαρίστησιν εἶχον νὰ σᾶς ἐξηγηθῶ προσω-

ξώρυττον τούς ὀφθαλμούς τῶν ἀνθρώπων, χάριν ἀργυρολογίας. Τοῦτο ἀναφέρει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἀπὸ 6 Ὀβρίου προκήρυξίν της, τὴν ὁποίαν κατωτέρω θέλομεν καταχωρήσει ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα.

Ὁ Π. Νοταρᾶς ἐφρούρει τὸ φρούριον τῆς Κορίνθου, τὸ ὁποῖον ἠλώθη, ἤτο δὲ σύμφωνος μετὰ τῶν ἐν Μεγάροις, πλὴν ἔτρεφε καὶ ὑπόληψιν πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην, διότι εἶχε βοθηθῆ καὶ ἐνισχυθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ 1826 καὶ 1827 κατὰ τὴν ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου ἐπιστολὴν του.

πικῶς καὶ νὰ σᾶς ἐπενθυμίσω τὰ πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σου ἄπειρα σεβάσματά μου, ἀλλὰ τοῦτο βλέποντάς το δύσκολον νὰ τὸ ἀκολουθήσω, χωρὶς τὴν θέλησίν σας τολμῶ καὶ ὡς υἱός σου εὐπειθέστατος νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω διὰ τῆς παρουσίας μου, ἐκλαμπρότατε, δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι ἦσουν αἰτίαι κατ' εὐθειαν τῆς εὐτυχίας μου μετὰ σιωπῆς, ὅτι κατὰ δυστυχίαν αἰτίαι ἄλλαι σᾶς δυσηρέστησαν καὶ σιωπῶν ἢ ἐκλαμπρότης σας ἔπαθον καὶ παθένω ὁ ἀθῶος ὀλοκλήρους χρόνους χωρὶς νὰ μὲ φέρης εἰς τὴν μνήμην σου, ὅλα ταῦτα μὲ δίδουν αἰτίαν νὰ σᾶς παρακαλέσω διὰ νὰ μὲ φανῆτε καὶ τώρα παρατηρητῆς τῆς τύχῆς μου περιμένων νὰ ἰδῶ καὶ πάλιν ἐν ὑπερασπιστὴν ἀπὸ συμβούλιον πατέρα μου μὴ καταδεχθῆς τέλος καὶ τώρα νὰ ἰδῆς τὸν εὐπειθέστατον Παναγιώτην νὰ θυσιάζεται παραλόγως καὶ νὰ παραχωροῦνται δικαιώματα ἄλλων εἰς ἄλλους καθὼς πληροροφορούμεθα, πρὶν τῆς ἀποφάσεώς σας, διότι τὸ τοιοῦτον κἀνει τὸν φιλότιμον καὶ εὐπειθῆ Παναγιωτάκην χωρὶς νὰ περιμένῃ συμβούλιον νὰ πνιγῆ· τοῦτο ἢ φιλοδίκαιος φρόνησις σας δὲν ἐλπίζω νὰ τὸ ἐπιθυμῆ, αὕτη θέλω ἐκλαμπρότατε νὰ μὲ κἀνη αὕτη ν' ἀποφασίσῃ, καὶ εἰς αὐτὴν ἀφοσιούμενος ἐξαιτῶ καὶ ἀναφέρομαι. Δὲν ἐλπίζω πλέον νὰ προχωρήσουν λόγοι φιλεκδικῶν, δὲν ἐλπίζω ποτὲ ἀφιερούμενα τὰ δικάιά μου εἰς τὴν δικαίαν ὑπεράσπισίν σας ν' ἀπορρίψου ἔνθεν κἀκεῖθεν· ἤλπίζον ὅτι ἢ θελον διαταχθῶ καθὼς καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρότητά σας νὰ μεταβῶ ὅπου καὶ οἱ ἄλλοι διὰ νὰ ἀπορρίψω πραγματικῶς

καὶ τοὺς λόγους τῶν κακοβούλων καὶ τὴν διὰ βίου εὐπείθειαν
πρὸς τὸν σεβαστὸν πατέρα μου νὰ προσφέρω· ὁ ἀδελφός Κ. Εὐ-
θύμιος θέλει σᾶς ἐξηγηθῆ τὴν κατάστασίν μου, δεχθῆτε παρα-
καλῶ, δεχθῆτε τὰ ἀπὸ ψυχῆς υἱικά μου φρονήματα, τὴν εὐπείθει-
άν μου καὶ ὀνομάστέ με ὡς ἀπ' ἀρχῆς εὐπειθέστατον διὰ βίου
υἱόν σας καὶ ταπεινόν.

28 Ἰουλίου 1831 Τρίκαλα.

ὁ ταπεινός

Π. Νοταρᾶς.

Γενναϊότατε ἀδελφὲ Γενναῖο.

Ἐρωτῶν τὴν ὑγείαν σας σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐγγὺς
νὰ μὴν ἦμαι πλέον· ἀδελφὲ εἰς τὴν ὁποίαν κατάστασιν μᾶς ἔκα-
μον ἦτον πολὺ καλλίτερα νὰ μὴν ἦμεθα, ἀφοῦ ἐπάθην εἰς
Κόρινθον εἰς τὰ σπῆτιά μας, ὅσα δὲν ἔπαθεν ὁ διάβολος, ὥστε
δὲν μᾶς ἄφησαν τίποτε, καὶ ἀφοῦ τὰ ἔκαψαν καὶ ἄφησαν τὰ κε-
ραμίδια μόνον, μοῦ ἐπήραν δύο ἄλογα, καὶ σχεδὸν νὰ πολυλο-
γῶ σὲ βρύνω καὶ σιωπῶ, τῶρα βλέπω διαταγὴν νὰ ἐξε-
δίδη τὸ διοικητήριον, νὰ πάρῃ καὶ μερικὸν ἀραποσίτι, ὅπου
εἰς αὐτὸ εἶναι ἡ ἐλπίς τῆς οἰκογενείας μου, ἔφθασαν εἰς Τρί-
καλα καθβαλαραῖοι, ἔσπασαν τὸ σπῆτι τοῦ ἐνὸς Σωτηράκη,
ἔστειλαν εἰς Ζήρια, εἰς Μπέι, καὶ μετέφερον ὅλα τὰ γεννήματά
του εἰς Κόρινθον πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοπέδου, καθὼς καὶ ἄλ-
λων μερικῶν, Τομαροπούλου, Μυλοπούλου, καὶ ἄλλων, μαζὺ
καὶ τὸ ἐδικόν μου. Δὲν λείπω διὰ τῆς παρουσίας νὰ σὲ θερμο-
προκαλέσω διὰ νὰ κάμῃς ὅτι δύνασαι καὶ στοχασθῆς πρὸς σω-
τηρίαν μου, διότι δὲν μοῦ μένει ἄλλη ἐλπίς εἰμὴ ὁ θάνατος,
δύνασαι νὰ πληροφορηθῆς ἀπὸ τὸν δούλον μου, εἰς τὴν κατά-
στασιν ὅπου μᾶς κατήντησαν, ἂν δὲν βαρύνεσε, ἐκούτινα πλέον
καὶ δὲν ἤξεύρω περισσότερον νὰ σοῦ εἰπῶ εἰμὴ περιμένων ὅσον
οὔπω ὁδηγίαν σου.

1832 Λαῦκα

ὁ ἀδελφός σου

Π. Νοταρᾶς.

Ἐξοχώτατε στρατηγὲ Γενναῖο προσκυνῶ.

Μὲ τὸ δουλικόν μου σᾶς φανερόνω σήμερον εἰς τὰς 8 ἡ ὥρα

ἦλθα εἰς Πούπουκα, καὶ ἐπλάκωσα τοὺς κακούργους, ἀνοίξα-
 μεν τὸ τουφέκι, μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν καὶ μὲ τὴν εὐχὴν
 σας, τοὺς ἐπετάξαμεν ἀπὸ τὸ χωρίον εἰς μίαν ὥραν διάστημα
 ἐπύκα τὸν ἀρχηγόν, Ὀντέρα!! μὲ τρεῖς ἄλλους συντρόφους, τοὺς δὲ
 λοιποὺς τοὺς ἐπήραμεν εἰς τὰ ὄμπρὸς, τοὺς ἐρῆξαμεν ὀπίσω κα-
 τὰ τοῦ Μποτιᾶ ἕως μίαν ὥραν νύκτα, τοὺς ἐπηγαίναμεν κοντὰ
 πολεμῶντα, ἔτζι ἐνουκτώσαμεν καὶ ἐμείναμεν εἰς τὰ ἐδῶ, ἐγὼ
 θέλει ἀκολουθήσω εἰς τὰ κοντὰ ἢ ἐξοχότης σας στείλατε διὰ
 νὰ σᾶς στείλω τὸν καπετᾶν Ἀνδρέαν, διὰ νὰ μοῦ σηκωθῇ τὸ
 βάρος, διὰ νὰ καρφώσω τὴν ποδιάν διὰ τοὺς ἄλλους, παρα-
 καλῶ στείλετέ μου τὴν κοντιλιάν σας ὅτι τὴν Κολοκοτρωναϊκὴν
 κοντιλιᾶν τὴν ἔχω διὰ χαϊμαλὴν τόσον καὶ σᾶς ξαναπροσκυνῶ,
 ἐλαβώθηκα πολλοὶ ἀπὸ αὐτοῦς.

29 Μαρτίου 1832 Μοναστήριον ἅγιος Γεώργιος.

ὁ ἐδικός σας

Γεώργιος Γ. Λύκος (ἡ Χελιώτης).

Γενναιότατε ἀρχηγέ Γεγναῖο!

Τὸ κακὸν ὅπου μᾶς ἐσυνέβη καὶ ἡ φθορὰ εἶναι ἀπερίγραπτος,
 ἐπροχθὲς ἐκτυπήσαμεν τοὺς εὐρισκομένους ρουμελιώτας εἰς τὸ
 χωρίον μας, τοὺς ἐκλείσαμεν εἰς ἓνα ὀσπήτιον ἕως δέκα καὶ
 τοὺς ἄλλους τοὺς εὐγάλαμεν ἔξω κατὰ τὸ μέρος τῆς Καστα-
 νιάς καὶ ἕως σὲ ἐπληροφόρησεν ὁ Σπ. Ἀποστόλης καὶ διό-
 τι ἠκολούθησαν τοὺς ἐβαστάζαμεν εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἐ-
 σφαλισμένους ἐσώσαμεν τὸν τζεμπχανέ· ἔφθασεν ὁ ἴδιος Τζά-
 μης εἰς Γκούρα καὶ ἔστειλε τὸ μπαριάκι του μὲ μιντάτι
 οἱ πίσω στρατιῶται ἔφυγαν εὐθὺς τοῦ Σπ. Ἀποστόλη, ἐ-
 τραβίχθημεν καὶ ἡμεῖς, ἔβαλον φωτιᾶν, ἔκαψαν ὅλα τὰ σπή-
 τια, καλύβια, δεμάτια, μελίσσια, δὲν ἄφησαν μῆτε γουρνοκου-
 μάσο, εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν ἐσκοτώθη ἓνας εἰς τὸν τόπον καὶ
 ἔξ λαβωμένοι χωρὶς νὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ ζῶν, ὡς ἐπληροφο-
 ρήθημεν ἀπὸ ἓνα ἰδικόν μας, ὅπου ἦτον ἐκεῖ, τῶρα ἐκάθησαν
 εἰς τὴν Καστανιά, ἔκαψαν τοῦ Παππανίκα τὸ σπήτι, πρὸς τὸ
 παρὸν φοβερίζουν ἡμᾶς νὰ ἔλθουν νὰ μᾶς κυνηγήσουν διὰ νὰ
 μᾶς πάρουν τὰ πράγματά μας, διὰ τοῦτο στέλνομεν τοὺς ἀπο-

σταλμένους νὰ μᾶς στείλῃς ἑκατὸ τεστέδες φουσέκια, ἢ καὶ περισσότερα, καὶ νὰ μᾶς στείλῃς στρατιώτας καὶ ἕναν Μπουλου-
 χτζῆν καλὸν δυνατὸν ὅτι ὁ χθεσινὸς μᾶς ἔβλαψεν, νὰ γράψῃς
 ὅθεν γνωρίζεις νὰ συναχθοῦν στρατιώται ἐδῶ διὰ νὰ τοὺς κτυ-
 πήσωμεν ὅτι ἔχουν σκοπὸν νὰ ἀπεράσουν διὰ Καρύταιναν, ἄλ-
 λοι ἐμπρὸς καὶ ἄλλοι ἀποπίσω νὰ τοὺς κτυπήσωμεν, νὰ λά-
 θωμεν τὸ δίκαιόν μας μὲ τὸ αἷμά μας, μᾶς ἀφάνισαν, παρη-
 γόρησέ μας τοὺς δυστυχεῖς, γράψε γράψε ὅθεν γνωρίζεις, νὰ
 φθάσουν ἕως ταχὺ, γράψε εἰς ὄλα τὰ ἐδῶ χωριά νὰ σηκωθοῦν
 ὄλα νὰ ἔλθουν εἰς τὸ διάσελον, ἢ νὰ σκοτωθοῦμεν ὄλοι, ἢ νὰ
 κάμωμεν ἐκδίκησιν· χωρίον ἀπὸ τριακοσίους χρόνους φθιασμένο,
 καὶ νὰ τὸ κάψῃ ὁ Τζάμης χωρὶς αἰτίαν, δὲν εἶναι κρίσις, δὲν
 θὰ ὑπάρξῃ ἔθνος, τί κακὸν εἶναι εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς, νὰ
 ἔλθῃ ὁ Τζάμης ἀπὸ τὴν 'Ρούμελη νὰ μᾶς ἀφάνισῃ, γράψετε πρὸς
 τὸν Π. Νοταρᾶν, καὶ πρὸς τὸν Δ. Χελιώτην νὰ φθάσουν ἐδῶ,
 ὅτι ἐδῶ εἶναι ἀνάγκη πρὸς τὸ παρὸν, νὰ σηκωθῇ ὅλη ἡ ἐπαρχία,
 εἰδὲ φωτιά εἰς ὄλους ἀπὸ ἡμᾶς νὰ γενοῦμεν ὄλοι ἴσια, περι-
 μένομεν γράμμα σας καὶ τὰ φουσέκια, μένομεν εἰς τὰς προστα-
 γὰς σας πρόθυμοι. Δὲν ἐλπίζομεν νὰ μᾶς ἀφήσετε χίλιες ψυ-
 χὲς νὰ χαθοῦμεν εἰς τὰ βουνὰ καὶ νὰ χάσωμεν καὶ 200 χι-
 λιάδες γρόσια μήπως μᾶς ἔκαψαν τὰ ὀσπῆτια; μᾶς ἔκαψαν καὶ
 τὰ δεμάτια, ὄλα.

21 Ἰουνίου 1832 ἐκ τοῦ Βουνοῦ Σκοτεινῆς.

Οἱ δυστυχεῖς Λευκιῶτες

Ὁ δημογέρον Κωστ. Θενασοῦλας, Ἄναγν. οἰκονόμου, Παπ.
 Δημητράκη Παπ. Ἀθανάσιος.

Καγὼ Δημήτριος Χρυσανθόπουλος σὲ προσκυνῶ γράψε ἂν
 ἀγαπᾷς τὸν Θεὸν ὅτι ἐχαθήκαμεν.

Γεναιότατε Στρ. Γενναῖο!

Μὲ μεγάλην θλίψιν τῆς ψυχῆς μας σᾶς γράφομεν, μόνον
 ὅπου γνωρίζομεν εἰς τί περίστασιν εὐρίσκεστε, ἀγωνιζόμενος
 νύκτα καὶ ἡμέραν διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὴν τυραννίαν ἀπὸ τοὺς δυ-
 τυχεῖς Πελοποννησίου, πλὴν καὶ τὰ ἐδικά μας δεινὰ δὲν εἶ-
 ναι ὀλίγα ὅπου ἐδοκιμάσαμεν καὶ δοκιμάζομεν ἀπὸ τὰ δια-

βαίνοντα τυραννικά στρατεύματα, και ξεχωριστά τώρα εσχάτως από τον χιλιάρχη Δῆμον Λούλια, και ταγματάρχη Θανασοῦλα, Γενναϊότητα ἡμεῖς πρότερον σας ἐγράψαμεν διὰ τὴν δευτέραν δόσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ τμήματός μας, ὅπου μᾶς ζήτησαν, και κατὰ τὴν διαταγὴν σας ἀκολουθήσαμεν και τοὺς ἐπληρώσαμεν τὰ γρόσια τὴν δευτέραν δόσιν εἰς αὐτοὺς, χωρὶς νὰ μᾶς δόσουν οὔτε μίαν ἡμέραν προθεσμίαν, ὅπου μᾶς ἐγράφετε με ἐλπίδα ὅπου νὰ σηκόσουν τὰ στρατεύματά τους ἀπὸ τὸ δυστυχημένον χωρίον μας, αὐτοὶ και δὲν ἤθελον νὰ σηκωθοῦν, ἀλλὰ ἐκάθησαν ἡμέρας 13, σὲ ἀφίνομεν νὰ στοχασθῆς, τί φθορὰ ἔγεινε εἰς γεννήματα, εἰς κρασία, ἐξόχως τοῦ ἀγίου δεσπότητος μας και λοιπὰ, και κοντὰ εἰς αὐτὰ ἐμάζεψαν και τὰ γελάδια τοῦ χωριοῦ μας, και τὰ ἀπέλυσαν μέσα εἰς τὰ ἀμπέλια και μᾶς ἀφάνησαν, ἀφίνομεν και αὐτὸ, τὸ μεγαλύτερον και δυστυχέστερον κακὸν εἶναι ὅπου μᾶς ἐζήτησαν 50 ζῶα, μουλάρια, ἄλογα, και γαϊδούρια, νὰ μετακομισθοῦν, και αὐτὰ τοὺς τὰ ἐδώκαμεν θέλοντας και μὴ θέλοντας, και ἐπῆγαν ἕως εἰς τοῦ Καλιάνη και ἐτοποθετήσανε και εἶναι σήμερις ἐξ ἑπτὰ ἡμέρας ὅπου μᾶς τὰ βαστοῦν, ἐπῆγαν και οἱ δυστυχεῖς χωριανοὶ μας ἐξ ἀρχῆς παρακαλοῦντες τους νὰ τοὺς τὰ δόσουν, και αὐτοὶ δὲν τοὺς τὰ δίδουν, και ἔνεκα τούτου χάνεται διόλου τὸ χωρίον μας και ὡς ἐμάθομεν σκοπεῦουν νὰ καταβοῦν εἰς τὴν Βόχα, νὰ ἐκλέξουν τὰ καλά και χονδρὰ ζῶα, νὰ τὰ μπαρκάρουν διὰ τὴν Ρούμελη. Ὅθεν δι' ἀγάπην Θεοῦ σὲ παρακαλοῦμεν ὅπου νὰ μᾶς λυπηθῆς εἰς ταύτην τὴν δεινὴν περίστασιν, ὅπου μᾶς ἤρε και νὰ τοὺς διατάξης ἐντόνως νὰ μᾶς δόσουν τὰ ζῶα μας, νὰ μὴν χαθῶμεν εἰς τὰς ἡμέρας σου, ὅτι μετὰ Θεὸν ἄλλον δὲν ἔχομεν, κάμε μας τὴν καλοσύνην Γενναϊότητα νὰ μὴν μᾶς πάρουν τὰ ζῶα μας και περὶ τούτου εἴμεθα βέβαιοι ὡς φιλάνθρωπος νὰ μὴν μᾶς ἀφῆτῆς νὰ ἀδικηθῶμεν, και μένομεν με ὅλο τὸ Σέβας.

Τῆ 18 Αὐγούστου 1832. ἐν ἀγίῳ Γεωργίῳ.

Οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι σας Ἀγεωργίτες

Α. Χρηστόπουλος, Γ. Ἀντωνόπουλος, Δ. Σκλαβοῦνος, Μιχ.

Σιδέρης, Ἀνδριανὸς Ἐνίτης, Μιχαὴλ Κουβάκος, Ἀναγνώστης
Εὐστασιάδης, καὶ λοιποὶ κάτοικοι.

Ἐ κ λ α μ π ρ ό τ α τ ε !

Δὲν ἠθέλαμεν νὰ σᾶς ἐπιφέρωμεν εἰς τὴν φροντίδα ἄλλην
φροντίδα· καὶ εἰς τὰ βάρη ἄλλα βάρη, ἢ ἄλλ' ἐνθαρρύνόμενοι εἰς
τὸ πατριωτικόν σας ὄμμα, καὶ εἰς τὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ διὰ πάν-
τα πρόβλεψιν τῶν δεινῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ καταβασανισμένου
Κορινθιακοῦ λαοῦ, δικαιώματος, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἱερὸν πρᾶγμα,
ζωή, τιμὴ, καὶ ἰδιοκτησία τοῦ Κορινθιακοῦ λαοῦ, παρανόμως
πατοῦνται καὶ κινδυνεύουν ἀπὸ θελήσεις, ὀρέξεις τοῦ στρατιω-
τικοῦ τυχόντος, καὶ ἐπειδὴ ἔνεκα τούτων, καταφεύγοντες εἰς
τὰ σπῆλαια καὶ δάση, πολυβασανιζόμενοι, καὶ τέλος ἐφθάσα-
μεν εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἐπικαλούμεθα τὸν φυσικὸν θάνατον
πρὸς ἀνάπαυσίν μας. Σ Γενικὴ ἀρχιστράτηγε, μὴ πλέον στέκεσθε
μακρὰν ἀπὸ τὰς ταπεινὰς παρακλήσεις τῶν δυστυχῶν Κορινθίων,
μὴν ἀφήσετε πλέον νὰ πλῆθ τὸ αὐφθαίρετον ὁ χιλιάρχος Ἀποστο-
λάρας ὁ πρόην τακτικώτερος ἀπὸ ὅλους, καὶ νῦν καταχρηστι-
κώτερος πάντων τί δὲν ἔκαμεν; ἐσύναξε τὰ γρόσια τῶν δεκά-
των, ἐσύναξεν καὶ συνάζει, τὰ γεννήματα, χρήματα, βούτυρα,
ζῶα, κλπ. συνάζει ὄχι μόνον ὅσα τοῦ χρησιμεύουν εἰς τροφήν τοῦ
στρατιωτικοῦ, ἀλλὰ καὶ πολυθησαυρίζων, καὶ βίβ, ἀτιμίαι, καὶ
τυραννίαι, ζημίαι ἄπειραι δὲν εἶναι ὀλιγώτερα καὶ τὰ τῶν λοιπῶν
στρατευμάτων, τῶν ἐνταῦθα εὕρισκομένων, φεῦ! καὶ πάλιν
φεῦ! Ἄνδρες τε, καὶ γυναῖκες, νέοι, καὶ γέροντες, ἀναστεναάζον-
τες καὶ μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς περιφερόμενοι εἰς τὰ
βουὰ καὶ δάση, εὕρισκόμενοι λοιπὸν εἰς τοιαύτην θλιβερὰν
θέσιν, ὅσοι ἐδυνήθημεν νὰ συνεννοηθῶμεν, καὶ ἄλλοι μὲ παραγ-
χελίας, καὶ ἄλλοι διὰ γραμμάτων, καὶ ὅλοι ὅλοι σύμφωνοι οἱ
κάτοικοι τῆς Κορινθίας δοξάζουν ὅτι ἡ ἐκλαμπρότης σας ὅπου
ἀπ' ἀρχῆς τοὺς διεσώσατε πολλάκις ἀπὸ τὰς καταχρήσεις τῶν
τυράννων τους, σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ τώρα νὰ ἀκούσητε τὰς
δικαίας αἰτήσεις μας, θεραπεύοντες διὰ τῆς φρονήσεώς σας τὰ
ἄπειρα δεινά μας, ἐλευθερόνοντες τὸν ἀθῶον καὶ εὐπειθῆ λαὸν τῆς
Κορινθίας, ἀπὸ τοὺς τυράννους της, μὲ τὸν ὅποιον τρόπον ἐγκρίνετε,

καθ' ὅτι δὲν υποφέρουν πλέον νὰ ὑπάρχουν στρατεύματα εἰς τὰ χωρία τῆς Κορίνθου, ὥστε ἔφθασεν ὁ λαὸς τῆς εἰς τὴν ἀπελπισίαν καὶ γάγγραιναν, περιμένοντες ἀνυπομόνως τὰς ἐπιθυμητὰς διαταγὰς καὶ ὀδηγίαις ὑποσημειούμεθα μετὰ τοῦ βαθυτάτου σεβάσματος.

Τῆ 22 Αὐγούστου 1832. Ἐν Τρικάλοις.

Οἱ πρόθυμοι τῶν διαταγῶν

Εὐθύμιος Καλαμαράς, Σπυρίδων Δημητρίου, Ἰωάν. Σταυρόπουλος. Σπήλιος Κροκιδᾶς, Ἀνδριανὸς καὶ Γεώργιος Πατρίδας, Νικόλαος Δ. Κανελλόπουλος, Δ. Νικολόπουλος.

Ἐκλαμπρότατε!

Καὶ μὲ ἄλληνμας κατὰ τὴν 20 τοῦ βαδίζοντος ἑξιστορήσαμεν οἱ παρευρεθέντες, τὰ ὁποῖα ἐδοκιμάσαμεν δυσβάστακτα βάρη καὶ ἔξοδα ἀπὸ τὰ ἐπισωρευθέντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ κατεξοχὴν εἰς τὴν Κωμόπολίν μας Συνταγματικὰ λεγόμενα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεχώρησαν (ἀφοῦ κατερούφιζαν τὰ αἵματα τῆς καρδίας μας, καὶ μᾶς ἐγύμνωσαν πολιτικῶς ὑστερήσαντές μας καὶ αὐτὰ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου) ἀλλὰ μόλις ἐλαφρώθημεν ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἀρχίσασμεν ἕκαστος νὰ περιμαζεύεται ἐκ τῶν ὁρέων καὶ σπηλαίων διὰ νὰ θεωρήσῃ τὸ ἔργον του, καὶ νὰ ἴδῃ μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἀπεράσῃ τὸν χρόνον τοῦτον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ μαζεύσῃ τὰ λείψανα τῆς καρπωτῆς ἰδιοκτησίας του. Αἶφνης μᾶς καταπλάκωσαν καὶ μᾶς περιεκύκλωσαν τὰ στρατιωτικὰ σώματα τοῦ Ἀρχ. Σπύρου Μήλιου τὰ λεγόμενα Κυβερνητικὰ, τὰ ὁποῖα πράττουσι δεκαπλάσια τῶν συνταγματικῶν, καὶ ἀφοῦ κατατρώγουσιν ἐκεῖνο ὅπου διεσώσαμεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους μὲ τὴν φυγὴν μας.

Σ. Ἀρχιστράτηγε τῆς Πελοποννήσου τὰ ὑπὸ τὸν Ἀρ. Κ. Σπύρον Μήλιον σώματα τί δὲν πράττουσιν; μὲ τὸν πλέον αὐθαίρετον καὶ δυσάρεστον τρόπον ἐφορολόγησαν τὴν ἰδιόκτητόν μας σταφίδα πέρνοντες μὲ τὴν βίαν ἀνὰ τρία τάληρα εἰς τὴν κάθε χιλιάδα, τόσον ἀφ' ὅσῃν ἐπωλήθη, ὅσον καὶ ἀφ' ὅσῃν δι' ὄνομα τῶν ἰδίων οἰκοκυρέων ἐστάλη, καὶ ἀφ' ὅσῃν μένει εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἰποχρεώνοντάς μας πρὸς τούτοις ἄνευ τινὸς διαταγῆς.

εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἀποπλήρωσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τῆς σταφίδος εἰς χρήματα, δηλαδή, δέκατον, δημοτελώνιον, καὶ λοιπὰ χωρὶς νὰ πωλήσωμεν, καὶ ἐμβαρκαρίσωμεν αὐτὸ τὸ εἶδος, διὰ τῆς αὐθαιρέτου των θελήσεως καὶ βίας. Ἐνῶ προλαβόντως ἐσύναξαν μὲ τὸν πλέον τυραννικώτατον τρόπον τὰ χρήματα τῶν ἐνοικίων.

Ταῦτα καὶ τοιαῦτα πάσχοντες, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ ἐπάνω Νεχαγιᾶ, τῆς δυστυχοῦς ἐπαρχίας Κορίνθου, καὶ εἰσέτι τυραννοῦμεθα ἀνηλεῶς καὶ ἐφθάσαμεν πλέον εἰς τὸν ἀνοικονόμητον καὶ εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς ἀπελπισίας.

Προστρέχομεν διὰ τῆς παρουσίας μας εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐκλαμπρότητός σου καὶ θερμοπαρακαλοῦμεν νὰ λάβετε συμπάθειαν εἰς τὰ πολλὰ καὶ δυσβάστακτα βάρη καὶ βάσανα καὶ νὰ διατάξητε ὅπου δεῖ διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶμεν τοῦ λοιποῦ, καὶ νὰ μᾶς δώσωσιν ὀπίσω τὰ τρία τάληρα ὅπου μὲ τὸ αὐθαίρετον μᾶς ἐπῆραν διὰ τῆς παρὰ τῶν ἰδίων διορισθησομένης ἐπιτροπῆς των καὶ ἐν τούτοις ὑποσημειούμεθα μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Τὴν 26 Αὐγούστου 1832. Ἐν Τρικάλαις.

Οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς Κωμοπόλεως τῶν Τρικάλων.

Εὐθύμιος Καλερᾶς, Ἰω. Σταυρόπουλος, Σπήλιος Κροκίδας, Γεώργιος Μανολόπουλος, Ἡλίας Μπίλιος, Χρῆστος Μαστέλας, Σπυρίδων Δημητρίου, Δ. Νικολόπουλος Ἀνδριανὸς Πετρίδης καὶ Γεώργιος, Δημ. Μαζίλας Θεόδωρος Μερτικόπουλος, Νικόλαος Φατούρος, Πανάγος Ῥουφαγάλης, Πάνος Θάνου, Σπύλιος Δαμασκηνός, Γεώργιος Εὐσταθίου, Γιαννάκης Κροκιδᾶς. Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Διὰ ἐπίτηδες χωριανοῦ μας σᾶς ἐστείλαμεν ἀναφορὰν μας παρακαλοῦντας θερμῶς νὰ μᾶς θεραπεύσετε, καὶ γλυτώσετε, ἀπὸ τὸν Σπύρον Μήλιον, διότι μᾶς ἐκυνήγησαν μέσα εἰς τὰ ὄρη, καὶ σπήλαια, μᾶς ἐχάλασεν τὰ γεννήματά μας; μᾶς ζητοῦν καὶ ἤδη 47 χιλιάδας γρόσια καὶ μᾶς φοβερίζουν ἂν δὲν δώσωμεν τὰ γρόσια θέλουν μᾶς ἐξολοθρεύσει, καθὼς εἶδατε καὶ τὰ γράμματά του ὅπου προχθὲς εἰς τὴν ἀναφορὰν μας σᾶς ἐπερικλείσαμεν. Διὰ τοῦτο σπεύδομεν νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν πάλιν παρακα-

λοῦντας σας θερμῶς καὶ μετὰ δακρύων, ὅπου νὰ κάμετε ἕνα ἔλεος εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς, διότι ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος φοβερίζει ὁ Σπῦρος Μήλιος νὰ μᾶς κατακαύσῃ καὶ λείλατήσῃ, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἔστειλεν ὁ Κ. Γιαννάκης Γιουρούκος καὶ ἐπάτησεν τὸ χωρίον μας μὲ 150 στρατιώτας, καὶ ἕνεκα τούτου ἡμπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ κανένας πόλεμος εἰς τὸ μεταξύ των καὶ νὰ ἀφανισθῶμεν παντάπασι.

Ἀναπαρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς ταχύνετε τὴν ταχεῖαν σας βοήθειαν διὰ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὸν νῦν κίνδυνον, καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι δὲν θέλετε παρακούσει τὰ μεγάλα παράπονα καὶ μένομεν μὲ ὄλην τὴν βαθυτάτην ὑπόληψιν.

Τῆ 26 Αὐγούστου 1832. ἐκ τοῦ σπηλαίου Καλιανίου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλιάνη

Ὁ Δημηγέρων Ἀναστάσης Καρατάσης, Γεωρ. Παππαδόπουλος Δημ. Καρκιώτης, καὶ λοιποὶ κάτοικοι.

Σεβάσμιε γέροντά μου.

Καὶ τὸ ἀπὸ 27 πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Μαμούρη ἐλάβαμεν καὶ πάραυτα τὸ ἐστείλαμεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ εἴχομεν γράμματα ὅτι ἐκκινεῖ ἐκεῖθεν διὰ τὰ ἐδῶ μὲ στρατεύματα πολλὰ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε μάθει τὴν ὑποχώρησιν τῶν κακοφρόνων καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γρίβα ἀπὸ Τροπολιτζᾶ, καὶ ἤρχετο κατὰ τὰς συνεισακούσεις μας νὰ συνενωθῶμεν καὶ νὰ ἔλθωμεν κατὰ τῶν ὑπεναντίων, ἀλλ' ἤδη ἐπληροφορήθη, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τὰ πρὸς τὸν ἴδιον γράμματά σας ὅλα τὰ διατρέξαντα ἅμα λοιπὸν φθάσῃ ἐρχόμεθα ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, καθὼς μᾶς γράφει καὶ ὁ ἀδελφός μας Τζαβέλας, καὶ ἐκεῖθεν ἀνταιμόνομεν εἰς ὅποιον μέρος συνακουσθῶμεν ὅτι εἶναι ἀρμόδιον.

Ἐν Τοσοῦτῳ προσφέροντες τὸ σέβας μας προσφερόμεθα ὡς υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ Ἰωάννης τοῦ Γκούρα, Σπῦρος Μήλιος.

Ἀρχηγὲ καὶ πατέρα μου.

Τὸ ἀπὸ 8 μεσοῦντος γράμμα σας ἔλαβον σήμερον παρ' ἐνός ψαριώτου, καὶ ἔγνων ὅσα μοὶ σημειοῖτε περὶ τοῦ χωρίου αὐτοῦ, καὶ ἐν ταυτῷ ὅσα παραινεῖτε, ἀνήκοντα εἰς ἕνα πατριώτη ὡς ἐγὼ διὰ νὰ φυλάττω, διὰ τὰ ὅποια ἔχετε δίκαιον νὰ συμβου-

λεύετε και ἐμὲ και κάθε ἄλλον, ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι σᾶς ἔγεινε γνωστὴ ἡ εὐταξία, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἐφύλαξα εἰς ταῦτα τὰ μέρη, και ὅση ἀπὸ τὸ μέρος μου περίθαλψις και συνδρομὴ ἀπαιτοῦσε κατὰ τὰς περιστάσεις ἐδίδετο, ὅσον τὸ δυνατὸν, εἰς τὸν κόσμον, πλὴν ὑπέφερον και ὑποφέρουν πολλὰ, ἅτινα δὲν σᾶς λανθάνουν. Περὶ τοῦ ἐνοικίου ὅμως τοῦ ῥηθέντος χωρίου δὲν σᾶς ἔδωσαν ἀληθεῖς πληροφορίας οἱ κάτοικοι, διότι τὸ ἐνοίκιον τοῦτο ἐξ ἀρχῆς εἶχεν ἀπεράσει εἰς ἄλλους ἐν τάξει και οἱ ὅποιοι δικαίω τῷ λόγῳ τὰ οἰκοιοποιήθησαν και ἢ τὸ ἐσύναξαν ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς χρήματα ἔλαβαν, ἔγεινε ἐκτοτε ἀδίαφορον εἰς ἐμὲ, εἶχον μάθει ὅμως ὅτι συνήχθη, ἀν ἐπομένως ὁ Χατζῆ Κεσσαρεὺς ἐπίτροπος τοῦ ἱπάρχου Χ. Χρήστου, συνέλαβε τοὺς κατοίκους και ἔλαβε χρήματα ἐκ τοῦ ἐνοικίου, τοῦτο αὐτὸ λογίζεται ἀδικαιολόγητος δυναστεία διὰ τὴν ὁποίαν ἀς δώσῃ λόγον.

Βεβαιωθῆτε λοιπὸν ἀρχηγέ, ὅτι οὔτε ἐπεθύμησα οὔτε ἐπιθυρῶ βλάβην τινος ἐπαρχιώτου, ἐνόσω πνέω τὸν ἀέρα, ἀλλὰ συλλυποῦμαι μετ' αὐτοῦ τὰ δεινὰ, τῶν ὁποίων τὴν οὐσίαν ἠσθάνθη τόσον ζωηρὰ τὸ σπῆτι μας, ὥστε κατήντησε, ἔχασε οἰκίας, ἀποθήκας, μύλους, διὰ τοῦ ἐμπρησμοῦ, ὑστερήθη και ὅλους τοὺς ἰδιοκτῆτους τῆς Λαῦκας και Καστανιάς καρπούς, ἔνεκα λοιπὸν τῆς ὑπομονῆς μου ὑστέρησαν και ὅσα ἐμελλε νὰ συναζῶ ἐθνικὰ δικαίωματα διὰ τὴν φρουρὰν και τὸ φρούριον, εὐχομαι δὲ ἐντὸς ὀλίγου νὰ λάβω τὴν πρόσκλησίν σας διὰ τὴν μετάβασίν μου εἰς τὰ αὐτόθι, ὅπου θέλει πληροφορηθῆτε ἀποχρώντως τὰ δέοντα.

Εἰμὶ μὲ ὄλον τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἐν Ἀκροκορίνθῳ τὴν 19 7βρίου 1832.

Ὁ ὡς υἱὸς σας

Π. Νοταρᾶς.

Ἐκλαμπρότατε ἀρχιστράτηγε.

Ἀναφερόμεθα οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι ὅτι, ἐπειδὴ και ἐτύχαμεν εἰς ταῦτα τὰ μέρη, και εἴμεθα ἀνάμεσα εἰς δύο ἐπαρχίας, και μᾶς ἐκατάφαγαν τὰ στρατεύματα, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος και ἀπὸ τὸ ἄλλο, εἰς τὸ ἐδικόν μας χωρίον στέκονται, και

ἡ δυστυχία μας εἶναι μεγάλη, καὶ δὲν ὑποφέρεται καὶ φοβερὴ ἀπὸ τὴν πλημμύρα τῆς λίμνης, ὅπου δὲν ἔχομεν τὸ οὐδὲν οὔτε πρόβατον, οὔτε ἰδιοκτησία μᾶς ἔμεινε, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐθνικὸν τόπον διὰ νὰ ζήσωμεν τὰς δυστυχεῖς φανελλᾶς μας, καὶ ἐξόχως ἀπὸ τὰ στρατεύματα ὅπου καθημερινῶς δὲν λείπουν ἀπὸ ἡμᾶς, ἔρανον μᾶς ἔρηξαν ἀπὸ Κόρινθον καὶ ἔρανον ἀπὸ Καλάβρυτα, καὶ μᾶς ἔχουν τέσσερας χιλιάδας γρόσια παρμένα, ταῖς προάλλαις ἦλθε ὁ χιλιάρχος Ἀποστολάρας ἐξαίφνης καὶ μᾶς ἔκαμεν μέγα χαραπατισμὸν, καὶ μᾶς ἐζημίωσαν περίπου ἀπὸ διακοσίας χιλιάδας γρόσια, καὶ τὰ ζῶα μᾶς τὰ ἐπῆραν ὀλικῶς ἕως ὀγδοήκοντα, οἱ μισοὶ ἐπῆγαν μὲ τὸν Ἀποστολάραν, καὶ οἱ μισοὶ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Τζάμη καὶ τὰ ἐξαγοράσαμεν πρὸς ἑκατὸ γρόσια τὸ καθένα καὶ ἄλλα πενήντα, καὶ ἐξόχως ὅπου ἐπεριπατοῦσαν κοντὰ εἴκοσι ἡμέρας ὥστε νὰ τὰ ἐλευθερώσωμεν, καὶ μᾶς ἦλθαν δύο τάγματα ὁ χιλιάρχος Γεώργιος Βελῆς, καὶ ταγματάρχης Δ. Σκυλοδημόπουλος μετὰ τριακοσίου, καὶ εἶναι ὅλοι εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς καὶ εἰς τὰ πλησιέστερα χωρία, Συβίστρα, Γκούρα, καὶ ἄλλα, δὲν εἶναι οὐδένας στρατιώτης, καὶ στοχαζόμεθα ὅτι νὰ κάμουν ἡμέρας.

Ἐκλαμπρότατε θερμοπαρακαλοῦμαι νὰ κάμης ἔλεος καὶ εὐσπλαγγίαν διὰ νὰ μᾶς σηκώσης τὸ βᾶρος αὐτὸ, ὅτι ἐχαθήκαμεν παντελῶς, ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἄλλον ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρότητά σου διὰ νὰ εἰποῦμαι τὸ παράπονόν μας, ἀλλὰ καὶ ποτὲς δὲν εἰλείψαμεν ἀπὸ τὰς ὀδηγίας σας, οὔτε θέλει λείψωμαι, ἐπειδὴ καὶ ἄλλον δὲν ἔχομεν οὔτε γνωρίζομαι διὰ νὰ εἰποῦμεν τὸ παράπονόν μας, εἰμὶ μόνον τὴν ἐκλαμπρότητά σας καὶ μὴ μᾶς ἀφίσης ὑστερημένους.

Προσκυνῶντας καὶ μένωμεν εἰς τοὺς ὀρισμούς σας

24 7βρίου 1832. Ἐν Κωμόπολει Καλυβίου.

Οἱ πρόκριτοι Σακελλάριος, Γιαννάκης Πα. Δημόπουλος, Ἀναγνώστης Οἰκονόμου, Στάθης Τάρτυρας.

Οἱ δημώγεροντες, Οἰκονόμος, Ἀναγν. Παπ. Σπυρόπουλος, Σπύρος Οἰκονομόπουλος.

Ἀριθ. 108.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Με φρίκην της πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ Κωσταντῆς Ζέρβας, Ἄναστασίος Καραμάνος, καὶ Γιάννης Α. Οἰκονόμου μετὰ ἑκατὸν περίπου ὄπλισμένων εἰσελθόντες εἰς Περαιχώραν συνέλαβον τοὺς δημογέροντας καὶ τινες τῶν κατοίκων· λησταὶ δὲ βδελυκτοί, καὶ κακοῦργοι θηριώδεις μετεχειρίσθησαν ἀπανθρώπως κατ' ἡσυχῶν καὶ ἀόπλων πολιτῶν τὰ δεσμὰ καὶ τὰς στρεβλώσεις καὶ κατήντησαν διὰ σκληρῶν βασάνων νὰ τοὺς τυφλώσουν διὰ νὰ τοὺς ἀρπάσουν χρήματα.

Μὴ ἀνεχομένη νὰ καταισχύνηται ἀτιμωρητὴ παρά τοιούτων ἡ ἑλληνικὴ σημαία.

Καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἀποτρεπτικῶν πάσης παρομοίας κκοπραξίας, ἀποτροπαίου εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ βαρυτάτων ποινῶν ἀξίας παρ' ὁποιαδήποτε εὐνομουμένη πολιτεία.

Διατάττει.

Α'. Οἱ στρατιωτικοὶ Κωστ. Ζέρβας, Ἄνας. Καραμάνος, καὶ Γιάννης Α. Οἰκονόμου γίνονται ἔκπτωτοι τοῦ βαθμοῦ των, παύοντες τοῦ νὰ ἦναι εἰς ὑπηρεσίαν.

Β'. Ἡ περιουσία των κινήτῃ καὶ ἀκίνητος κηρύττεται ὡς μετεγγουμένη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς χρεωστουμένης ἀποζημιώσεως τῶν παρ' αὐτῶν γυμνωθέντων Περαιχωριτῶν.

Γ'. Ἡ ἐγκληματικὴ κατ' αὐτῶν ἀγωγὴ παραδίδεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἀρμοδίου στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Δ'. Οἱ μετὰ τῶν ἀνωτέρω τριῶν καὶ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας των συμπράξαντες στρατιῶται διαλύονται καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ε'. Αἱ κατὰ τόπους πολιτικά, δικαστικά, καὶ στρατιωτικά ἀρχαί, θέλουν συμμορφωθῆ μετὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ θέλουν συμπράξει, καθ' ὅσον ἐκάστη ἀνήκει, εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ναύπλιον 6 8θρίου 1832.

Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ

(Τ. Σ.)

Α. Ζαίμης, Γω. Κωλέτης, Α. Μεταξάς.

ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματεῶς Κ. Ζωγράφος.

Τὴν ἐκλαμπρότητά σου ταπεινῶς προσκυνοῦμεν.

Μὲ καθημερινῶς γράμματά μας σὲ ἐκτραγωδοῦμεν τὰς δυστυχίας μας καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν ἄνεσιν, οἱ στρατιῶται εὐρίσκονται ἀκόμη μέσα εἰς τὸ χωρίον μας, καὶ ὑπομονή. Τὴν αὐτὴν ὥραν ἔφθασαν ἐνταῦθα ὁ Δ. Σκυλοδημάκης καὶ ἄλλοι μὲ περίπου τῶν ἑκατὸ στρατιωτῶν, ζητῶντας ἀπὸ ἡμᾶς τὰ νόμιστρα κατὰ τὸ περσινὸν δευτέρῃ· ὅθεν παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν ἐκλαμπρότητά σας νὰ μᾶς ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὸ μέγαλον κακὸν, ὅπου εἰς αὐτὰ ἐμείναμεν, καὶ αὐτὰ ἀπὸ περίσου ἕως τώρα ἐμίσεισχαν δίνοντας καὶ τρώγοντας, ἡμεῖς ἀκόμη δὲν ἐφθιάσαμεν οὔτε σπήτια οὔτε γέννημα ἔχουμε νὰ ζήσωμεν, οὔτε τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα τοῦ ἑαυτοῦ μας οἰκονομήσαμεν καὶ εἴμεθα ἀκόμη ἔξω, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ οἰκονομήσωμεν τίποτε, καὶ πόσω μᾶλλον νὰ μεσρήσωμεν τόσας χιλιάδας χρήματα. Ἔως ὅρας ἔχομεν δοσμένα χρήματα καὶ σφακτὰ καὶ ἄλλα ἕως εἰκοσι χιλιάδων γροσίων, καὶ παρὰς εἰς ἡμᾶς δὲν εὐρίσκεται, καὶ ἂν παραβλέψετε βέβαια εἶναι ἀπόφασις νὰ χαθῶμεν παντελῶς, ἐσπλαγχνισθῆτε μας τοὺς δυστυχεῖς, καὶ μένομεν μὲ βαθὺ τὸ σέβας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Λαύκας

Λημ. Χρυσανθόπουλος, ὁ δημογέρων Κωστ. Θανασούλας, Σακελάριος Παπ. Θανάσης, (ἔπονται καὶ τεσσαράκοντα ὑπογραφαί).

Ἀντίγραφον

Πρὸς τὸν Γεωρ. Νοταρᾶν, εἰς Ναύπλιον

Ἀ δ ε λ φ έ!

Μὲ λύπην μου μεγάλην σὲ εἰδοποιῶ ὅτι ἀπόψε νυκτὸς οἱ εἰς τὴν Κούλιαν εὐρισκόμενοι στρατιῶται τοῦ Κωνσταντίνου ἐπρόδωσαν τὴν Κούλιαν εἰς τὸν Γιουρούκον καὶ Σωτηρόπουλον, καὶ εἰς τὰ φωτίσματα ἄρχισαν τὸ τουφέκι καὶ κτυποῦν εἰς ὅλα τὰ μέρη, δὲν βαστοῦν ὅμως ἕως τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἄλλην θέσιν ἀπὸ αὐτὴν, καὶ κρένεται μέσα ἀπὸ φωνὴν μόνον ὁ Σωτηρόπουλος, δὲν ἤξεύρω ἂν καὶ ὁ Γιουρούκος ἀναβῆ, ὅπου χθὲς τὸ ἑσπέρας ἦτον εἰς Κόρινθον μαζὺ μὲ τὸν Χελιώτην. Ἴδου πόσον ἐπροσπάθησαν νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς τὴν ἐπιβουλὴν, τί θέλει τρέξει ἀκο-

λούθως δὲν ἤμπορῶ νὰ συμπεράνω· καὶ μὲ ποῖον τρόπον ἔξαφνα ἔφθειραν τοὺς ἐν τῇ Κούλιχ.

Πληροφόρησον τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Γραμματείαν καὶ ἀκολουθήσετε ὅ,τι ἡ περίστασις χρειάζεται.

Ἐγὼ ὅσον δυνηθῶ θὰ βαστάξω τὰς θέσεις, τὸ μόνον ὅμως ὅπου στοχάζομαι πολλὰ ἀναγκαστικὸν καὶ σωτηριῶδες εἶναι ἡ ἀποστολὴ διακοσίων τριακοσίων Γάλλων, καὶ ἂν γενῆ ἄς γένη τὸ γληγορότερον, διότι καὶ ἐγὼ καὶ ἡ φρουρὰ θὰ χαθοῦμαι, καὶ τὸ ἐθνικὸν φρούριον κινδυνεύει εἰς ἀκμὴν νὰ χαθῆ καὶ ἄς δώσουν λόγον οἱ αἴτιοι τῶν τοιούτων· ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐμποδίων τοῦ κατὰ τῶν κανόνων, κινδυνεύομεν, κινδυνεύομεν, κινδυνεύομεν.

Τῆ 6 9βρίου 1832.

Ἀεροκόρινθος ὥρα 4 τῆς ἡμέρας

ὁ ἀδελφός

Π. Νοταρᾶς.

Σε β α σ τ ἔ Πα τ ἔ ρ α !

Ἴδου τέλος πάντων μὲ τὴν εὐχὴν σου τὸ φρούριον τῆς Ἀεροκορίνθου εἶναι ἤδη εἰς τὴν κυριότητά μας, καὶ ἀληθέστερον εἰς τὴν ἰδικήν σας. Τὴν σημερινὴν νύκτα πρὸς τὸ ξημέρωμα ἐπηδήσαμεν μέσα εἰς αὐτὸ, καὶ μετὰ δύο ὥρῶν ἀντίστασιν τῶν Συνταγματικῶν, Συνταγματάρχων, Ταγματάρχων, καὶ ὑποταγματάρχων, τὸ αὐτεξουσιάζσαμεν, καὶ ἔξαποστέλλομεν σήμερον τὸν φρούραρχον Συνταγματάρχην Π. Νοταρᾶν εἰς Αἴγιναν πανοικί, διὰ νὰ διασκεδάσῃ. Ὁ φίλος πρὸ ἡμερῶν, ἀφοῦ δὲν τὸν ἀφήσαμεν νὰ σηκώσῃ τὰ κανόνια, ἐνήργησε νὰ τοῦ ἔλθῃ Γαλλικὴ δύναμις διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ τοῦτο, φοβηθέντες δὲ μήπως καὶ αὐτὸ τὸ φρούριον μείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Γάλλων (διότι αὐτὸς ἦτον ἀδύνατος) ἐπρολάβσαμεν καὶ τὸ ἐκυριεύσαμεν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν μᾶς ὀνειδῆς, ὡς ἀνάξια παιδιὰ σου. Μὲ τὴν εὐχὴν σου δὲ ἀπὸ τοὺς στρατιώτας μας δὲν ἐπειράχθη κανένας, ἀπὸ ἐκείνους δὲ ἐπληγώθησαν δύο.

Σᾶς ἐσωκλείομεν προσέτι καὶ δύο ἀντίγραφα γραμμάτων τὸ ἐν τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ Συνταγματάρχου, διὰ τῶν

ὁποίων καὶ ἐσχάτως, ἀφοῦ τὸ φρούριον ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν μας εἰζήτουν τὴν Γαλλικὴν συνδρομὴν.

Ἰποσημειούμεθα μὲ τὸ σέβας

Ἐν Ἀκροκορίνθῳ 6 Νοεμβρίου 1832.

Οἱ εὐπειθεῖς

Γ. Λῦκος (ἢ Χελιώτης) Ἴω. Γιουροῦκος.

Ἐξοχώτατε ἀρχιστράτηγε!

Τὸ φρούριον τῆς Ἀκροκορίνθου τὸ ὁποῖον ἀπεκατέστη ἔρμαιον τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ τοῦ παραδόσαντος καὶ παραλαβόντος αὐτὸ πρὸ ἑπτὰ ἡδὴ μῆνας, πολλάκις μᾶς ὑποχρέωσε νὰ τὸ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀναξίως εἰς αὐτὸ εὐρισκομένων, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει φθάσει ἡ ἐπιθυμητὴ καὶ σταθερὰ ἀρχὴ τοῦ ἔθνους, ὑπομείναμεν μὲ μεγίστην λύπην τῆς ψυχῆς μας ταῦτα πάντα.

Ἐσχάτως δὲ παρατηροῦντες ὅτι ἠθέλησαν νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν καὶ αὐτὰ τὰ μείναντα κανόνια, ἐπροσπαθήσαμεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν φθοροποιὰν ταύτην κατὰχρησιν, ἀλλ' ὁ ἀντιστράτηγος Π. Νοταρᾶς, ἐπιθυμῶν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἰδιοτελεῖ του σκοπὸν ἐνήργησε νὰ κάμῃ τοῦτο διὰ συνδρομῆς Γαλλικοῦ Στρατοῦ.

Τοῦτο βλέποντες οἱ ὑποφαινόμενοι, θέλοντες νὰ προλάβωμεν ὅλα τὰ ἐκ τοῦ κινήματος τούτου δεινὰ ἐπακόλουθα, τοῦ τὸ ἀφαιρέσαμεν σήμερον πρὸς τὸ ξημέρωμα διὰ τῶν ὄπλων, καὶ ἡδὴ εἶναι εἰς τὴν κυριότητα τῶν ὑποφαινομένων.

Οἱ εἰς αὐτὰ εὐρισκόμενοι ἀνάξιοι τοῦ στρατιωτικοῦ ὀνόματος ἀντεστάθησαν δύο ὥρας μόνον, ἀλλὰ τέλος παρεχώρησαν τὴν κυριότητα τῶν κανονοστασιῶν εἰς τοὺς ἀνδρείους βραχίονας τῶν στρατιωτῶν μας. Ἐνεκεν τούτου σπεύδομεν νὰ καθυποβάλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς Υ. Ε. ταῦτα πάντα διὰ νὰ διατάξῃ τὰ περαιτέρω ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ ὄλον τὸ σέβας.

Ἐν Ἀκροκορίνθῳ τὴν 6 Νοεμβρίου 1832.

Οἱ εὐπειθεῖς.

Γ. Λῦκος (ἢ Χελιώτης) Ἴω. Γιουροῦκος.

Ἐκλαμπρότατε ἀρχηγέ!

Εἶναι σχεδὸν ὀλίγαι ἡμέραι ὅπου ἀπὸ Ναύπλιον ἔφθασα εἰς

Κόρινθον, διὰ τὴν σύναξιν ὅπου ἀπὸ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας ἔμεινεν, καὶ ἐδῶ εὗρον μυρίας ἀνθιστάσεις διὰ τὸν ἐλαιῶνα, ἐπειδὴ θέλουσι ἄλλοι νὰ τὸν συναΐξουν δυναστικῶς.

Ἔνεκα τούτων λοιπὸν γράφω πρὸς τοὺς εἰς Τριπολιτζάν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου εὐρισκομένους, νὰ μεταβῶσιν ἐδῶ, ὅπου νὰ ἡμπορέσω καὶ νὰ τοὺς οἰκονομήσω καὶ νὰ μὴν ἀδικηθῶ [ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἐξοχώτατε! εἶμαι ὅλως διόλου ἀφωσιωμένος εἰς τὰ νεύματά σας, καὶ ἂν ἡ χρεία ἤθελεν τὸ καλέσῃ διὰ κανένα ἄλλο μέρος, ἡμπορῶ νὰ ἀφήσω αὐτὸ τὸ ὀλίγον καὶ νὰ προφθάσω μόνος μου.

Τὴν 17 Δεκεμβρίου 1832 ἐν Βόχα.

ὁ Στρατ. Ἀρχ. τοῦ ἵππ.

Χατζῆ Χρῆστος.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιερέως Κορίνθου πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα ἔστειλεν ἐπίτροπόν του ὁ Χ. Χρῆστος τὸν Χατζῆ Καισαρέα, καὶ ἐπώλησε τὰς προσόδους τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, ὅπου ἦτον ἀπερασμένη ἐπάνω εἰς τὸν Χατζῆ Χρῆστον ἡ ἐπαρχία, τότε ἐσυμφώνησαν ὅσοι εἶχον νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὸ ταμεῖον, καὶ ἔλαβεν ὁ καθεὶς τὴν ἀναλογίαν του, καὶ ἔδωκεν ὑπογραμμὸν, ὁ εἰς τοῦ ἄλλου. Τὰ τμήματα Ἁγίου Γεωργίου καὶ Λιοντίου, ἐπέρασαν εἰς Χατζῆ Χρῆστον, ἔστειλε τὸν ἐπίτροπόν του Χατζῆ Κεσαραίαν μαζὺ μὲ τὸν Χελιώτην, καὶ Χατζῆ Ἰωάννην, καὶ ἐπώλησαν ὅσα ἤθελον, ἐστενοχώρησαν ὅμως τοὺς Ἁγιωργίτας διὰ νὰ λάβουν τὸ ἥμισυ τοῦ τμήματος Ἁγίου Γεωργίου, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχοντο, εἶχεν ὑπὲρ τοὺς 70 ἵππεις ὁ ἐπίτροπός του, καὶ ἄλλους διακοσίους στρατιώτας ἤρχισαν λοιπὸν νὰ λειψατοῦν τὰ ἐν τοῖς ἀλωνίοις δεμάτια, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἔγεινε μεγάλη φθορὰ καὶ ζημία, καθὼς δὲν ἀφῆκαν σπειρὶ κριθάριον διὰ νὰ ἀλωνισθῇ· οἱ μὲν Ἀγεωργίται βλέποντες τὸ ἐπάπειρον, δι' οὗ ἔμελλον νὰ χαθοῦν, ἔλαβον τὸ ἥμισυ, οἱ δὲ Λιοντίται, καὶ Γυμναῖται τὸ ὅλον, ἔδωκαν τὰ ἥμισυ γρόσια πρὸς τὸν ἐπίτροπον τὸν Χατζῆ-Κεσαραία, τὰ δὲ ἄλλα ἥμισυ μετὰ ἓνα μῆνα ἦλθεν ὁ Δημολόυλλας μὲ Ἀθανασοῦλα, καὶ ἀφοῦ

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, τοῦ Ἄργους καὶ τῆς Ναυπλίας οἱ κά-

ἕκαμον τόσας καταχρήσεις, ζημίας, καὶ λειλατισμοὺς, ζητοῦν-
τες τὴν δευτέραν δόσιν, ἐπροστάχθησαν διὰ νὰ δοθοῦν τὰ χρή-
ματα εἰς τὸν Δημολούλιαν, καὶ Ἀθανασοῦλαν, καὶ τὰ ἔλαβον.
Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἦλθεν ὁ ἐπίτροπος τοῦ Χατζῆ Χρήστου καὶ
ἀντάμωσεν τὸν Δημολούλιαν εἰς τὰς σταφίδας, καὶ ἦλθεν ἐδῶ
εἰς Ἅγιον Γεώργιον ἔλειπον καὶ ἀπὸ τοῦ Αὐλόντι πεντακόσια,
ἔπιασεν τὸν Μῆτρον καὶ τοῦ τὰ ἐπῆρε, καὶ ἐξώφλησεν ἀπὸ τὸ
τμήμα του καὶ ὁ Μῆτρος· μετὰ δὲ παρέλευσιν καιροῦ ἔστειλεν
ἑπτεὶς ζητῶν λογαριασμὸν, καὶ ὅ,τι ἔλαβεν ὁ ἐπίτροπός του, καὶ
τοὺς τὸν ἐδῶκαν, ἐζήτησαν καὶ τὰ ὅσα εἶχεν ὁ Δημολούλιας παρ-
μένα ἀπὸ τὰ τμήματα, ἐπρόστρεξαν εἰς τὴν γενναιότητά του καὶ
τοὺς ἐδόθη διαταγὴ νὰ μὴν ζητήσουν πλέον τίποτε, τώρα δὲ ἦλ-
θε μόνος του, καὶ ἀνῆρσεν τὴν ἐξώφλησιν τοῦ ἐπιτρόπου του
καὶ τὴν διαταγὴν του, ἐζήτησε τοὺς δημογέροντας, γυρεῶν
ἐπιμόνωσ τὰ χρήματα, ὅπου ἐπῆρεν ὁ Δημολούλιας ἀπὸ τὰ τμή-
ματα, καὶ τοὺς ἔχει εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, ἂν τότε ὁ ἐπίτρο-
πός του δὲν τὰ ἐδέχετο, ἐμπόρουν νὰ πέσουν κοντὰ εἰς τὸν Δη-
μολούλιαν καὶ νὰ κάμουν ὅ,τι ἤμποροῦσαν· ὁ ἐπίτροπός του λέ-
γει, ὡς μανθάνομεν, ὅτι ἐθεώρησεν τὸν λογαριασμὸν, καὶ οὕτως
ἦλθεν καὶ ἐξώφλησε μὲ τοὺς ἐδῶ· ὁ Μῆτρος θέλει σᾶς εἰπῆ τὰ
εἰκότα· δι' ὃ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἐπειδὴ καὶ ἐνέχονται πολλοὶ
πτωχοὶ ἀπὸ τὰ τμήματα εἰς αὐτὸ τὸ ἐνοίκιον, νὰ κάμετε ἔλεος
νὰ ἀπαλλαχθοῦν οἱ δυστυχεῖς, ὅτι δὲν ὑποφέρονται τὰ ἀδιάκο-
πα βράσανά των· ὅθεν δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν ζωὴν
σας, νὰ διορθώσετε αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἀπαλλάξετε τοὺς
δυστυχεῖς τούτους, καθὼς ὁ Θεὸς ἤθελε σᾶς φωτίσει, καὶ ἡ φρό-
νησίς σας.

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1832. Ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ.

Παρακαλεῖσθε νὰ γράψετε ἓν γράμμα τοῦ Τζόκρη νὰ μᾶς προσέ-
χη ἐδῶ, καθὼς τοῦ Χελιώτου, καὶ Γιουρούκου, ὅτι τῶρα ἐκό-
ρρωσαν τὰ κακὰ ἐδῶ, τὰ ὁποῖα αὐτὰ τὰ πληροφορεῖσθε καὶ ἀπὸ
τὸν Μῆτρον.

Μένουμεν

Ὁ Κορίνθου Κύριλλος.

τοιχοι ὑπέστησαν ἀνυπολογίστους ζημίας ὑπὸ τοῦ ἐκ Μεγαλῶν εἰσβαλόντος στρατοῦ καὶ παντοίας βιαιοπραγίας, ὑπὸ τινων ὀπλᾶρχηγῶν ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Μαρτίου μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου, ὅτε εἶχεν ἔλθει ἡ ἀντιβασιλεία, διέμενε στρατὸς ἐκ χιλίων, ἕως τεσσάρων χιλιάδων ἐξ ἀμφοτέρων ἰῶν μερῶν, ὅστις διετηρεῖτο τρεφόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων, μὴ ὑποφέροντες τὸ βαρὺ τοῦτο φορτίον κατέλιπον τὰς ἐστίας των καὶ περιεπλανῶντο ἔνθεν κακεῖθεν. Τότε δ' ὁ Καλέργης τοποθετηθεὶς εἰς τοὺς Μύλους μετὰ τοῦ τάγματος τῶν Κρανιδιωτῶν, ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου προσεβλήθη διὰ θαλάσσης μὲν ὑπὸ δύο γολετῶν, διὰ ξηρᾶς δὲ ὑπὸ τοῦ Γριζιώτου καὶ ἄλλων, καὶ βιασθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς Ἄστρος, ὅπου μετὰ ταῦτα ἐγένοντο διάφοροι ἐνώσεις μεταξὺ τοῦ Τζόρη, Ν. Ζέρβα, Γ. Κ. Κίτζιου καὶ ἄλλων.

Τὰ δὲ λοιπὰ γεγονότα ὡς καὶ αἱ ἐν Ἑρμιόνη γενόμεναι εἰσπράξεις, ἐμφαίνονται ἐκ τῶν κάτωθεν ἐπιστολῶν (α).

(α) Γενναιότατε ἀδελφέ!

Ἔλαβον τὸ φιλικὸν γράμμα σου καὶ ἴδον τὰ ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ γνωρίζω τὰ φρονήματά σου δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλεις συμμορφωθῆ μετὰ τὴν περίστασιν ἀποδιώχων κάθε αἰτίαν ἐμφυλίου ταραχῆς διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, κανένας φρόνιμος δὲν συγχωρεῖ μήτε στέργει νὰ γίνωνται αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ ἀτοπήματα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπαντηθῶσι, πρέπει νὰ προηγηθῆ ὁ τρόπος τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ὅστις εὐρίσκεται μόνον εἰς τὴν γενικὴν σύμπραξιν γενομένην μετὰ σύμπνοιαν καὶ πατριωτικὸν ἄνευ ἰδιοτελείας. Ἄν τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, οἱ καλοὶ πατριῶται καὶ φρόνιμοι πρέπει νὰ τὰ διορθώσουν.

Εὐρίσκονται ἄνθρωποι καὶ πολλοὶ, νομίζω, οἱ ὅποιοι ἔχουν τοιαῦτα αἰσθήματα, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων εἶσαι καὶ ἡ γενναιότης σου,

ἀλλὰ τί ὠφελεῖ ὅταν δὲν εἶναι μαζί νὰ κοινώνουν τὰς ἰδέας των καὶ νὰ συμπράττουν, ἦτον εὐτυχίας ἀποτέλεσμα ἂν τοῦτο ἐκατωρθοῦτο, καὶ στέκει εἰς τὴν θέλησίν σας, χωρὶς νὰ γίνουιν ἑθρικά κινήματα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ γράμματός σας, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα εἶναι κακὰ διὰ τὴν πατρίδα.

Ὁμίλησα μὲ τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκομένους συμπατριώτας μου πρὸς τοὺς ὁποίους ἔδειξα τὸ γράμμα σου· ἠμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ὅλοι σχεδὸν φρονοῦν καὶ ἐπιθυμοῦν τὴν γενικὴν ἔνωσιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, ἀλλὰ προηγουμένης τῆς δικαιοσύνης.

Γίνεται λόγος νὰ σταλῆ εἰς ἐξ ἡμῶν πρὸς τὴν γενναιοτήτά σας διὰ νὰ ὁμιλήσῃ προφορικῶς τὰ δέοντα.

Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω, ὁ ἀδελφός σας Τάτζης Μαγγίνας· σᾶς ἀσπάζεται εἰλικρινῶς, ὁ ἀδελφός σας Ἀνδρέας Ἰσκου.

Πρὸς τὸν Π. Δαριώτην.

Ἀδελφέ!

Χθὲς μὲ τὸ ταχυδρομεῖον ἔλαβον τὸ ἀπὸ τὰς 18 τούτου γράμμα σου. Τὸ δὲ διὰ τοῦ Παππαγιάννη Καψῆ εἰσέτι δὲν ἔλαβον, ἐγὼ σὲ ἔγραψα μὲ τὸ προχθεσινόν ταχυδρομεῖον, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ λάβῃς, διότι εἶδον πῶς ἔλαβες καὶ τὸ ἀπὸ 16 γράμμα μου, καὶ φαίνεται ὅτι τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα μόνον ἐμποδίζουν εἰς τοὺς δρόμους, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἰδικά σας γράμματα μὲ τὸ χθεσινόν ταχυδρομεῖον δὲν ἤλθον, δηλαδὴ τὰ ἐπίσημα καθὼς καὶ τῶν ἄλλων Διοικητῶν. Εἶδον εἰς τὸ ἄνωθέν σου τὰ αὐτόθι καὶ τὸν εὐγαλμὸν τοῦ στρατηγοῦ Κατζάκου, ὁ Θεὸς ἂς δώσῃ νεύσεις εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ ὁποῖος, ὡς βλέπομεν, δὲν θέλει λείψει, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης γράφει χθὲς πρὸς τὸν ἐδῶ Ἀνδρ. Ἰσκου, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἔνωσιν τοῦ ἔθνους, καὶ ἂν δυνατὸν νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ πατρός του διὰ νὰ ὁμιλήσουν, δὲν ἠξέυρω ἂν ταῦτο τὸ ἀκολουθήσῃ ὁ Ἰσκος, καὶ νὰ ἰδῶμεν ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ ἀπόκρισις ἀπὸ τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην πρὸς τὴν ρουμελιωτικὴν ἐπιτροπὴν ὅπου τὸν ἔγραψε, διὰ τὴν ὁποίαν μὲ τὸ προχθεσινόν μου σᾶς εἶπον, ἀλλὰ μόλα ταῦτα βλέπομεν καὶ τὰ

κινήματα τοῦ ἰδίου Κολ. τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι φρονοῦν πῶς δὲν εἶναι κινήματα προφυλάξεως, ὡς πρὸς τὴν ὑπόληψιν, ἀλλ' ἐτοιμασίαι ἀντιπαρατάξεως κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν διακηρύξεών του. Οἱ πληρεξούσιοι ἐδῶ προτιμοῦν σχεδὸν οἱ περισσότεροι τὴν ἔνωσιν, καὶ εἰς τοῦτο σήμερον καταγίνονται, καὶ εἴθε τέλος πάντων ἡ ἀπὸ τὸν Κολοκατρώνην ἀπόκρισις, ὅπου σήμερον περιμένεται θέλει μᾶς δώσει διὰ νὰ καταλάβωμεν, δὲν εἶναι ὀλίγα καὶ αἱ καταχρήσεις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβζ, ὅπου κάμνουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἰς τὸ Ἄργος, ὥστε δίδουσι φόβον, καὶ αὐτοὶ οἱ πληρεξούσιοι στοχάζονται πῶς δὲν θὰ γενῆ εἰς Ἄργος ἢ συνέλευσις ἀλλ' ἐδῶ, ἡ ὁποία τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα πιστεύομεν πῶς θὰ κάμῃ ἔναρξιν, σήμερον διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλω εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ νησίου τὰς ὀδηγίας καὶ τερήφρα, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἄς ὀδηγηθῆ ὁ Μανολάκης, ἀφοῦ ἕως προχθὲς δὲν εἶχε, καὶ ἤξεύρει ὡς πολλάκις τοῦ ἔγραψα, ὅτι εἰς τὸν διευθυντὴν εἶναι ὑποκείμενος, ὅστις ὡς μανθάνομεν εἰσέτι εἶναι ἐδῶ, τὸν φύλακα ἄς τὸν διορίσῃ καὶ ἄς ἀναφερθῆ. Δὲν ἤξεύρω τί γίνεται μὲ τὰς προσόδους, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐν τούτοις μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας, καὶ ἐν βία.

Ἐν Ναυπλίῳ 23 Ἰουνίου 1832.

ὁ ἀδελφός σας

Γ. Δαριώτης.

Ἀντίγραφον

Πρὸς ἁπατῆρας τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ πάσης τάξεως στρατιωτικοὺς
Στερεοβλαδίτας, Πελοποννησίους, Κρήτας, καὶ λοι-
ποὺς εὐρισκομένους ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου.

Συναδελφοί!

Αἱ διαιρέσεις καὶ αἱ φατρίαι εἶδατε πρὸ ὀφθαλμῶν, εἰς ποῖα
ὀλέθρια δεινὰ ἐκατήντησαν τὴν πατρίδα, καὶ εἰς πόσῃν χύσιν
αἱμάτων ἡμῶν τῶν ἰδίων, διὰ τὴν ἰδιοτέλειαν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ
ἄλλου. Διὰ νὰ παύσουν ὅλα ταῦτα τὰ δεινὰ ἦτον ἀναγκαῖα μία
γενικὴ ἔνωσις σφικτὴ ὅλων ἐν γένει τῶν στρατευμάτων. Οἱ ὑπο-
φαινόμενοι εἴχομεν τὸ μέτρον τοῦτο ὑπ' ὄψιν πρὸ πολλῶν ἡμε-
ρῶν, καὶ σήμερον θεῖα χάριτι τὸ ἐβάλαμεν εἰς πρᾶξιν κατὰ

τὰς εὐχὰς τῆς πατρίδος, ἀντίγραφον τῆς ἐνώσεώς μας, σὰς ἐγκλείομεν εἰς τὴν παροῦσαν μας καὶ βλέπετε ἐν αὐτῇ τὰ ἄρθρα, εἰς τὰ ὁποῖα περιστρέφεται ἡ ἐνωσίς μας, καὶ τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθημεν συμφώνως καὶ ἐνόρκως νὰ διατηρήσωμεν ἀπαραλλάκτως τὴν ἰδίαν ἐνωσιν ἕκαμον καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι συναδελφοί μας μὲ τὰ ἴδια καὶ ἀπαραλλάκτα ἄρθρα, τὴν ὁποίαν ἐκοινοποίησαν καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐμείναμεν σύμφωνοι κατὰ πάντα.

Μᾶς γράφουν σὶ ἴδιοι, ὅτι τὴν ἰδίαν κοινοποίησιν περὶ ἐνώσεως ἕκαμον καὶ πρὸς ὅλους ἐσᾶς, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἕως τῶρα ἐλάβετε καὶ ἐβάλατε εἰς πρᾶξιν. Σὰς εἰδοποιουῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ μέτρον τοῦτο κατὰ τὸ ἀδελφικόν μας χρέος, καὶ γνωρίζοντες τὴν καλὴν σὰς διάθεσιν ἐλπίζομεν, ὅτι θέλομεν σὰς εὖρει συμφώνους εἰς τυχόν τὴν γενικὴν καὶ σωτήριον ἐνωσιν.

Σὰς ἀσπάζόμεθα γενικῶς καὶ μένομεν εἰς τὴν ἀδελφικὴν σὰς ἀγάπην.

Οἱ ἀδελφοί σας

Ἰωάννης Γιολδάσης, Ἀντώνιος Μάρκου, Ἰωάννης Κοτιλίδης, Ντήλας Ῥήγου, Κ. Φαρμάκης, Γιάννης Κώστα, Σπύρος Εὐδης, Ν. Σουσυμάνης Μακραντώνης, Ν. Γριζιώτης, Γ. Βαρακιώτης Ἄνδρ. Ἰσκού, Γιάννης Σταΐκου, Μακρυγιάννης Μ. Δεληγιώργης, Κ. Βεΐκος, Γ. Α. Ζέρβας, Χρ. Γερονάνου, Γρηγ. Χ. Πυροβολιστής, Στέφος Νήτζου, Νότης Βότζιαρης, Φωτομάρας, Ν. Ζέρβας, Γ. Πεσιλῆς, Γ. Κίτζου, Γ. Βαλτινός, Α. Βλαχόπουλος. Παν. Φωκᾶς.

Ἀδελφὲ στρατηγὲ Γενναῖο!

Ἔως ὥρας δὲν σὰς ἔγραψα τὸν ἐρχομόν μου ἐνταῦθα περιμένοντες νὰ φθάσουν καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ Σπέτζας, ὅπου καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔφθασαν.

Εὐρισκόμενοι εἰς αὐτὰ μέσα οἱ πρόκριτοι καὶ ὁ ἀντιναύαρχος Σπετζῶν, δὲν ἤμπορῶ νὰ σὰς ἐξηγήθῃ πόσῃ ἐκδίκησιν πνεσῶν κατὰ τῶν Ἰουδαίων αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐγὼ ὡς σοῦ εἶναι γνωστὸν ἔφθασα ἐνταῦθα σχεδὸν μὲ 130 στρατιώτας, σήμερον σχεδὸν εὐρίσκομαι μὲ 400 κρατῶντας Τζιβέρι καὶ Μύλους, καὶ αὐριον περιμένω καὶ τριακοσίους Κρήτας, μεγάλην ταραχὴν καὶ ζάλην τοὺς ἔφερον ὁ ἐρχομός μου ἐνταῦθα, καὶ μάλιστα τῶν Κα-

ραβιῶν, δὲν ἐστάθησαν ἄξιοι τόσαις ἡμέραις νὰ στείλουν ἕναν στρατιώτην ἐναντίον μας, νὰ μᾶς ταραξῆ, Στοχασθῆτε ἀπὸ αὐτὸ πόσην δύναμιν ἔχουν καὶ πόσην μεγάλην κατασχύνην τοὺς φέ-
ρει νὰ εὐρισκώμεθα πλησίον τους καὶ νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ μᾶς κάμουν τὸ παραμικρὸν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἀντιπρέσβεις θε-
νὰ ἦναι ἡ μεγαλητέρα τους ἐντροπή. Ἀνάγκη πᾶσα μία ὥρα νὰ
κινηθῆτε, ἐπειδὴ ἡ ἀργοπορία φέρει πάντα βλάβη, καὶ ἡ ἐπι-
τροπή αὐτὴ νὰ ταχύνη τὸν ἐρχομὸν της μία ὥρα ἀρχήτερα.

Τὸν Πανιερώτατον ἅγιον Βρεσθένην προσκυνῶ. Τὸν Γενναϊό-
τατον Κύριον Γρηγοριάδην καὶ λοιποὺς ἀδελφοὺς ἀσπάζομαι.

6 Ἰουλίου 1832 Μύλους.

Υ. Γ.

Μένω ὡς ἀδελφός σας

Δ. Καλέργης.

Καγὼ σὲ ἀσπάζομαι καὶ ὄλους τοὺς ἀδελφοὺς, ἰδοὺ κατὰ
τὴν ὑπόσχεσίν μας ἐφθάσαμεν, καὶ κάμετε μία ὥρα ἀρχήτερα
νὰ φθάσετε διὰ νὰ δώσωμεν τοὺς ἀφανιστὰς τῆς πατρίδος μας
τοῦ διαβόλου, ἀδελφε τὰ πλοῖα μας ὅλα εἶναι ἔτοιμα νὰ ἐκπλεύ-
σουν ἐναντίον, ὄχι μόνον τῶν Ἰδραίων, ἀλλὰ καὶ τοῦ Σουλτάνου.

ὁ ἀδελφός σου

Δημητράκης Ὁρλώφ.

Γενναϊότατε ἀδελφε Γενναῖο!

Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι τὰ δικά μου σοῦ ἔγειναν γνωστὰ (εἰς Βαλ-
τέτζι) ἀφοῦ μὲ πολιορκήσαν στενά, στεριᾶς καὶ θαλάσσης,
μὲ κανόνια καὶ γρανάταις, καὶ μὴν ἔχοντας καμμίαν βοήθειαν
ἀπὸ κανένα μέρος, ἐβιάσθην ἐχθὲς περὶ τὰ μεσάνυκτα νὰ ἀνα-
χωρήσω καὶ ἐφθασα ἐνταῦθα.

Εὐρίσκομαι σχεδὸν μὲ τετρακοσίους, καὶ γράψε μας, τί νὰ κά-
μωμεν, νὰ σταθῶμεν ἐνταῦθα; ἢ νὰ ἔλθωμεν νὰ σᾶς ἀνταμώ-
σωμεν.

Μένω ὁ ἀδελφός σου

Δ. Καλέργης.

Μοναστήρι Ἄστρους, 10 Ἰουλίου 1832.

Ἀδελφε Γενναῖο!

Ὁ Καλέργης μὲ γράφει ὅτι ἀπὸ τὰ ψῆς τὸν ἐσφάλησαν εἰς Μύ-
λους, ὡς πληροφοροῦμαι, ἡ ἔξω δύναμις εἶναι τιποτένια, ἀλλὰ

ἐπερίμενον τοὺς Κρητικούς νὰ υπάγουν πρὸς βοήθειαν. Τὸ Ἄργος ὡς πληροφοροῦμαι ἔμενον εὐκαιρον· καθὼς καὶ προχθὲς σοῦ ἔγραφα, νὰ μοῦ στείλῃς τὸν Καπετᾶν Βασίλη διὰ νὰ πιάσωμαι τὸ Ἄργος, ὃ λόγος δὲν ζητῶ νὰ τὸ πιάσωμαι ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅπου ἂν τὸ πιάσωμαι νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν, ἂν ἀποφασίσῃς νὰ τοὺς στείλῃς, οἱ ἄνθρωποι αὐριοι τὸ πρῶτ' νὰ ἦναι ἐδῶ, ἂν πάλιν δὲν ἀποφασίσῃτε διὰ τὸ Ἄργος, στείλατε κατ' εὐθεΐαν διὰ τοὺς Μύλους, καὶ τότε ἡμεῖς ξεκινᾶμαι διὰ τὸ Ἄργος. Μὴν ἔχων ἕτερον σὲ ἀσπάζομαι καὶ μένω.

Μπέλεσι 9 Ἰουλίου 1832.

ὁ ἀδελφός σου

Δ. Τζόκρης.

Ἀδελφὲ Καπετᾶν Γενναῖο σὰς ἀσπάζομαι!

Τὰ γέα μας ἐδῶ τὰ μανθάνεις παρὰ τοῦ ἐξαδέλφου σου Β. Δημήτρι, οἱ ἐναντίοι δὲν παύουν νὰ ἐνεργοῦν τὰ τῆς φαντασίας των μεγαλεῖα. Ἐπειδὴ ὑπεχρέωσαν μερικοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους διὰ νὰ δώσουν ἀναφορὰς περὶ συνελεύσεως καὶ συντάγματος, καὶ ἐπειδὴ τὰς καταχωροῦν εἰς τὴν ἐφημερίδα των στοχάζονται μὲ τοῦτο νὰ ἐκθαμβίσουν ὅλους τοὺς Ἕλληνας τῆς ἐπικρατείας καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά των. Κατὰ δυστυχίαν των ὅμως τοὺς γνωρίζομεν πολλὰ καλὰ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ, ὅπου κινοῦν τὰ τοιαῦτα, καὶ πολλὰ καλὰ ἐγνωρίζομεν καὶ τὸν πατριωτισμὸν των, καὶ πολλὰ περισσότερον τὴν ἰδιοτέλειάν των.

Ἐλπίζομεν νὰ πάθουν ὡς καὶ πέρῃς μὲ τὸν Ἡγεμόνα τοῦσδε καὶ νὰ μείνουν σὰν τὴν Σούλτον μὲ τὴνκινά.

Ὡς τόσον ἡμεῖς ὑποφέρωμεν ἐδῶ ταῖς κάψαις τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ εὐρισκόμεθα ἐνταῦθα ἅς τὰς ὑποφέρωμεν.

Μένω μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην, ὁ ἀδελφός σας

Ἀλ. Βλαχόπουλος.

Ναύπλιον 16 Ἰουλίου 1832.

Ἀδελφὲ Γενναῖο σὲ ἀσπάζομαι!

Πρόσπερς τοὺς προσκυνησιμούς μου ἀπὸ μέρους μου τοῦ Γέροντος. Τὸ ἀπὸ 19 τοῦ τρέχοντος ἀδελφικόν σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην διὰ

τὴν ποθητὴν μοι ὑγείαν σας, τὰ γράμματα τὰ ὁποῖα μοι λέγετε
 ὅτι μὲ ἔστειλες μὲ τὸν Ἀριώτην, διὰ τὸν Κοντογιάννη καὶ διὰ
 τοὺς ἐν Κορίνθῳ ἀδελφούς Ῥούκην καὶ λοιποὺς εἰσέτι δὲν τὰ
 ἔλαβα καὶ φροντίσατε δι' αὐτό· μὲ τὸν Κοντογιάννην ὡς μὲ
 γράφει ὁ Κουμπάρος ὁμίλησε, καὶ ἔμεινεν σύμφωνος διὰ νὰ μὲνῃ
 ἀδιάφορος κατὰ πάντα, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτραβίχθη εἰς τὴν Δαλα-
 κανάραν μὲ ὄλον τὸ σῶμα του, οἱ ἐν Ἄργει εὐρισκόμενοι στρα-
 τιῶται ἀνεχώρησαν σήμερον ἐν γένει καὶ ἦλθον εἰς Ἄριαν, ζη-
 τοῦντες τοὺς μισθοὺς ἀπὸ τὴν τοῦ Ναυπλίου Κυβέρνησιν· μὲ εἶπαν
 ὅτι ἔκοψαν καὶ τὸ νερὸν, ἂν ἠθέλετε κάμει κίνημα ὡς καθὼς
 σὰς ἔγραφα ἢ ἡ γενναϊότης σας ἢ ἄλλον νὰ ἐστέλνατε, βέβαια
 ἠθέλαμεν ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν μας· τοῦ Καλέργη γράφω διὰ νὰ
 μὲνῃ εἰς τὸ χωρίον Γυμνὸ, ἢ εἰς τὸ Μαλανδρένη, ὅπου αὐτοῦ
 ἤμπορεῖ νὰ οἰκονομηθῇ ἀπὸ τροφάς· ἢ αὐτοχειροτόνητος συνέ-
 λευσις τοῦ Ναυπλίου σήμερον ἔκαμε ψήφισμα τῆς γεν. ἀμνη-
 στείας, δὲν ἐρωτοῦσαν οἱ ἀνόητοι διὰ τὸ τόλμημα τὸ ὁποῖον ἔ-
 κειμαν, ἂν τοὺς δίδουν οἱ ἄλλοι ἀμνηστείαν, ἀδελφέ! αὕτη ἡ
 περίστασις θέλει ταχύτητα· χαίρω διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἀδελ-
 φοῦ Κολίνου εἰς Καρύταινα, μὴ ἔχοντας ἕτερον μένω· ἐφῆς ἀπὸ
 Χέλι σὰς ἔγραφα, σὰς ἔστειλα καὶ γράμματα τοῦ κουμπάρου,
 παρακαλῶ ἂν τὰ ἐλάβετε νὰ ἔχω ἀπάντησίν τους.

Καρακαλᾶ 22 Ἰουλίου 1832.

ὁ ἀδελφός

Δ. Τζόκρης.

Ἀδελφὲ στρατηγὲ Γενναῖο!

Καὶ ἐφῆς καὶ προφῆς σὰς ἔγραφα καὶ ἀπάντησίν σας δὲν ἔ-
 λαβον, σήμερις στέλνω τὰ παρόντα ἐπίτηδες καὶ παρακαλῶ νὰ
 μὲ γράψετε ὅλα τὰ δέοντα, καὶ τὴν λαβὴν τῶν γραμμάτων, σή-
 μερον ἔστειλα ἑκατὸν δέκα στρατιώτας εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ
 Καλέργη· πρὸς τούτοις σὰς εἰδοποιῶ, ὅτι σήμερον εὐγῆκαν οἱ
 Φραντζέζοι μὲ δέκα τέσσαρα κανόνια νὰ πολεμήσουν τοὺς ὀ-
 σους εὐρίσκονται εἰς Ἄρειαν, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν τοὺς μισθοὺς των
 δὲν ἠξέβρω ὅμως τί τέλος θὰ δώσουν.

Μὴ ἔχοντας ἕτερον μένω.

ὁ ἀδελφός

Δ. Τζόκρης.

Γενναϊότατοι!

Ἡ παρούσα μας ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ σᾶς ἰδεάσωμεν ὅτι ἀπόψε ξεκινοῦν στρατεύματα ἀπὸ Ναύπλιον διὰ Τριπολιτζᾶ, δηλ. ἕως 300 ἄνθρωποι, λάβετε ἀδελφοὶ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, νὰ κρατήσετε τὰς καλλιτέρας θέσεις, ἰδεάζοντες τὸν ἀδελφὸν Γενναῖον νὰ πέμψῃ καὶ αὐτὸς στρατεύματα, ἡμεῖς δὲ μὲ πεντακοσίους περίπου στρατιώτας, εἴμεθα ἔτοιμοι ἅμυχ ξεκινήσουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμεν, βάλλετε μίαν φρουρὰν νὰ τοὺς παρατηρῇ νὰ μὴν κάμουν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Μπερζοβᾶ, ἀπὸ τὴν Ἀνδρίτζαιναν, μὴν πάρτετε διαφορετικὰ τὸ πρᾶγμα ἀλλὰ ἐνδυναμωθῆτε ὅσον ἡμπορεῖτε μένομεν.

Ἐερομοναστήριον 10 Αὐγούστου 1832.

Τὴν προῦσαν νὰ τὴν πέμψετε πάραυτα εἰς τὸν ἀδελφὸν Γενναῖον.

Δ. Τζόρκης

Δ. Καλέργης.

Γενναϊότατε ἀρχηγέ!

Καὶ ἀπὸ καιρὸν ἀγαπούσαμεν τὴν γενικὴν ἔνωσιν τῶν ἀρμάτων, ἰδοὺ καὶ τώρα ἐτελείωσεν ἡ ἔνωσις μας μὲ τὸν Στρατηγὸν Τζόρκην, καθὼς καὶ ἔγειναν δύο γράμματα τὸ μὲν ἐν βασιτοῦμαι ἡμεῖς, καὶ ἓνα ὁ Τζόρκης, ἀπὸ μέρους σου τὰ βάρυτα τὰ ἐπιφορτίσθη ὁ στρατηγὸς Τζόρκης πληροφορεῖσαι περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει σοῦ στείλει, καὶ ἀπὸ τὸ γράμμα μου ἐνθυμήσου, ὅτι μίαν ἡμέραν ἔχεις νὰ δώσης λόγον εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι ἐπεζέρισάμεν ἀπὸ τοὺς ψευτοπολιτικούς, λάβε καὶ τρία γράμματα καὶ ἂν τὰ ἐγκρίνης τὰ στέλνεις, μένω μὲ τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην.

Κοφφίνη 17 Αὐγούστου 1832.

ὁ ἀδελφός

Γεώρ. Κίτζος, Νικόλαος Ζέρβας

Σεβαστὲ ἀρχηγέ!

Οἱ ἐν Ἀρσίᾳ μὲ τοὺς πληρεξουσίους καὶ πρόεδρον ἦλθον εἰς τὸ χωρίον Μέρβακκα, σήμερον ἦλθαν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἐπροβλήθησαν διὰ νὰ ἔλθουν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μας, ἐγὼ τοὺς ἐδέχθηκα μὲ αὐτὴν τὴν συμφωνίαν, ὅτι θὰ μὲ παραδόσουν τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς πληρεξουσίους, καὶ ὅτι θὰ γράψω τοῦ γέροντος

τος Ἀρχιστρατήγου Κολοκοτρώνη, καὶ ὅ,τι ὀδηγίας μου δώσει δι' αὐτοὺς νὰ τὰς ἀκολουθήσωμεν, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ σὰς ἐγγυηθῆ νὰ λάβετε τοὺς παλαιοὺς μισθοὺς ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν τῆς Πελοποννήσου.

Ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν τῶν διαφόρων πουλουκιῶν συνίσταται, ἀπὸ τὸ καλλίτερον τουφέκι ὅπου δύναται νὰ ἦναι, καὶ ὡς αὔριον τὸ πρῶτ' καθὼς τοὺς ὑπεσχέθησαν νὰ τοὺς φέρουν 140,000 γρόσια, τότε νὰ τοὺς βγάλουν, καὶ θὰ μείνουν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι ἡ ἐκλαμπρότης σας νὰ τοὺς ἐγγυηθῆτε νὰ λάβουν τοὺς δουλευμένους μισθοὺς ἀπὸ μίαν ἐπαρχίαν τῆς Πελοποννήσου. Σὰς στέλνω ἐπίτηδες ἕναν πεζοδρόμον διὰ νὰ μοῦ γράψετε ἡ ἐκλαμπρότης σας δι' ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ μοῦ δώσετε ὀδηγίας ποῦ νὰ διευθυνθῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ἢ νὰ περάσωμεν τὸ πέρα μέρος, ἢ ὅπου ἐγκρίνετε· ὁ Τζάμης καὶ ὁ Γρίβας ἔπαιξαν ὅλα τὰ περὶ χωρὰ τοῦ χωρίου Ἀνυφῆ, ὡς καὶ αὐτό.

Μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας.

16 Αὐγούστου 1832 νύκτα. Ἐν Πουλακίδα.

ὁ ἀδελφός

Δ. Καλέργης.

Ἐκλαμπρότατε ἀρχηγέ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Εἰς τὸ σημερινὸν ἰδικὸν μου ἔγγραφον σὰς λέγω ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα, ἤδη ἐπαναλαμβάνω νὰ σὰς ἐκθέσω. Οἱ ἀδελφοὶ ὄπλαρχηγοί, Γριζιώτης, Ζέρβας, Νότης Μπότζαρης κτλ. ἤλθον ἤδη εἰς ἀντάμωσίν μου, μετὰ τῶν ὁποίων ἀφοῦ ὠμιλήσαμεν ἀρκετὰ τοὺς διεκοίνωσα, ὅσα εἶπαμεν, καὶ ἔμειναν σύμφωνοι, τοῦ νὰ ἀξιωθῶμεν μίαν ἡμέραν ἅπαντες νὰ ἀνταμωθῶμεν διὰ τὴν γενικὴν ἔνωσιν· τοὺς ἔδειξα τὸ χθεσινὸν γράμμα σου, καὶ εὐχαριστήθησαν εἰς τὰ ὀρθὰ φρόνηματά σου, αὔριον θέλει συναχθῶμεν, καὶ ἐλπίζω νὰ σὰς γράψωμεν συμφώνως, δὲν σὰς ἐκτείνομαι περισσότρονον.

16 Αὐγούστου 1832. Μπολάτι. ὁ ἀγαπητός σου

Χατζῆ Χρῆστος.

Ἀξιοσέβαστέ μου γέρον!

Μ' ὄχι μικρὰν εὐχαρίστησιν ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 18 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ ἔγνωνα τὰ δίκαια μὲν παράπονά σας διὰ τὴν σιωπὴν μου κατὰ τινα λόγον, ἄδικο ὅμως ὡς πρὸς τὰ αἰ-

σθήματα, τὰ ὁποῖα τρέφομεν ἐγώ τε καὶ οἱ ἄλλοι παλαιοὶ μας συναδελφοί, δι' ὅλους τοὺς τοιοῦτους συναδελφούς μας, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν σημαντικώτερον.

Ὅχι δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι σὲ ἐλησμονήσαμεν, φίλτατε γέρον, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐνθυμούμεθα ὅλοι καὶ καθ' ὅλας τὰς ὥρας, καὶ ἐπονήσαμεν ἐγκαρδίως διὰ τὰ πάθη σου, πάσχοντες καὶ ἡμεῖς σημαντικώτερα, ἴσως διότι δὲν μᾶς ἦν δυνατόν ἢ συγχωρημένον νὰ ὑποφέρωμεν ἐν σιωπῇ τὸ πλῆθος τοιοῦτων ἀνομιῶν καὶ ἀδικημάτων, τῶν ὁποίων, κρίμασιν οἷς οἶδε κύριος, ἔγεινε θέατρον ἡ Ἑλλάς μετὰ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου, ἡ φρόνησις ὅμως μᾶς ὑπαγόρευεν ἐπιμόνως τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὸ νὰ μὴν παρεκτραπῇ τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας ἀπὸ τὴν μόνην ὁδόν, ἣτις ἠδύνατο νὰ καταντήσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν πραγματικὴν ἑνωσίν του καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν του ἀφ' ὅσῃ δεινὰ τὸ κατέθλιψαν, καὶ τὸ καταθλίβουσιν ἄχρι τοῦδε, ὑπερασπιζόμενον μόλα ταῦτα τὴν δικαιοσύνην καὶ νομιμότητα καθὰς δεινάμεις εἶχεν.

Νομίζω περιττὸν νὰ σὰς ἐξηγήσω πλατύτερον τὰ εἰλικρινῆ αἰσθημάτα καὶ τὰ πατριωτικὰ φρονήματα ὅλων ἐν γένει τῶν συναδελφῶν σας, ἐπειδὴ θὰ πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὰς ἰδίας πράξεις των, ἅμα ὅτε ἐντὸς ὀλίγου λυθῶσι τὰ ἐμπόδια, δι' ὧν ἡ ἀχρευστέρα βία ἀπέκοψε τῆς κοινωνίας τὰς σχέσεις.

Δέχθητε Γενναῖε ἀρχιστράτηγε καὶ συναδελφεὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως ἐμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν σας ἀπάντων.

Ἐν Ναυπλίῳ 21 Αὐγούστου 1832.

ὁ συναδελφός σας

Δημήτριος Τζαμαδός.

Σὰς ἐγκλείω τὴν μετάφρασιν τῆς ἐπιστολῆς μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ μεγαλειότατος βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας πύδοκῆσε νὰ τιμῆσῃ τὴν Γερουσίαν, καὶ τὴν ἀπάντησιν ἣτις θέλει τῷ σταλῆ, καὶ σὰς πρῶτον φέρω τὴν ὑπόληψίν μου ἰδικιτέρως.

Δ. Περούκας.

Γενναϊότατε ἀρχηγὲ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Ἴδου δι' εὐχῶν σας συναχθέντες ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα ὀπλαρχηγοὶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, ὑπέγραψαν τὴν ἑνωσιν ἀφορῶσαν τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἀποκατάστασιν, καὶ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐν

γένει ἐπιθυμοῦμεν. Δὲν μὲ φαίνεται. Γεν. Ἀρχηγὲ νὰ φανῆ κατω-
τέρω ὅλων ἐν γένει τῶν συμφερόντων τοῦ στρατιωτικοῦ ἔμει-
ναν ἅπαντες σύμφωνοι νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωμεν τὸν δεσμὸν τῆς
ἀδελφότητος, πεπεισμένοι, ὅτι θέλετε μένει εὐχάριστος. Παρῶν
ὑπάρχων καὶ ὁ ἀδελφὸς Γζόκρης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέγραψε καὶ
ὁ ἴδιος. Ἐπαναλαμβάνω νὰ σᾶς προσθέσω, ὅτι δὲν ἐσυγχωροῦσεν ἡ
κατάστασις τούτου τοῦ λαοῦ τοῦ νὰ μένωσι καὶ οἱ ἵππεις ἐν-
ταῦθα· παρατηρῶ ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν καὶ νὰ προβλέ-
ψῃ τὰς τροπὰς τῶν ἐθνικῶν ἵππων ἐβιάσθην νὰ ἀποστείλλω μέρος
πρὸς τὰ χωρία Κορίνθου νὰ οἰκονομηθῶσι δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ
τότε ἀνταμονόμενοι, ὅπου θέλει γίνεαι ἡ φροντίς ἐν γένει τῶν
ἐθνικῶν στρατευμάτων, ὡς γραφῆ τῆς ἐνώσεως, μένουσιν ὅπου
κριθῆ εὐλογον, μάλιστα ἐσυτκέφθην περὶ τούτου μὲ τὸν ἀδελφὸν
Γζόκρη, εἰδοποιεῖσθε περὶ τούτου ἀρχηγέ, ὅπου περιμένουν ἀ-
πάντησίν σου.

Τῆ 24 Αὐγούστου 1832. Ἐν Ἄργει

Σᾶς ἀσπάζομαι ὁ ἀγαπητὸς σας

Χατζῆ Χρήστος.

Γενικὴ ἀρχηγέ!

Ἐνας τῶν παλαιῶν ἀγάδων τῆς Τριπολιτζᾶς, Μουσταφάμπης
λεγόμενος, εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Καϊμα-
κάμπη, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐσχάτως εἰς ἀναζήτησιν τῆς
ἀδελφῆς του, Νετζιμπὲ Χανούμ, καὶ εἶναι συστημένος πρὸς
τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπρέσβεις, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦσι τὴν κατόρθω-
σιν τοῦ σκοποῦ του. Ἡ κόρη αὕτη, καθ' ὅσας πληροφορίας ἔλα-
βεν ὁ ἴδιος Μουσταφάμπης, εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ὀπλαρ-
χηγοῦ Ντούσα Ἀχλαδοκαμπί του.

Δὲν δύναμαι πῶς ἄλλως νὰ δεῖξω, πόσον ἡ Ἑλλὰς τιμᾶ εἰς
τοῦτάς φιλανθρώπους περιστάσεις τὰς αἰτήσεις τῶν ἀντιπρέ-
σβων, καὶ πόσον ἐπιθυμῶ νὰ δείχνῃ καὶ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν
Κυβέρνησιν, ὅτι φιλανθρωπεύεται πρὸς τοὺς δυστυχήσαντας ὑ-
πηκόους της, παρὰ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας, βέ-
βαιος ὢν, ὅτι διὰ τῆς δυνατῆς ἐπιρροῆς σας, θέλετε ἐνεργήσῃ τὴν
ἀπελευθέρωσιν τῆς ἄνω εἰρημένης κόρης εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἔ-
θνους μας.

Στέλλω ἐπὶ τούτου τὴν παρόντα καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν ἀπάντησίν σας, διὰ νὰ πληροφορήσω καὶ ἐγὼ τοὺς συστήσαντάς εἰς ἐμὲ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Ζητῶ συγνώμην ἂν λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς διευθύνω τὴν παροῦσαν μου ἰδιαιτέραν ἐπιστολὴν καὶ μένω μὲ ὄλην τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν. Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 6 7βρίου 1832.

Πρόθυμος ἀδελφὸς καὶ δοῦλος

Σ. Τρικούπης.

Σε β α σ τ ἔ ἀ ρ χ η γ ἔ !

Τὴν μεγάλην ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκομαι δι' ἔλλειψιν ζωοτροφιῶν, πολλαῖς φοραῖς σᾶς τὴν ἐφάνέρωσα, καὶ δύναται νὰ σᾶς τὴν περιγράψῃ καὶ προφορικῶς ὁ ἐπιφέρων τὴν παροῦσαν ἀξιωματικὸς μου, διὰ τὴν μόνην ἴασιν τοῦ κακοῦ τούτου εἶναι νὰ συνάξω ἀπὸ τὰ χρεωστούμενα δέκατα τοῦ χωρίου Πιὰ δα 6 4,000 σίτον, καὶ 2,000 κριθάρι, διὸ ἔαν κρίνετε τοῦτο καλὸν, παρακαλῶ νὰ μοὶ δώσετε ἐπὶ τούτου τὴν διαταγὴν, διὰ νὰ τὰς ἀποθηκεύσω εἰς τὸ Παλαιόκαστρον· οἱ ἐναντίοι φαίνεται νὰ θέλουν νὰ κάμουν μεταρρύθμισιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν μας, μὴν δεχθῆτε ἡ γενναϊότης σας οὐδεμίαν ἀλλαγὴν, ἐπειδὴ τοῦτο ἔαν γίνῃ θέλει δείξει μεγάλην ἀδυναμίαν ὡς ἀπὸ μέρος μας, ὁ καιρὸς παρέρχεται καὶ τὰ πράγματά μας δὲν λαμβάνουν οὐδεμίαν σειρὰν, καλὸν ἤθελεν εἶναι νὰ ἀλλάξουν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἀντιβασιλείας.

Δέχθητε σεβάσμιε ἀρχηγέ τὴν σημείωσιν τῆς υπερτάτης μου ὑπολήψεως. ὁ δοῦλος καὶ υἱὸς σας Δ. Καλέργης.

Ἐν Παλαιόκαστρῳ 9 7βρίου 1832. (Τύρινθος).

Ἀ δ ε λ φ ἔ Γ ε ν ν α ἰ ο Κ ο λ ο κ ο τ ρ ῶ ν η !

Σήμερον ἕνεκα τᾶς μεταβάσεώς σου εἰς τὸ ἀγροκῆπιον, δὲν ἠδυνήθη νὰ σᾶς ἀνταμώσω καὶ νὰ σᾶς ὀμιλήσω προφορικῶς διὰ τὰ ὅσα σᾶς ἐξηγοῦμαι.

Ἡ ἀνάγκη μὲ βιάζει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, Γενναῖε συνταγματάρχα, τὸ πόσον κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔλαβον ἀνάγκην χρηματικὴν ὅσην δύνασαι νὰ βεβαιωθῆς καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν Χ. Στεφανῆ.

Νά δυνηθῶ τέλος πάντων νά ἀπκντήσω τὰς περὶ οὗ ὁ λόγος στρατιωτικὰς ἀνάγκας παρακαλεῖσαι νά μὲ ἀποστείλῃς πέντε χιλιάδας ἤτοι (5) γρόσια, ἢ 3000 τοῦλάχιστον, διὰ τὰ ὁποῖα θέλετε λάβει παρ' ἐμοῦ τακτικὴν ἀπόδειξιν, ὁποῖαν σὰς ἐσωκλείω, καὶ τὰ ἀπερνᾶτε εἰς τὰς προσόδους τῆς Τριπολιτζᾶς, ἢ ὅπως ἄλλως θέλετε.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι καθὼς καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς ἀνάγκας μου, μὲ εὐρέθητε νά εὐαρεστηθῆτε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ποσότητα, ἢ ὁποῖα εἶναι ὀλίγη πρὸς τὴν γενναιοῦτά σας.

Δέχθητε εὐγνωμόνως τὰ αἰσθήματά μου μὲ τὴν ὑπερεξαίρετον ὑπόληψιν.

Ἐν Ἄργει 25 7βρίου 1832.

ὁ ὡς ἀδελφός

Κατζῆ Χρῆστος.

Κύριε ἀρχιστράτηγε!

Ἐλθσμένησα ὅπου τὸ πρῶτ', ἀνεχώρησεν ὁ Κύριος Πελοπίδας διὰ τὰ αὐτόθι νά σὰς γράψω περὶ ἐνὸς γράμματος, τὸ ὁποῖον χθὲς ἔλαβον ἀπὸ τὸν στρατηγὸν κύριον Γεωργάκην Γιατράκον.

Αὐτὸς παραπονεῖται τρόπον τινα, ὅτι εἰς τὸ παρελθόν, φερθεῖς ὅσον αἱ ἰδιαιτέρας περιστάσεις τοῦ τὸ ὑπηγόρευον, βοηθητικὰ ὡς πρὸς τὰ ἐδικὰ σας μέτρα, τώρα μανθάνει, ὅτι ἐτοιμάζονται κινήματα διὰ τὸν Μισθρᾶν, ἀποβλέποντα πρὸς βλάβην ἐκείνου, καὶ ἐκ τούτου ἀναγκασθεῖς χωρὶς νά θέλῃ ἠνώθη μὲ τὸν Κατζάκον, καὶ Δεληγεωργόπουλον, διὰ νά ἔλθωσιν εἰς Ἄργος νά εὐρεθῶσι καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν ὀργανιζομένην στρατιωτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἔνωσιν, αὐτὸς σκοπεῖ τοῦ νά ἐμποδίσῃ τὰ σχεδιαζόμενα κινήματα τοῦ Μισθρῶς, καὶ ὅτι ἂν ταῦτα λειψῶσι αὐτὸς παραιτεῖται ἀπὸ συντροφίας, τὰς ὁποίας δὲν ἐπιθυμεῖ ἐνόμισα πρέπον, κύριε ἀρχιστράτηγε, νά προσκαλέσω τὴν προσοχὴν σας εἰς αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον, καὶ νά σὰς παρατηρήσω, ὅτι ὁποῖον δήποτε καὶ ἂν ἐστάθῃ τὸ πολίτευμα τοῦ Γεωργάκη, ἢ θέσις ἢ ἰδική σας, ὑπαγορεύει νά δείξετε ἀμεροληψίαν, καὶ τὸ ἀληθινὸν τοῦ σκοποῦ σας, ὅτι ἦτον ἡ παῦσις, ἢ ἡ ἐλάφρωσις τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἐτάραζαν τὸν τόπον, καὶ ὅτι ἤδη, ὅτε φαίνεται ἐν μέρει ὁ σκοπὸς σας τελειωμένος, δὲν θέλετε ἐνοχλήσει

— Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐνόμιζον τότε, ὅτι τὰ κινήματα τοῦ Κο^σλοκοτρώνη καὶ λοιπῶν συντρόφων του ἐκινουῦντο ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ναυάρχου 'Ρώσσου Κ. 'Ρικάρδ, καὶ ἀπὸ τὰ ἄνω δύο ἐγγραφα τοῦ ἰδίου, ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον.

'Ἡ ἐπαρχία τῆς 'Ερμιόνης ἦτο σχεδὸν ὅλη ἐναντίον

κανένα, ζητεῖτε μόνον ὅλων τὴν σύμπραξιν εἰς τὸ καλόν, καὶ νὰ λείψῃ κάθε κίνημα τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιφέρει πολλὰς παρεξηγήσεις· εἶμαι γνώμης νὰ τὸν ἀποκριθῆτε φιλικὰ, καὶ νὰ τὸν ἀναπαύσετε, ἐπειδὴ ὡς παρετήρησα καμμία ὠφέλεια δὲν θέλει πηγάζει ἀπὸ ἄλλα μέτρα, καὶ ὑποσημειοῦμαι ἐν ἀγάπῃ.

1832 Σεπτεμβρίου 27 Ναύπλιον.

ὁ ἀδελφός

Ἀνδρέας Ζαΐμης.

Φίλε μου Ἀρχιστράτηγε Ἰ

Ἐμαθον ὅτι κατ' αὐτὰς τελειώνει ἡ ὑπόθεσις τοῦ συμβιβασμοῦ σας μὲ τὴν Κυβέρνησιν. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἰς τὰς τωρινὰς περιστάσεις ἐνῶ καθημερινῶς περιμένεται ἡ ἀντιβασιλεία, τὸ καλλίτερον ὅπου ἡμῶς εἶτε νὰ κάμετε εἶναι νὰ δείξετε ὅτι λησμονεῖτε καὶ πάθη καὶ φιλαυτίαν διὰ νὰ εὑρεθῇ ὁ τόπος εἰς εἰρήνην· ὁ συμβιβασμός σας χωρὶς νὰ δείξῃ, ὅτι ἐγκρίνετε τὰ ἔργα τοῦ ἄλλου κόμματος εἶναι· ἐκ μέρους σας ἔντιμος θυσία, τὴν ὁποίαν καὶ τὰ ἔθνος καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσει. Νομίζω ὅμως ἄφευκτον καὶ νομίζω, ὅτι φιλικῶς θέλετε γνωρίσει τὸ δίκαιον τῆς ἰδέας μου, ὅτι ἦτον πρέπον νὰ φανερώσετε ὅτι ἡ Γερουσία μὲ τὰς παραινέσεις τῆς συνέβαλε πολὺ εἰς τὴν ἀπόφασίν σας, αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ τιμηθῇ τὸ σῶμα τῆ Γερουσίας· ὅταν σὰς ἰδῶ ἐξηγούμεθα πλατύτερον περὶ τούτου· ἔκαμα δὲ νὰ ὀμιλήσουν καὶ τοῦ υἱοῦ σας, ὅστις θέλει ἴσως σὰς γράψῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἄλλο ἐν ἐλπίζω ἀπὸ τὴν φιλίαν σας, νὰ τραβίξετε ὅσον τάχιστα τὸν Καλέργην ἀπὸ τοὺς πολέμους· ἔπου ἐμπερδεύθη. Τὸν γράφω περὶ τούτου καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἡ συμβουλή σας θέλει συμβάλει εἰς τὸ νὰ τὸν κάμῃ νὰ τραβιχθῇ καὶ νὰ ἡσυχάσῃ.

Σὰς ἀνακνεῶν τὴν ἔκφρασιν τῆς φιλίας καὶ ὑπολήψεώς μου.

Κ. 'Ρικάρδ.

τῆς ἐν Μεγάροις φατρίας, καθὼς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰ κάτω-
 θι ἔγγραφα τῆς δημογεροντίας κλπ. καὶ εἰσέπραττε τὰ
 ἐθνικὰ δικαιώματα ὁ ἰσχυρότερος (α).

(α) Φίλε μου ἀρχιστράτηγε!

Σὰς συγχαίρομαι διὰ τὴν καλὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων τοῦ
 Ἄργους· λυποῦμαι ὅτι δὲν εἶμαι παρὼν νὰ γίνω μάρτυς τῶν ὁ-
 ποίων ἐλάβετε μέτριον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας τοῦ πο-
 λυπαθοῦς λαοῦ, πληροφοροῦμαι ὁμῶς ἀπ' ἐδῶ, ὅπου μὲ κρα-
 τοῦν ὑπηρεσίαι τινες, ὅτι ὅλοι ἐνθαρρύνονται μὲ χρηστὰς ἐλπί-
 δας, Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας θὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σὰς ἰδῶ,
 γράφω συγχρόνως καὶ πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τζαβέλαν, παρακινῶν
 αὐτὸν νὰ προσμένῃ τὸν ἐρχομὸν μου.

Μένω μὲ ἄκραν ὑπόληψιν καὶ φιλίαν

Ἐν Πόρῳ 23 Ἑβρίου 1832.

Κ. Ρικὸρδ.

Γενναϊότατε ἀρχηγέ!

Τὸ αἷτιον τῆς παρούσης μας δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ
 νὰ ἐρωτήσωμεν περὶ τῆς ποθητῆς ὑμετέρας ὑγείας καὶ νὰ σὰς φα-
 νερώσωμεν ὅτι τὴν ὁποίαν μᾶς ἐστειλάτε ἐπιστολὴν δὲν ἐλείψα-
 μεν ὡς δημογέροντες διὰ νὰ κάμωμεν τὸ χρέος μας, καὶ νὰ
 τὴν κοινοποιήσωμεν εἰς πάντας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ δὲν
 σὰς ἀναφέρωμεν ἐξ ἐπαγγέλματος ἕνεκα τῶν περιστάσεων, σή-
 μερον δὲ διὰ τῆς παρούσης μας φανερόνομεν εἰς ὑμᾶς ὅτι ἡμεῖς
 ἐστάθημεν ὑπερασπισταί, καὶ θέλει σταθῶμεν ἕως τὴν τελευ-
 ταίαν ἀναπνοὴν, ἂν καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάς ἐπαναστατοῦσεν ἡμεῖς ἀ-
 ποφασιστικῶς θέλωμεν ἀποθάνει διὰ τὴν χάριν τῆς θρησκείας,
 διότι αὐτῶν ὅλαι αἰ πράξεις εἶναι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἀμφι-
 βάλλομεν ὅτι ἡ κραταιὰ χεὶρ τοῦ Κυρίου θέλει τοὺς ἐξολοθρεῦσει
 καὶ ἀμαυρώσει τὰς πράξεις των, (ἐλπίς εἰς τὸν Ἰψιστον ἐντὸς ὁ-
 λίγου). Φθάσας δὲ καὶ ὁ στρατηγὸς κύριος Ν. Γκίκας Λάμπρου, ἔ-
 καμε τὸ χρέος του μεθ' ἡμῶν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, καὶ ἐστρα-
 τολόγησε καὶ τὸ ὁποῖον διετάχθη τάγμα, διὰ δὲ ὅλα τὰ τρέ-
 χοντα θέλει πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὸν ἴδιον στρατηγὸν κατὰ λεπτῶς.

Γαῦτα καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἐν Κρανιδίῳ 22 Ἰουνίου 1832. Τῆς ὑμετέρας Γενναϊότητος

Καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους τὸ πλεῖστον μέρος ἐξ αὐτῶν ἦτον ἐναντίον τοῦ ἐν Μεγάροις συστήματος σχε-

Οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι, Ἀναγνώστης Κρομμίδας, Βασίλ. Ἄνδρ. Νώνης, Ἀναγν. Γιωργοῦς.

Ἄ δ ε λ φ ο ἰ !

Πρὸ πάντων ἡ παροῦσα μας ἀφορᾷ τὴν ἐρώτησιν τῆς ποθητῆς μας υγείας σας, ἀκολούθως ἐρχόμεθα νὰ σᾶς ἐξηγήσωμεν, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 139 διαταγὴν τῆς ἐπεφόρτισε τοὺς ὑπογεγραμμένους νὰ συνέλθουν εἰς ἐπιτροπὴν τριμελῆ καὶ συνάξουν τὰ εἰς τὸν κάτω Νεχαγιῆ ἐθνικὰ δικαιώματα, ἐλαιῶν, ἀλικῶν, καὶ Νομιστροτοπλάτικων, ἐδέχθημεν εὐχαρίστως τοῦτο, καὶ ἐλάβαμεν τὰς ἐργασίας μας ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ λήξαντος, ἀέρνης καὶ παρ' ἐλπίδα εἰς τὰς ἐργασίας μας καταγινομένοι θεωροῦμεν σήμερον ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα στρατιώτας ὑπὸ τὰς ἑδηγίας τοῦ Ἀθανασίου Βισβίκη ὑπολοχαγοῦ τοῦ Στρατηγοῦ Τζόκη, μὲ τῶν ὁποίων τὴν δύναμιν συμμορφωμένος αὐτὸς καὶ τινες ἄλλοι εἰς μίαν ὁμοίαν ἐπιτροπὴν νὰ καταμετροῦν γιδοπρόβατα, καὶ νὰ συνάξουν μὲ ἓνα λόγον ἐκεῖνα, ὅσα ἡμεῖς διετάχθημεν, ἐπιχείρημα ἐναντίον τῆς ἀναχειρας μας διαταγῆς, καὶ αὐτοῦ μας τοῦ χαρακτῆρος. Ταῦτα λεπτομερῶς ἀναγγέλλομεν δι' ἄλλης μας πρὸς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν καὶ ζητοῦμεν διαταγὴν τῆς τάχιον, διὰ νὰ τοὺς διορίσῃ νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἦλθον, ἀφοῦ πρῶτον τοὺς ἐμποδίσαμεν ἀπὸ ἐν τοιοῦτον ἐπιχείρημα· καὶ εἰς τὴν εὐγενείαν σας δὲν δίδει δυσκολίαν νὰ ὁμιλήσετε πρὸς τὴν ἰδίαν τὰ δέοντα, γνωρίζοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ ἐλλείψεις μας. Παρητηρήσατε ἀδελφοί παρακαλοῦμεν, μίαν πλεονεξίαν ἀδιάκριτον διόλου, ἧπου πέντε παράδες ἐνόησαν ὅτι θὰ συνάξωμεν, καὶ αὐτοὺς ἔστειλαν νὰ μᾶς τοὺς ἀφαιρέσουν καὶ παραβιάσουν μὲ τοῦτο ἵν' ἐμβῶμεν εἰς τὰς μεγαλητέρας καταχρήσεις.

30 Νοεμβρίου 1832 Ἐρμιόνη.

Πρόθυμοι τῶν προσταγῶν τῆς

Ν. Λάμπρου, Σταμάτης Μίτζας, Α. Λέκας.

δὸν δλόκληρος ἡ Τήνος, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐπιστο-
λῆς τοῦ Ἰω. Παξιμάδη, μάλιστα δὲ ἦτον δλόκληρος ἡ
Σπέτζαι καὶ πρὸ πάντων διότι ἐκατεῖχε ὅλα τὰ ἐθνικὰ πλοια
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου μέ-
χρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰ
κινήματα τοῦ Κολοκοτρώνη (α).

(α) Γενναϊότατε ἀρχιστράτηγε Κολοκοτρώνη!

Μὲ ἄκραν ἀνυπομονησίαν καὶ εὐχαρίστησιν ἐλάβομεν τὴν
ἀπὸ 11 τοῦ ὑπερμεσοῦντος ἐπιστολήν σας, ἡ ὁποία μᾶς ἔκαμεν
ἄλλην τόσην ἐντύπωσιν. Ἴδομεν τὰς προκηρύξεις σας καὶ συμ-
περαίνομεν τὴν προθυμίαν τῆς Πελοποννήσου, ἄμποτε δὲ ὄχι
μόνον οἱ καλοὶ πολῖται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄχρι τοῦδε κακονοοῦντες νὰ
γνωρίσουν τὰ ἀληθῆ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀρχίσουν τὸν ἱε-
ρὸν τοῦτον ἀγῶνα μὲ ὅλον τὸν ζῆλον. Καθόσον ἀφορᾷ ἡμᾶς
κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐκτανωμεν, καθ' ὅτι δὲν ἀμφιβάλλομεν
ὅτι καὶ προλαβόντως καὶ ἕως σήμερον ἀπαραμειώτως ἐδιαφυ-
λάξομεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν πίστιν μας, καὶ δὲν ἐβλέπαμεν τὴν
ῥαγαν νὰ ἀποδείξωμεν τὴν διάθεσίν μας, πρῶτον ἀντικείμενον
μᾶς ἦτον τὸ νὰ σᾶς ἴδωμεν κοντὰ εἰς τοὺς Μύλους, ἢ ἄλλοθι, καὶ
ἀμέσως νὰ τρέξωμεν μὲ τὰ ἐθνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ συγκεντρω-
θῶμεν ὁμοῦ καὶ νὰ κινήσωμεν ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας ὡς τόσον
βεβαιωθῆτε καὶ αὐθις διὰ τὰ αἰσθήματά μας καὶ δεχθῆτε τοὺς
ἀποσπασμούς μας, καθὼς καὶ ἐκείνους ὅλων τῶν πλοιάρχων μας,
πρὸς τὴν γενναϊότητά σας, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς γενναίους στρα-
τιωτικούς σας.

Μένομεν οἱ εἰλικρινεῖς φίλοι

1832 18 Ἰουνίου Σπέτζαι.

Ἀντιναύαρχος Γεώργιος

Ἀνδρούτζου Διοικητῆς, Α. Ἀνδρούτζου.

Γενναϊότατε ἀρχιστράτηγε!

Ἡ περίστασις τοῦ νὰ μᾶς ἔχουν ἐμποδισμένον τὸ τελωνεῖον
μας ἢ γραμματεία τῆς οἰκονομίας, καὶ ἡ περίστασις τοῦ νὰ μὴ
ῆναι δεκτὰ τὰ ἀποδεικτικά τοῦ τελωνείου μας τούτου ἀπὸ τὰ
τελωνεῖα τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου, καὶ τῶν ἄλλων παραλίων, μᾶς
θέτει εἰς τὴν περίστασιν, νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ διατάξετε

τὴν κατάργησιν τῆς τοιαύτης διαταγῆς τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν τελωνιακῶν ἀποδεικτικῶν τῆς Νήσου μας. Ἡμεῖς ἄχρις ὧρας ἐξοδεύομεν ὁλονὲν εἰς τὴν φρουρὰν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας μας, εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἀπαιτοῦνται ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἐπορίζοντο ἀπὸ τὸ τελωνεῖον, τώρα λοιπὸν, ὅταν τὸ τελωνεῖον μας δὲν γνωρίζεται πόθεν θέλουν πορίζονται αὐτὰ τὰ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενα ἔξοδα ; ἡμεῖς οὐδένως τακτικῶς δὲν ἐκάμαμεν παραμικρὰν κατάχρησιν εἰς τὰ ἀπὸ τὰ εἰρημένα παράλια προσερχόμενα πλοῖα, καὶ ἀποροῦμεν πῶς ἐκεῖνοι δὲν γνωρίζουν τὸ ἰδικὸν μας τελωνεῖον, ἐνῶ ἡμεῖς γνωρίζομεν τὰ ἰδικὰ των. Τοῦτο ἦτον μία ὀρεξις τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, διὸ δὲν ἀμφισβῆλομεν, ὅτι θέλετε διατάξει ὡς ἀνωτέρω τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ τελωνεῖου μας, καὶ τὴν μετὰ τούτου ἀμυθβαίαν σχέσιν των. Σὰς ἀσπάζομαι καὶ μένω.

1832 31 Αὐγούστου. Ἐν Σπέτζαις, ὁ ἀδελφός σας
Α. Ἀνδρούτζου.

Γενναϊότατε καὶ σεβαστέ μοι ἀρχιστράτηγε.

Ἀνέκφραστος εἶναι ἡ χαρὰ, ἣν ἐπροξένησεν εἰς ἐμένα καὶ τῶν ἐπιλοίπων συμπολιτῶν μου, ἡ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος μηνὸς σεβαστῆ μοι ἐπιστολῆ σας εἰς τρόπον ὁποῦ δὲν εὐρίσκω λόγους ἀποχρῶντας νὰ σὰς ἐξηγήσω τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὰς πατριωτικὰς συμβουλὰς σας καὶ εὐγενεῖς ἐκφράσεις σας καὶ οὕτω περιορίζομαι τῷ παρόντι νὰ σὰς διαβεβαιώσω ἐκ νέου περὶ τῆς πρὸς τὴν ὑμετέραν Γενναϊότητα ἀφροφίωσίν μου καὶ περὶ τῆς μεγίστης ἐπιθυμίας μου εἰς τὸ νὰ σὰς τὸ ἀποδείξω πραγματικῶς.

Δὲν ἔπαυσα ἀπ' ἀρχῆς Σεβ. Κύριε· ἀλλ' οὔτε θέλω παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργῶ ὡς πρὸς τὴν σφαῖραν τῶν Νήσων ὅ,τι δύναται νὰ συντείνῃ εἰς τὴν σύμφωνον πρόοδον τῶν σωτηριακῶν κινήματων τοῦ ἔθνους· παρακαλῶ δὲ νὰ μὴ με στερηῆτε καὶ τοῦ λοιποῦ τῶν σοφῶν συμβουλῶν σου καὶ ὀδηγιῶν καὶ ἔστε βέβαιος, ὅτι θέλει π' εὑρετε πάντοτε πιστὸν ἐκτελεστὴν αὐτῶν.

Δεχθῆτε δὲ ἐν τοσοῦτῳ παρακαλῶ τὰ αἰσθήματα τοῦ σε-

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ.

Ὁ Εὐαγγέλης Κοντογιάννης διαταχθεὶς ἵνα εἰσπράξῃ τοὺς φόρους τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρὸς ἐξόφλησιν ἐπίσης τῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους ὑπέβαλλον οἱ ἐν Μεγάροις, ἐπροχώρει εἰς Ἀράχοβα τῆς Λακεδαίμονος εἰσπράττων. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ὑπῆρχον καὶ πολλοὶ Ὀθωμανοὶ, οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ τινες ἐκ Μιστρῶς καὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως ἠρεθίσθησαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἕνεκα τούτου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκα τῶν καταπίεσεων, τὰς ὁποίας ὑφίσταντο, καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Κοντογιάννη, τὸν ὁποῖον πολιορκήσαντες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τῆς Κωμοπόλεως

Βασμοῦ μου καὶ τῆς εἰληκρινουῶς εὐγνωμοσύνης μου.

Τῆνος 20 Αὐγούστου 1832. ὁ ὧς υἱὸς σας καὶ δοῦλος σας
Ἰωάννης Παξιμάδης.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πελοποννήσου.

Ἀσμένως ἐλάβομεν τὰς προκηρύξεις σας, καὶ ἀφοῦ διεύθυνα εἰς μέρη τὰ ἴσα αὐτῶν πρὸς πιστοποίησιν τῶν πατριωτῶν, διεύθυνα καὶ τὰς ἰδίας εἰς Σπέτζας, τὰς ὁποίας λοβόντες ὄχι μόνον δὲν ἐχάρησαν καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὰ πατριωτικὰ κινήματά σας, ἀλλ' ὡς μὲ γράφουν δὲν ἐλειψαν εἰς τὸ νὰ στείλουν τὰ ἴσα τῶν προκηρύξεων πανταχοῦ εἰς ὅλας τὰς νήσους, καὶ εἰς Ἰδραν, περιμένοντες μὲ ἄκραν χαρὰν τὸν ἐρχομόν σας εἰς Μύλους, ὅπου νὰ ἀνταμωθῆτε μὲ αὐτοὺς τε καὶ λοιπούς. Πρὸς τούτοις μὲ γράφουν ὅτι τὰ ἐθνικὰ πλοῖα ὅπου εἶναι εἰς Σπέτζας, ἀφοῦ ἦτον πάντοτε ἔτοιμα, λαμβάνοντες τὰς προκηρύξεις σας, τὰ ἠτοίμασαν, ἀκόμη καλλιώτερον δι' ἐκστρατείαν, καὶ περιμένουν τὴν ὥραν ὁμοίως ἰδεάσθησαν οἱ Κρανιδιώται, Καστρίται καὶ λοιποὶ οἱ ὁποῖοι ὡς γράφουν εἰς Σπέτζας εἶναι ἔτοιμοι.

Ἐν Λεωνιδίῳ 18 Ἰουνίου 1832.

ὁ ἀδελφὸς καὶ εἰς τὰς προσταγὰς σας

Γεωργάκης Μιχαλάκης.

Ἀράχοντας προσέβαλλον. Ἐφρονεύθησαν δὲ πολλοὶ ἑκατέρωθεν καὶ ἐνεπρήσθησαν πολλαὶ οἰκίαι. Τότε ὁ Γενναῖος τοποθετημένος εἰς Βαλτέτζι ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν εἰσβολὴν ἄλλων στρατευμάτων, μαθὼν τὸ συμβάν τοῦτο ἀπῆλθεν ἀμέσως εἰς Ἀράχοναν, διέλυσε τὴν πολιορκίαν, καὶ συνώδευσε μέχρι τῶν πέριξ τῶν Μύλων τοῦ Ναυπλίου τὸν Κοντογιάννην μετὰ τοῦ στρατεύματός του, ὅστις ὑποσχέθεις φιλικῶς εἰς τὸν Γενναῖον, ὅτι δὲν θέλει ἐπανέλθει εἰς ἐπαρχίαν τῆς Πελοποννήσου, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν πατρίδα του Πατρατζίκι.

Ὁ δὲ Καλέργης διερχόμενος τὰς ἐπαρχίας Ἀγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ διέτρεφε τοὺς στρατιώτας του ἐκ τῶν πόρων τῶν κατοίκων πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδίδοε καὶ ἄλλα βάρη· πρὸς ἐξοικονομήσιν δὲ τῶν στρατιωτῶν του ἐπώλησεν ἀρκετὸν ἔλαιον, τὸ ὁποῖον εὗρεν ἀποτεταμιευμένον ἀνήκον εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν Μ. Ἰατρὸν, μετὰ ταῦτα δὲ μετέβη εἰς Μονεμβασίαν, ὡς θέλομεν ὁμιλήσει ἀκολούθως.

(α) Γενναϊότατε ἀδελφε Γενναῖε.

Σὰς εἰδοποιῶ, ὅτι ἀπὸ ἑνα γράμμα τοῦ Κ. Ἀνδρέα Ἰσχοῦ ἐπληροφορήθην ὅτι ἐφθάσατε εἰς Βαλτέτζι, ὁ ὁποῖος σὰς ἀπεκρίθη τὴν γνώμην του καὶ καθὼς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐνώσεως τοῦ ἔθνους καὶ οἱ λοιποὶ δὲν ἀμφιβάλλω ἀδελφε, ὅτι ἡ γενναϊότης σας νὰ μὴν ἐπιθυμῆς τὴν ἐνωσιν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς πατρίδος, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ ἐγὼ δίδω τὴν γνώμην μου, ὅτι μὲ κάθε τρόπον δίκαιον νὰ προσπαθήσῃς διὰ τὴν ἐνωσιν καὶ ἡσυχίαν τοῦ ἔθνους μας. Γνωρίζεις πολὺ καλά, ὅτι ἡ περίστασις δὲν τὸ συγχωρεῖ νὰ ἦναι διηρημένον τὸ ἔθνος μας καὶ νὰ ἀφανίζονται οἱ δυστυχεῖς πολῖται. Τὴν ἀπερασμένην δευτέραν ἀνεχώρησα ἀπὸ Ναύπλιον ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας οἱ ὁποῖοι σὰς ἐγράψαν, καὶ ὅτι ἀπάντησιν ἐκάματε, ἐὰν ἀγαπᾶτε, ιδέασόν μας, γράφετέ μας διὰ τὴν ὑγείαν σας καὶ τὰ τρέχοντα.

Ἐν Ἀγίῳ Πέτρῳ τῇ 23 Ἰουνίου 1832. ὁ ἀδελφός σου

Εὐαγγέλης Μ. Κοντογιάννης

Κύριε ἀρχιστράτηγε τῆς Πελοποννήσου Θ. Κολοκοτρώνη.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φυλάξωμεν τὴν ἡσυχίαν τούτου τοῦ τόπου ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς ἀνοικονομησίας ἀπελπισίαν τοῦ τακτικοῦ. Ἐγὼ ἐδανείσθην τρεῖς χιλιάδας γρόσια, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν αὐτοῦ τοῦ σώματος, ἐπιφορτίσας τὸν Κύριον Στρατηγόπουλον, ἐξεδόθη διαταγὴ διὰ νὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ Δασμοτελωνείου τοῦ Ἄστρους, διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ἔχω τὴν ἀνάγκην των διὰ τὰ καθημερινά μου ἐξοδα, παρακαλῶ νὰ συνεργήσητε νὰ μετρηθοῦν πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Στρατηγόπουλον.

Τὴν 25 Αὐγούστου 1832 ἐκ Νευπλίου. ὁ ἀδελφός σας

Καὶ εἰς τὰς προσταγὰς σας

Ἀνδρέας Ζαίμης.

Ἐκλαμπρότατε ἀδελφέ!

Νεὺπλιον 3 Ἰουλίου 1832.

Πρὸ ἡμερῶν εἶχον λάβει διαταγὰς πρὸς τὰ Τελωνεῖα Ἄστρους καὶ Πρωινιδίου διὰ νὰ λάβω τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου σωμάτων, ἀλλὰ θεωρῶν τὰς ἀνωμαλίας δὲν ἠθέλησα καθόλου νὰ τὰς ἐνεργήσω. Τώρα δὲ ὁποῦ ἐκάμαμεν τὴν ἐπιθυμητὴν ἔωσιν καὶ ἐσυμφωνήσαμεν ἕκαστος στρατιωτικὸς νὰ λάβῃ τοὺς μισθοὺς ἀπὸ ὁποῖον μέρος εἶχε διορισθῆ, σὰς διευθύνω ἐπίτηδες τὸν ὑπασπιστὴν μου, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ κάμετε ὅσα γνωρίζετε γράμματα διὰ τὰ διαληφθέντα μέρη διὰ νὰ μοῦ μετρηθῇ ἡ ποσότης αὕτη, ἣτις δὲν ὑπερβαίνει τὰς 25 εἴκοσι πέντε χιλιάδας φοίνικας.

Εἶμαι εὐέλπις ὅτι θέλετε συνεργῆσαι διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ σὰς βεβαιῶ, ὅτι θέλω σὰς εἶμαι κατὰ πολλὰ εὐγνώμων, καὶ εἶμαι ἔτοιμος νὰ δείξω καὶ ἐγὼ τὴν φιλικὴν μου προθυμίαν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἄλλας περιστάσεις.

Δεχοῦντε τὴν διαβεβαίωσιν τῶν εἰλικρινῶν μου αἰσθημάτων, καὶ πιστεύσατέ με, ὅτι εἶμαι ἀληθὴς φίλος σας

Νότη Μπότζαρης.

Ἐκλαμπρότατε δουλικῶς προσκυνῶ.

Μὲ τὴν δουλικὴν μας ἀναφορὰν σὰς φανερόνω, ὅτι σήμερον εἰς

τάς 6 τοῦ παρόντος ἦλθε ὁ Κ. Δημήτριος Ζήσος Ἀγιουάντης τοῦ στρατηγοῦ Νότη Μπότζαρη μὲ διαταγὴν τῆς Οἰκονομίας προστάζοντάς με ὁποῦ νὰ παραδώσω τὰ ὅσα χρήματα συνάζονται εἰς τὸ Τελώνιον, καὶ ξεχωριστὴν διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Νότη Μπότζαρη. Ἐγὼ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐκλαμπρότης σας, ὁποῦ ἀπαράτησες, ὁποῦ τὰ ὅσα χρήματα συνάζονται νὰ τὰ παραδίδω ἐκεῖ ὁποῦ με προστάζεις (α). Λοιπὸν τὰ ὅσα ἐσυνάχθησαν τῆς 6 τοῦ παρόντος τὰ ἐπαράδωκα ὅλα ἐκεῖ ὁποῦ με προστάζεις. Τώρα φανέρωσέ μου μὲ διαταγὴν σας, ἂν ἦναι ὀρισμός σας ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἔμπρὸς τὰ ὅσα ἤθελε συναχθῶν, καὶ εἶναι διὰ νὰ δοθοῦν τοῦ στρατηγοῦ Νότη Μπότζαρη, προστάξέ με διαταγὴν σας, ὅτι μὲ δίχως διαταγὴν τῆς ἐκλαμπρότης σας πρὸς δὲν δίδω καὶ περιμένω τὴν διαταγὴν σας προστάζοντάς τί νὰ ἀκολουθήσω καὶ μένω μὲ τὸ ἀνέκφραστον σέβας.

1832 Σεπτεμβρίου 7 Ἴστρος.

ὁ δούλος σας

Κ. Παλαμίδης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου

Με μεγάλην μας ἀπορίαν εἶδομεν σήμερον νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα ὁ Ταγματάρχης Στέφος Νιφίτζας ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν ἐν ἡμετέροις Στρατιωτικὴν Ἐπιτροπὴν μὲ διαταγὴν τῆς νὰ συνάξῃ τὰ χρήματα εἶναι ἀσύνακτα ἀπὸ τὸν ποιμενικὸν φόρον, φέρων ἑαυτοῦ ἐβδομήκοντα στρατιώτας.

Ἐκλαμπρότατε, εἶναι γνωστά σας, ὅσα ἄπειρα δεινὰ ἔπαυον οἱ διστυχεῖς κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας ἐξ αἰτίας τῶν διαμερίσεων ἐν αὐτῇ στρατευμάτων εἰς τόσον καιροῦ διάστημα, χωρὶς τοῦ κίμπου ἐρημώθησαν ὁλοτελῶς. Τὰ Βέρβενα καὶ Λιανὰ ὑπέφερον σημαντικὴν ζημίαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας Κ. Εὐαγγέλη Μ. Κοντογιάννη, τὸ Ἴστρος καὶ Μελιγοῦ πρότερον καὶ πρὸ ὀλίγου ὑπέφερον τὰ μύρια ἀπὸ τοὺς διαβαίνοντας στρατιώτας, ἐν ἐνὶ λογῷ ὅλη ἡ ἐπαρχία ἐσθέσθη κατὰ κράτος καὶ μ' ὅλον τοῦτο μ' ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν τῆς ἐφάνη προῦν

(α) Δηλ. εἰς τὸν Ζαίμην.

μοτάτη εἰς τὰς διαταγὰς σας μὲ τοὺς στρατιώτας τῆς εἰς Τρι-
πολιτῶν καὶ Κιβέρι, μὲ τὰ σφακτὰ τῆς εἰς Ἀχλαδόκαμπον τοῦ
ἀρχηγοῦ Τζαβέλα, εἰς Κιβέρι παρομοίως, διὰ τί τώρα πάλιν νὰ
δοκιμάζῃ τὰ ὅμοια; μὴ, διὰ ἀγάπην Θεοῦ, καταδεχθῆτε νὰ
χαθῆ ἡ ταλαίπωρος αὕτη ἐπαρχία ἐπὶ τῶν λαμπρῶν σας ἡμερῶν,
διατάξαιτε σὰς παρακαλοῦμεν νὰ ἀφεθῆ πλέον ἡσυχος ἢ δυστυ-
χιμένη ἐπαρχία μας, καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ ἀπεσταλμένος Ταγ-
ματάρχης ἄλλως δὲ βεβαιωθῆτε ὅτι χάνεται ἐξ ὀλοκλήρου διὰ
παντός.

Ἔποσημειούμεθα μὲ ὄλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Τῆ 8 Ἐβρίου 1832 ἐν Ἄστρει.

(Τ. Σ.) Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ἁγίου Πέτρου.
Α. Καραγιαννόπουλος, Νικόλαος Μπακόπουλος.

ἀριθ. 598.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Ἐδέχθημεν μετὰ μεγίστης τῆς εὐχαριστήσεώς μας τὴν ἀ-
παιτησίαν σας, ἀλλ' ἡ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἄργους ἐπιστολὴ
σας δὲν ἐνεργήθη μέχρι τοῦδε μὲ τὴν προφασιολογίαν, ὅτι ὁ μὲν
Γριζιώτης εὐρίσκεται εἰς Ἅγιον Βασίλειον, ὁ δὲ Στράτος ἀσθε-
νεῖ, ὥστε οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας στρατιῶται ἐ-
πιμένουν διὰ τὴν σύναξιν τῶν Νομιστροτοπιάτικων.

Ἐκλαμπρότατε! ἡ δυστυχὴς ἐπαρχία τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἰς
μόνην τὴν ἐκλαμπρότητά σας ἔχει τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς ἐλ-
πίδας τῆς. Παρκαλοῦμεν λοιπὸν μὴ καταδεχθῆτε νὰ καταδυ-
ναστεύεται ἀπὸ παρομοίους στρατιώτας. Καὶ ἐπειδὴ οἱ κύριοι
Λαφειρόπουλος καὶ Κονδάκης σὰς γράφουσιν ἐκτεταμένως, καὶ τὸ
ἐν μέλος τῆς Δημογεροντίας μετὰ τοῦ συμπολίτου μας Κ. Εὐθυ-
μίου, παρυσιαζόμενοι θέλουν σὰς παραστήσει τὰ πάντα, δὲν ἐ-
κτείνεται περιπλέον ἡ Δημογεροντία ἔχουσα τὴν πεποίθησιν εἰς
τὰ πατρικὰ καὶ φιλόφθωπα αἰσθήματά σας, διὰ τὴν ἐκ τῶν
ἐπαπειλουμένων δεινῶν ἀπαλλαγὴν τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἔποσημειούμεθα μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Τῆ 16 Ἐβρίου ἐν Ἄστρει 1832.

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Ἁγίου Πέτρου
(Τ. Σ.) Α. Καραγιαννόπουλος, Νικόλαος Μπακόπουλος.

Ἐκλαμπρότατε ἀρχιστράτηγε τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ.
Κολοκοτρώνη προσκυρῶ.

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 9 τρέχοντος ἐπιστολὴν σας ἐντὸς τῆς
ὁποίας καὶ τὴν πρὸς τὸν Καλέργην ἐπιστολὴν σας καὶ πρὸς τὸν
προσωρινὸν ἐπιστάτην Δασμοτελωνείου διαταγὴν σας, καὶ ἐπληρο-

φορήθην τὰ ἐξ αὐτῶν καὶ ἐνεργῶ τὰ πάντα κατὰ τὸ γράφειν σας.
Πλὴν ἡ πατρίς μου ὀδυνᾶται καὶ στενάζει διὰ τὸ δυσβάστα-
κτον βᾶρος τῶν ἐνταῦθα στρατευμάτων ὡς ὄντα ὑπὲρ τῆς δυνά-
μεώς της, διὰ τὸ ἀνοικονόμητον, τὸ χερσῶδες, τὸ ἀνυδρον, τὴν
σμικρότητα καὶ λοιπὰ, ὅπου κατὰ δυστυχίαν εἰς τὴν θέσιν της, ὡς
γνωστὸν σας, εἶναι, οἰκία καὶ καλύβη δὲν ἔμεινε ὅπου νὰ μὴ γέ-
νη κατάλυμα τῶν στρατιωτῶν ἐνταῦθα, ἡ ὁδὸς τοῦ Λεωνίδου
δὲν παύει ἀπὸ τὸ νὰ ἐμφανίζη καθημερινῶς ἐνταῦθα πότε μὴ
δεκαπέντε καὶ πότε εἴκοσι στρατιώτας, τόσον ἀπὸ ξηρὰν καθὼς
καὶ διὰ θαλάσσης ἀπὸ Ναύπλιον, ὅλοι οἱ γυμνοὶ συναζόνται ἀ-
εννάως ἐνταῦθα, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ Λεωνίδιον ἤδη πλέον ἔχει
πανδοχεῖον τῶν εἰρημένων· αἱ δυστυχεῖς φαρμακίαι τῶν πλειό-
νων συμπολιτῶν μου κατέφυγον εἰς τὰ πέριξ ὄρη καὶ σπήλαια
ὡς ἀσυνείθισται νὰ συγκατοικῶσι μὲ στρατιώτας· οἱ δὲ ἀνδρῶν
ἀνεξαίρετως ἅπαντές εἰσιν ἄοκνοι δούλοι καὶ ὑπηρέται τῶν στρα-
τιωτῶν ἐνασχολούμενοι ὅλαις δυνάμεσι καὶ ἕκαστος τούτων ἐπὶ
τοῦ ὑστερήματός του δίδει τὰ χρειώδη τοῦ ζῆν πρὸς τοὺς στρα-
τιώτας, μὲ τὸ νὰ μὴν ἦναι πλέον τι τρόφιμον ἀπὸ τὸ κοινὸν διὰ
νὰ δοθῆ, κατὰ τὸ παρὸν δίδομεν χίλια ἑκατὸν πενήκοντα ταί-
νια, εἰς τὸ μετέπειτα τι θέλομεν δώσει καὶ πόθεν θὰ οἰκονομη-
θοῦν, καὶ ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν.

Ἐκλαμπρότατε! Γνωρίζεις τὴν ψυχὴν μου ὅτι εἶναι εἰλικρινῆς
καὶ ὅτι δὲν σὲ λέγω τὸ ἐν διὰ ἄλλο. Εἰς τὰς 6 τοῦ τρέχον-
τος διὰ νυκτὸς ἠρπάγη ὅλον τὸ ψιλικὸν πρᾶγμα τῶν κυρίων
Γουλελέων, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει ἐπέκεινα τῶν 30 χιλιάδων γρη-
σίων, τὴν αὐγὴν εὐρέθησαν αἱ κλεις τῆς οἰκίας τῶν εἰρημένων
συμπολιτῶν μου κατεσπασμέναι καὶ αἱ θύραι ἀνεωγμέναι, καὶ
δεν ἄφησαν ἄλλο εἰμὴ μόνον τὰ χοντρά ροῦχα, τὰ ὁποῖα καὶ
δεν ἠδύναντο νὰ σηκώσουν· πρὸς τὸ ἑσπέρας λεηλατίσθη ἑτέρας
τοῦ Στ. Τροχάνη, ποῖοι ἐξ αὐτῶν ἔπραζον καὶ πράττουσιν τὰ τοῦ-

αὐτὰ καὶ τοσαῦτα κατὰ τῆς πατρίδος μου δεινὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξιχνιασθῇ, καθότι κυριευθέντες οἱ πατριῶταί μου ἤδη πλέον ἀπὸ φόβον ἀπέκαμαν αἱ δυνάμεις των, καὶ δὲν περιμένουν ἄλλο τι εἰμὴ (ὡς ἡ ὠμότης τῶν στρατιωτῶν ἀποδεικνύει) τὴν ἐρήμωσιν τῆς Κωμοπόλεώς των. Ὅθεν ἀναπαρακαλῶ νὰ λάβῃς οἰκτον διὰ τοὺς πτωχοὺς συμπολίτας μου μὲ ὅποιον συμπαθητικὸν τρόπον ἢ φρόνησίν σας οἶδεν.

Ἐν Λεωνιδίῳ τῇ 11 8βρίου 1832. ὁ ἀδελφός

Γεωργάκης Μιχαλάκης, Παναγιώτης Σαράντης.

Ἐκλαμπρότατε ἀρχιστράτηγε τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ.

Κολοκοτρῶνη προσκυνῶ.

Περὶ δασμοτελωνείου σᾶς λέγω ὅτι ἀπὸ τὰς 3 τρέχοντος ὅπου ἐστῆσα τὸν προσωρινὸν ἐπὶ τούτῳ ἐπιστάτην ἦσαν συναγμένα χρήματα ἐπέκεινα τῶν πέντε χιλιάδων γροσίων ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἐμβαρκαρισθέντα κατ' αὐτὰς μετὰξια καὶ λοιπὰ, τὰ ὅποια καὶ ἐπερίλαβε χθὲς ὁ Κ. Καλέργης καὶ ὅλο ἐν συνάξει ἀπὸ βερεσέδια καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον δασμοτελωνεῖον ἔχων ἐπὶ τούτῳ καὶ ἴδιόν του ἄνθρωπον ὡς συνεργάτην· σᾶς ἐσωκλείω κατὰ τὸ γράφειν σας κατάλογον τῶν προλαβόντως ἐμβαρκαρισθέντων, τὸν ὅποιον ἔλαβον παρὰ τοῦ Μυστικοφύλακος τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Μανιάρη, καὶ ἐπομένως ἀκολουθῶ ὅλο ἐν ἐρευνῶν τὰ πρόην καταχρηστικῶς διατρέξαντα, τὰ ὅποια ἂν ἐξιχνιάσω, θέλω σᾶς τὰ γνωστοποιήσει καὶ καθ' ὅλατὰ πάντα. Ἀπὸ τὰ ἄνωθεν χρήματα δασμοτελωνείου, ἂν δὲν τὰ ἐλάμβανεν ὁ εἰρημένος Κ. Καλέργης ἐδυνάμεθα δι' αὐτῶν νὰ πράξωμεν τὰ πρὸς ἐξοικονόμησιν προσωρινῶς τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἤδη ἐλλείποντα, τὰ πάντα μένουσιν εἰς ἀμηχανίαν ὡς καὶ διὰ τοῦ ἐτέρου μου λεπτομερῶς σᾶς λέγω.

Τὰ δέκατα τῶν ἐδῶ λαδίων εἶναι ἀπλήρωτα ἀπὸ τὸν ἐνταῦθα ἐνοικιαστὴν, ὅστις καὶ περιμένει νὰ τὰ συνάξῃ καὶ συνάζοντας νὰ πληρώσῃ, λοιπὸν ἂν κρίνης εὐλογον μᾶς ἐξαποστέλλεις μίαν διαταγὴν εἰς τὸ νὰ συνάξωμεν ἡμεῖς διορίζοντες ἐπιστάτας πιστοὺς εἰς τὸ νὰ πράξωσι τὴν εἰσπραξίν ταύτην τιμίως παραδίδοντες ἐν καιρῷ καθαρὸν λογαριασμόν.

Ἐν Λεωνιδίῳ τῇ 11 8βρίου 1832.

ὁ ἀδελφός

Γεωργάκης Μιχαλάκης, Παναγιώτης Σαράντης.

ἀριθ. 664.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ. Κολοκοτρώνη. Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀγίου Πέτρου.

Ἐκλαμπρότατε!

Εἶναι δέκα τέσσαρες μῆνες σχεδὸν ἀφ' οὗτοῦ ἡ Δημογεροντία αὕτη δὲν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ ἐξοδα τοῦ γραφείου, τοὺς μισθοὺς τοῦ γραμματέως καὶ λοιπὰ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς φρουρὰν, τὰ ὁποῖα ἐξωδεύσαμεν ἐξ ἰδίων μας καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀναφερθέντες δὲν ἐλάβομεν οὐδ' ἀπάντησιν, καὶ ἐν ᾧ ἠλπίζαμεν ὅτι ὕστερον ἀφ' ὅσα καθ' ἕλον τὸ παρελθὸν διάστημα ἐδοκιμάσαμεν, χωρὶς διοικητηρίου ἀστυνομίας κλπ. νὰ μὴ ὑστερηθῶμεν οὐδ' αὐτὰ τὰ δεδικαιολογημένα ἐξοδα, βλέπομεν ὅτι μέχρι τοῦδε ἐλλείπουν τὰ χρήματα ταῦτα, καὶ ἄλλοι χωρὶς δίκαιον λαμβάνουν ἀπὸ τὸ τελωνεῖον ἄστρους μέχρι λεπτοῦ ὅσα ἀπαιτοῦσι, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τοὺς ἰδρῶτας τῶν κατοίκων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Δημογεροντία αὕτη ἀφ' οὗ στερεῖται τὰ παρελθόντα δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ ἐνεστώτα ἔκρινε χρέος τῆς νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου ἄστρους νὰ ἐμβάσῃ πρὸς αὐτὴν τακτικῶς τὰ ἐξοδά τῆς αὐτῆς, καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀναφερθῇ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἰ. ἐκλαμπρότητα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν καὶ δυνατὴν ἀντίληψίν σας εἰς τρόπον ὥστε πρὶν ἀντιτείνῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Δημογεροντίας νὰ διαταχθῇ καὶ παρὰ τῆς Ἰ. ἐκλαμπρότητος νὰ εὐκολύνῃ τὴν πληρωμὴν των.

Πεπεισμένη λοιπὸν ἡ Δημογεροντία αὕτη εἰς τὴν κηδεμονίαν τῆς Ἰ. ἐκλαμπρότητος δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι θέλει ἐπιτύχει τῆς αἰτήσεώς της.

Ἐν Μελιγίοις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1833.

(Τ. Σ.)

Οἱ Δημογέροντες

Α. Μανολάκης, Α. Καραγιαννόπουλος, Νικόλαος Μπακόπουλος

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος (Μιστρᾶς) ἐπίσης πρὸς ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους ἐπαρουσίασαν οἱ ἐν Μεγάροις, διετάχθησαν ὁ Δεληγεώργης καὶ ἄλλα σώματα, μεθ' ὧν ἠνώθη καὶ ὁ Γ. Γιατράκος, ὅστις πρότερον μὲν ἦτον ἀντίθετος τῶν ἐν Μεγάροις, ἤδη δὲ ἐσυμφώνησεν ὅπως συμμεθέξῃ εἰς τὰς ἐκ τῶν προσόδων ὠφελείας, καὶ ὁμοῦ εἰσέπραττον τοὺς φόρους μεταχειριζόμενοι παντοῖα ἐκβιαστικὰ μέσα· ἀλλ' ἐμποδίσθησαν εἰς τὴν εἰσπραξίν ὑπὸ τῶν ἐναντίων των Βαρβιτζιώτου, Ζαχαροπούλου καὶ τοῦ ἀρχιερέως Βρεσθένους, οἵτινες συνέλεγον τὰς προσόδους διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ τάγματος τοῦ Βαρβιτζιώτου.

Συστηθείσης τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς Ἄργος, ὁ Ῥάγκος καὶ ὁ Καλέργης, κατὰ διαταγὴν αὐτῆς, παρέλαβον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν πολλοὺς στρατιώτας ἵνα στρατοπεδεύσωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Μονεμβασίας πρὸς ἐξοικονόμησίν των, καθόσον ἢ ἀπόκεντρος αὕτη ἐπαρχία δὲν εἶχεν ἤδη ἐνοχληθῆ ὑπὸ στρατοῦ. Πληροφορηθεὶς ταῦτα ὁ Γ. Γιατράκος καὶ φοβηθεὶς μήπως προχωρήσῃ τὰ ρηθέντα στρατεύματα εἰς Λακεδαίμονα, ἠνώθη μετὰ τοῦ Κατζίκου Μαυρομιχάλη καὶ συγκεντρώσαντες στρατὸν, ἠτοιμάζοντο εἰς ἀντίκρουσίν των. Ἄλλ' ὁ Καλέργης καὶ ὁ Ῥάγκος ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῶν προπαρασκευῶν τοῦ Γιατράκου ἠνώθησαν μετὰ τῶν ἀντιθέτων αὐτοῦ, Βαρβιτζιώτου, Ζαχαραίων καὶ λοιπῶν, προσέβαλον τὸν Γιατράκον, τὸν ὁποῖον ἐνίκησαν καὶ εἰσέβαλον τὰ στρατεύματα των εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος, (Μιστρᾶς) ἐπυπραττον μυρίας καταχρήσεις· ἀπήτουν δὲ ἐκτὸς τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων καὶ τριακοσίας χιλιάδας γροσίων ἀφ' ὅλης τῆς ἐπαρχίας.

Πληροφορηθεὶς δὲ τὰ συμβάντα ταῦτα ὁ Κολοκοτρώνης διέταξε τὸν υἱὸν του Γεργαῖον ὅπως μεταβῆ εἰς Λακεδαίμονα, καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον αὐτὸν ἐκ τῆς μάστι-

γος τῶν καταχρήσεων καὶ καταπιέσεων τῷ ὄντι ἀφιχθεὶς ὁ Γενναῖος ἐκεῖ ἠνώθη μετὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συστήματος, καὶ κατώρθωσεν, ὥστε οἱ ρηθέντες νὰ λάβωσιν μόνον 150 χιλιάδας γροσίων, ἀντὶ τῶν τριακοσίων χιλιάδων, τὰς ὁποίας ἐζήτουν, καὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Καὶ εἰς τὰ καλούμενα Ὀλυμποχώρια ἐγένοντο πολλαὶ καταχρήσεις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιθέτων μερῶν, ἦτοι τοῦ Δεληγεώργη καὶ τῶν Ζαχαραίων (α).

(α) *Περὶ τῶν εἰρημένων καταχωρίζομεν καὶ τὰ ἐπόμενα ἔγγραφα.*

Γενναϊότατε ἀδελφὲ Γεναίτο!

Τὸ ἀπὸ τὰς 14 τοῦ παρόντος ἀδελφικόν σου ἔλαβα, καλῶς κατέλαβον τὰ γραφομένα σου, σὲ εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ Γιατράκος ἐτοιμάζει μετὰ τοῦ διοικητοῦ ἐκτελεστικὴν δύναμιν χωριστὴν καὶ τὸ τάγμα ἐξέδωκε προκήρυξιν νὰ διαλυθῇ οὔτε μισθοὺς νὰ λάβῃ εἰς τὰ πισινὰ χωρία ἔχουν τουφέκι ἀνοιγμένο οἱ πηγαδιῶται διὰ ἓν φονικόν, τὸ ὁποῖον τοὺς ἠκολούθησεν ἀπὸ τὸν Διοικ. καὶ Ἰατράκον, ἔκαυσαν ὀσπήτια εἰς τὴν Τρίπην καὶ ὑπάγουν ἐναντίον των, γνωρίζω χρήσιμον νὰ γράψῃς τῶν πηγαδιῶτων μίαν διαταγὴν Φασέα καὶ Γιαννάκη Κουτζο νὰ πάρουν μεθ' ἑαυτοῦ των ἑκατὸν ἢ διακοσίους στρατιώτας, καὶ νὰ ἔλθουν ἐναντίον τοῦ διοικ. καὶ νὰ λάβουν τοὺς μισθοὺς των ἀπὸ τὸν τόπον, καὶ νὰ εἰσακούωνται καὶ μετὰ ἡμᾶς ὁμοίως καὶ τῶν Πισινοχωρίτων, καὶ τότε ἠμποροῦμεν νὰ τοὺς χαλάσωμεν τὰ σχέδια, καὶ ἀπὸ Μάνην δὲν δύναται νὰ κάμουν κίνημα, καὶ τότε εἴμεθα ἐλεύθεροι, καὶ ἀκολουθοῦμεν ὡς μᾶς γράφεις, νὰ στείλῃς εἰς τοὺς Πηγαδιώτας ἰδικόν σου ἄνθρωπον, καὶ εἰς τοὺς Πισινοχωρίτας νὰ τοὺς δώσῃ τὸ γράμμα εἰς τὰ χερίά τους εἰδὲ μὴ στείλετό μας καὶ τὸ διευθύνομεν.

Τῆ 16 Ἰουνίου 1832 ἀπὸ Μπαρμπίτζα. δ ἀδελφὸς

Π. Α. Παρπιτζιώτης.

Καγὼ Σωτῆρος Ζαχαρόπουλος προσκυνῶ.

Ὅσοι ἀπὸ τὸ τάγμα εἰσακούονται μετὰ αὐτὸν ἀξιωματικοὶ καὶ

στρατιῶται ἂν ἔχωμεν τὴν ἄδειαν νὰ κάμωμεν ἄλλους, γράφε-
μας ἢ καὶ Πηγαδιώτας. ὁ αὐτὸς Πέτρος.

Γενναϊότατε Στρατηγὲ Κ. Ἰωάννη Κολοκοτρώνη

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σου ὁμοίως καὶ τὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου
πατρός σου, καὶ εἶδομεν τὰ ἐν αὐτῷ, τὰ ἐσώκλειστα τὰ διενθύ-
νομεν· σήμερον ἔφθασαν εἰς Βαρβίτζα οἱ δύο Σωτήρος καὶ Θεο-
δώρης Ζαχαρόπουλος, καὶ πάσχομεν ὅλαις δυνάμεσι διὰ νὰ γενῆ
ὅσον τάχος ἢ στρατολογία, ὁ Δεληγεωργόπουλος σήμερον μὲ νύ-
κτα ἀπέρασεν ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὴν δεμοσιάν, καὶ τοῦτο ἴσως φέ-
ρει μεγάλο ἐμπόδιον τῆς ἐκστρατείας τούτου τοῦ μέρους, καθὼς
ἐγνωρίζατε τὸ πνεῦμα τοῦ Στρ. Γιατράκου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
τὸ τάγμα, ὅπου ἦτον εἰς Βέρβενα ἀπέρασεν εἰς Ἅγιον Πέτρον, μ'
ὅλα ταῦτα ἐλπίζομεν καὶ ἀπ' ἐδῶ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπὸν μας,
καὶ περὶ τούτων ιδέασον τὸν Γέρο.

Ταῦτα καὶ μένω τῇ 22 Ἰουνίου 1832. Ἐν Βαρπακοῦ.

Βρεσθένης Θεοδώρητος

Π. Α. Παρπιτζιώτης.

Πρὸς τὸν Γενναϊότατον ἀρχηγὸν Ἰωάννην Κολοκοτρώνην.

Γενναϊότατε γνωρίζεις κάλλιστα τὰ αἰτία, τὰ ὅποια ἕως
τώρα ἀδιαφορήσαμεν καὶ εἰσέτι ἀδιαφοροῦμεν· πρῶτον διότι ἡ
ἐπαρχία μας εἶναι περικυκλωμένη ὅσον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Μάνης,
καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἀπὸ τοὺς Ῥουμε-
λιώτας· δεύτερον ἴσως δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν τὸν Στρατηγὸν
Γιατράκον εἰς τὰ νεύματά μας καὶ τρίτον ἡ ἀχρηματία.

Εἰς τὰς 3 τρέχοντος ἔφθασεν τὸ τάγμα τοῦ ἀρχηγοῦ Εὐαγγέλη
εἰς Ῥάχοβα, ἅμα ἐτοποθετήθησαν, ἀρεστάρησαν τοὺς προκρί-
τους, ἔδρασαν τὸν ἱερέα ζητοῦντάς των χρήματα, ζῶα, σφακτὰ
καὶ λοιπά. Ἐγὼ βλέποντας αὐτὰ καὶ ζητοῦντας νὰ δώσω αἰτίαν
εἰς τὴν ἐπαρχίαν διὰ νὰ τοὺς κτυπήσουν, εἰδοποίησα ὅλα τὰ
χωρία νὰ μὴν τοὺς δεχθοῦν, καὶ ἂν ἰδοῦν βίαν νὰ τοὺς κτυπή-
σουν, δίδοντας βοήθειαν τὸ ἐν μὲ τὸ ἄλλο. Κατὰ καλὴν τύ-
χην εἰς τὰς 4 τοῦ εἰρημένου ἤλθον ἐνταῦθα περίπου τῶν 50 τοὺς
ἐδέχθημεν εἰς τὰ πέριξ τοῦ χωρίου δίδοντάς των τὰ ἀναγκία τῆς
τροφῆς των· αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ ζητοῦν σφακτὰ καὶ τὰ δυνατὰ ὀ-

σπήτιά μας, πρὸς τούτοις νὰ κατηγοροῦν τοὺς Πελοποννησίους, τότε μὴν ὑποφέροντας τοὺς ἐδιώξαμεν κακῶς ἔχοντας, χωρὶς νὰ θελήσωμεν νὰ τοὺς φονεύσωμεν.

Ἄμα δὲ τὰ φιλότιμα χωρία μας ἐπληροφορήθησαν ὅτι τοὺς ἐδιώξαμεν ἐσυνάχθησαν ὅλα ἐδῶ καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ τοὺς κάνομεν ἐκεῖνο ὅπου πρέπει, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τῆς Γενναιότητά σας νὰ μᾶς διατάξῃτε τὸ τί πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν ὑπὲρ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος.

Ἐν Μπαρμπιτζᾶ τὴν 5 Ἰουλίου 1832 ὁ Ταγματάρχης.

Τὸ μπκρουτόβολον, τὸ ὁποῖον ἐστείλατε εἰς τὰ ἐδῶ, τὸ ἐβάστιξεν ὁ Παρθενόπουλος, τὸ ὁποῖον μὲ λέγουν ὅτι μέρος ἔστειλεν αὐτοῦ καὶ μέρος εὐρίσκεται εἰς αὐτὸν, διὸ παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς προμηθευσετέ ὀλίγον διὰ χρείαν μας.

Ὁ Ταγματάρχης Π. Α. Παρπιτζιώτης, Ἀναγνώστης Κουμαντάρου, Σωτ. Ζαχαρόπουλος, Ἀναγ. Οἰκονόμου.

Ἐδικέμου Καπ. Γιάννακα.

Ταύτην τὴν στιγμήν πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Δεληγεωργόπουλος μὲ τοὺς στρατιώτας του ἔφθασεν εἰς Ἀράχοβα διὰ νὰ ἀπεράσῃ εἰς Τριπολιτσᾶ· ἄμα λοιπὸν λάβης τὸ παρὸν νὰ συνάξῃς τοὺς ἐδικούς σου καὶ ὅσους ἄλλους δυναθῆς ἀπὸ τὰ χωρία διὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃς εἰς τὸ πέρασμά τους καὶ εὐθὺς νὰ ξεκινήσῃς ἀνθρωπον μὲ τὸ παρὸν γράμμα πρὸς τὸν στρατηγὸν Γενναῖον διὰ νὰ λάβῃ τὴν εἶδῃσιν· ἰδεάσαμεν τὰ Δολιανὰ καὶ λοιπὰ χωρία διὰ νὰ σοῦ προφθάσῃ μὲ τοὺς Βερβενιώτας εἰς βοήθειαν, κάμε τὸ γρηγορώτερον ὅ,τι ἀνήκει, καὶ εἰδοποίησε ἀμέσως τὸν Στρατηγὸν Γενναῖον.

Τῆ 23 Ἰουλίου 1832 ὥρα δεκάτῃ Βέρβεννα.

Βρεσθένης Θεοδώρητος.

Ἐπληροφορήθημεν τὸν ἐρχομόν τους εἰς Ἀράχοβα, πλὴν δὲν ἐξεύρομεν ἂν ἀπεράσῃ εἰς Τριπολιτσᾶ, ἢ διὰ τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἰς Ναύπλιον.

Ἐξοχώτατε Γεν. Ἀρχηγέ!

Ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ τὰς 22 τοῦ παρελθόντος καὶ ἐχάρημεν τὰ περὶ τῆς ποθητῆς μοι ὑγείας σας, εἶδομεν καὶ ἤθελε καὶ νὰ κί-

νηθοῦμεν κατὰ τὴν διαταγὴν σας εἰς τὸν ἔθνοσωτήριον σκοπὸν, εἰς τὸ γενικὸν στρατόπαιδον νὰ συσσωματωθῶμεν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Γενναίου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐσωτερικὸς τύραννος τῆς ἐπαρχίας καταταρχνεῖ τὴν Λακεδαίμονα μὲ τὰ Ῥουμελιωτικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐπίτηδες διὰ νὰ τὰ ἔχη εἰς βοήθειάν του διὰ τὰς ὑποψίας του, μέρος δυνατὸν τῆς ἐπαρχίας τοῦ φρονήματός σας, καὶ εἰς τὸ ὀρθὸν φρόνημα τῆς πατρίδος, ἐλάβομεν καὶ ἔλαβε μέτρα δι' αὐτὸν τὸν τύραννον καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πατρίδος εἰς βοήθειάν μας· ἐξοχώτατε! τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἡμπόρει νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα μας καὶ νὰ εὐδοκιμήσουν οἱ ἐδικοί σου καὶ ὅσοι εἶναι ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ φρονήματά σας καὶ εἰς τὸ ὀρθὸν φρόνημα τῆς πατρίδας, εἶναι τοῦτο αὐτὸ διὰ νὰ ταπεινώσουν τὸν ἐσωτερικὸν τύραννον τῆς Λακεδαίμονος καὶ τὸν ἐπίβουλον καὶ ἐπίορκον Γ. Γικτράκον, ἢ εἰ δυνατὸν νὰ τοῦ ῤιφθῇ ὅλως διόλου ἡ ὑπόληψις καὶ νὰ μὴ σημαίνῃ τίποτε, τότε τὸ ὄλον τῆς ἐπαρχίας κινεῖται ἀπὸ τοὺς σταθεροὺς καὶ ἰδικούς σας, καὶ ἀφοσιώνονται ὅλα τὰ τῆς ἐπαρχίας ἄρματα εἰς τὰς διαταγὰς σας, καὶ τότε θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὸν ἔθνοσωτήριον σκοπὸν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Σὰς λέγομεν τοῦτο ὅτι μὴ τὸν ἐλπίζετε φίλον σταθερὸν εἰς ὅσα αὐτὸς ἐνόρκως σὰς ὑπεσχέθη, εἶναι ἐπίβουλος καὶ ἀφωσιωμένος ὅλος εἰς τὴν νῦν παράνομον ἀρχὴν, τοῦ ὁποίου αὕτη ἡ ἀρχὴ ὑπεσχέθη νὰ λάβῃ τὸν τόπον σας, καὶ ἐνεργεῖ ὅσον δύναται καὶ σπεύδει νὰ τὸ ἐπιτύχῃ μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ δύναμιν τῶν ῤουμελιωτῶν· γνωρίσατέ τον ὡς τοιοῦτον, καὶ μὴ δίδετε πίστιν εἰς τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις του καὶ γράμματά του. Εἴμεθα φίλοι σου καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὰς διαταγὰς σας καὶ ἐδικοί σου, καὶ δόσε πίστιν εἰς τὰ γραφόμενά μας· ἴσως εἴσθε βεβαιωμένοι ἀπὸ τὰ κινήματα καὶ ἐνεργείας του, ὑποσημειούμεθα μὲ ὄλην τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν καὶ βαθύτατον σέβας.

Τῆς . . . Αὐγούστου 1832 ἐκ τῶν ἐξ Ὀπισινῶν χωρίων.

Γ. Παβλίκος Ἰ. Γ. Ντάνος, Αναγν. Βασιλάκης, Γ. Καλαμαρόπουλος. Τὸ ὄλον ὑπογραφαὶ ἑνδεκα.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ὅσοι ἐφάνημεν πρόθυμοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς

πατρίδος τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, παρατηροῦντες ὅτι τινὲς ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας ἰδιοτελεῖς καὶ ἀντενεργηταὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀθαιρέτως διαρπάζουν τὰ ἐθνικὰ χρήματα, ἀπὸ προσόδους, βοσκήματα καὶ δεκαετῆ ἐνοίκια τῶν δένδρων κλπ. ἐξοδεύοντα αὐτὰ κακῶς, ἐφοδιάζουν ὡς πληροφοροῦμεθα τὸ εἰς Μιστρά πικραίων φρούριον (ἴσως βέβηχα διὰ κακοὺς σκοποῦς των), συνελθόντες εἰς ἓν καὶ σκεψάμενοι διὰ νὰ λείψῃ τὸ ἀθαίρετον καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ σύναξις καὶ κατάχρησις τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, νὰ πύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργῇ ὁ διοικητὴς τῆς παρνομίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διορίζομεν μίαν πενταμελῆ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, καὶ νὰ συγκαλέσῃ τὴν ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν διὰ νὰ γένῃ τὸ τοπικὸν μας σύστημα, ἡ νόμιμος Δημογεροντία, διὰ νὰ ἐνεργῇ καὶ νὰ διοικῇ κατὰ τὴν χρείαν, ἐμποδίζουσα τὴν κατάχρησιν καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος, νὰ μὴ διαρπάζωνται καὶ σφετερίζονται εἰς ἰδιοτελείαν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἂν ἐξ ἐναντίας οἱ ἰδιοτελεῖς οὗτοι ἐμποδίσουν αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ νὰ ἐκπληρόνῃ τὰ χρεῖα τῆς καὶ ἐμποδισθῇ τὸ τοπικὸν καὶ νόμιμον σύστημα, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἀνήκουσα ὑπεράσπισις εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ νομίμου δικαιώματος τῆς ἐπαρχίας, καὶ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Τριπολιτζᾷ τῇ 22 Αὐγούστου 1832.

Π. Α. Παρπιτζιώτης, Δ. Νικολόπουλος, Π. Νικολόπουλος, Ἄναγ. Κουμάντζος, Παρασκευᾶς Θεοφανόπουλος, Α. Βραχνός, Ν. Πιλάλας, Ἡλίας Ἀναγνωστόπουλος, Νικόλ. Γεωργόπουλος, Δημήτριος Ζωγράφος, Ἄναγν. Βασιλάκης, Πανάγος Χατρίνοσι, Δ. Π. Χριστοδουλόπουλος, Δημ. Παρασκευόπουλος, Γ. Χρηστάκης, Γ. Πιλιότης, Ἄν. Ζαχαρόπουλος, Σωτ. Ζαχαρόπουλος, Ν. Γ. Μχνουσάκης Γιαννάκης Μερικάλης, Γιάννης Οἰκονόμου, Ἄναγν. Οἰκονόμου, Παναγ. Κοντός, Ἄναγν. Θεοδωρακόπουλος, Ἄναγν. Π. Ματάλλας, Ἰωάννης Θεοφιλάκης, Γ. Καλαμαρόπουλος, Γ. Παυλικέας, Δημ. Τζαβίδης, Γεώργιος Ζέβθας ἀπὸ Μυγούλας.
Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Γενικὸν ἀρχηγὸν τῆς Πελοποννήσου.
 Ἐλάβομεν τὴν διαταγὴν τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος, ἀπὸ

τὴν ὁποῖαν πληροφοροῦμεθα τὰ καθ' ἡμῶν παράπονα τοῦ Ταγματάρχου Πέτρου Παρπιτζιώτου περὶ τῶν προσόδων τῶν χωρίων μας ὁποῦ εἶχεν ἀγοράσει, δὲν ἀρνούμεθα ὅτι οὗτος εἶχε τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐνοικιαστὴν τὸν ἐγνωρίσαμεν καὶ τὰ δέκατα πρὸς τοὺς ἐπιστάτας του ἀπεδίδαμεν, ὥστε καὶ ἐκ τούτων μᾶς ἐστάλη ἐκτελεστικὴ δύναμις ὁ Δεληγεωργόπουλος καὶ τὰ δεινὰ ὁποῦ ὑποφέραμεν, κατ' ἐξοχὴν ὁ Κοσμᾶς, εἶναι περιττὸν νὰ τὰ διηγοῦμεθα ὡσὰν ὁποῦ στοχαζόμεθα τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος νὰ ἔγειναι γνωστὰ, καὶ περὶ τῶν ὁποίων θέλομεν διαμαρτυρηθῆ κατ' ἐκείνου, ὁποῦ ἐστάθη αἰτία, ἀφ' οὗ δὲ διὰ τῆς βίας ὁ Δεληγεωργόπουλος εἰσέβαλεν εἰς Κοσμᾶ, τὸ ὁποῖον ἐπυρπόλησε καὶ ἐρήμωσε, τέλος ἦλθε καὶ ὁ Ἰατράκος καὶ διὰ τῆς βίας μᾶς ὑποχρέωσε νὰ πληρώσωμεν πρὸς αὐτὸν ἅπασαν τὴν τιμὴν τῶν προσόδων τῶν χωρίων μας, εἰ δὲ μᾶς ἐπαπειλοῦσεν, ὅτι θέλει πράξει τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ χωρία. Ἐκλαμπρότατε, εἰς μίαν τοιαύτην δεινὴν περίστασιν τὰ δυστυχῆ χωρία μας τί ἐδύναντο νὰ πράξουν; μὴ ὄντες δὲ ἱκανοὶ νὰ τοῦ ἀντιπαραταχθῶμεν, καὶ ἐν ταυτῷ μῆτε τὴν τιμὴν τούτων νὰ προσφέρωμεν; μ' ὅλον ὅπου ὁ στρατηγὸς Θεοδωρῆς Ζαχαρόπουλος πολλακίς τὸν ἔγραψε διὰ νὰ γλυτώσῃ καὶ ἡμᾶς ἀπὸ τὸν κίνδυνον καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ τὰ αὐτοῦ τῶν προσόδων δίκαια, ἡμεῖς ὅσα ἐπράξαμεν, τὰ ἐπράξαμεν διὰ τῆς βίας, ὡς ἐβρέθη, καὶ οὐχὶ ἐξ οἰκείας ἡμῶν βουλῆς καὶ προαιρέσεως, καὶ τὸ παράπονον καὶ ἡ θλίψις μας εἶναι μεγάλη, διότι ὄντες ἀθῶοι ἐχαθήκαμεν καὶ ἐκινδυνεύσαμεν νὰ χαθῶμεν καὶ ἐξ ὀλοκλήρου ὅλα τὰ χωρία, ὁ Ταγματάρχης Παρπιτζιώτης στοχαζόμεθα ὅτι δὲν ἔχει κανένα δίκαιον νὰ παραπονῆται καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Γιατράκου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ὁποῦ δὲν ἠθέλησε νὰ συνδράμῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἡντιερεσιῶν του, δὲν ἔχομεν ἄλλο τι νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα τὸν προστάτην καὶ σωτῆρα ἡμῶν, ὅλου τοῦ ἔθνους; ὅθεν καὶ ἐκ τούτων ἀπάντων ἅς πληροφορηθῆ τὰ ἀριθιλότατα δίκαιά μας, καὶ ἅς μὴ μᾶς καταδικάζῃ ὡς ἐνόχους, ἀλλὰ τοὺς αἰτίους. Ἐκλαμπρότατε οὐδένα ἔχουν τὸν προστάτην τους ὡς καὶ ἄλλοτε δι' ἀναφο-

ρᾶς μας τὸ εἶπομεν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθ' ἡμᾶς γίνετε φορ-
 τίων, καὶ τότε ἐζητούσαμεν καὶ ζητοῦμεν τὴν ὑμετέραν ὑπερά-
 σπισιν καὶ προστασίαν, ὥστε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μᾶς λογιζῆς,
 καὶ θέλομεν λογιζόμεθα ὑπήκοα τέκνα τῆς ὑμετέρας φιλανθρω-
 πού σου ἐκλαμπρότητος.

Μένομεν μὲ τὸ βαθύτατον σέβας καὶ ὑποσημειούμεθα.

Τῆ 23 Ἀυγούστου 1832, ἐξ Ὀλυμποχωριῶν

Τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος ταπεινοὶ δούλοι σας
 Κω. Κατζίκας, Κ. Θεοδώρου, Π. Κατζικόπουλος Ἀναγν. Σκου-
 φάκης, Α. Γεωργίου, Ἀναγν. Σακελλαρίου, Ἀναγν. τοῦ Γιάν-
 νη, Ν. Οἰκονόμου, Ἀναγν. Σακελαρίου.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Χρέος εἶναι ἐκάστου πολίτου νὰ συμπράττῃ εἰς τὰ συμφέρον-
 τα τῆς πατρίδος καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γενι-
 κῆς εἰρήνης εἰς αὐτήν.

Ἡ ἐπαρχία Λακεδαιμόνος ἀκούσασα τὴν πρόσκλησιν τῆς πα-
 τρίδος διὰ τὸ γενικὸν τοῦτο συμφέρον, ἔσπευτε τὸ πλεῖστον μέ-
 ρος αὐτῆς νὰ τρέξῃ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν σας. Πεντακόσιοι ἤδη στρα-
 τιῶται Λακεδαιμόνιοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν σας, καὶ ἄλ-
 λοι τόσοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ φθάσωσιν ἐντὸς ὀλίγου· ἀλλὰ μὲ λύ-
 πην μᾶς ἄκραν ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ ταγματάρχης Δεληγεωργόπου-
 λος εὐρισκόμενος πρὸ μηνῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ἐπιφέρει εἰς
 αὐτὴν μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ Γ. Γιατράκου ἀνέκφραστα δυστυ-
 χήματα· ἀφ' οὗ οὗτοι ἐνωμένοι ἐσύναξαν μὲ μυρίους φοβερι-
 σμοὺς καὶ κολαστήρια ἐναντίον τῶν πολιτῶν τὴν πρώτην καὶ
 δευτέραν δόσιν τῶν προσόδων, τὰς δύο δόσεις τῶν δεκαετῶν
 ἐνοικιάσεων, καὶ ἕκαμαν ἐκποιήσεις διαφόρων ἐθνικῶν κτημάτων
 ἐναντίον τῆς βουλῆς τῶν συμμάχων Δυνάμεων, καὶ τοῦ Βασιλέ-
 ως μας, ἐπέβηλον εἰς τοὺς πολίτας ἀγχαρίας, τόσους δεκατι-
 σμοὺς εἰς τὰ πρόβατα, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον
 ἐσύναξαν, αὐτὰ ὅλα διὰ τὰ ἴδια των συμφέροντα, καὶ ἐ-
 τοιμάζονται νὰ συνάξωσι τὴν τρίτην δόσιν τῶν προσόδων
 βιάζοντες τὰς οἰκογενείας τῶν ὄσων ἐκστράτευσαν διὰ τὴν
 γενικὴν εἰρήνην, αὐτὴ δὲ ἡ σύναξις ἀντὶ νὰ χρησιμεύσῃ ἐν μέρει

εις μισθοὺς τοῦ τάγματος καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλῶν τῆς ἐπαρχίας, ἀπορροφᾶται ἀπὸ ὀλίγουσιν τινάσιν καὶ στρατιωτικὰ δικαιώματα χάνονται καὶ ὁ λαὸς πάσχει.

Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ μὲ ποίαν ἀνωτέραν διαταγὴν πράττουν τὰ τοιαῦτα, ἐν ᾧ καὶ αὐτὴ ἡ λεγομένη Κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐκδίδει οὐδεμίαν διαταγὴν. Διὰ νὰ παύσουν λοιπὸν τοιαῦτα δειπαρανομίαι καὶ νὰ ἀπαλλαχθοῦν οἱ πολῖται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα δειπνά, παρακαλοῦμεν τὴν ἐξοχότητά σας, ὅπως συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας ὀπλῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ προσκαλέσετε τὸν Δεληγεωργόπουλον νὰ ἀναχωρήσῃ τὸ γρηγορώτερον ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ἀφίνων τοὺς πολῖτας ἡσύχους, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ παύσουν ἀπὸ τὰς τοιαύτας παρανομίας, διότι ἄλλως πως εἴμεθα βιασμένοι ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ λοιποὶ νὰ κινήσωμεν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τῶν συμπρακτόρων του.

Εὐελπὶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς δικαίας μας ταύτης αἰτήσεως, μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1832. Οἱ πολῖται καὶ ὀπλῶν.

Χρῆστος Λάμπης, Ἄναγν. Βασιλάκης, Γ. Σούπλης, Γ. Παπᾶ Νικολόπουλος, Γ. Καλομοιρόπουλος, Δημ. Σαρεντάκης, Δ. Νικολόπουλος, Αν. Ζαχαρόπουλος, Σ. Παρθενόπουλος, Π. Νικολόπουλος, Ἰω. Π. Λεόπουλος, Θεόδωρος Βαλασόπουλος, Χαράλ. Γεωργίου, Γ. Ζέρβας.

Γενναϊότητα Συνταγματάρχα Γερναῖο!

Σὰς εἰδοποιούμεν τὰ ἐδῶ, χθὲς ὁ Στρατηγὸς Καλέργης ἐπίασε τὴν Μαγούλα, ὁ Πετροπουλάκος ἔχει τὰ Λεβετζοβᾶ καὶ ἄλλα μερικὰ Μπκρδουνοχώρια, ὁ Γιατράκος ἔχει τὸν Μιστρᾶ καὶ κηρύττει πόλεμον, σήμερον ἐμπῆκε καὶ ὁ Χατζῆ Στεφανῆς καὶ ὁ Κωτῆζος μὲ τὰ σώματά τους καθ' ἑαυτοὺς καὶ πεζοί· ὁ Κατζάκος μὲ τὴν βίαν βγαίνει τὰ ἄρματα τῆς Μονεμβασίας.

Τὴν 4 Νοεμβρίου 1832 Σκοῦρα. Οἱ εὐπειθεῖς ἀδελφοί

Π. Α. Πικριτζιώτης, Σωτ. Ζαχαρόπουλος.

Ἐκλαμπρότατε ἀδελφέ!

Εὐχαρίστως ἔλαβον τὸ γράμμα σας, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδον νὰ μὲ λέγῃς περὶ τοῦ πηγαίμου τῶν ἰππέων εἰς Ἴλος, καὶ τῶν πεζῶν

στρατιωτῶν εἰς Μονεμβασίαν. Λοιπὸν κατὰ τὸ γράφειν σας ἀπέ-
 ρασαν κατ' εὐθείαν μέρος τὸ πέρα μέρος, καὶ μέρος τὸ δῶθε, καὶ
 τοὺς ἐσυντρέξαμεν τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἀριθάρησαν εἰς Ἐλοσ
 πλὴν ἐκεῖσε φοβοῦμαι συνέβη ἐμφύλιος πόλεμος, ἐπειδὴ ὁ κόσμος
 ὅλος εἶναι ξαχρωμένος, καὶ ἀπηλπισμένος ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν
 στρατιωτῶν, καὶ μάλιστα ὁποῦ ἐκεῖ κατοικοῦν καὶ μερικοὶ Μα-
 νιάταις.

Ἐπρεπε νὰ μὲ γράφης καὶ ἄλλοτε ἀδελφικῶς διὰ νὰ κινῶ τὰ
 πράγματα κατὰ τὴν θέλησίν σου καὶ ὄχι νὰ ἀκούης τὸν Μπαρ-
 πιτζιώτην καὶ Πιλάλην, ὁποῦ σοῦ λέγουν πῶς εἶμαι ἀπατεῶν,
 καὶ μοῦ τὸ γράφουν καὶ οἱ ἴδιοι ἐμένα· λοιπὸν σὴν ἦτο τόσον δυ-
 νατοὶ δὲν βαροῦσαν τοὺς Ῥουμελιώτας εἰς Ἀράχοβα, μόνον μοῦ
 ἔγραφον, ἂν δὲν τοὺς στείλω δύναμιν θὰ φύγουν καὶ ἀπὸ τὰ σπή-
 τιάτους; καὶ μὲ τοῦτο ἔβγαλαν τὸν δικόν μας Κ. Παρασκευᾶ,
 καὶ διατχηγῆς μου εἰς ὄλην τὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἐσυνάχθησαν τὴν
 ἄλλην ἡμέραν ἑξακόσιοι, ἐπομένως τὸν ἀδελφόν μου Νικο λάκην
 μὲ στρατιώτας, καὶ συγχρόνως καὶ ἐγὼ καὶ τοὺς ἔγεινεν ἐκεῖνο
 τὸ ὅποσον ἔπαθ' αν.

Δὲν ἔλειψα καὶ προσέτι νὰ ἐβγάλω τοὺς ἄλλους Ῥουμελιώτας
 ἀπὸ τὸ Λεωνίδι διὰ νὰ μὴν ὑπάγουν εἰς Τριπολιτζᾶ, καὶ δό-
 σουν βοήθειαν τοῦ Γρίβου, καθὼς ἐγνώρισα τὸ πνεῦμα τοῦ Στρα-
 Γενναίου, ἄλλους δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκράτησα ἐδῶ ἐπὶ λόγῳ νὰ ἐξαρ-
 γυρωθοῦν αἱ διαταγαὶς των καὶ νὰ τοὺς ἔχω δύναμιν διὰ νὰ
 ἐμποδίσω τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Κατζάκου, καθὼς καὶ ἔγεινε.
 Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁποῦ δύο χρόνους πολεμῶ μὲ τοὺς Μανιάταις
 καὶ ἔχω ἑκατὸ φονικὰ γενομένα, καὶ ἐπολιόρησα καὶ τὸν ἴδιον
 ἀδελφόν μου ὡς ἐχθρὸν διὰ νὰ κερδήσωμεν τὸν πόντο; καὶ τῶ-
 ρα νὰ ἐπιστηριχθῆς εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Μπαρπιτζιώτη καὶ Πι-
 λάλη, νὰ κάμης διαταγὰς νὰ κάμουν ὅ,τι αὐτοὶ θέλουν εἰς τὴν
 ἐπαρχίαν χωρὶς νὰ ρωτηθῶ καὶ ἐγὼ ὡς σύντροφος, αὐτὸ μὲ ἔ-
 καμε νὰ ἐνωθῶ μὲ τὸν Κατζάκον διὰ νὰ μὴ κατατρέχωμαι ἀπὸ
 δύο μέρη, καὶ ἐπομένως νὰ γνωρίσουν καὶ αὐτοὶ τὴν δύναμίν τους
 ἂν ὑπάρχουν εἰς τὸ ἐξῆς. Λοιπὸν ἂν αὐτοὶ ὠφέλησαν, καὶ ἐγὼ
 δὲν ὠφέλησα, δὲν στοχάζομαι καὶ νὰ ἔβλαψα, διότι μὲ φαίνεται

ὁ ἴδιος τοὺς παρεκίνησεν νὰ ἔρχωνται εἰς βοήθειαν καὶ ἐγὼ νὰ τοὺς ἀπαντήσω εἴτε ἄλλην ὁρμὴν, καὶ δὲν ἀπεφάσιζον ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς, καὶ ὕστερον πάλαι ἐγὼ τοὺς παρεκίνησα καὶ ἤλθαν, καὶ δὲν ἐντράπηκαν νὰ παρασταίνουν τὸ ἐναντίον.

Διὰ τοῦτο ὅσα ἐπροσπάθησα εἶναι ἀπερίγραπτα, ἀλλὰ ἐν ἄρκῳ ἅς τὰ παραστήσῃ ὁ Κ. Παρασκευᾶς ὑγίαινε.

Τῆ 138 βρίου 1832 Μιστρᾶ.

ὁ ἀδελφός

Γεωργάκης Γιατράκος.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ. Κολοκοτρώνην.

Ἐκλαμπρότατε!

Φθάσαντες ἐνταῦθα καὶ ἐνωθέντες μετὰ τῶν εὐφρονούντων συμπολιτῶν μας ἀπεφασίσθη νὰ συνομιλήσωμεν μετὰ τὸν Στρατηγὸν Γ. Γιατράκον, Δημογέροντα Μιστριώτῃς καὶ ὀπαδοῦς του, καὶ χθὲς συνελθόντες εἰς τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς Σπάρτης ἐμίναμεν σύμφωνοι καὶ ἀπεφασίσαμεν ἐξαμελῆ ἐγγώριον προσωρινὴν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ θεωρήσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐπαρχιακῶν εἰσοδημάτων, δηλ. προσόδων, δεκαετοῦς ἐνοικίου, βοσκημάτων, ἐνοικίου ἐργαστηρίου κλπ. καὶ νὰ παύσουν ἀπὸ τὴν σύναξιν αὐτῶν, νὰ λείψῃ δὲ ἡ φρουρὰ, αἱ καθημεριναὶ μερίδες καὶ σιτηρέσια, τὰς πράξεις τῆς ὁποίας θὰ ἐπικυρώσῃ ἢ θὰ ἀκυρώσῃ ἡ ἐπιτροπὴ, τὴν ὁποίαν θὰ πέμψητε ἢ ἐκλαμπρότης σας, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ταχύνετε τὴν ἀποστολὴν τῆς. Εἰς τὴν συνομιλίαν μας προσετέθη, ὅτι εἰς τὰ δεκαετῆ ἐνοίκια ἔγειναν παράνομοι συγκαταβάσεις εἰς μερικοὺς ἀπὸ δέκα ἕως πενήντα τὰ ἑκατόν. Τοῦτο ἐν ᾧ εἶναι παράνομον ἐπιφέρει μεγίστην ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ πέσουν ὅλαι αὐταὶ αἱ πωλήσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ διοικητοῦ καὶ νὰ δημοπρατηθοῦν ἐκ νέου, ἵθεν ἐξαιτούμεθα νὰ ἐνεργηθῇ τοῦτο ἐξάπαντος.

Ὅσαι δὲ διαταγαὶ σας περὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀξιοματικῶν μισθῶν ἐπαρουσιάσθησαν ἢ θὰ παρουσιασθοῦν, ὁ Στρ. Γ. Γιατράκος εἶπε δημοσίως ὅτι δὲν τὰς δέχεται καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν Γραμματείαν καὶ κατὰ χρέος μας σᾶς τὸ κοινοποιούμεν.

Παυλείκα τὴν 13 8 βρίου 1832 Ὑποσημειούμεθα μετὰ σέβας.

Οἱ εὐπειθεῖς. Ἀναγν. Οἰκονόμου, Νικόλαος Γεράσιμος, Ἀναγν. Οἰκονομάκης, Ἀναγν. Θεοδωρακόπουλος, Ἀναγν. Γιαννακόπουλος, Πανάγος Δημάκης, Νικόλαος Καλομήρης, Ἀναγν. Δημητράκη, Γεωργιάκης Μακρῆς, Μανόλης Λιαροῦτζος, Παναγ. Καλοχρήστος, Ἄθων. Μουτζουράκης, Ἀναγν. Βρακούλας, Παναγ. Κωστάκης, Γρηγόρης Ζῆπος, Γεωργιάκης Σαραντόπουλος, Ἀναγν. Γιαννακόπουλος, Κωσταντῆς Μπομπάνης, Α. Οἰκονομόπουλος, Δημ. Γιακάς, Ἀναγν. Νικολόπουλος, Μ. Α. Μπαρπιτζιώτης, Ἀν. Ζαχαρόπουλος, Δ. Νικολόπουλος, Ἀναγν. Κυμαντάρος, Παρασκ. Θεοφανόπουλος, Γεώργης Καλομηρόπουλος, Παναγ. Κοντός, Γεώργ. Ζέρβας, Γ. Σκλαβοχωρίτης, Στρ. Δημητράκης, Ἰωάν. Οἰκονομόπουλος, Ἡλίας Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Πιλάλης.

Ἐν Γεράκι τῇ 1 9βρίου 1832.

Σεβαστέμοι Γέρων!

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ὑμῶν ὁδηγίας νὰ ἔλθω εἰς διάφορα χωρία τῆς Λακεδαίμονος, ἀνεχώρησα ἀπὸ Λεωνίδιον καὶ ἐτοποθετήθην εἰς Γεράκι μὲ μέρος τοῦ στρατοῦ μου, τὸ ἐναπολειφθὲν διένειμον εἰς τὰ χωρία Χρυσάφι, Κορτζιά, Ἀλεποχώρι καὶ Βρονταμᾶ, ἡ πλῆθὺς ὅμως τῶν στρατιωτῶν ἧτις αὐξήθη ἀπὸ 100 Κρήτας καὶ ἄλλους τόσους Ἠπειρώτας, μὲ ὑπαγόρευσε τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκτανθῶ περαιτέρω, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μέρους νὰ ἀπολαμβάνουν οἱ στρατιῶται εἰρηνικῶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ μὴν ἐπιβαρύνωνται οἱ δυστυχεῖς λαοί. Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἱεροῦ τούτου μέτρου ἐξέφρασα πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, Διοικητὴν καὶ Ἱατράκον τὰ δι' ἐκεῖ βήματά μου φανερόνων εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας μὲ τὸν πλέον γλυκύτερον τρόπον τὰ ὅσα καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς ἐλλείψεως προετοιμαζόμεν νὰ κάμω, ἀλλὰ εἰς τὰς ψυχὰς τούτων εὖρον ἐμφωλευόμενα τὸν φόγον, καὶ ἀλαζονείαν, ἧτις τοῦς χαρακτηρίζει ὀπαδοὺς καὶ ζύμην τῶν λυμεῶνων τοῦ ἔθνους, ἐπιθυμούντων τὰ ἴδια προνόμια καὶ τὰ δίκαια τῆς τεθλιμμένης πατρίδος των· ἐκ τῶν ἐσωκλειστων ἐγγράφων θέλετε γνωρίσει τὰ αἰσθήματα τῆς τοῦ Μιστρὸς Δημογεροντίας καὶ κατὰ συνέπειαν αὖριον ἀναχωρῶ διὰ τὴν Πρωτεύουσαν καὶ τὰ χωρία Ἄγιον Ἰωάννην καὶ Μεγούλα, εἰς τὸ κίνημα τοῦτο συμφωνεῖ καθ

ὄλην τὴν ἔκτασιν καὶ ὁ Ταγματ. Π. Πετροπουλάκος, ὅστις κινεῖται
μαζύ μου· αἱ ἀχρεῖται φράσεις, αἱ κομφόδεις λέξεις τῶν δημο-
γερόντων μας ὑπαγορεύθησαν ἀπὸ τὴν ὠραίαν ἔνωσιν τοῦ Χ.
Στεφανῆ μὲ τὸν Κατζάκον εἰς τὸ μόνον ὁποῦ ἐλπίζει ὁ Ἰατράκος.

Μὲ τὸν ἐπίτηδες ταχυδρόμον περιμένω ἀπάντησιν καὶ ὁδη-
γίαν σας, μὲ τὸν ἴδιον παρακαλεῖσθε νὰ γράψετε τοῦ φίλου Μπαρ-
πιτζιώτου νὰ συμφωνῇ μὲ τὸν φίλον Πετροπουλάκον καὶ μὲ ἐμὲ
εἰς κάθε τι.

Δέχθητε σεβάσμιε Γέρον τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπὲρ ταύτης ὑπο-
κλίσεως. ὁ δούλος καὶ υἱός

Δ. Καλέργης.

Σεβαστὲ Γέρον!

Ἐπροχθὲς σᾶς ἔγραψα μὲ ἐπίτηδες πεζὸν καὶ ἕως ὥρας ἀπάν-
τησίν σας δὲν ἔλαβον, σᾶς εἰδοποιούσα ὅτι ἀπερνῶ διὰ Μιστρά
μόνον καὶ μόνον διὰ τὸν ἀχρεῖον τρόπον τῆς Δημογεροντίας κα-
θὼς καὶ τοῦ Γιατράκου, φοβερίζοντάς με μὲ τὸν Κατζάκον, διὰ
τοῦτο κινουμαι ὑπερασπιζόμενος τὴν ὑπόληψίν σας καὶ τὴν ἐδι-
κίην μου, σύμφωνος μὲ τὸν Ταγματ. Π. Παρπιτζιώτην· ἐχθὲς τὸ
ἑσπέρας ἔφθασα ἐνταῦθα, κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀναχωρῶ διὰ
τὸν Ἅγιον Ἰωάννην καὶ Μαγούλα μὲ ὅλον τὸ σῶμά μου, καὶ ἐκεῖ
θὲ νὰ σταθῶ μίαν ἡμέραν, καὶ ὕστερον θὲ νὰ ἔλθῃ ὁ Κ. Πέτρος
διὰ νὰ ἐμβῇ μεσάζων ὁποῦ νὰ μὴν ἐμβοῦμεν εἰς τὴν πόλιν, ἐξ
αἰτίας διὰ νὰ μὴν ἀφανισθῇ, ἐχθὲς τὸ ἑσπέρας μᾶς ἦλθαν μερικοὶ
πολιταὶ προσκαλώντάς μας μία ὥρα ἀρχήτερα νὰ ἀπεράσωμεν.
Σᾶς λέγω ἐτοῦτο ὅτι πολλὰ ἀναγκαῖος εἶναι ὁ ἐρχομὸς τοῦ Στρα-
τηγοῦ Γενναίου, καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔλθῃ μὲ 100 στρατιώτας,
καὶ αἱ δυνάμεις μου εἶναι ἐδικαί του.

Ἡ ἐπαρχία εἶναι εἰς μεγάλην ἀκαταστασίαν ἐξ αἰτίας πολλὰ
ὀλίγων ἀτόμων, καὶ μὲ τὸν ἐρχομόν του πρὸ πάντων εἶναι ἀνάγκη
νὰ συστηθῇ μία Δημογεροντία νόμιμος, καὶ νὰ διωχθῇ ἀπὸ
ἐδῶ ὁ κακοφαναριώτης ὁποῦ ἔκαμε τὸ πᾶν ἄνω κάτω.

Τῆ 3 9βρίου 1832. Ἐν Σκοῦρα. Προσκυνώντάς σας μένω

ὁ ὡς υἱός σου

Δ. Καλέργης.

Γενναϊότατε ἀδελφὲ Γενναῖο!

Φθάσας ἐνταῦθα δὲν ἔλειψα νὰ γράψω δις πάλιν τοῦ Γεωργάκη Γιατράκου κατὰ τὸν συνήθη μου τρόπον καὶ αὐτὸς πάλιν νὰ μοῦ κάμνη τὰς συνειθισμένας του ἀπαντήσεις, ἐχθὲς τὸ ἑσπέρας τοῦ γράφω ἂν θέλῃ νὰ ἐνταμωθῶμεν, καὶ ἂν τὸ ἐναντίον καὶ δὲν ἤμπορῇ νὰ μοῦ στείλῃ ἓνα ἀντιπρόσωπόν του, λοιπὸν σήμερον μοῦ ἔστειλεν ἐδῶ τὸν Γραμματικόν του, λέγοντάς μου ὅτι μὲ γνωρίζει ὁ Κύριος Γιατράκος πάντοτε ἐχθρόν του ἐν ὄσῳ εὐρίσκουαι ἐδῶ εἰς Μαγούλα, καὶ μάλιστα νὰ περάσω πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τότε μὲ ἔχει φίλον του καὶ μὲ ἀνταμώνει, εἶδὲ καὶ δὲν ἀπεράσω καὶ καθήσω ἐδῶ, καὶ ἂν δὲν πάγω ἐπάνω του θὲ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνος νὰ μὲ βαρέσῃ, καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθην ὅτι διαταγὴν ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον δὲν ἔχω διὰ νὰ ἀπεράσω εἰς τὴν πρωτεύουσαν παρὰ πλὴν σταθῶ εἰς τὰ πέριξ χωρία, καὶ μάλιστα αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβον γράμμα μὲ τὸν πεζὸν ὅπου εἶχα στείλει εἰς τὸν Γέρον, καὶ μοῦ λέγει πάλιν τὰ ὅμοια. Λοιπὸν τοῦ κυρίου Γιατράκου ἡ ἀπόφασις εἶναι ὅτι νὰ φύγω πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ δὲν γνωρίζει κάμμιαν διαταγὴν τοῦ γέρου, οὔτε κανενός, καὶ ἐὰν θέλω χωρία νὰ ἀπεράσω εἶναι ἡ Παρμπίτζα, Βαμβακοῦ καὶ ἄλλα χωρία πέριξ, ἐγὼ τοῦ εἶπα ὅτι δὲν μοῦ γράφει ὁ ἀρχιστράτηγος νὰ ἀπεράσω εἰς ἐκεῖνα τὰ χωρία, καὶ ἂν μοῦ ἔγραφε βέβαια ἤθελα ἀπεράσω, μάλιστα ἐδειξα καὶ τοῦ γέρου τὸ γράμμα εἰς τὸν γραμματικόν του, πλὴν αὐτὸς ὅλο τὰ ἴδια μοῦ ἐκοπάνιζε, τέλος ἐμείναμεν ἔτσι, ὅτι ἂν δὲν φύγω θὲ νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ βαρέσῃ, καὶ ἐγὼ τοῦ εἶπα ἄς ἔλθῃ, ἐγὼ τὸν περιμένω, πλὴν ἐγὼ δὲν πηγαίνω, καὶ ἔτσι ἀνεχώρησεν καὶ πρὸς εἰδησίην σας.

Κάμετε μία ὥρα ἀρχήτερα νὰ συναΐξετε τοὺς Δημογέροντας διὰ νὰ ἀπεράσετε ἐδῶ νὰ γίνῃ τὸ τοπικὸν σύστημα· αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἦλθε καὶ ὁ καπετὰν Παρθενοῦπουλος, καὶ ἀφοῦ ὠμιλήσαμεν ἀρκετὰ, πάγει ἐπάνω νὰ ὀμιλήσῃ μὲ αὐτοὺς, καὶ ὁπόταν ἐπιστρέψῃ σᾶς εἰδοποιῶ πάλιν τὰ πρακτέα του, ἀσπάζοντάς σας μένω. Τῆ 4 9βρίου 1832. Ἐν Μαγούλα. ὁ ὡς ἀδελφός σου

Δ. Καλέργης.

Σεβαστὲ ἀρχιστράτηγε!

Κατὰ τὴν 6 ὥραν π. μ. μία συμμορία τοῦ Ἱατράκου ἐξήλθεν ἀπὸ τὸν Μιστράν συγκειμένη ἀπὸ 1000, σκοπὸν ἔχουσα νὰ περικυκλώσῃ τὸ χωρίον Μαγούλα, μέρος ταύτης ἐφρουρήθη εἰς ἓνα οἶκον, ὅστις συντελεῖ τὸ τελευταῖον τοῦ χωρίου, ἅμα ἐδόθη ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἐχθροπραξίας παρ' αὐτῶν· κατὰ συνέπειαν ἔλαβον τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας πρὸς ἀντίκρουσιν, καὶ οὕτως αἱ ἀπειλαὶ καὶ ἀλαζωνικαὶ ἐκφράσεις τοῦ Ἱατράκου μετεβλήθησαν εἰς ἓνα πεισματώδη πόλεμον, ὅστις διήρκεσεν ἕως 16 λεπτὰ εἰς τὸν ἄνω οἶκον, ὡς καὶ εἰς τὸ πεδῖον ὅσον ἐπροχώρει ὁ τουφεκισμὸς, τόσον οἱ ἰδικοὶ μας ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν· ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ ρεῦμα πλησίον τῆς πόλεως ἦσαν κεκρυμμένοι πολλοὶ τῶν ἐναντίων, οἵτινες παρουσιασθέντες ἐκ τῶν γενναίων ὑπερμάχων εἰσχώρησαν ἕως εἰς τὰ ἔνδον τῆς πόλεως, ἐκ τῆς ὁποίας ἀναισχύντως ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἐγκαταλείποντες τοὺς οἴκους, ἐν οἷς εὐρίσκοντο ὠχυρωμένοι, ἐσύρθησαν ἕως τὰ ὄρη· ὁ Ἱατράκος ἐπυλλήφθη καὶ ἐγδύθη ὀλοτελῶς, μὴ γνωρίζοντάς τον τὸν ἄφθασαν πληγωμένον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τοὺς ὤμους· 60 ἐκ τῶν ἐναντίων ἐφονεύθησαν καὶ 50 αἰμαλωτίσθησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων 10 εἶναι ζωγρισμένοι, ἐκ τῶν αἰχμαλώτων οἱ περισσότεροι εἶναι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἱατράκου· ἐκ τῶν ἰδικῶν μας 3 ἐφονεύθησαν καὶ 4 ἐζωγρίσθησαν.

Δέχθητε σεβαστὲ ἀρχηγὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς υπερτάτης ὑποκλίσεώς μου. ὁ δοῦλος καὶ υἱὸς σας

Ἐν Μαγούλα τῆ 9 βρίου 1832.

Δ. Καλέργης.

Ἄγαπητὲ Γενναῖο!

Παρακαλεῖσαι νὰ μοὶ πέμψετε τὸ ταχύτερον 3 φορτώματα πυροτόβολα, τὴν ἀξίαν τούτων θέλετε τὴν περάσει εἰς λογαριασμόν μου.

Ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι ὁ γέρων δὲν εἶναι εἰς τὴν Τριπολιτζᾶν διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσῃς τὰ ὅσα γράφω τοῦ πατρός σου γράφων εἰς τοὺς φίλους νὰ ἔλθουν εἰς τὰς φρένας των. Ταύτην τὴν στιγμὴν μαθάνω ὅτι ὁ Ἱατράκος εἶναι εἰς τὰ ὀλοίσθια ἀπὸ τὴν πληγὴν ποῦ ἔχει εἰς τὴν κεφαλὴν· ταύτας τὰς εἰδήσεις σὲ

παρακαλῶ νὰ τὰς δώσης εἰς τοὺς φίλους, ὡς καὶ εἰς τὸ Ναύπλιον.

Νὰ μὲ γράψης ἐὰν ὁ Κοντάκης ἐπλήρωσε τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἐὰν δὲν τὴν ἐπλήρωσε νὰ μὲ τὴν στείλῃ, ὁμοίως καὶ διὰ τὰς διαταγὰς τῶν Κρητῶν ἐξέτασε ἐὰν τοῖς ἐπληρώθησαν, ἐνέργησε τὸ αἰσιώτερον δι' αὐτοὺς, γνωρίζεις καλῶς τὴν δυστυχίαν των.

Ἐν Μαγούλα τῇ 6 πρώτῃ 9βρίου 1832. ὁ φίλος καὶ ἀδελφός

Δ. Καλέργης.

Σε βασιτέ μοι πατέρα!

Τὰ ἐδῶ πράγματα αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας ἐτελείωσαν κατ' εὐχὴν, μὲ τὸ ἐδῶ στάσιμον τοῦ υἱοῦ σας Κ. Γενναίου ἐτελείωσε ἡ ἐπαρχία αὐτὴ τὰ συστήματά της, ἠήσυχασαν τὰ στρατεύματα εἰς τὰς διωρισμένας θέσεις ὅπου ἐδιωρίσθησαν, πλὴν ἀφ' οὗ ἔγειναν ὅλα αὐτὰ κατ' εὐχὴν καὶ ἤλθεν ἡ δουλιὰ διὰ τὸ δημοσίον δηλαδὴ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ, βλέπομεν νὰ κλωθογυρίζουν καὶ νὰ μὴ τὰ βγάξουν τὰ δευτέρια τὰ ἐθνικὰ στὸ μείντάνι, καὶ τότε θὰ καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα χειρότερον ἀπὸ τὸ πρῶτον. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς στείλῃς τὸν Κ. Νικολάκη Μπούκουρα ὡς ἰδιώτην αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ πάρῃ τέλος καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τοῦ στρατιωτικοῦ διὰ νὰ μένῃ κατὰ πάντα ἡσυχος καὶ αὐτὴ ἡ ἐπαρχία, καὶ νὰ τραβιχθοῦν τὰ στρατεύματα ἀπὸ ἐδῶ, μὴν ἔχοντες ἄλλο μένομεν μὲ ὄλον τὸ σέβας. 1832 Δεκεμβρίου 8 Μιστράς! Εἰς τοὺς δρισμούς σας

Γιαννάκος Ῥάγκος. Δ. Καλέργης.

Ἐν ᾧ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Κ. Μπούκουρας θέλει μᾶς κάμει αὐτὴν τὴν χάριν καὶ ἐμᾶς καὶ αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας ὡς καλοθελητῆς τῆς καὶ δὲν θὰ εἰπῇ τὸ ὄχι, παρὰ τὸν παρακαλοῦμεν νὰ πάρῃ καὶ ὅσας σημειώσεις ἔχει, ὅτι ἔχομεν πληροφορίας σωστὰς ὅτι ἔχει σημειώσεις μαζύ του.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχισεράτηγον τῆς Πελοποννήσου
Ἐκλαμπρότατε!

Πολλάκις ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα, καὶ ἔλαβον ἀπάντησιν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει εὑρεθῆ πόρος διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου τάγματος κλπ. καὶ ἐπαρμυθῆθην μεγάλως.

Ἐν Πάτραις, εἶρηται, ὅτι ὁ Τζαβέλας εἰσέπραττε τοὺς
τελωνιακοὺς δασμοὺς, καὶ ἐλάμβανε τὸν ἐν διαφοροῖς

Χρεωστῶ ὁμως ἐπὶ τοῦ περόντος. νὰ ἀναφέρω τὰ ὁποῖα μὲ
ἠκολούθησαν ἀπροσδόκητα συμβάντα εὐρισκόμενος εἰς τὰ χωρία
τῆς Βαρδουνίας τοποθετημένος. Οἱ Κύριοι Γ. Γιατράκος καὶ Κα-
τζάκος ὠφελούμενοι προλαβόντως ἐκ τῆς περιστάσεως καὶ ἐν
μέρος ἱππικοῦ καὶ πεζῶν ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Χατζῆ
Στεφανῆ ἐκινήθησαν κατ' ἐπάνω μου, ἐπροσάλεσα εἰς βοήθειάν
μου ἐκείνους τοὺς ὁποίους καὶ ἐγὼ ἐβοήθησα· εὐρέθη περιστατι-
κῶς καὶ ὁ Στρατηγὸς Νικήτας, τοῦ ὁποίου ἐζήτησα τὴν βοή-
θειάν του, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν μὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν δύ-
νανται νὰ μὲ βοηθήσουν· ἀνοιξεν ὁ πόλεμος, ἔγειναν φόνοι καὶ
σημαντικὰ πληγώματα, δὲν ἤθελαν ὁμως ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ
των, ἐὰν δὲν μὲ ἀπατοῦσαν τριάκοντα στρατιῶται μου λαμ-
βάνοντες, πρὸ αὐτῶν εἴκοσι δύο χιλιάδες γρόσια· πληροφορη-
θεὶς λοιπὸν τὸν αἴσιον ἐρχομὸν τοῦ υἱοῦ σας Στρατηγοῦ Γενναίου
ἐνταῦθα, ἐζήτησα καὶ παρὰ τῆς ἐκλαμπρότητός του βοήθειαν
διὰ νὰ ἐκδικηθῶ τοὺς κακοφρονοῦντας, καὶ τὸν παρεκάλεσα συγ-
χρόνως διὰ κἀνένα πόρον πρὸς θεραπείαν τοῦ ὑπὸ τὴνδὲν ἡγίαν μου
σώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο ἀπέτυχα.

Καταφεύγω λοιπὸν εἰς τὴν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς ὑμετέρας
ἐκλαμπρότητος καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ μείνω παρημελημένος,
διότι ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον μέχρι σήμερον μόλις ἐν τριμηνιαίῳ
ἔλαβον σιτίζον τοὺς στρατιώτας ἐξ ἰδίων μου. Ἐῖμαι δὲ εὐελπὶς
ὅτι θέλειε διατάξει νὰ πληρωθῆ καὶ τὸ ἰδικόν μου σῶμα ἀπὸ τὴν
Λακεδαίμονα καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ στρατεύματα, διατάττοντάς με
καὶ πρὸ νὰ τοποθετηθῶ, στέλλοντες καὶ τὸν καταλυματιάν μας
διὰ νὰ ἐπικυρώσητε καὶ τοὺς λογαριασμοὺς μου μὲ δεύτερον.

Πεπεισμένος εἰς τὴν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς ἐκλαμπρότητός σας
μένω μὲ ὄλην τὴν ἀφοσίωσιν, ταπεινότητος δούλός σας.

Τῆ 11 Δεκεμβρίου 1832. Ἐν Μιστραῖ.

Ὁ Ταγμ. τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Σπάρτην Τάγματος, Πέ-
τρος Πετροπουλάκης.

ιδιωτικαῖς ἀποθήκαις σῖτον πρὸς διατήρησιν τῶν ὑπ' αὐ-
τὸν στρατιωτῶν.

ἀριθ. 38.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ ἐπαρχία συνεννοηθεῖσα τέλος πάντων ἐσύστησε τὸ ἐπαρχια-
κὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ. Ἐν τῶν πρωτίστων
αὐτοῦ ἔργων ὑπῆρχε καὶ ἡ τῶν στρατευμάτων ἐξοικονόμησις,
ἀλλὰ καὶ μὴ δυνηθῆν νὰ ἐξιχνιάσῃ πρὸς τὸ παρὸν ἄλλους πόρους
καὶ φοβούμενον μήπως καὶ αὕτη ἡ ἐπαρχία καταντήσῃ ἐπὶ πλέον
θέατρον τῶν καταχρήσεων κατέφυγεν εἰς γενικὸν ἔρανον ἀπὸ 150
ἐκατὸν πενήντα χιλιάδας γρόσια, τὰ ὁποῖα συνάζονται διὰ νὰ
μετρηθοῦν εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ
καταχρήσεις καθ' ἡμέραν αὐξάνουν καὶ οἱ κάτοικοι ἀπελπίζονται,
διότι τὰ καθημερινὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀρπαγαὶ αὐτῶν ὑπερβαίνουν
τὰς εἴκοσι χιλιάδας γρόσια ἐκάστην ἡμέραν, παρακαλοῦμεν νὰ
διατάξῃτε τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν Κ. Ῥάγκον καὶ Καλέργην νὰ
ἐξέλθουν ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν μὲ τὰ σώματά των, καὶ νὰ
λάβουν τὰ χρήματα ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας ὅπου ἐγκρίνετε. Τὰ πα-
ράπονα τῶν χωρίων ὅλων τῆς ἐπαρχίας κατὰ τῶν στρατευμάτων
ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀπελπισίας, ὥστε ἐὰν ἐντὸς τριῶν
ἡμερῶν δὲν ἐξέλθωσι τὰ στρατεύματα ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν, ἐπα-
πειλεῖται ὁ ὀλοκλήρος ἀφανισμὸς αὐτῆς, καὶ ἡ διάλυσις αὐτοῦ τοῦ
ἰδίου συστήματος.

Ἡ ἐπαρχία γνωρίζουσα τὸν πατριωτισμὸν σας καὶ τὴν πρὸς τὰς
καταχρήσεις ἀποστροφὴν σας ἐλπίζει ὅτι θέλετε προκαταλάβει τὰ
δεινὰ της.

Τὴν 20 Δεκεμβρίου 1832. Ἐν Μιστρά.

(Τ. Σ.)

Ἡ Δημογεροντικὴ ἐπιτροπὴ Λακεδαίμονος
Ν. Πηλάλης, Α. Κοκορέλης, Σ. Παρθενόπουλος, Π. Ἀλεξαν-
δράκης, Α. Κοκόνης Ν. Σαλταφέρως.

Ἄδελφὲ Γενναῖο!

Τέλος πάντων ἐτελειώσαμεν τὴν καταμέτρησιν τῶν σωμάτων μας
τὸ μὲν ἐδικὸν μου εὐγῆκεν ἑξακόσιοι ἑννεήκοντα πέντε, τὸ δὲ ἀρ-

Ἄφου δὲ ἠνώθη μετὰ τοῦ Χατζηπέτρου, Ζέρβα, καὶ ἄλλων, ἐγένετο κύριος ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν εἰσπράξας ὅλας τὰς προσόδους αὐτῆς. Οἱ δὲ Χατζῆ Πέτρος, Ζέρβας καὶ λοιποὶ μετέβησαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Γαστούνης

χηγοῦ Ῥάγκου πεντακόσιοι πενήντα τὰ γρόσια σχεδὸν εἰς τὴν ἐδῶ ρίζα ἐσυνάχθησαν, μόνον ἢ πέρα ρίζα ἤμπορεῖ νὰ ἀργοπορήσῃ ἀκόμη δύο τρεῖς ἡμέρας, σήμερον ξεκινῶ τὸν Κ. Σπύρο Παππᾶ σχεδὸν μὲ ἑκατὸν πενήντα διὰ τὴν πέρα ρίζα καὶ ἀφοῦ σταθῆ ἓνα δύο ἡμέρας ἐκεῖ νὰ τραβίξῃ εἰς τὸν κάμπον τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ νὰ σταθῆ ὅπου τὸν διατάξετε, καὶ ἡμεῖς ἅμα περιλάβομεν τὰ χρήματα, θέλει τραβίξωμεν ἀμέσως. Ἐχθὲς ἔλαβε τέλος καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τζορτζᾶκη εἰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας γρόσια, πλὴν μὲ μύρια βάσανα, καὶ τέλος ἔδωκα ἐγὼ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα γρόσια καὶ ἄς πᾶν μὲ τὰ ἄλλα τὰ καζαντισμένα, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα εἶχα ἀπὸ Λεωνίδι διὰ τὸ σῶμα μου ἔχω ἐξωδευμένα ἀρκετὰ, καὶ τώρα εἰς τὴν διανομὴν οὐ νὰ μοῦ λείψουν, σὲ παρακαλῶ δὲ νὰ μοῦ πάρετε ἀπὸ τὸν Κοντάκη τὰς τέσσαρας χιλιάδας καὶ πλησιάζοντας εἰς Τριπολιτζᾶ νὰ μοῦ τὰ δώσετε διὰ νὰ μὴ λάβω στενοχωρίαν, καὶ ὅσα ἄλλα μοῦ λείψουν τότε τὰ οἰκονομῶ ἀπὸ Ἄργος.

Τῆ 22 10βρίου 1832. Ἐν Καστάνια. ὁ ἀδελφός σου
Δ. Καλέργης.

Προσφέρετε εἰς τὸν Σ. Γέροντα τοὺς προσκυνισμοὺς μου.

Πρὸς τὴν Δημογεροτίαν.

Ὁ Γεν. ἀρχηγὸς μᾶς γράφει ὅτι διὰ μέσου σας πληροφορεῖται ὅτι τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μας στρατεύματα κάνουν καταχρήσεις, χωρὶς ἡμεῖς νὰ ἠξυρῶμεν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ζωοτροφίαν των, καὶ χωρὶς νὰ μᾶς εἰπῆ καὶ κάνεις τίποτε. Διὰ τοῦτο σᾶς στέλλομεν ἐπίτηδες νὰ μᾶς στείλετε ὅσους ἔπαθαν αὐτὰς τὰς καταχρήσεις νὰ ἴδωμεν ἀπὸ ποίους· νὰ ἀποζημιωθοῦν ὅτι ἡμεῖς δὲν βλέπομεν ἄλλο εἰμὴ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας σας ἐπάνω ρίζαι καὶ κάτω ρίζαι ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία ἐπλήρωσαν κατὰ τὴν ἀπόφασίν σας εἰς τοὺς Κ. Μπαρπιτζιώτην καὶ Δημ. Νικολόπουλον, διὰ τί τὰ στρατεύματα νὰ μὴ γίνῃ αὐτὸ τὸ ἄδικον τὸ βλέ-

πρὸς συλλογὴν τῶν προσόδων αὐτῆς δι' ἐξοικονόμησιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτῶν. Καὶ ἡ ἐπαρχία αὕτη τῶν Πατρῶν ὑπέφερεν ἀρκετὰ βάρη, διατρέφουσα χιλίους περίπου στρατιώτας, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως.

Ἴδου καὶ τὰ περὶ τούτων ἐγγραφα ἐν οἷς ὑπάρχει καὶ ἐ-

πομεν καὶ διόρθωσέ το μόνοι σας ὁποῦ τοὺς ἐστείλατε εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν διὰ νὰ μὴ στέκωνται ἐδῶ πλέον τὰ στρατεύματα καὶ περιμένομεν.

Τῆ 27 Δεκεμβρίου 1832. Ἐν Βοτιάνῃ. Ὁ Ἀρχηγὸς
Γιάν. 'Ράγκος, Δ. Καλέργης.

Σ ε β α σ τ έ μ α ς π α τ έ ρ α !

Ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ 28 λήγοντος γράμμα σας καὶ εἶδομεν τὰ ὄσα ἐν αὐτῷ μᾶς λέγετε. Ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν ἀλλιώτικα εἰμὴ καθὼς μᾶς ἐγράφατε, ὅτλ. νὰ τραβίξωμεν τὰ στρατεύματα ἀπὸ τὸν Μιστραῶν, καὶ ὅ,τι λείψανα μείνουσιν νὰ ἀφήσωμεν ἀνθρώπους νὰ τὰ πικραλάβουσι. Τὸ δὲ δὲν ἐχωρίσαμεν τὰ στρατεύματα νὰ ὑπάγουσιν ἄλλα ἐπάνω καὶ ἄλλα κάτω εἶναι ἡ αἰτία ὅτι δὲν ἐτελείωσεν ἡ ἀποδείξις τῶν χρημάτων, καὶ τὰ μὲν τμήματα τὰ ὁποῖα ἐτελείωσαν διώρισεν ἡ Δημογεροντικὴ ἐπιτροπὴ μίαν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ τοὺς κυρίους Δ. Νικολόπουλον, Ν. Σαλταφέραν καὶ Ν. Κορφιοτάκην, ἡ ὁποία ἐπιτροπὴ παρέλαβεν αὐτὰ τὰ χρήματα καὶ εἶναι μαζί μᾶς. Εἰς δὲ τὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα εἰσέτι ἔχουσιν ἀπλήρωτα, διώρισεν ὡσαύτως ἡ αὐτὴ Δημογεροντικὴ ἐπιτροπὴ μίαν ἐπιτροπὴν συνωδευμένην μὲ ἐν σώμα στρατιωτῶν διὰ νὰ συνάξῃ αὐτὰ αὐτὰ, καὶ νὰ τὰ πικραδώσῃ αὐτὴ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν διωρισμένην ἐπιτροπὴν, ἣτις θέλει παραδώσῃ τὴν ὅλην ποσότητα πρὸς τὸν στρατὸν, καὶ αὐτὴ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικά, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἕως εἰς τὴν προσεγγίζουσαν Κυριακὴν νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, καὶ τότε τραβοῦμεν τὰ στρατεύματα ὅθεν εἶναι ἡ γνώμη σας, καὶ ἡ συμβουλή σας. Μὴ ἔχοντες ἄλλο μένομεν μὲ ὄλον τὸ σέβας.

Τὴν 30 Δεκεμβρίου 1832. Ἐν Ἀρβαντοκερασιᾷ.

Οἱ ἀδελφοί σας

Γιαννάκος 'Ράγκος, Δ. Καλέργης.

πιστολή τις τῶν δημογερόντων Πατρῶν πρὸς τὸν Κ. Ῥι-
κόρο ναύαρχον Ῥώσσοι, ἣτις ὁμοίως δὲν ἐνεχειρίσθη, θεω-
ρηθέντος ἀτόπου νὰ γράφονται τοιαῦτα εἰς ξένον ἐμφαίνε-
ται δὲ ἐξ αὐτῆς ὅτι ἐν τῇ πλήρει ἀναρχίᾳ ἕκαστος κατὰ τὸ
δοκοῦν αὐτῷ ἔπραττε (α).

(α) Γενναϊότατε Ἀρχιστράτηγε!

Ὁ Καπετὰν Διαμάντης Ζέρβας ἤλθεν ἐνταῦθα πρὸς ἀντάμω-
σίν μου, ἐπιφορτισμένος ἀπὸ τοὺς λοιπούς. Ἀφοῦ λοιπὸν ὠμί-
λησα μὲ αὐτὸν πολλὰ, περὶ τῶν γενικῶν τοῦ ἔθνους συμφερόντων
καὶ τοῦ ἔδωκα τὴν θετικὴν καὶ τελευταίαν μου γνώμην, ὅτι διὰ
νὰ καθησυχάσουν τὰ πάντα, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰς κίνδυνον τὴν
πατρίδα, νὰ παύσῃ ἀπὸ τὰ Κυβερνητικὰ χρέη καὶ ἡ διωικητικὴ
ἐπιτροπὴ, καὶ νὰ διορίσῃ εὐθὺς ἡ Γερουσία ἀντ' αὐτῆς τοὺς Κ.
Θ. Κολοκοτρώνην, Α. Μιαούλην, Νότην Μπότζαρην, Γριζιώ-
την, Κίτζον Τζαβέλαν, καὶ Ἰωάννην Μαμούρη. Εἰς τοῦτο μετ-
ιαντες καὶ οἱ δύο σύμφωνοι γράφομεν σήμερον μὲ ἐπίτηδες ἀ-
πεσταλμένους πρὸς τοὺς ὀπλαρχηγούς τοὺς κατὰ τὸ Ναύπλιον
διὰ νὰ τὸ ὀργανίσουν, ἐὰν θέλουν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρί-
δος, ἄλλως ἄς κάμουν ὅ,τι γνωρίζουν. Σὰς εἰδοποιῶ λοιπὸν τοῦτο
διὰ νὰ ἠξέυρετε ἐνταῦθα χαίρομεν ὑγείαν, ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν·
δοτε παρακαλῶ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Γενναῖον νὰ ἐλθῇ ἐδῶ μὲ καμ-
μιὰ εἰκοσαριὰ ἢ ὅσους θέλει καθ'βαλαραίους διὰ νὰ ὀμιλήσω-
μεν περὶ πάντων, καὶ πάλιν ἐπιστρέφει.

25 Μαρτίου 1832. Σὲ προσκυνῶ καὶ μένω, ἐν Παλ. Πάτρεις.
Ὁ Συμπέθερός σας Κίτζος Τζαβέλας.

Ἀδελφε Γενναῖε!

Μὲ τὸν Κωνσταντῖνον Λαμπρινόπουλον ἔλαβα τὸ κατὰ τὰς 22
τοῦ λήγοντος γράμμα ἄς καὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦ φίλου. Τὰ
κατὰ τὸ Ναύπλιον εἶχομεν μάθει καὶ ἡμεῖς ἐδῶ· δὲν εἶναι ἀμ-
φιβολία ὅτι ἡ Κ. ἐπιτροπὴ ἐκπνέει ἤδη τὴν τελευταίαν ἐκπνοήν
της. Τὰ πάντα ἐλπίζω νὰ παύσουν, ἀφοῦ ἡ πρὸς τὸν Κ. Δια-
μάντην Ζέρβαν πρότασίς μου γενῆ δεκτὴ, ὡς σὰς προέγραφα μὲ
ἐπίτηδες ἄνθρωπον· ὁ Κ. Χρηστόδουλος, Χ. Πέτρου μὲ ἔγραψεν

ἀπὸ Διχοφτόν ὅτι εἶναι σύμφωνος κατὰ τὸ πρὸς αὐτὸν γράμμα μου, καὶ ὅτι ἀφοῦ φθάσει εἰς Καλάβρυτα, θέλει μὲ εἰδοποιήσει τὸ μέρος ὅπου θὰ ὀμιλήσωμεν προσωπικῶς τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ πολὺ. Καὶ αὐτὸς λοιπὸν καὶ ὁ Διαμάντης Ζέρβας, ἔχουν διάφορα παρὰ τῶν ἄλλων ἐξαγριωμένων αἰσθήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Κύριος Νότης Μπότζαρης, ὅστις ἐκκινεῖ ἐναντίον μου ὡς πληροφοροῦμαι, ἀλλὰ θέλω τὸν δώσει τὰ ἐπιχειρήματα ἐὰν τῶντι τολμήσῃ, χρεωστῶ ὅμως νὰ τὸν ἰδεάσω σήμερον διὰ νὰ μὴν προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, καὶ νὰ τὸν διαμαρτυρηθῶ νὰ δώσῃ λόγον ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὅτι ἤθελεν συμβῆ ὁ Κ. Διαμάντης Ζέρβας ἐπέστρεψεν εἰς Γαστούνην καὶ ἐκεῖθεν ἀπέρχεται εἰς τὸν Νότιον διὰ νὰ τὸν ὀμιλήσῃ καὶ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸ κίνημά του. Σᾶς εἰδοπιῶ δὲ ὅτι φυλάττονται πολὺ νὰ μὴ δώσουν αἰτίαν ἐχθροπραξίας. Ἀπὸ τὸν Μαμούρην καὶ λοιποὺς ἀναμένω ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν τὸν Μαρκάκη, τὸν ὁποῖον εἶχα ἀποστείλει ἐπίτηδες. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω ὅτι ὁ δεσμὸς μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν εἶναι ἀδιάσειστος. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον ἂν καὶ ἐδέχθησαν τὸν νέον διοικητὴν, ἔχουν πάλιν ἐντοπίας ἀρχάς, καὶ δὲν ἀργοῦν νὰ λάβουν τὸ πρῶτον σύστημά των, ἐνῶ μάλιστα εἶναι πολλοὶ μὲ τὸ πνεῦμα μας. Αἱ ἐπαρχίαι Ξηρομέρου, Βονίτζης, καὶ Βάλτου, διοικοῦνται ἀπὸ τὰς πρῶτας ἀρχάς. Τὸν Γενικὸν ἀρχηγὸν Πίζαν ἐδοκίμασεν ὁ Τζόγκας διὰ νὰ παραδόσῃ τὸ φρούριον Βονίτζης, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς τῆς Στερ. Ἑλλάδος. Τὴν προχθὲς σᾶς ἔγραψα διὰ νὰ ἔλθῃτε ἕως ἐδῶ, ἐὰν λοιπὸν εὐκολύνεσθε εἶναι καλὸν νὰ ἔλθῃς διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ παντός· σὲ προσμένω νὰ ἔλθῃς ἐξάπαντος διότι εἶναι ἀνάγκη. Σᾶς ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως. ὁ ἀδελφός σας

Ἐν Π. Πάτραις τὴν 27 Μαΐου 1832. Κίτζος Τζαβέλας.

Πρὸς τὸν Γεν. ἀρχηγὸν τῆς Πελοποννήσου Κ.Θ. Κολοκοτρῶνην.

Ἀποφασίσαντες νὰ συ,εργήσωμεν ὅσον τὰ ἐφ' ἡμῖν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ εἰρήνης τοῦ ἔθνους, καὶ γνωρίζαντες ὅτι ἐνόσω εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου, ὁ παρὰ πᾶσι γνωστὸς διὰ τὰς ἀποδεδοκιμασμένας πράξεις του Γρίβας εἶναι δύσκολον νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ ποθοῦμενον, ἐνεκρίναμεν κατὰ πρῶτον νὰ διευ-

Θύνωμεν πρὸς αὐτὸν τὸ ἐγκλειόμενον, καὶ εἰμὲν ὑπακούσῃ εἰς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἤδη καλῶς, εἰδὲ καὶ εὐρεθῆ ἔμπρὸς μας εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιχειροῦμεθα στρατιωτικὸν κίνημα, νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν ὡς κοινὸν ἐχθρὸν τοῦ ἔθνους καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο παρακαλεῖσθε νὰ ἀποστείλετε εἰς χεῖρας του, καὶ νὰ ζητήσετε καὶ ἀπάντησιν δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ γνωρίσωμεν τοὺς σκοποὺς του καὶ κατ' αὐτοὺς νὰ ἀκολουθήσωμεν ὅ,τι δέον.

Ἐν τοσοῦτῳ ὑμεῖς ἀρχηγὲ βαδίζοντες τὴν ὁποίαν ἕως τῆς στιγμῆς ταύτης ἐβαδίσατε σωτήριον γραμμὴν, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, θέλετε μείνει σταθεροὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν σας ταύτην, βέβαιοι ὄντες ὅτι εὐρίσκετε καὶ ὄλους ἡμᾶς συμφώνους κατ' ὅλα μὲ τὸ πνεῦμα σας.

Εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι διὰ τῆς ἐνώσεώς μας θέλομεν φανῆ καὶ ταύτην τὴν φορὰν ὠφέλιμοι εἰς τὴν πατρίδα, καὶ θέλομεν ἐξαλείψει πᾶν ὅ,τι ἐπαπειλεῖ τὸν ὄλεθρόν της.

Σήμερον ἐκκινοῦν ἀπὸ Βοστίτζαν διὰ Καλάβρυτα δύο τάγματα, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκκινοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐπίσης διευθυνόμενοι διὰ τὸ Ἄργος, περὶ τούτων θέλετε λάβει ἐγκαίρως τὴν εἰδησιν.

Ἐν τοσοῦτῳ ὑποσημειούμεθα μὲ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Τὴν 5 Ἰουλίου 1832. Ἐν Πάτραις.

Οἱ ἀδελφοὶ σας, Διαμάντης Ζέρβας, Κίτζος Τζαβέλας, Γιαν. 'Ράγκος, Κ. Βέρβας, Χρ. Φωτομάρας, Γεώργ. Μαλάμας, Λ. Κουτζονίκας. Θ. Πανομάρας, Γεώργ. Κ. Βελῆς, Λ. Ταγκλῆς.

Γενναϊότατοι ἀδελφοί! Δ. Ζέρβα, Κίτζο Τζαβέλα, Ἰωάννη 'Ράγκο, καὶ λοιποὶ.

Μὲ ἀπερίγραπτόν μας χαρὰν ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ τὰς 5 τοῦ παρόντος πρὸς ἡμᾶς ἔγγραφόν σας εἰς τὸ ὁποῖον παρετηρήσαμεν εὐχαρίστως τὴν ἐνωσίν σας πρὸς τὸν ἔθνοσωτήριον σκοπὸν τοῦ νὰ πέσῃ ἡ πικρὰ νόμος ἐπιτροπὴ καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ εὐνομος, ἡ ὁποία νὰ μᾶς δίδῃ ὡς ἀμερολήπτους ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων μας, κτλ. χθὲς λοιπὸν καὶ ἡμεῖς συνήλθομεν εἰς ἓν καὶ ἐκάμαμεν τὴν ἀπόφασίν μας, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ἐξεδόσαμεν τὴν διαμαρτύρησίν μας μὲ μίαν ἀναφορὰν πρὸς τὴν

Γερουσίαν, αντίγραφον τῶν ὁποίων σᾶς ἐγκλείομεν πρὸς πληροφoρίαν σας, τὰ δὲ πρωτότυπα ἐκοινοποιήσαμεν καὶ ἐδιευθύνσαμεν εἰς Ναύπλιον· σήμερον πανηγυρίζομεν καὶ τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἑορτὴν κτλ.

Ἡ ἐπιθυμία μας ἦτο νὰ περάτωμεν εἰς Πελοπόννησον διὰ νὰ ἐνωθῶμεν καὶ μὲ τὰ σώματα τῶν ἀρχηγῶν Ῥούκη καὶ Σπυρομήλιου, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συναγρηκήμεν καὶ ἐστείλαμεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐστείλατε, καὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπερίμεναν διὰ νὰ κινήθωμεν ἐκ συμφώνου ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθημεν νὰ συμβιβάσωμεν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ συμφέρον τοῦ κινήματός μας, ἐξέυρετε ὅτι οἱ Ἕλληνές μας ὅλοι σχεδὸν εἶναι ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπον καὶ δυσκολεύονται νὰ ἀφήσουν τὰ ὀσπήτιά των εἰς ἀβεβαιότητα, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐκρίναμεν ὅτι ἀνίσως διχμείνωμεν ὀλίγας ἡμέρας μὲ σκοπὸν νὰ διαβῶμεν ἀκολούθως ἀπὸ τὰ Δερβένια, θὰ ἐνωθοῦν ἀκόμη πολλοὶ μαζὺ μας, καὶ ὅσοι ἐναντιωθοῦν ἀπὸ τοὺς δορυφόρους τῆς παρανομίας θὰ πάθουν τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των. Τοιοῦτοτρόπως ἐμβαίνομεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ μὲ περισσοτέραν δύναμιν, καὶ χωρὶς νὰ ἀφήνωμεν καὶ κανένα ἐχθρὸν ἐξοπίσω μας· ἐμείναμεν λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν, καὶ ἀπὸ αὖριον χωρὶς ἀργοπορίαν ἐμβαίνομεν εἰς κίνησιν, καὶ ἐνώνομεν καθὼς ἐλπίζομεν τὴν Ἁν. Ἑλλάδα ὅλην, ἢ ἀνοίγομεν τὸ τουφέκι ἄφευκτα, καὶ θαρροῦμεν νὰ τὸ κατορθώσωμεν τότε μὲ τὴν βίαν τῶν ὅπλων.

Ἄδελφοί! τὸ ἀδελφικὸν θάρρος μᾶς παρακινεῖ νὰ σᾶς δώσωμεν μίαν γνώμην, καὶ εἶναι ἡ ἀκόλουθος. Μὴν ἀργοπορεῖτε παντελῶς, κινήθητε καὶ δουλεύσατε τὸν σκάνδαλον, ὅτι χωρὶς αὐτὸ δὲν γίνεται τίποτε· ἂς ἐξορίσωμεν τοὺς πολιτικούς τρόπους, νὰ προφθάσετε βοήθειαν εἰς τὸν Γεροκολοκυτρώνην, σήμερον γράφομεν καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ῥούκην, καὶ Σπύρον Μήλιον νὰ κινήθοῦν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡμεῖς ἐξοπίσω φθάνομεν, ὅταν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη βροντήσουν τὰ τούμπανα ὁ γάμος θὰ τελειώσῃ ὀγλήγορα.

Ἄδελφοί! εἰς ἄλλο μὴ ἀποδίδετε τὴν δυσκολίαν τῆς μεταβάσεώς μας παρ' εἰς τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω σᾶς ἐξηγή-

σαμεν, καὶ δὲν ἦτον καὶ καλὸν νὰ τοὺς ἀφήσωμεν ἔξω νὰ δουκ-
μώσουν, καὶ νὰ μᾶς κάμουν ὕστερον ὅ,τι θὰ τοὺς κάμωμεν τώρα
ἡμεῖς· ὅταν ἡμεῖς ἐφεύγαμεν, αὐτοὶ ἤθελον οἰκονομίσει ἀπὸ χρή-
ματα τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἰδικούς των, καὶ θὰ εἰδυνάμωναν, καὶ
ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ κινηθοῦν εἰς βοήθειαν τῶν ἰδικῶν των
εἰς Πελοπόννησον, τώρα τοὺς χαλοῦμεν ὅλα τὰ σχέδια, καὶ ἐμ-
βαίνομεν ἔπειτα ἀφίνοντάς τους εἰς ἀμνηχανίαν.

Λοιπὸν ἐμπρὸς καὶ ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης διευθύνει τὰ δια-
βήματα ἡμῶν καὶ ὑμῶν· ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι οἱ ὀπλαρχηγοὶ
Διοβουινιώτης, καὶ Βάγιας εἶναι μὲ τὸ φρόνημά μας καὶ ἱκανοὶ ἀ-
ξιωματικοὶ τῆς Δευτέρας τάξεως ὅπου εἶναι μὲ τοὺς ἐναντίους,
μᾶς μνηύουν ὅτι ἅμα ἐκκινήσωμεν τοὺς ἔχομεν συντρόφους.

Σὰς ἀδελφικοασπαζόμεθα μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ ἀνταμωθῶμεν
το γλιγορώτερον εἰς Ἄργος καὶ μένομεν.

Τὴν 12 Ἰουλίου 1832. Σάλωνα. οἱ ἀδελφοὶ

Ἰω. τοῦ Γκούρα, Ν. Πανοριᾶς, Ἰω. Φαρμάκης Κραβαρίτης,
Β. Μπαλατζῶς, Στ. Κόντος, Παπ. Κώστας Τζαμάλας, Κ. Μα-
τράκος, Ἄντ. Κοντοσόπουλος, Κωστ. Χορμόβας.

Εὐ γ εν έ στα τ ε Κ. Μ. Ῥοῦ φο!

Διάφορα γράμματά μου σὰς ἔχω στελμένα, τὸ ὕστερινόν μου
σημειωμένον τὴν 2 τρ. μηνὸς ἐσωκλεισμένον πρὸς τοὺς Κυρίους Σι-
σίνην καὶ Πολυδωρόπουλον. Ἀπὸ τὴν εὐγενείαν σας δὲν ἤξιώθην
ἄλλο ἔπειτα ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς 18 ἀπελθόντος, εἶδον ὅμως σημει-
ωμένους τοὺς ἀσπασμούς σας εἰς τὸ ἀπὸ 26 παύσαντος γράμμα
τοῦ υἱοῦ μου καὶ σὰς περιευχαριστῶ. Τὴν ἐκθεσιν τὴν ὁποίαν
κατ' ἐπιταγὴν σας ἔκαμεν ὁ υἱός μου πρὸς ἐμὲ διὰ τὰ αὐτοῦ
διατρέξαντα, δηλαδὴ τὴν τότε κατάστασιν τοῦ Τζαβέλα, τὰ
σκληρὰ του φερσήματα εἰς τοὺς πατριώτας μας, καὶ τὰ ἀπατη-
λὰ πρὸς αὐτοὺς τοὺς στρατηγούς τῆς διοικήσεως, καθὼς καὶ τὰς
ἀναρμόστους καὶ ἐπ. βλαβεῖς συμφωνίας ἀνέγνωσαν οἱ Κύριοι
Κωλέττης, Ζωγράφος, Μαυροκορδάτος, Λόντος, καὶ Μαγγίνας,
οἱ ὅποιοι ἐθαύμασαν καὶ ἐλυπήθησαν. Λέγεται σήμερον ἐδῶ ὅτι
ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ὁποίαν ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὰς Πάτρας ὁ Τζαβέλας
καὶ ἄλλοι ἐπῆγαν εἰς τὰ μέρη τῆς Καρυταίνης, ὠμίλησε μὲ τὸν

Κολοκοτρώνην ὃ ὁποῖος ἐδέχθη τὴν γνώμην τῆς, καὶ εἶπε τοῦ υἱοῦ τοῦ Γενναίου, νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς Κ. Γρίβαν, καὶ Κατζῆ Χρῆστον εἰς Τριπολιτζᾶν, νὰ μὴν κινηθοῦν κατὰ τῆς Καρυταίνης, καὶ νὰ γένῃ ἀνακωχὴ ἀρμάτων, ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ ἡ εἰρημένῃ ἐπιτροπὴ νὰ δμιλήσῃ μὲ τὴν διοίκησιν.

Ἐγὼ ὅμως μὲ λύπην μου σᾶς λέγω ὅτι δὲν ἐλπίζω κανένα συμβιβασμὸν δμόνοιαν καὶ ἡσυχίαν, ἀλλὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον κροτημένον· ἐπειδὴ οἱ εἰρημένοι Γρίβας καὶ Κατζῆ Χρῆστος ἔκαμαν ἀκροβολισμὸν μὲ τοὺς Κολοκοτρωνίστας εἰς τὰ μέρη τῶν Τρικόρφων καὶ Σιλήμνας, καὶ ἐφάνησαν νικηταί, ὃ δὲ Δημήτριος Καλέργης ἦλθεν εἰς τοὺς Μύλους ἀπέναντι τοῦ Ναυπλίου μὲ ὀγδόντα στρατιώτας καὶ ἀντάμωσεν τοὺς Κυρίους Ῥώσους εἰς τὸ ἐνλιμένῃ πλοῖον· λέγουσι μάλιστα ὅτι τοῦ ἔδοσαν τέσσαρα κανόνια τῆς ξηρᾶς, πολεμοφόδια, καὶ ὀλίγα χρήματα. Εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι ἐσύναξεν ἕως 200 στρατιώτας, ἔκαμε ταμπούρια εἰς τοὺς Μύλους, ἔβαλε κανονάκια, βαστᾶ καὶ ὁ Τζόρκης μὲ ὀλίγους τὸ Τζιβέρη, ἡ διοίκησις διέταξε τὸν ἀρχηγὸν Γριζιώτην νὰ ὑπάγῃ κατὰ τῶν εἰρημένων ἔστειλε καὶ μία Γολέτα μὲ τὸν Μύστικον, νὰ κτυποῦν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ πρὶν ἀρχίσουν τὴν ἐχθροπραξίαν, ἔφθασαν χθὲς τὸ ἑσπέρας δύο πλοῖα Πετζιώτικα εἰς τοὺς Μύλους διὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸν Καλέργην, καὶ τοῦτο λέγουσι ὅτι ἔγεινε διὰ συνεργείας ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν· ἐπειδὴ ἦτον ἐν τῷ τελειοῦσθαι ἡ ἀγάπη τῶν δύο πατριῶν, εἰς τὰς Σπέτζας, νὰ γνωρίσῃ καὶ ἡ ἐναντία τὴν διοίκησιν καὶ παρ' ἐλπίδα ἐφάνησαν τὰ ἀνωτέρω δύο πλοῖα, λέγουσι ἀκόμη καὶ βεβαιοῦται ὅτι ἐλήφθη ἓνα γράμμα τοῦ Κολοκοτρώνη τὸ ὁποῖον ἔστειλε πρὸς τοὺς Ἀρκάδας, καὶ τοὺς ἐπαρακινούσε νὰ ἔλθουν πολλοὶ εἰς τοὺς εἰρημένους Μύλους διὰ νὰ εὗγουν ἐκεῖ, καὶ οἱ Κύριοι Ζαίμης, Μεταξᾶς, καὶ Κολιόπουλος, ὁμοῦ μὲ τοὺς δμόφρονάς των γερουσιαστὰς, νὰ συστήσουν ἄλλην διοίκησιν· αὐτὸ ὅμως δὲν θέλει δυναθῆναι νὰ κατορθώσουν, ἐπειδὴ Ἀρκαδινοὶ δὲν τοὺς ἤκουσαν, καὶ ἄλλας δυνάμεις ἀρκετὰς δὲν ἔχουν, οὔτε τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὴν Γερουσίαν, καθότι ἡ διοίκησις ἐπρόσθεσε μέλη εἰς αὐτὴν τοὺς Κυρίους Γκούστην, Ξένον, καὶ Μαῦρον, οἱ-

τινες συνεδρίασαν προχθές. Οί ἐναντίοι κινήσαντες πάντα λίθον διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν συνέλευσιν ἐμεταχειρίσθησαν καὶ τοὺς Κυρίους ἀντιπρέσβεις, οἱ ὁποῖοι εἶπαν εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐξωτερικῶν, ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ γενῆ ἡ συνέλευσις μέσα εἰς τὸ Ναύπλιον, τὸ ὁποῖον φυλάττεται καὶ εὐτακτεῖται ἀπὸ Γάλλους, ὅμως καὶ αὐτὸ θέλει διορθωθῆ μὲ τὶ νὰ ἔχουν συμπάθειαν καὶ διάκρισιν οἱ ἐξοχώτατοι ἀντιπρέσβεις καὶ ὅσον οὐπω θὰ γίνῃ ἔναρξις τακτικὰ ὀγλήγορα, ἐγὼ δὲ μένω ἔξω, διότι λείπει τὸ ἔγγραφο, καὶ γίνεται λόγος συνεχῶς περὶ τούτου ἀπὸ ὅλους, καθὼς, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πληρεξουσίων Γαστούνης· ὅσον δὲ διὰ τὸν ἑαυτὸν μου σὰς ὁμνῶ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ μου ὅτι ἀδιαφορῶ, ἤλθεν ἐδῶ καὶ ὁ κύριος Φωτήλας διὰ πληρεξούσιος, ὅστις εἶναι συμφωνότατος καὶ γεμάτος παλικαργιᾶ.

Τὴν 7 Ἰουλίου 1832. Ἐν Ναυπλίῳ. ὁ δούλος καὶ ἀδελφός σας
Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης.

Γενναϊότατε ἀρχηγέ!

Χθές ἐνεκρίναμεν μὲ τοὺς ὀπλαρχηγούς, Ῥάγκον, Χρηστόδουλον Χ. Πέτρον, Βέρε καὶ λοιποὺς, νὰ στείλωμεν τὸν χιλιάρχον Κ. Γεώργιον Βελὴν μόνον τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του σώμα νὰ μεταβῆ εἰς Πύργον διὰ νὰ τοποθετηθῆ ἐκεῖ, νὰ συντελέσῃ μετὰ τῶν αὐτόθι δημογερόντων τὴν σύστασιν μιᾶς ἐπιτοπίου ἀρχῆς καὶ νὰ ἐπαγρυπνῆ εἰς πᾶν τοῦ σκοποῦ μας ἐναντίον κίνημα. Διωρίσθη λοιπὸν νὰ μεταβῆ καὶ τοῦ ἐδόθησαν συγχρόνως καὶ ἀναγκαῖαι ὀδηγίαι. Θέλετε φροντίσει καὶ ἡ Γενναϊότης σας νὰ τὸν ἐξαποστείλετε τὰς ἀποχρώσας ὀδηγίας, περιπλέον σὰς παρακαλῶ νὰ λάβετε εἰς τὴν εὐνοίαν σας καὶ τὸν γαμβρόν του Γεωργάκην εὐρισκόμενον εἰς Πύργον, καὶ ἔχοντα παρόμοιον μὲ τὸ ἰδικόν μας πνεῦμα. Ὁ στρατηγὸς Χρσ. Χα. Πέτρον σήμερον πρῶτ' ἀνεχώρησεν διὰ Γαστούνην, τὸ κοινὸν ἀπὸ τοὺς δύο μας πρὸς τὴν Γενναϊότητά σας γράμμα θέλει σὰς πληροφορήσει καθαρῶς τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν παντοτεινὴν ἔνωσιν κλπ. Τὸ Μεσολόγγιον ἤρηξεν ἤδη νὰ βαδίξῃ τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς ὁδόν, διώξαντες ἐκεῖθεν τὸν Γαρδικιώτην Γρίβαν, καὶ τὸν σταλέντα παρὰ τῆς παρανόμου τοῦ Ναυπλίου ἀρχῆς Διοικητὴν, καὶ ἀναλαβόντες

ἤδη οἱ Μιτολογγῆται τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς κτλ. ἄλλο δὲν ἔχω νὰ σᾶς προσθέσω σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω.

Παλ. Πάτραι τὴν 12 Ἰουλίου 1832.

ὁ συμπέθερός σας καὶ υἱός σας

Κίτζος Τζαβέλας.

Γενναϊότατε ἀρχιστράτηγε καὶ συμπέθερε Κολοκωτρώνη.

Σήμερον σᾶς ἔγραψα διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ καὶ σᾶς περιέκλειον ἀντίγραφον τῆς διαμνηστεύσεως τοῦ Κ. Μαμούρη, καὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν, διὰ νὰ πληροφορηθῆτε τὰ κατ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείθεν ἐκκίνησιν του μεθ' ὅλων τῶν συναδελφῶν μας εἰς τὴν Πελοπόννησον. Εἰς τὴν περὸς σας ἐγκλείω καὶ δεύτερον γράμμα του, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ταύτην τὴν στιγμὴν καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ἐκστρατείαν του, δι' αὐτοῦ παρατηρεῖτε ὅτι ἡ βραδεὶς κίνησις τὴν ἀπέβλεπε κυρίως νὰ καθάρσῃ ἐντελῶς ὅλην τὴν Ἄν. Ἑλλάδα τὸ ὁποῖον θέλει κατορθῶσαι ἄφρακτον κατὰ τὸ γράφειν του, δὲν βραδύνει πλέον τὴν εἰσβολὴν του εἰς τὴν Πελοπόννησον· τοῦτο ἦτο μία τῶν αἰτιῶν αἱ ὁποῖαι ἀνέβαλλον καὶ τὸ ἰδικόν μας κίνημα, σᾶς ἐξηγήθην πολλάκις, σᾶς ἐξηγοῦμαι καὶ τώρα, διὰ νὰ μὴν ἀποδίδεται ἡ αἰτία τῆς ἀργοπορίας μου εἰς ἀμέλειαν· ὁ συμβιβασμὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμον μεθ' ὅλων τῶν ὀπλοκρηγῶν εἶναι νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπέστειλαμεν ἀναφορὰς μας, νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ παράνομος ἀρχὴ τοῦ Ναυπλίου δὲν παραχωρήσῃ τὴν ὁποῖαν ἤρπασεν ἑξουσίαν, καὶ ἂν ὁ Γρίβης δὲν ἐνδώσῃ εἰς τὴν φωνὴν μας νὰ ἐξέλθῃ τῆς Πελοποννήσου, τότε νὰ ἐκκινήσωμεν πανστρατεῖαν κατ' αὐτοῦ. Ἐν τοσοῦτῳ ἡμεῖς νὰ ἐτοιμαζώμεθα καὶ ὁ Μαμούρης μετὰ τῶν λοιπῶν νὰ ἐκκινήσῃ καὶ προχωρήσῃ εἰς Ἄργος. Τὸ κίνημα τῶν κατὰ τὰ Σάλωνα ἔργινεν, ἡ ἐτοιμασία τῶν ἰδικῶν μας ὁλοκλήρως γίνεται δὲν μένει εἰμὴ νὰ λάβωμεν καὶ τὴν ἀπάντησιν, χωρὶς τῆς ὁποίας εἶναι δύσκολον νὰ ἐκκινήσω τοὺς λοιποὺς, τοιαύτη εἶναι ἡ συνθήκη μας, καὶ νὰ ἐκκινήσωμεν ἅπαντες ἐκ συμφώνου. Τοῦτο δὲν ἐλπίζω νὰ ἀργήσῃ, σήμερον αὐριον φθάνει ἐξ ἄπαντος· ὡς τόσον ὁ Μπαϊρακτάρης ἔφθοξεν εἰς Καλάβρυτα ὅπου ἐπροσμένετο ὥραν παρ' ὥραν καὶ ὁ Φωτομάρας, πρὸς

τοὺς ὁποίους ἀμφοτέρους ἔγραφα νὰ κινηθοῦν ἐμπρὸς καθ' ἕως ὅδης γίας ἔχουν ἀναντιρρήτως λοιπὸν παρουσιάζεται ὅπου δεῖ, μετ' ὀλίγα διάφορα στρατιωτικὰ σώματα. Ἐκτὸς τῆς παρουσιασθησομένης δυνάμεως συνέλευσις, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτηθῇ καθ' ἕως πληροφορίας ἔχουμεν, καὶ ἔπειτα ποῖα ἀποτελέσματα προσμένεις ἀπὸ παρανόμου; πράξεις ἀνόμων πληρεξουσίων οἵτινες προνοοῦντες τὴν κακὴν ἀπὸ τῶν λαῶν ἀποδοχὴν διατάζουν καὶ τρέμουν νὰ τὴν συγκροτήσουν. Τοῦτο μὴν σὰς φοβίζει παντελῶς, τὸ γενικὸν κίνημά μας θέλει διαλύσει καὶ τὰ σχέδια τῶν κακοβούλων καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους εἰς τὸ Ναύπλιον θέλετε ἐξαποστείλει εὐθὺς ἐπίτηδες ἄνθρωπον διὰ νὰ λάβῃ ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν Καπετὰν Νικόλαον, διαλαμβάνουσαν τὴν παραίτησιν τῆς παρανόμου ἐπιτροπῆς, ἢ τὴν μὴ, διὰ νὰ ἐκκινήσωμεν ὅλοι μίαν ὥραν ἀρχήτερα. Τοῦτο μὴ τὸ ἀναβάλλετε οὐδεμίαν στιγμὴν πρὸς τὸν Γενναῖον θέλετε ἐγκλείσει καὶ τὸ ἴδιον τοῦ Μαμούρη γράμμα διὰ νὰ πληροφορηθῇ καλλίτερα καὶ ἐξαποστείλῃ μὲ τὰ πρὸς αὐτὴν γράμματά μου ἀσφαλῶς. Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασαν οἱ συνοδευσαντες τὸν καπετὰν Νικόλαον ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς, ὡς ἐπληροφορήθη παρ' αὐτῶν δὲν ἔλαβον οὔτε ἀπάντησιν ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς μας· δὲν μένει ἤδη πλέον παρὰ νὰ ἐκκινήσωμεν χωρὶς ἀργοπορίαν θέλω συνενοηθῇ μεθ' ὅλων τῶν ὀπλαρχηγῶν εὐρισκομένων εἰς Γαστούνην περίξ Πατρῶν καὶ Βοστίτζης, διὰ νὰ λάβωμεν ἐν μέτρον ἀρμόδιον, τὸ κίνημά μας πλέον δὲν θὰ ἀργήσῃ, εἰς τοῦτο μὴν ἀμφιβάλλετε ποσῶς· εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐκκινουμέν ἀφεύκτως, διότι εἴμεθα ἐτοιμότατοι, καὶ δὲν μένει εἰμὴ νὰ ἰδῶμεν τὸ μέτρον τοῦ κινήματός μας, ὁ καπετὰν Νικόλαος ἔμεινεν εἰς Βοστίτζαν καὶ ἔρχεται σήμερον ἐνταῦθα.

Ἐν Π. Πάτραις τὴν 19 Ἰουλίου 1832. ὁ ὡς υἱὸς σας
Κίτζος Τζαβέλας.

Ἐπιστολὴ τῶν προκρίτων καὶ Καπεταναίων τῆς ἐπαρχίας τῶν Πατρῶν, παραπονουμένων ἐναντίον τοῦ Κ. Τζαβέλα: ὡς εἶπον οἱ ἀπεσταλμένοι, διὰ τὰ βάρη, ὅπου ὑπέφερον ἢ ἐπαρχία ἐκ τῶν στρατευμάτων του.

Ἐκ λ α μ π ρ ό τ α τ ε ἀ ρ χ ι σ τ ρ ά τ η γ ε !

Ἐπειδὴ καὶ τὰ περιστατικὰ δὲν μᾶς συγχωροῦν εἰς τὸ νὰ

φανώμεν αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν κοινὸν μας πατέρα νὰ τοῦ ἐξηγηθῶμεν διὰ ζώσης τὰ δεινὰ μας· οἱ Γενναῖοι Καπετὰν Ἀγγελῆς Χρυσανθοκόπουλος, Καπετὰν Γεώργιος Ῥοδόπουλος, καὶ Καπετὰν Γ. Σακετόπουλος, θέλει σᾶς ἐξηγηθῶσιν ὡς ἡμεῖς οἱ ἴδιοι λεπτομερῶς τὰ ἐδῶ, εἰς τοὺς ὁποίους παρακαλοῦμεν νὰ δώσῃτε ἀκρόασιν, σᾶς ἐσωκλείεται καὶ κατάλογος τῶν ἀξιοματικῶν ἵνα λάβῃ τὴν ἐπικύρωσιν· ἡμεῖς δὲ προστρέχομεν παρακαλοῦντες θερμῶς εἰς τὸν φίλτατόν μας πατέρα νὰ θεραπεύσῃ (ὡς καὶ πάντοτε) τὰ παράπανά μας τὰ ὁποῖα θέλει σᾶς ἀναφέρουν οἱ ἄνω εἰρημένοι καὶ ἐλπίζομεν ἐκλαμπρότατε, ὅτι δὲν θέλει πρᾶβλέψῃ τὰς θερμὰς μας παρακλήσεις, ἀλλ' ὡς φιλόστοργός μας πατὴρ νὰ μᾶς ἀναπαύσῃ μὲ τὴν συνήθη φιλοκαγαθίαν σου.

Δέξου ἐκλαμπρότατε τὴν παράκλησίν μας ταύτην καὶ τὴν ἄκραν πρὸς ὑμᾶς εὐπειθειάν μας.

9 Αὐγούστου 1832. Ἐν Γουζούμιτσα.

Οἱ δοῦλοι σᾶς οἱ συντελοῦντες τὸ τάγμα Παλ. Πατρῶν.

Γεώργιος Ζουμπατιώτης, Στέριος Ῥόκας, Γρ. Διαμαντόπουλος, Σαγιᾶς Σκάδης, Θεόδωρος Χαρμπίλας, Γκόλφινος Λουμπουστιάνος, Δημ. Γούζόπουλος, Πέτρος Καραντζόπουλος, (ἔπονται ὑπογραφαὶ ἔτι εἴκοσι μία).

Γενναῖοτατε ἀρχιστράτηγε!

Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι σήμερον ἔφθασα ἐνταῦθα, αὐριον ἀναχωρῶ διὰ τὰ Καλάβρυτα ὅπου θέλω ἀναμείνει τοὺς ἀδελφούς μου Χρηστόδουλον καὶ Διαμάντην, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγραψα σήμερον μὲ ταχυδρόμον· ἐλπίζω νὰ ἔλθουν ὀγλήγορα καὶ αὐτοὶ ἐδῶ διὰ νὰ ὀμιλήσωμεν κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, ἀλλ' εἰ καὶ δὲν ἠμπορέσουν νὰ εὐκολυνθοῦν διὰ νὰ ἔλθουν, θέλω σᾶς εἰδοποιήσω ὁποῖον δρόμον θέλω ἀκολουθήσει· ὡς τόσον τὸ μόνον ἐμπόδιόν μας ἐδῶ δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ ἀναμονὴ τῶν κατὰ τὸν Πύργον ἀδελφῶν μας. Σᾶς ἐγκλείω καὶ ἀντίγραφον τοῦ πρὸς ὑμᾶς γράμματός τῶν κατὰ τὴν Ἀργολίδα συναδελφῶν μας καὶ τὴν ὁποίαν ἔχομεν μεταξὺ τῶν ἑνορκῶν συμφωνίαν. Τίποτε ἄλλο δὲν ἔχομεν νὰ σᾶς σημειώσω. Σᾶς προσκυνῶ καὶ εἰμὶ.

Ἀγίῳ Βλάσῃ 10 Αὐγούστου 1832.

ὁ υἱός σας

Κίτζος Τζαβέλας

Ἴδου τὸ κάτωθεν ἔγγραφο τὸ ὁποῖον ὡς προείπομεν δὲν εὐ-
ρίθη εὐλογον νὰ δοθῇ.

ἀριθ. 1202.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ Π. ΠΑΤΡΩΝ.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Ναύαρχον τῆς Α. Α. Μ. Πασῶν
τῶν Ῥωσιῶν Κ. Ῥικρόδ. κ. τ. λ.

Ἐξοχώτατε!

Οἱ Δημογέροντες Πηλ. Πατρῶν συναισθανόμενοι τὰς δεινὰς πε-
ριστάσεις ὅσας ἐπὶ τοῦ πκρόντος ἢ ἐπαρχία των πάσχει καὶ με-
λετήσαντες ὠρίμως τὰ μέσα δι' ὧν δύνανται νὰ φθάσωσι τὸν
μέγαν καὶ σωτήριον σκοπὸν τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν των διατη-
ρήσεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνχμφιβόλος
προκύπτει κατ' ἴδιαν ἡ ἀτομικὴ καὶ κτηματικὴ ἀσφάλεια ἐ-
νὸς ἐκάστου τῶν πολιτῶν, νομίζουσι ἀδιστακτῶς ὅτι ἤθελον πα-
ραβῆ ἔν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα των ἱερωτέρων χρεῶν, ἂν παρη-
μέλουν νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς Υ. Ε. ὡς ἀντιπροσώ-
που τοῦ μεγαλοψύχου ἐκείνου ἄνακτος, ὅστις ἄπειρα ἀγαθο-
εργήματα ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἱκατεύοντες
ἐνθέρμως αὐτὴν νὰ παραδεχθῇ τὰ κατωτέρω προβαλλόμενα, ὅπως
δι' αὐτῶν προληθῶσι τὰ πλέον δλέθρια ἀποτελέσματα, ὅσα ἡ
γενικὴ ἀμηχανία καὶ τὸ ἀνοικονόμητον πολλῶν στρατευμάτων
διωρισμένων εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐπαρχίας
θέλουσι ἐπιφέρει ἀναντιρρήτως.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς αἰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπισυμβάσαι πολιτι-
καὶ μεταβολαὶ ἀνέτρεψαν κατὰ δυστυχίαν τὰ πάντα καὶ ἐξώ-
κειλαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὴν ἀναρχίαν, αἰ κοινότητες τῆς
ἐπαρχίας Παλ. Πατρῶν, ἐνσχοληθεῖσαι περὶ τῆς ἰδιαίτερας των
ἀσφαλείας, ἐσκέφθησαν συνετῶς, ὅτι δὲν ἐδύναντο ἀρμοδιώτερον
νὰ ἐπιτύχωσι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, εἰμὴ ἐπαρκούσα εἰς τὰς κα-
ταπεικτοτέρας ἀνάγκας τοῦ ἀξιοτίμου στρατιωτικοῦ τοῦ ὑπὸ
τὴν ὀδηγίαν τοῦ Γεν. ἀρχηγοῦ Κυρίου Κ. Τζαβέλα διατελοῦντος
ἐντεῦθεν λοιπὸν διὰ πολλῶν μὲν καὶ ἀναριθμητῶν θυσιῶν ἀνε-
κουφίσθησαν αἰ μεγάλαι ἀνάγκαι τοῦ στρατιωτικοῦ, διὰ τε τῆς

χορηγίας τροφῶν καὶ μικρᾶς χρηματικῆς ἐξοικονομήσεως, ἀλλ' ὅμως αἱ περιθάλψεις αὐταὶ ὅσον δαπανηραὶ, ὅσον δυσφόρητοι καὶ ἂν ἐστάθησαν ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἐνδεῆ κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας ἦσαν μακρὰν τοῦ νὰ ἀποτελέσωσι τὰς πραγματικὰς χρεῖας καὶ τὰ πολυκκιρινὰ δικαιώματα τοῦ στρατιωτικοῦ σταθεράν καὶ μόνιμον θεραπείαν.

Πρόχειρος δὲ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ἀφοῦ λογισθῆ ἡ ὑψηλὴ ἐξοχότης σας, ὅτι μὲ ὅλας τὰς νομίμους δόσεις, τακτικὰς τε καὶ ἀτάκτους, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέκυψεν ἡ ἐπαρχία, μὲ ὅλας τὰς συνεισφορὰς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Κ. Γζαβέλα ἐλαφρὰ τάγματα, ἔχουν μέχρι σήμερον νὰ λάβωσιν ἑνδεκα ὀλοκλήρων μηνῶν ἀντιμισθίαν, ἐκτὸς δὲ τούτου χρεωστοῦνται καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ τακτικοῦ σώματος, καὶ τὰ καθημερινὰ ὄχι ἀσήμαντα ἐξόδα ἀναπόφευκτα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῶν τριῶν φρουρίων, Πατρῶν, Ρίου, καὶ Ἀντιρρίου, φρούρια τὰ ὅποια τοσάκις καὶ πολλάκις ἐπροφύλαξαν τοὺς ἀθλίους κατοίκους τῆς Ἀχαΐας ἀπὸ τὰς ἐνέδρας καὶ τὰς ἐπιβουλάς, ὅσας ἡ σκευωρία δὲν ἔπαυσε μηχανεύουσα, διὰ νὰ τοὺς βυθίσῃ εἰς μακροχρονίους ταλαιπωρίας καὶ ὀδύνας.

Ἦδη δὲ παρατηροῦντες ὅτι ὅλοι οἱ πόροι τῆς ἐπαρχίας ἐξητλήθησαν, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲ ἡ ἐπιούσιος τροφοδοσία τῶν στρατευμάτων δύναται νὰ ἐξοικονομηθῆ, θεωροῦντες ἐπίσης, ὅτι ἂν τὸ στρατιωτικὸν μένη ἐπὶ πλέον ἀνοικονόμητον, θέλει ἐξ ἀνάγκης ἐκτραχηλισθῆ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπελπισίας, καὶ ἐκ τούτου ἐνδέχεται ἡ μὲν ἐπαρχία νὰ στερηθῆ διὰ μιᾶς τοὺς πολιτικούς καρπούς τῶν πολυαρίθμων οὐσιῶν της, ἡ δὲ πόλις Π. Πατρῶν, ἣτις ἀρχίζει νὰ ἀνορθόνηται ἐκ τῶν ἐρειπίων της, νὰ πάθῃ μεγάλως οἱ ὑποφαινόμενοι δημογέροντες Π. Πατρῶν παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. ὅπως λαβοῦσα οἶκτον τῶν ὀδυνηρῶν τούτων διατρεχόντων εὐαρεστηθῆ νὰ διαπραγματευθῆ, ὅπως ἀρμδιώτερον καὶ ταχύτερον κρίνει, ἐν δάνειον δυστήλων 20,000 εἴκοσι χιλιάδων, καὶ νὰ χορηγήσῃ τὴν ποσότητα ταύτην εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν Κ. Γζαβέλαν, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του στρατιωτι-

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βοστίτζας εἶχον τοποθετηθῆ, οἱ σω-
ματάρχαι, Σουλιώτης, Ἴω. Μπαριαχτάρης, Χ. Φωτομά-
ρας καὶ Κουτζονίκας, οἱ ὁποῖοι εἰσέπραξαν μὲν τὰ ἐθνικὰ
διὰ τὰ σώματά των, ἐτροφοδοτοῦντο δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς κα-
τοίκους, ἀλλὰ καταπίεσεις ἄλλας δὲν ἔκαμαν, ἦτον μὲ
τὸ πνεῦμα τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Τζαβέλα ὡς ἐμ-
φαίνεται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν των, ὁ μὲν Μπαϊρακτάρης ἐκ
Καλαβρύτων ὅπου εἶχεν ὑπάγει ἤδη, οἱ δὲ ἐκ Βοστίτζης (α).

κοῦ, ἐπιφορτισμένου νὰ ἐξασφαλίσῃ, ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτε-
ρικῶς τὴν μνημονευθεῖσαν ἐπαρχίαν μας.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου ἐγγράφου ἐφο-
διάζομεν τὴν Υ. Ε. μὲ τὴν ἀνήκουσαν πληρεξουσιότητα διὰ νὰ
πραγματοποιήσῃ τὸ τοιοῦτον δάνειον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐξόφλησις
θέλει γενῆ εἴτε ἐκ τῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας, εἴτε ὅπως ἄλ-
λως ἡ ἐλευτομένη ἀντιβασιλεῖα τὸ ἀποφασίσει καταλληλότερον
καὶ δικαιοτέρον.

Παραδεχομένη δὲ καὶ ἐνεργοῦσα ἀνηκόντως κατὰ τὰς εὐχὰς
τῆς κοινότητος τὴν ἰκεσίαν ταύτην ἡ Υ. Ε. θέλει παρέξει εἰς
τὴν Ἑλλάδα νέα τεκμήρια τῶν ὑπὲρ αὐτῆς σωτηρίων διαθέσεων της.

Ἐπὶ τέλους σὰς πρὸς καλοῦμεν Κ. Ναύαρχε, νὰ δεχθῆτε εὐμε-
νῶς τὴν πρὸς τὸ ἐξοχον ὑποκείμενόν σας ὀφειλομένην ὑπερέγ-
κριτον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Π. Πάτραις τὴν 17 Ἰβρίου 1832.

(Τ. Σ.)

Οἱ Δημογέροντες

Θάνος Μαντζαβίνος Π. Παναγόπουλος, Γ. Μπουκαούρης.

(α) Σεβαστέμοι Γεν. ἄρχηγέ!

Εἰς τὰς 16 τοῦ παρόντος ἔφθασα ἐνταῦθα, ἀνταμώθην μὲ ὁ-
λους τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ὁποῖους εὔρον συμφώνους μὲ ἡμᾶς,
τὸν Κ. Πετμεζᾶν, ἀφοῦ τοῦ ἔγραψα πολλάκις διὰ νὰ κάνῃ τρό-
πον εἰς τὸ νὰ ἀνταμωθῶμεν μὲ ἀπεκρίθη δις, πλὴν ἀπο τὰς ἀπο-
κρίσεις του καταλαμβάνω ὅτι πολιτεύεται τὸ πρᾶγμα, ἐκ τού-
του λοιπὸν συμπεραίνω, ὅτι εἶναι διπλωματικός, ἄχρι τοῦδε
λοιπὸν δὲν ἐνταμώθην με αὐτόν· ἐγὼ πρὸς τὸ παρὸν διαμένω

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἠλείας πρὶν ἢ μεταβῶσιν οἱ Χατζῆ Πέτρος, Ζέρβας, καὶ ἄλλοι, εἶχε τοποθετηθῆ ἐντὸς τῆς πόλεως Πύργου τὸ εἰς τὴν παρελθοῦσαν Κυβέρνησιν ἀνηκόν τάγμα τοῦ Κ. Βλαχοπούλου, διατελὼν ἐκεῖσε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀλ. Βλαχόπουλος· ὡς ἔκτακτος ἐπίτροπος Διακωδονισθεισῶν δὲ τῶν λεηλασιῶν καὶ τῶν ἀρπαγῶν, ἃς διενήργουν οἱ στρατιῶται εἰς τὴν Ἀργολίδα καὶ ἄλλαχοῦ,

ἐνταῦθα μέχρι νεωτέρων ὀδηγιῶν σας, τὰς ὁποίας παρακαλῶ ἂν ἔχεται νὰ με ὀδηγήσετε, τὰς περιμένω ἀνυπομονῶς.

Κατὰ τὰ γραφόμενα τῶν ἀδελφῶν Χρήστου Φωτομάρα, καὶ Ἀθ. Κουτζονίκα σας προσθέτω καὶ γὰρ τὰς ἰδικὰς μου παρακλήσεις περὶ τοῦ γέροντος Νότη Βότζαρη, νὰ μὴν λείπητε δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ νὰ τοῦ γράφητε, ὡς γέροντες περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὥστε διὰ τῆς συχνῆς ἀλληλογραφίας ἴσως ἐλκυσθῆ καὶ ὁ ῥηθεὶς γέρον Νότης καὶ συμμορφωθῆ με τὰς φρονήσεις ἡμῶν. Λάβετε τὸ ἐσώκλειστον γενικὸν παρὰ τῶν ἀδελφῶν Χρήστου Φωτομάρα, καὶ Ἀθ. Κουτζονίκα.

Δεχθῆτε παρακαλῶ σεβαστέ μοι πάτερ τοὺς υἱικούς μου προσκυνισμοὺς καὶ τὰ εἰλικρινῆ μου αἰσθήματα, μεθ' ὧν εἶμαι ὁ ταπεινὸς υἱὸς σας Ἰω. Μπαϊραχτάρης.

Τὴν 17 Ἰουλίου 1832. Κερπινῆ.

Γενναϊότατε ἀρχηγέ!

Τὸ ἀπὸ 12 ἤδη τρέχοντος γράμμα σας ἐλάβομεν, ἴδομεν καὶ τὰ ὅσα εἰς αὐτὸ μᾶς σημειῆτε, καὶ ὅτι ὁ Γρίβας δὲν ἀπήντησεν εἰς τὸ γράμμα μας· τοῦτο δὲ τὸ κίνημα δὲν μᾶς ταράττει.

Ἐμεῖς δὲ ἀνεφέραμεν καὶ πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν δι' ἀναφορᾶς καὶ 1ῆς ἐξηγοῦμεθα τὸ πνεῦμα μας: ὅτι ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἔνωσιν τοῦ δυστυχικοῦ ἔθνους μας, καὶ περιμένομεν ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀπάντησιν, καὶ στενοχωρουμένοι ὄντες, ἐδῶ ἀπὸ τ' ἀναγκαιούντα τῆς τροφῆς, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν μισθῶν μας τοὺς ὁποίους ἐδιατάχθημεν ἀπὸ τὴν Σ. οἰκονομίαν, νὰ λάβωμεν ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ βλέποντας τὴν στενοχωρίαν ἐδῶ σαμεν ὀλίγην ἐλάφρωσιν εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν, καὶ εὐγῆκαυ

ἠλεκτρίσθη τὸ ῥηθὲν τάγμα, καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς καθυστερήσεως τῶν μισθῶν του ἠθέλησε νὰ λεηλατήσῃ τὴν πόλιν, χάρις ὅμως εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ Βλαχοπούλου, προελήφθη τὸ κακόν, διότι οὗτος συμφώνως μετὰ τῶν προκρίτων ἐπέβαλον ἔρανον εἰς τοὺς κατοίκους, λαβόντες δὲ καὶ τὰ ἀποτεταμιευμένα χρήματα πρὸς ἀνέργεσιν ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου, ἐθεράπευσαν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐπομένως ἠσύχασαν ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθεν ἐγγράφου τῆς 8 Ἰουνίου.

Ἀφοῦ δὲ εἰσέβαλλον ὁ X. Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ, ἠνώθη μετ' αὐτῶν ὁ Σισίνης ὅστις πρότερον μὲν ἦτο ἀντίθετος πρὸς τοὺς ἐν Μεγάρους, ἤδη δὲ ἐσυμφώνησεν ἵνα συμμεθέξῃ εἰς τὰς ἐθνικὰς προσόδους, εἰσέπρατον τοὺς φόρους, ὑπὸ τῶν

ἐξ ἡμῶν ὁ Καπετὰν Ἰωάννης Σ. Μπαϊρακτάρης ὁμοῦ μὲ τὸ σῶμα του καὶ ἐπέρασεν εἰς Καλάβρυτα ἦτον καὶ ὁ Καπ. Φωτομάρας ἔτοιμος νὰ εὐγῇ μὲ τὸ σῶμα του εἰς Καλάβρυτα· καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα ἀπλήρωτοι μένει ἐδῶ, ἕως οὗ νὰ πληρωθοῦμεν. ἦλθεν καὶ ὁ στρατηγὸς Νότης Βότζαρης ἐδῶ καὶ ὁμιλήσαμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐμεινεν σύμφωνος ὅπου νὰ προσπαθήσωμεν ὅλοι ἡμεῖς διὰ νὰ γίνῃ ἡ γενικὴ ἔνωσις, ἔγραψεν καὶ ὁ Ἰδιος εἰς Ναύπλιον διὰ τοῦτο· ἂν δὲν ἔγραψεν πρὸς τὴν Γεναιοτήτά σας, ὅχι ἀπὸ κανέν ἄλλο πράγμα ἀλλ' ἴσως ἀπὸ ἔλλειψιν εὐκαιρίας, καὶ οὕτως νὰ τὸ στοχασθῆτε· ἡ Γεναιοτήτης σας ὅμως ἠμπορεῖτε νὰ τὸν γράψετε καὶ κλιῶς γράφετε καὶ πρὸς ἡμᾶς, καὶ νὰ μὴν τὸν ἐξαιρήτε ἀπὸ τὴν γενικὴν σειρὰν τῆς ἐνώσεως τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ προθυμότατον τοῦτον τὸ ἐπιθυμεῖ, καὶ οὕτως λοιπὸν ἡ γεναιοτήτης σας τοῦτον νὰ τὸν συνδράμητε ὅσον δύνασθε διὰ νὰ γίνῃ ἡ γενικὴ ἔνωσις διὰ νὰ καθησυχάσουν τὰ δυστυχήματα τῆς πατρίδος, καὶ νὰ γίνῃ παῦσις εἰς τὴν διαίρεσιν διότι ἀκολουθεῖ φθαρὰ εἰς τοὺς δυστυχεῖς πολίτας, καὶ κατασχύνῃ ἀπὸ τὰς σεβαστὰς Αὐλὰς, εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ὡς σεβασιμώτερος νὰ ἐνεργήσετε τοῦτο, ὅσον σᾶς εἶναι δυνατόν νὰ γί-

κατοίκων πρὸς δικτῆρησιν τῶν στρατιωτῶν των, καὶ ἔδοσαν μὲν βάρος εἰς τὸν λαόν, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἐνώσεως τοῦ Σισίνης, δὲν ἐγένετο βιαιοπραγία ὅπως εἰς τὰ ἄλλα μέρη. Μετὰ ταῦτα ἐδιώρισεν ὁ Κολοκοτρώνης τοποτηρητὴν καὶ φρουρὰν τὸν Πάνον Ἀναγνωστόπουλον, καὶ διετηρήθη μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἡσυχία, καὶ μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσαντος τοῦ Πάνου εἰσέβαλον στρατεύματα τοῦ Μπότζαρη καὶ Ζέρβα καὶ ἔμειναν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Βιτσιλέως καὶ ἐτροφοδοτοῦντο ἀπὸ τὸν λαόν (α).

νη ὅσον δυνατὸν συντομώτερον ἢ γενικὴ ἐνωσις καὶ θέλει ὠφελήσει μεγάλως τὸ ἔθνος μας.

Ἄν σᾶς ἔλθῃ ἢ ἀπάντησις τῆς Γερουσίας διὰ τὸν ἑαυτὸν μας, ἢμπορῆτε νὰ τὴν διευθύνετε μέσον Καλαβρύτων πρὸς τὸν Κ. Ἰω. Μπαϊρακτάρην, καὶ οὗτος μᾶς τὰς διευθύνει, διότι ἡμεῖς πάντοτε μετ' αὐτοῦ ἀνταποκρινόμεθα.

Ἐν τοσοῦτῳ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὸ σέβας.

Ἐν Βοστίτζῃ 15 Ἰουλίου 1832.

οἱ ὡς υἱοὶ σας

Χρῆστος Φωτομάρας, Ἀθ. Κουτζονίκας.

(α) Ὁ ἕκτακτος ἐπίτροπος τῆς Ἡλίδος Κ. Ἀλέξιος Βλαχόπουλος διασώσας τὴν πόλιν ταύτην πολλάκις ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν καὶ διατηρήσας τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν ἐσχάτως μὲ τὴν μεγαλειτέραν ὑπομονὴν καὶ φρόνησιν διεφύλαξεν αὐτὴν ἀπὸ τὰ δεινὰ τὰ ὅποια ὁ βρασμὸς τῶν στρατιωτῶν τοῦ 18 ἐλαφροῦ τάγματος τὴν ἐπαπεῖλουν· ἡ ζήτησις τῶν μισθῶν των διήγειρεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς ἀπειθείας, καὶ μολονότι ἐπειράθησαν καὶ ὁ ἕκτακτος ἐπίτροπος καὶ ὁ ταγματάρχης διὰ διαφόρων μέσων νὰ τοὺς ἀναπαύσωσι, τόσον περισσότερον ἐκεῖνοι ἐπέμενον εἰς τὴν ζήτησιν τῆς τελείας τῶν μισθῶν των ἐξοφλήσεως ἐπαπειλοῦντες, ἂν ἐντὸς ῥητῆς καὶ ἀποκλειστικῆς προθεσμίας δὲν ἤθελαν λάβει αὐτοὺς, τὴν ζωὴν ἀφοπτερόντων καὶ τὴν δυστυχίαν τῆς πόλεως ταύτης.

Ἡ πόλις ὅλη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἠνάγκασε τὸν ἕκτακτον ἐπίτροπον νὰ πληρώσῃ τοὺς στρατιώτας, διὰ νὰ διαφυλα-

χθῆ ἀπὸ μεγαλύτερα κακὰ, ἀλλ' ἡ ἀχρηματία τοῦ ταμείου τῆς ἐπιτροπῆς ἠνάγκασεν καὶ τὸν ἕκτακτον ἐπίτροπον καὶ τὴν πόλιν νὰ λάβωσιν ἕκτακτα μέτρα· οἱ πρόκριτοι τῶν κατοίκων προσέφερον δάνειον μερικὸν καθ' ὅσον ἕκαστος ἠδύνατο πρὸς τὸν Κύριον Ἀλέξιον Βλαχόπουλον, δόσαντα συναλαγματικὰς του εἰς τοὺς συνεισενέγκοντας, ἀλλὰ οὔτε τοῦτο ἠνωμένον μετὰ τῶν ὄσων τὸ ταμεῖον τῆς ἐπιτροπῆς εἶχε δημοσίων χρημάτων, εἶδύνατο νὰ συμπληρώσῃ ποσότητα, ἣτις ἠμπόρει νὰ ἀναπαύσῃ τοὺς στρατιώτας.

Εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρχε πρὸ πολλοῦ παρακαταθήκη ἐκ φοιν. ὡς ἔγγιστα 5,000 ἀπὸ τὴν συνδρομὴν διαφόρων πολιτῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων. Τὴν παρακαταθήκην ταύτην ἠναγκάσθη νὰ λύσῃ ὁ ἕκτακτος ἐπίτροπος καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς ἐσυμπλήρωσεν τὴν ποσότητα, διὰ τῆς ὁποίας οἱ στρατιῶται τοῦ 18 ἐλαφροῦ τάγματος ἀνεπαύθησαν, καὶ ἡ πόλις ἀπηλλάχθη ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἀναρχίας.

Ἡ πόλις αὕτη χρεωστοῦσα εὐγνωμοσύνας πρὸς τὸν ἕκτακτον ἐπίτροπον κύριον Ἀλέξιον Βλαχόπουλον διὰ τὴν καλὴν διαγωγὴν του, τὴν φρόνησίν του καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀκάματον ζῆλον του, νομίζει χρέος νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν παροῦσαν ἔνδειξιν, δι' ἧς ὁμολογεῖται ὅτι ἀνευ τῆς διαλύσεως τῆς παρακαταθήκης ἐκείνης δὲν ἦτο ἄλλως πως δυνατὸν νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης ἐκείνη διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τοῦ 18 ἐλαφροῦ τάγματος, ἵνα τῷ χρησιμεύσῃ ὡς δείγμα ἐπίσημον ἐν καρῷ τῷ δέοντι πρὸς ἀσφάλειάν του.

Ἐν Πύργῳ 6 Ἰουνίου 1832.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἡλείας Κύρυλλος, Γεώργιος ἱερεὺς Παππᾶ Οἰκονόμου, Παναγ. Α. Γιαννόπουλος.

Οἱ πρόκριτοι

Ἀλέξανδρος Ἄχολος, Γρηγόρ. Πιτακός, Ἀναστ. Ἀνδριτζάνος, Νικόλ. Μπεγιόγος, Μανόλης Γιαννόπουλος, Χρῆστος Νταραλέξης, Φ. Φώτης Καρύδας, καὶ Φ. Νικόλ. Γρατζαλιᾶς, Παναγ. Σκαντάλης, Παναγ. Ἀναστασόπουλος, (ἔπονται ἕτεροι ἐξ ὑπογραφῆς):

Ἐκλαμπρότατε ἄρχηγέ!

Ἐλαβα δύο γράμματά σας με τὸν Λύσανδρον λέγω διὰ μέσου του, καὶ τὸ δεύτερον ὅπου μοῦ περικλείτε τὰς εἰδήσεις τῆς ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπῆς, ἄμποτε νὰ φθάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Βασιλέως ὅσον τάχος, διὰ νὰ πύσσουν τὰ δεινὰ τῆς δυστυχεστάτης πατριδος μας, με κاکοφανισμόν μου ἴδον, ὅτι ὁ Νικόλαος Τζαβέλας δὲν ἐκατόρθωσε τίποτε εἰς Ναύπλιον, αὔριον περιμένω καὶ ἐγὼ τὸν ἀνεσιόν μου, ὅστις ἔχει πάγει μαζύ του νὰ ἰδῶ πῶς ἔτρεξεν τὸ πρᾶγμα. Ἀρχηγέ οἱ φρόνιμοι σὲ τέτοιας περιστάσεις ἀφαιροῦν, καὶ μέρος τῆς ὑπολήψεως θυσιάζουν ὅτι καὶ ἂν ἔχουν διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ σβύσουν κάθε δεινὸν ὁποῦ (ὃ μὴ γένοιτο) ἀποβλέπον διὰ τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἀθώου λαοῦ, διότι οἱ ξυμφύλιοι πόλεμοι δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἀφανισμὸς τοῦ ἔθνους καὶ ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ κάθε Ἕλληνα διὰ νὰ πασχίσῃ διὰ τὴν γενικὴν ἔνωσιν, αὐτὴ εἶναι ἡ σωτηρία μας, ἐγὼ εὐρίσκομαι ἐδῶ εἰς τὰ χωρία τῆς Γαστοῦνης καταγινόμενος νὰ λάβω τὰ διωρισμένα γρόσια νὰ ἐξοικονομησῶ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μας Ἕλληνας, διότι ἀνέμειναν ξεσάρκωτοι, χωρὶς νὰ τελειώσω δὲν ἠμπορῶ νὰ ταρχηθῶ, διότι μοῦ ἀνακατεύθηκαν, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐτελειῶνα ὅσον τάχος νὰ εὔγω κατὰ τὰ Καλάβρυτα, νὰ πάγενα καὶ μόνος μου μίαν φορὰν εἰς Ναύπλιον, καὶ ἔλπίζα κατὶ νὰ κατορθώσω, ὁ Θεὸς πλέον ἄς βάλῃ τὸ χέρι του εἰς τὴν Ἑλλάδα καθὼς καὶ ἄλλοτε. Μένω με ὅλον τὸ νύκτον σέβας.

ὁ ὡς υἱός σας

Χρῆστοδουλος Χατζῆ Πέτρου.

Ἐκλαμπρότατε ἄρχηγέ.

Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐπληροφορηθῆθητε ἀπὸ τὸν κύριον Πάνον καὶ λοιποῦς, ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ὄπλων σας ἐλευθερώθησαν καὶ ταῦτα τὰ μέρη, σπεύδομεν μόνον νὰ προσφέρωμεν τὰς εὐγνωμοσύνας μας, καὶ νὰ σᾶς προσθέσωμεν τὰ μετὰ ταῦτα.

Οἱ Καπεταναῖοι Κάπελης, ἀφοῦ ἐπῆγαν εἰς τὸν κύριον Χρυσισίνην, τοῦ ὠμήλησαν με μεγάλην παρουσίαν καὶ τόνον, καὶ τέλος τοῦ εἶπον, ὅτι θέλει τοῦ εἶναι σύντροφοι ἂν ὑπακούσῃ τὴν ἐκλαμπρότητά σας, καὶ ἐνεργήσῃ ὡς διατάτετε νὰ ἔλθῃ ὅ-

που ἡ ἐκλαμπρότη σας, ἄλλως οὔτοι καὶ ἄνευ τούτου, ξεκινοῦν διὰ νὰ ἐνωθῶσι μετὰ στρατεύματά σας, καὶ δὲν θέλει τὸν γνωρίζουν δι' ἀνώτερόν τους· προσέτι τὸν ὑποχρέωσαν νὰ διώξῃ ὅλα τὰ ξενικὰ σώματα, καὶ τοὺς Πολύδωρον, Ροῦφον, καὶ Σίμων· ὑπεσχέθη τὴν ἐκτέλεσιν τούτων, καὶ ὅτι νὰ τὸν περιμείνουν διὰ νὰ ἔλθουν ὅλοι μαζί. Ἢδη δὲ καταγίνονται ἀμφοτέρω τὰ μέρη διὰ νὰ πληρώσουν τὸν Ζέρβα καὶ νὰ ξεκινήσουν δι' αὐτοῦ.

Ἢδη στρέφομεν εἰς τὰ τοῦ Πύργου· ὁ Πύργος χάρι τι θεῖα χαίρει ἄκραν ἡσυχίαν, καὶ ἀσφάλειαν, ἡ φρουρὰ ἣτις παραιτήθη κατὰ συναίνεσιν τῆς ἐπαρχίας, φέρετε μὲ ὅλην τὴν τιμιότητα, καὶ εὐταξίαν, τὰ λείψανα τῆς βίας, ἥτοι οἱ παράσιτοι τῆς παρανόμου ἀρχῆς κάμουσιν κάποιας δοκιμᾶς περισπασμῶν, πλὴν εἶναι πάντι ἀδύνατος, ματαιώνοντες ἀπὸ στιγμῆν εἰς στιγμήν ἀναιπεσθήτως, καὶ χρωστεῖται πολὺ μέρος τούτων εἰς τὴν ἀξιοσύνη καὶ τιμιότητα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Θεωδοράκη καὶ λοιπῶν. τὸ μέρος τῆς Καπέλης τοὺς θεωρεῖ ὡς ἀδελφοὺς καὶ ἐνθουσιάζεται περιπλέον ἀπὸ τὸν τρόπον του. Πᾶσαν πᾶσαν ἐλπίδα, ἀγκαλὰ καὶ πολλὰ ὀλίγη αὕτη ἡ δύναμις διὰ ταῦτα τὰ μέρη συνετέλεσε ὅμως ὁ καλὸς τρόπος τῆς νὰ κατορθοῦν ὅσα ἐχρειάζετο τετραπλασία δύναμις νὰ κατορθώσῃ· χρωστοῦμεν λοιπὸν νὰ τὰ βάλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκλαμπρότητός σας, καὶ προσέτι νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὥστε νὰ τὴν διατάξῃτε νὰ μένη ἐδῶ μέχρι σότου λάβουν τὰ γενικὰ αἴσιον τέλος καὶ παρεμπρὸς ὅπως ὀρίζετε πάλιν διατάξετε καὶ μένομεν εὐχάριστοι.

Σπεύδομεν νὰ σᾶς προσθέσωμεν ὅτι ἐκλέχθη καὶ Δημογεροντία, οἵτινες εἰσὶν Ἀλέξανδρος Ἄχολος, Ν. Μουσχοῦλας, Κωσταντάκης καὶ Γιαννόπουλος, καὶ Λύσανδρος Βηλαέτης, ἐλπίζεται λοιπὸν καὶ εἰς τὸν Πύργον νὰ διαφυλαχθῇ (παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα) ἡ ἡσυχία, ἂν ἀφθεοῦμεν ἀπὸ τὴν Γαστοῦνην ἀνυπερθέτως φυλάττεται. Δι' αὐτὸ τοῦτο σᾶς παρακαλοῦμεν ἐκλαμπρότατε διὰ τοῦ παρόντος μας νὰ γείνη ἡ ρηθεῖσα φρουρὰ, ἄχρι σότου συστηθῇ Κυβέρνησις νόμιμος, καὶ μάλιστα μέχρι σότου ἀποσταλῇ Διοικητὴς, λέγομεν νὰ μένη διότι δὲν δίνωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Χ. Σισίνην, ἀγκαλὰ καὶ λέγει ὅτι ἔρχεται, γνω-

ρίζομεν τὸ ἄστατόν του καὶ διὰ αὐτὸ πρέπει νὰ στεκόμαστε προσεκτικοί, παρακκλοῦμεν δὲ προσέτι νὰ ἤθελε μᾶς σταλῆ μία διαταγὴ διὰ νὰ δίδωμεν τὰ ἔξοδα εἰς τὴν φρουρὰν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα· ἐκ τούτων δὲ δίδονται πλὴν μῆπως δὲν μᾶς γίνουσι καλά. Σπεύδομεν νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὸ ἀνώτατον σέβας μας.

Τῆ 4 Ἑβρίου Πύργος 1832.

Ἐπισημειούμεθα εἰς τὰς προσταγὰς σας.

Λύσανδρος Βηλαέτης, Νικόλαος Μουσχούλας.

Ἀδελφὲ Κύρ. Κωνσταντάκη Δημητρακόπουλε.

Ὁ Σισίνης κινεῖται ἐναντίον μας, ἡμεῖς κλειόμαστε, εἰδοποίησε λοιπὸν ὅπου ἀνήκει καὶ προφθάσετε ὅσον τάχιστα, καὶ γράψετε μᾶς εἰς τὴν Κάπελν, καὶ Φανάρι, εἰς τὸ Κατάκαλον ἔστειλεν ὁ ῥηθεὶς καμμίαν τριακοσαρίαν, ἴσως αὔριον ἔχομεν τουφέκι, μάζευσε ἄρτους, δυνηθῆς καὶ ἔλα.

Τῆ 7 Σεπτεμβρίου 1832. Πύργος.

οἱ ἀδελφοί

Λύσανδρος Βηλαέτης, Θεόδ. Κωνσταντόπουλος.

Ἀδελφὲ κύριε Κωνσταντάκη!

Λάβε τὸ γράμμα τῶν ἀδελφῶν καὶ κατάλαβε, παρομοίως μοῦ γράφουσι καὶ ἐμὲ, ἐγὼ ὅμως ἔγραψα πρὸς ὅλους τοὺς καπεταναίους, καὶ ὥστε νὰ ἐλθῆτε ἐμβαίνομεν εἰς Πύργον, ὅμως μὴν τὸ πέρνης ἀψήφιστα, καὶ νὰ ἔλθῃς μίαν ὥραν ἀρχήτερα, ἔμαθα ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς μᾶς ἦλθεν εἰς Καρύταιναν καὶ νὰ μᾶς ἰδεάσῃς ἀν' ἀληθείᾳ, ἢ ὄχι μένω.

Ὁ ἀδελφὸς Καραμέρος.

Γενναϊότατε Ἀδελφὲ Γενναῖο.

Ἀπὸ τὸ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς γράμμα σας, Λύσανδρον καὶ κύριον Νικόλαον, ἐπληροφόρηθημεν τὰ αὐτοῦ διατρέχοντα, προσέτι καὶ τὸ μέτρον, τὸ νὰ ἀποστείλετε τοποτηρητὴν· πληροφορούμεθα δὲ προσέτι ὅτι ὁ τοποτηρητὴς θέλει εἶναι ὁ θεῖος σας κύρ. Πάνος· ταῦτα πάντα ἦτοι ἢ ἀναχώρησις τῶν κακούργων ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, τὸ μέτρον τῆς ἀποστολῆς διὰ τοποτηρητὴν, καὶ μάλιστα ἡ ἐκλογή τοῦ κυρίου Πάνου μᾶς εὐχαρίστησε τὰ μέγιστα, καὶ μᾶς δίδει ἐλπίδας ὅτι τὰ ἐδῶ θέλει λάβουν ταχεῖαν εὐθυδρόμησιν· εἰς τὸ αὐτὸ γράμμα σας εἶδομεν,

ὅτι τῷ ὄντι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν οἱ ἐναντίοι νὰ κάμουν τί, πλὴν κατὰ τὸ χρέος σᾶς εἰδοποιουμέν τὰ ὑστερινὰ τοῦ Σισίνη οὗτος εἰς τὴν Κάπελην ἐδιώρισε καπεταναίους διὰ νὰ φυλάττουν καὶ νὰ ἐμποδίζουσαν τὴν εἰσβολὴν ξένων στρατευμάτων. Τοὺς ὑπεχρέωσε διὰ νὰ ἐγγυηθῶσιν ἀμοιβαίως τὰ χωρία νὰ τρέχουν ὅλα εἰς κάθε περίστασιν. Μυστικὰ δὲ ἐσήκωσε μικροὺς καπετανίσκους, κατὰ τῶν μεγαλειτέρων καπεταναίων. Οἱ Διβριῶται ὁμῶς τοῦ εἶπον ὅτι πρέπει νὰ ἔλθουν καὶ ἀπὸ τὴν Γαστούνην εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον καὶ ὅτι πρέπει νὰ συγκατατεθῆ εἰς τοῦτο, ἀλλέως δὲν τοῦ εἶναι εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ ὁ Κουντούρης καὶ Παλάσκας τὸν ἀκολούθησαν ἕως τοῦ Κατζαροῦ τὴν βρῦσιν με σκοπὸν τὸ νὰ τὸν πείσουν διὰ νὰ ξεκινήσῃ ὁ Χρῦσαντος δι' αὐτοῦ, ὅχι καὶ δὲν ἀκούσῃ νὰ ἔλθουν μόνοι τους· προσέτι πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Σισίνη εἶναι διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἐδῶ χωρία, τοῦτο ὡς βλέπομεν δὲν εἶναι δι' ἄλλο εἰμὴ νὰ περιορισθῶμεν ἡμεῖς εἰς τὴν πόλιν καὶ οὕτως νὰ ἰμβαρκαροῦν τὰ γεννήματα, σήμερον πρωτὶ ἐπῆγε καὶ ὁ Ἄνδρέας Παππασταθόπουλος με ἀνθρώπους τοῦ Κρεστενίτη εἰς τὸ μαγαζὶ Σκουροχωρίου, καὶ τὸ ἔσχισε καὶ ἄχρις ὥρας μένουσιν οἱ στρατιῶται ἐκεῖ, εἰς δὲ τοῦ Τζόγια παζαρεύει ὁ Κρεστενίτης τὸ ἀραποσίτι νὰ τὸ δώσῃ δὲν εἶναι ἔξω τοῦ προκειμένου καὶ τὰ ὁποῖα κάμουν οἱ περὶ τὸν Κρεστενίτην λησταί, Γιαννίκος, καὶ Μπαμπάλης, οὗτοι ἐνδυναμούμενοι ἀπὸ τὸν Χρῦσανθον περιφέρονται εἰς τὰ χωρία, τρώγουσαν, πίνουν, δέρνουν, ἀπειλοῦσαν, κάμουν τὰ μύρια, οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ ὑποπτέουσαν καὶ διὰ τὴν ζωὴν τους καὶ νὰ κρύπτωνται σ' αὐτοὺς λόγους· ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τὰς ὁδηγίας σας δὲν κάμνομεν κάμμίαν πρᾶξιν κατ' αὐτῶν, πλὴν τὸ πρᾶγμα κατήνησεν ἀνυπόφορον, τέλος πάντων διότι αὐτοὶ δὲν τραβοῦσαν χερί ἀπὸ τὰ κακὰ τους θελήματα, διὰ νὰ μὴ βιασθοῦμεν καὶ κάμωμεν κανὸν κίνημα, εἶναι δίκαιον ὁ κύριος Πάνος νὰ ἐπιταχύνῃ τὸν ἐρχομὸν τοῦ διὰ νὰ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ὁ Σισίνης νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ἰδικὰ του, σᾶς περικλείομεν καὶ δύω γράμματα, ἓνα ἀπὸ τὸν Καν. Τζοήτην, καὶ ἓν ἀπὸ τὸν Θεοδωρὴν Μπαρτζιλιώτην, οἵτινες μᾶς ἔγραφον τὰ δεινά τους. Κατ' αὐτάς δὲ ξεκινῶσι διὰ τὰ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄ-

δελφοί, ἦτοι ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Μίτζος· καὶ ὁ κύριος Νικόλαος Μουσχούλας, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς προσκλήσεως τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Τὰ πρὸς τὸν στρατηγὸν Ζέρβαν γράμματα ἐστάλησαν ἀμέσως μὲ ἐπίτηδες.

Δέξασθε τὴν ἐποίαν σᾶς προσφέρωμεν ὑπόληψιν καὶ νομίζετέ μας, ὡς ὑποφκινόμεθα. Οἱ ἰδικοί σας

Λύσανδρος Βιλαέτης, Γεώργιος Μῆτζος, Ἀλέξανδρος Ἄχολος
Νικόλαος Δ. Μουσχούλας.

*Πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐκλαμπρότητα τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς
Πελοποννήσου Κ Θ. Κολοκοτρώνην κτλ. κτλ. κτλ.*

Ἐ κ λ α μ π ρ ό τ α τ ε !

Ἡ παράνομος ἀρχὴ τοῦ Ναυπλίου χαριζομένη εἰς τὰς περὶ αὐτὴν διὰ τούτους ἰδιοτελεῖς καὶ ἀντιπατριωτικούς σκοπούς της, ἐνοικίασε τὸ ἐφετεινὸν εἰσίδημα τοῦ ἰχθυοτροφίου τῆς Κωμοπόλεως ταύτης εἰς τὸν Ἰωάννην Γ. Κρεστενίτην καὶ τοὺς συντρόφους του.

Ἡ ἐνοικίασις αὕτη ἐγένετο παρὰ τοὺς τύπους καὶ τὰ διατεταγμένα, διότι ἐδόθη εἰς ἐκείνους χωρὶς νὰ δημοπρατηθῆ τελειοτικῶς εἰς Ναύπλιον διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν, ἂν ἦσαν, καὶ ἄλλοι προσφερταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων εἴμεθα καὶ ἡμεῖς.

Γνωρίζετε τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὁποίας ἡ κατ' ἔτος ἐνοικίασις τοῦ ἰχθυοτροφείου τούτου ἐγέννησεν καὶ δὲν σᾶς λανθάνουν, εἴμεθα βέβαιοι αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας μᾶς ἐπροξένησεν ἢ εἰσέτι ἐκκερημῆς δίκη, τοῦ κατὰ τὸ 1829, ἔτος ἐνοικιαστοῦ Κυρίου Α. Ζαφειροπούλου. Ἐνῶ λοιπὸν καθ' ὄν καιρὸν ἐβασίλευεν ἡ ἡσυχία καὶ οἱ νόμοι κατεπιέσθημεν τόσον ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, εἶναι εὐκόλον νὰ συμπεράνη τις πόσον ἤδη κατεπιζόμεθα ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ποίας ἀδίκους ζητήσεις θέλουν μετὰ ταῦτα ἐγείρει καθ' ἡμῶν.

Γνωρίζετε προτέτι πόσα ὑπέφερε γενικῶς ὁ λαὸς τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας ἕνεκα τῆς παρρηνομίας καὶ τῆς βίας, καὶ πόσα ἔπαθον οἱ κάτοικοι τῆς Κωμοπόλεως ταύτης· ἀλλὰ μολονότι ἐζημιώθημεν σημαντικώτα-

Ἐν Καλάβρυτοις εἶχον διαταχθῆ μικρά τινα σώματα τὰ ὅποια τρεφόμενα ὑπὸ τῶν κατοίκων εἰσέπρατον τὰς προσόδους πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐν Μεγάρους λογαριασμῶν των, πλὴν δὲν ἐγένοντο πολλὰ ἀτοπήματα, χάριν τῶν Πετμεζαίων, οἵτινες πρότερον μὲν ἀντίθετοι ὄντες εἰς τὸ φρόνημα τῶν ἐν Μεγάρους, ἤδη δὲ διὰ τὸ συμφέρον των, ἐνώθησαν μετ' αὐτῶν· ἐπανερχόμενος ὁ Χατζῆ Χρῆστος ἐκ τῆς Ἠλείας εἰς Καλάβρυτα, εἰσέπραξε πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, ἐγένοντο δὲ καὶ τινες ἀταξίαι ἐκ μέρους τῶν στρατιωτῶν του, ἀλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Κ. Ζαίμης δὲν εἶχεν βασίμους πληροφορίας περὶ τῶν κακώσεων, ἃς ἀνα-

τα, ἡ ἀνομία ἐμπόδισεν νὰ ἀπολαύσωμεν κἂν τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ ὅποῖον κεῖται ἀπέναντι τῶν ἰδίων μας οἰκῶν, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐνοικίωσιν κατὰ φυσικὸν λόγον ἔπρεπε νὰ προτιμηθῶμεν παρὰ κάθε ἄλλον.

Ὅλα ταῦτα τὰ δίκαια, ἐκλαμπρότατε, μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ἀναφερθῶμεν πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς παρούσης μας παρακαλοῦντας σας ἵνα εὐαρεστηθῆτε νὰ διατάξητε νὰ περάσῃ ἡ ἐνοικίασις εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἀγουλινίτζης, πρὸ θυμον ὃν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τὰ χρήματα τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς ἡ ὑμετέρα ἐκλαμπρότης ἤθελε εὐαρεστηθῆ νὰ διατάξῃ.

Ἐνεργοῦντες ἡμεῖς μὲν οἱ πρόκριτοι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ μας ὅλου, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι πράττομεν ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν μας· εὐαρεστούμενοι δὲ ὑμεῖς, ἐκλαμπρότατε, νὰ ἐγκρίνετε τὴν ζήτησίν μας ταύτην μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι θέλετε πράξει τὸ εὐαρεστότατον εἰς τὴν δικαιοσύνην ἔργον.

Ἐποσημειούμεθα μὲ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν καὶ τὸ βαθύτατον σέβας.

Οἱ πρόκριτοι τῆς Κομοπόλεως Ἀργολινίτζης

Νικόλαος Δ. Μουσχοῦλας, Ἀλέξιος Κήσαρης, Ἀθ. Φωτόπουλος, Δημήτριος Κόκκινος Ἀναγν. Π. Καίσαρ, Ἀναστ. Λιόπουλος, Δ. Κουφόπουλος, Θεόδωρος Μουσχοῦλας.

(ἔπονται δέκα ὑπογραφαὶ εἰσέτι).

φέρει· ἐν τῇ κατωτέρῳ ἐπιστολῇ του, διότι ὁ Χατζῆ Πέτρος δὲν εἶναι τοιοῦτος· ἰδοὺ καὶ αἱ περὶ τούτων ἐπιστολαὶ τοῦ Ζαίμη καὶ Χατζῆ Πέτρου (α).

(α) Σεβαστέ μου γέροντα ἀρχιστράτηγε!

Ἀπὸ τὸν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν τοῦ γράμματός μου, καὶ οὕτως ἐπέρασα εἰς Τοπόριστα, ὅπου ἦλθον καὶ οἱ εὐγ. κύριοι Δ. Τάγκας καὶ Ἰωάννης Οἰκονομίδης, οἵτινες μὲ ἔδωσαν τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπίσημον διαταγὴν σας, καθὼς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς τῶν Καλαβρύτων, διὸ καὶ θέλω κοινοποιήσει αὐτάς.

Δὲν σᾶς ἀποκρίνομαι ἐπίσημως εἰς ἀπάντησιν τῶν ὄσων μὲ διατάττει, ἐπειδὴ καὶ πρέπει πρῶτον νὰ συνέλθωμεν ὅλοι εἰς ἓν καὶ ὁμιλῶντες ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ μέτρου τοῦ ὁποίου μᾶς γράφετε, καὶ σᾶς ἀποκριθῶμεν ταυτοχρόνως ὅλοι.

Αὐριον ἀπερνῶ ἀπὸ τὰ Καλύβια τοῦ Φονιά, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἁγίαν Βαρβάραν πέρνοντες τὸν κύριον Σωτηράκην καὶ λοιποὺς ἀξιωματικούς, καὶ ἀπερνοῦμεν εἰς Καλάβρυτα· γράφω καὶ τοῦ κυρίου Γεώργη Λεχουρίτη, καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τῶν Περγιῶν, Λιβερζίου, καὶ Νεζερῶν, νὰ ἔλθουν καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν, καὶ ἀμέσως θέλει σᾶς ἀπαντήσωμεν τὰ ὅσα διατάττει.

Μετὰ τῶν ρηθέντων, κυρίων, Δ. Τάγκη, καὶ Ἰωάννου Οἰκονομίδου, ὠμίλητα ἐκτεταμένως οἵτινες καὶ θέλει σᾶς εἰποῦν, διὸ καὶ πρέπει νὰ βάλετε βάσιν εἰς τὰ λεγόμενά μου.

Δέχθητε τὴν διαβεβῶσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑψηλῆς ὑπολήψεώς μου καὶ ὑποστεινοῦμαι μὲ σέβας βαθύ.

Τῇ 29 Ἰουνίου 1832 Τοπόριστα. ὁ ὧς υἱός σου

Βασίλειος Πετμεζᾶς.

Κύριε ἀρχιστράτηγε!

Ὁ Χρηστόδουλος Χ. Πέτρου, καθ' ἃς ἔχω θετικὰς πληροφορίας, ἀναθὰς ἐκ τῆς Γαστουνῆς εἰς Καλάβρυτα, περιστρέφεται ἐκεῖ καὶ φορολογεῖ καὶ λόγῳ τῆς τρίτης δόσεως τῶν ἐφετεινῶν προσόδων, ἢ ἐπὶ χεῖρα ἐκείνη ἐξοφλήσῃ τὸ ταμεῖον, δὲν μένει

νά χρεωστῆ πλέον τίποτε, καὶ ἀφ' ἐτέρου μέρους αὐτὸς νὰ καταπιέζῃ τὸν τόπον μὲ τοιαύτας φορολογίας, χωρὶς νὰ φέρῃ τινὰ διαταγὴν εἶναι ἔξω τοῦ πρέποντος, καταντᾷ καὶ ἀφόρητον τὸ κκκόν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, νὰ ὁμιλήσετε πρὸς τοὺς ὀπλαρχηγούς Στερεοελλαδίτας, μὲ τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἔχει σχέσιν, διὰ νὰ τοῦ γράψωσι νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, καὶ ν' ἀφήσῃ ἡσύχους τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι ὑπέφερον τόσα, καὶ τίποτε δὲν χρεωστοῦν, ὡς εἶπον, ἀφ' ὅσα τοὺς ζητεῖ ἡμεῖς καταγίνεσθε νὰ φέρητε τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον, καὶ νὰ οἰκονομήσετε τὸ στρατιωτικόν· εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ ἐξαιτοῦνται αἱ ἐπαρχίαι, ποία ἢ ὠφέλεια;

Μένω μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην ὁ ἀδελφός

Υ. Γ. 3 7βίου 1831 ἐκ Ναυπλίου Ἀνδρέας Ζαίμης.

Παρακαλῶ τοὺς στρατηγούς, Κίτζον, καὶ Ῥάγκον, νὰ τὸν γράψωσιν ἔντονα νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς ἀδίκους ἀπαιτήσεις τοῦ διὰ νὰ μὴν εὐρεθῇ ὁ τόπος εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον του, καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ μέσα . . . δι' ὧν ἡμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀποζημιώσιν του.

Σεβάσμιε γέροντα καὶ ἀδελφεὲ ἀρχιστράτηγε.

Ἀνέγνωσα τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Γκιολφίνου μ' ἐστείλατε ἐπιστολὴν σας, καὶ παρετήρησα τὰ ἐν αὐτῇ. ἡ ἀνησυχία τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὰ ἐνθάδε διαμονὴ τῶν κυρ. Χ. Πέτρου, καὶ Ν. Μπότζιαρη, εἶναι ἡ μόνη ἀφορμὴ τῆς εἰς τὰ ἐδῶ περαιτέρω διαμονῆς μου, ἐπειδὴ ὅμως γίνεται ἐνταῦθα σκέψις ἤδη περὶ γενικῆς καὶ τῶν ρηθέντων συναδελφῶν μεταβάσεως, ἐκκινῶ καὶ ἐγὼ ταυτοχρόνως, καὶ ἔρχομαι αὐτόσε ὅπου τὸ κοινὸν συμφέρον μᾶς προσκαλεῖ.

Ἡ ἐκλαμπρότης σας ἐν τοσοῦτῳ, ἂν καὶ ἐγὼ ἐκουσίως δὲν δύναμαι νὰ παρευρεθῶ πλησίον σας ἐν συντομίᾳ, διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς φρονήσεώς σας ἐνεργήσατε ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τὰ εἰκότα, καὶ ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ θέλω εἶσθαι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν σύμφωνος.

Σᾶς προσφέρω δὲ τὸ σέβας μου καὶ μένω. ὁ ἀδελφός

Τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1832 ἐν Κερπινῇ Βασιλείῳ Πετμεζῆς

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας ἐνοικιασταὶ ἦτο μονομερῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐν Μεγάροις καὶ μάλιστα οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ὄπλαρχηγῶν τῆς Σπάρτης, ἦτοι ὁ Μαυρομηχάλης Τζιανετάκης καὶ ἄλλοι, οἵτινες προπαρασκευάσθησαν νὰ εἰσβάλωσι διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν προσόδων· ἀλλ' οἱ κάτοικοι γνωρίζοντες τὰς γενομένας καταπιέσεις καὶ μάλιστα τὰς εἰς τὴν Ἀργολίδα ἠτοιμάσθησαν εἰς ἀντίστασιν, μεθ' ὧν ἠνωθῆσαν καὶ οἱ ἀντίθετοι τῶν Μαυρομηχάλων Μιαράκος, Καπετανάκης, Κουμουνδουράκης καὶ ἄλλοι· ἀνεφέρθησαν δὲ καὶ εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Κολοκοτρώνην, καὶ διὰ τοῦτο κατῆλθεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν ὁ Νικήτας, ὅστις συνεκέντρωσε στρατὸν, συνεστάμενον ὑπὸ τῶν Με-

Γενναιότατα Ἀρχηγέ καὶ πάτερ μου Κ. Θεόδωρε Κολοκοτρώνη.

Ἐλάβον τὸ ὡς πατρικόν μοι γράμμα σας καὶ ἐχάρην διὰ τὴν ὑγιάν σας ἔγνων δὲ καὶ τὰ γραφόμενά σας. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν ὅμως, πατέρα μου, τοῦ ἀδελφοῦ Λεχουρίτη ἔχει ἄδικον νὰ μοῦ παραπονεῖται ἐπειδὴ ἐγὼ πρὶν καταβῶ εἰς Γαστούνην ἐζήκησα τὴν δόσιν τῶν ἐφεταινῶν ἐθν. προσόδων Λειβερτζίου, διαμαρτυρήθην ἐναντίων των, ἐξαπέστειλα καὶ διακοσίους στρατιῶτας εἰς Λειβέρτζι καὶ τέλος οἱ ἴδιοι Λειβερτζαῖοι μοι ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως διὰ νὰ μοι μετρήσωσι καὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας γρόσια, ἀλλ' ἐπιστρέφων ἀπὸ Γαστούνην, ἔλαβον ἀντὶ τῶν 20 χιλιάδων, τὰς ἕξ μόνον, καὶ ἐπὶ τέλους ἀφοῦ τὰ ἔλαβον μοι ἐπαρουσιάσθη ὁ Καπετὰν Νικολάκης καὶ μοι ἐφανέρονεν ὅτι ἔχει μετοχὴν, ἐνῶ ὁ ἀδελφός Λεχουρίτης δὲν ἔπρεπε παντελῶς νὰ ἀνακατωθῆ μὲ τοιαύτας περιστάσεις διὰ τὸ χατῆρι μου, ἐναντίων τῆς διαμαρτυρήσεώς μου, γνωρίζεις πατέρα μου, ὅτι σὲ σέβομαι καὶ ἕνεκα τούτου τιμῶ καὶ τοὺς ἀνθρώπους σου, πόσω μᾶλλον διὰ τὸν ἀδελφὸν Λεχουρίτην νὰ μὴν φυλάξω τὸ χατῆρι του, ὡς καὶ τὸ ἐφύλαξα ἅμα ἐπληροφρηθῆν ὅτι ἔχουν ἐνοχλήν οἱ συγγενεῖς του εἰς τὸ Καλέμι Σωποτοῦ, καὶ δὲν τοὺς ἐνόχλησα τὸ παραμικρὸν ἐνῶ εἶχον καὶ τόσην ἀνάγκην διὰ τοὺς ὑπὸ

σηνιακῶν ταγματῶν καὶ ὑπὸ πολιτῶν ὀπλοφόρων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Ἀνδρούσης, Ἡμιλόκινα, Μικρομάνης, Καλαμῶν, Νησίου, Κορώνος, Μεθώνης, Νεοκάστρου καὶ τινῶν Μανιατῶν.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἀρχὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς τῆς τῶν Καλαμῶν, ἣτις ἀνεγνωρίζετο μόνον ὑπὸ ὀλίγων πολιτῶν, καὶ ὑποστηρίζετο ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ τάγματος, τὸ ὁποῖον ἐφρούρει τὰς Καλάμας.

Ἐκάστη δὲ ἐπαρχία ἐδιοικεῖτο καὶ ὑπερασπίζετο ὑπὸ τῶν

τὴν ὀδηγίαν μου, ὡς καὶ δὲν γνωρίζετε· ἐγὼ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἐλπίζω νὰ ἀνταμοθῶμεν.

Μένω μὲ ὄλον τὸν υἱὸν σέβας.

Τῆ 11 Ἰουλίου 1832. Μέγα Σπήλαιον. ὁ ὡς υἱός σου

Χρηστόδουλος Χ. Πέτρου.

Κύριε.

Ἐλάβον ἐφῆς τὸ ἑσπέρας τὴν ἐπιστολήν σας μνηνολογουμένην αὐθημερὸν, καὶ ἐλάβομεν εἰς σκέψιν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν αὐτῇ.

Ὁ Θεοσύβουλος φαίνεται ὅτι ἐπῆρε τὸ καλλίτερον, ἀλλ' ἀκόμι δὲν ἔμεινεν ἀπύρετος, ὁ Θεὸς νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ ἡ εὐχὴ τῶν φίλων.

Ἀπὸ γράμματα τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν χθὲς, ἀπὸ Καλάβρυτα πληροθορούμεθα, ὅτι ὁ Χρηστόδουλος Χατζῆ Πέτρου, ἔπραξεν καὶ πράττει χειρότερα ἀφ' ὅσα ποτὲ ὁ Γρίβας, ἐσύναξεν μέχρι τῆς στιγμῆς ὅπου μᾶς ἔγραφον, ἑκατὸν δέκα χιλιάδας γρόσια διὰ τοῦ πυρός καὶ σιδήρου, ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους ἐκείνου τοῦ τόπου, ἔκαψεν ὀσπῆτια, ἐτζάκισεν ἀνθρώπους καὶ ὅσα εἶναι ἐν τροπῇ νὰ τὰ λέγωμεν.

Τόσον ἐκωρυφώθησαν τὰ κακὰ ὥστε ἐβίασεν ἀπελπιστικῶς τοὺς κατοίκους νὰ λάβουν τὰ ὄπλα καὶ νὰ κινηθοῦν ἐαντίον του. Οἱ Πετμεζάδες τὰ ἐχάλασαν μαζύτου καὶ ἐνώθησαν μὲ τὸν τόπον, καὶ δείκνυνται οἱ ὀδηγοὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείας.

Τίποτε ἐγὼ μόνον τοῦτο δὲν ἐλπίζω καλόν.

τοπικῶν συστημάτων, τὰ ὅποια συνεκεντρώθησαν εἰς Φρού-
τζαλα ὑπὸ τὸν Νικήταν ὅστις παρεχώρησε διαρκῆ φρου-

Σὰς παρακαλῶ ἂν ἠμπορεῖτε κάμνετε νὰ τὸν γράψουν οἱ
σχετικοὶ του νὰ τραβιχθῆ ἐκείθεν, χωρὶς νὰ ἐμποδίσετε τὸ
κίνημα τῶν Καλαβρυτινῶν, ἐπειδὴ τὸ σύστημα τῶν λεηλατι-
στῶν τῆς Πελοποννήσου δὲν ἀποφεύγει ποτὲ τὰς συνδιαλέ-
ξεις περὶ συμβιβασμῶν· ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου εὐκολύ-
νει καὶ καλύπτει τὰς ἀίσχρουργίας του.

Τῷ ὄντι τὸ κακὸν ὅπου μᾶς εὔρεν εἶναι μέγαν, καὶ χρειά-
ζεται προσοχὴν καὶ ὑπομονὴν, διὰ νὰ ἀπκνηθηῆ.

Ὅτι νομίζω πρέπον νὰ παρατηρήσω εἰς τὸ νὰ φερθῆτε πο-
λὸ ἄγρυπνος νὰ μὴν ἐνδώσητε κατ' οὐδένα τρόπον, τὸ νὰ ἀ-
πλωθοῦν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐν λόγῳ διὰ νὰ λάβουν χρήματα
κατὰ τὰς ὁποίας ἔχουν διαταγὰς, καὶ ἂν τῷ ὄντι πρέπει νὰ
συναχθοῦν χρήματα, καὶ νὰ τοὺς δοθοῦν, ἅς ὑπάγουν ἐδικοί
σου ἄνθρωποι νὰ τὰ συναξοῦν.

Πρέπει νὰ ἦσαι διόλου ἀδιάφορος εἰς τὰ τῶν Πελοποννη-
σίων φερσίματα, αὐτοὶ ἐμετανόησαν καὶ θὰ μετανοήσουν, διατὶ
ἠθέλησαν νὰ γίνουιν μόνοι των ὄργανα τῆς λεηλασίας τῆς πα-
τρίδος των, ἔχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τῶν Καλαβρύτων.

Ἄν ὅμως καὶ ὑπάγη κανὲν σῶμα εἰς τὴν ἐπαρχίαν καθ' ὀ-
δηγίαν ἐδικὴν σου, τότε ἐξ ἑνὸς μέρους θὰ παραπονοῦνται οἱ
ἐντόπιοι. Καὶ ἐξ ἄλλου οἱ ἐχθροὶ σου θὰ ἀποδίδουν εἰς τὰ κι-
νήματά σου πνεῦμα φατρίας καὶ ἰδιοτελείας.

Τὰ ἀποφασισθέντα σώματα νὰ εὔγουν ἀπὸ τὴν Πελοπόννη-
σον, ἦτον καλὸν νὰ συνοδευθοῦν καὶ μὲ στρατιώτας Πελοπον-
νήσου μὲ κανέναν ὀπλαρχηγὸν ὡσάν τὸν Χελιώτην.

Ἐπειδὴ ἂν ὑπάγουν μόνοι των θὰ ἐρημώσουν τὰ μέρη ἐκεῖνα
ὅθεν θὰ ἀπεράσουν.

Αὐτὰ εἶναι θεωρίαι ἐδικαί μου, ἡμεῖς δὲ ὅπου εἴσθε ἐν τῷ
μέσῳ τῆς Σκύλης καὶ Χρύβδεως, ἠμπορεῖτε νὰ κάμνετε ὅ,τι αἱ
περιστάσεις σὰς ὑπαγορεύουν, ἂν κατορθώσητε νὰ λυτρώσητε
τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπε-

ρὰν ἐξ 600 στρατιωτῶν ὅλα δὲ τὰ στρατεύματα ταῦτα ἐτρέφοντο ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιακῶν.

σεν θὰ κάμετε ἔργον ἄξιον τῆς ἱστορίας. Τὰ ἐδῶ εἶναι ἕως ὥρας τὰ αὐτὰ, καὶ μὲ μίαν ἢ δύο ἡμέρας βλέπομεν ὅποιον θὰ ἦναι τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἐξ αὐτῶν θὰ ὀδηγηθῶμεν.

Δέχθητε παρακαλῶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἄκρας μου ὑπολήψεως μεθ' ἧς ὑποσημειοῦμαι.

1832 Ἰουλίου 20 Ναύπλιον

ὁ ἀδελφός

Ἀνδρέας Ζαΐμης

Ἐκ λαμπρότατε ἀρχιστράτηγε!

Γενικὰ συμφέροντα, τῶν ὁποίων κατ' εὐχὴν τοῦ ἔθνους εἶσθε ἡ ἐκλαμπρότης σας ὀδηγός, ἐκθέσεις πολλῶν προσκλήσεών σας καὶ ὁ πόθος τοῦ νὰ σᾶς ἀπολαύσωμεν προσωπικῶς, νὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς σεβαστὰς συμβουλὰς σας, ὑπηγέρουον τοὺς ὑποφαινομένους νὰ ἀπέλθωσιν αὐτόθι, ὅπου αἱ προσπάθειάί σας ἔκαμον κέντρον ἐνώσεως ἐθνικῆς, παρεμπεισοῦσχι περιστάσεις ἀνέδαλον ὡς ὥρας τὸν πόθον μας, ἤδη ὅμως σύμφωνοι, καὶ μετὰ τινῶν ἄλλων σωμάτων ὅλοι ὡς πεντακόσιοι αὐριοι μεταβαίνομεν εἰς τοῦ Φονιά τὸν κάμπον, ὅπου θέλομεν σταθῆ περιμένοντες διαταγὴν σας πῶ νὰ τοποθετήσωμεν τὰ στρατεύματά μας διὰ νὰ μεταβῶμεν προσωπικῶς αὐτόθι.

Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀποτεινόμεθα καὶ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν κλπ. Κ. Κίτζον Τζαβέλαν, ταχύνετε λοιπὸν παρακαλοῦμεν τὴν ἀπάντησίν σας, δεχόμενοι τὰ σεβάσματά μας, καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας, δι' ἧς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποφαινώμεθα.

Χαλκιάνικα 22 Ἰουλίου 1832

οἱ ἀδελφοί σας

Γεωργάκης Κ. Βελῆ, Δ. Σκυλοδήμος, Χρῆστος Νιάφος.

Ἐκ λαμπρότατε ἀρχιστράτηγε!

Γνωρίζοντες πόσον ἐκτιμᾶτε τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνης δύναται ὁ πολίτης νὰ ἀπολάβῃ τὴν εὐδαιμονίαν του καὶ ἐπομένως θεωροῦντες καὶ οἱ ὑποφαινομένοι ἀναπόφευκτον τὸ τοιοῦτον μέτρον καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ὕστερον ἀπὸ ἄπειρα δυστυχήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέπεσον οἱ κάτοικοι, ὡς ἐξ αἰτίας ἐνδιατρεξα-

Ὁ Κατῆζάκος Μαυρομιχάλης καὶ ἄλλοι ἀπεφάσισαν νὰ εἰσβάλωσι μεθ' ἱκανῶν δυνάμεων εἰς τὴν Μεσσηνίαν, ἀλλ' ἀποκρουσθέντες ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων τῶν, ὑπεχώρησαν, ματαιωθέντων τῶν σκοπῶν τῶν. Συνεκέντρωσαν ἑπα-

σῶν ἀνελπίστων περιστάσεων, μόλις ἐλάβομεν ὁπωσοῦν τὸν ἀνήκοντα καιρὸν, καὶ ἀμέσως ἐδιωργανίσαμεν τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν, ἀπὸ τὰ εὐυποληπτότερα καὶ συνετώτερα ὑποκείμενα τῆς ἐπαρχίας μας, πεπειθότες ὅτι διὰ τῆς πατριωτικῆς διαγωγῆς τῶν, καὶ τῆς συνδρομῆς τῆς ἐκλαμπρότητός σας, ὅτι τοῦ λοιποῦ οἱ κάτοικοι ἐπαναπαυμένοι εἰς τὰς ἐστίαις τῶν θέλουν διάγει ἐν ἡσυχίᾳ μέχρις οὗ ὁ Θεὸς εὐδοκήσει καὶ φθάσει εἰς τοὺς κόλπους τῆς πολυοδύνου πατρίδος, ἢ τόσον περιπόθητος βασιλικὴ ἐπιτροπὴ, πιστεύομεν ἀδιστακῶς, τοῦ ὅτι καὶ ἡ ἐκλαμπρότης σας θέλετε ἐπαινέσει καὶ συνδράμει τὸ μέτρον μας αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἐπεζήτησε καὶ ἡ ἀνάγκη καὶ ὑπαγορεύει καὶ ὁ ἴδιος νόμος. Δὲν ἐγκρίνομεν νὰ σᾶς ἐπιβαρύνωμεν μὲ πλειότερα, ἀφοῦ οἱ ἐπὶ τούτῳ μεταβαίνοντες αὐτόσε συνεπαρχιωταί μας, Κύριοι Δημήτριος Νικολόπουλος, Ἰω. Κυριτζόπουλος, Δημ. Πολιτόπουλος, Κ. Ἀναγνώστης Κορδῆς, Παπ. Γεωργάκης, καὶ Στρατ. Νικόλαος Πετμεζᾶς, θέλει σᾶς ἐξηγηθῶσιν ἐκτακτικώτερα περὶ πάντων ὅσων ἀφορῶσι τοῦτον τὸν τόπον, ὅπως ἐφωδιασμένοι καὶ μὲ τὰς πατριωτικὰς ὁδηγίας σας μᾶς διακοινώσωσιν ὅλα ὅσα τείνουν εἰς τὸν σκοπὸν μας μερικῶς καὶ γενικώτερον εἰς τὴν πατρίδα.

Πεπειθότες ὅτι αἱ ἐλπίδες μας θέλουν πραγματοποιηθῶσι, καὶ ἡ συνδρομὴ θέλει προηγήται, ὥστε νέαι ταραχαὶ νὰ μὴ προκύψωσι, πλέον εἰς τὴν πατρίδα μας.

Ἰποσημειούμεθα μὲ τὴν ἀνήκουσαν ὑπόληψιν.

Τῆ 17 8βρίου 1832 Ἐν Καλαβρύτοις.

Οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων

Τμῆμα Νεζερῶν

Π. λύτρος. Εὐσταθ. Ἀγαπητὸς, Γεωργ. Καλιοντζῆς, Ἀντώνιος Γιαννόπουλος Ἰω. Γεωργόπουλος Σακελάριος Βασιλικόπουλος, (ἔπονται ἔτι ὑπογραφαὶ 21).

νειλημμένως στρατόν εἰς τὸ πῆδημα μετὰ τοῦ Νικήτα φλέ-
σα καὶ ἄλλων· ἀλλὰ καὶ αὐθις ἀποκρουσθέντες ἐπανήλ-
θον καὶ δὲν ἐτόλμησαν πλέον νὰ κινήθωσι. Κατ' ἀμφο-
τέρας τὰς εἰρημένας συμπλοκάς ἐφονεύθησαν καὶ ἐπλη-
γώθησαν πολλοὶ ἐκατέρωθεν.

Ἐκτοτε ἐπεκράτησεν ἡ τάξις καὶ ἀσφάλεια εἰς τὰς ἐ-
παρχίας ταύτας διοικουμένας, ὡς ἐρρέθη, ἐκ τῶν τοπικῶν
συστημάτων ὑπὸ τὸν Νικήταν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς
ἀντιβασιλείας (α).

Τμῆμα Λειβαρζίου.

Νικόλ. Κηρυτζόπουλος, Ἄναγν. Ζανπανδόπουλος, (ἔπονται ὑ-
πογραφαὶ 11).

Τμῆμα Κατζάνας.

Φιλιώτης Ἄναγ. Σταυρόπουλος, Γ. Παππαδαῖος, (ἔπονται
ὑπογραφαὶ 12).

Τμῆμα Χασιῶν

Γ. Οἰκονομόπουλος, Ἄναγν. Βαγενᾶς, (ἔπονται ἔτι ὑπογραφαὶ 18).

(α) Πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης.

Σήμερον τέλος πάντων ἐκάμαμεν μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρί-
δος πόλεμον πεισματώδη, ὥστε ἐκ τῶν ὑπεναντίων ἐφονεύ-
θησαν τρεῖς, ἕνα ἐπιάσαμεν ζωντανόν, καὶ πόσοι ἐπληγώθησαν
ἀγνοοῦμεν, ἀπὸ τὸ μέρος μας ἕνας μόνος ἐφονεύθη, ὅθεν ἄμα
λάβητε τὸ παρὸν προσκαλεῖσθε νὰ μᾶς προφθάσετε αὐριον πολ-
λὰ πρῶτ' 200 δεκάρια φουσέκια παρακινῶντες νὰ ἔρχονται
ἀσκέρια τὸ ὀγληγορώτερον καθὼς νὰ στείλετε τὸ ἴδιον παρὸν
μας εἰς τὸν Στρατηγὸν Νικήταν διὰ νὰ φθάσῃ τὸ ὀγληγορώτερον
καὶ νὰ δώσωμεν τέλος μίαν ὥραν ἀρχήτερα δίδοντες τοῦ διαβόλου
τοὺς τυχοδιώκτας· ὁ πόλεμος ἐβάσταξεν ἐξ ὥρας εἰς Πεταλίδι· οἱ
ἡμέτεροι πολεμοῦν καὶ εἶναι σχεδὸν πολιορκισμένοι, ὅθεν μένει
εἰς τὴν φροντίδα σας νὰ μᾶς προφθάσῃ ε μετὰ τὰ ἀναγκαῖα· σήμερον
τὴν νύκτα περιμένομεν κατορθώματα ἐκ μέρους σας εἰδοποιούν-
τες παντοῦ νὰ ἔρχονται ἄνθρωποι, καὶ τὰ φουσέκια νὰ μὴ λείψουν
ὅσον περισσότερα δυναθῆτε.

Ἐν Ἀβραμίῳ τὴν 21 Ἰουλίου 1832.

Σὲ ἀσπαζόμεθα!

Οἱ ἀδελφοὶ Μῆτρος Πέτροβας, Ν. Πιარάκος.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ
 Ἀνδρούσα, ἢ ἐπιτροπῇ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούσης,
 Γαλ. Κουμουνδουράκης, Μάρκος Ἀλαβιζοῦς, Α. Οἰκονομίδης.
 Ἐκ λα μ π ρ ό τ α τ ε ἀ ρ χ ι σ τ ρ ά τ η γ ε !

Ὁ πόλεμος εἰς τὰ μέρη μας ἄνοιξε πολλὰ πεισματικῶς
 καθὼς θέλετε πληροφορηθῆ ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον.
 Τὸν πόλεμον τοῦτον τὸν ἐκίνησε μόνος ὁ λαὸς τῆς Ἀνδρούσης
 ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Γενναίου Μήτρου Πέτροβα, καὶ ὀλίγοι
 Σπαρτιᾶται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Γεν. Ν. Πιარάκου, ὁ πόλε-
 μος οὗτος θὰ βιάσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος νὰ λάβουν μέ-
 τρα διὰ νὰ κατατροπώσουν τοὺς εἰς τὸ Ἀβραμνιὸ τοποθετημέ-
 νους ἐδικούς μας, διότι μόνον αὐτὸ τὸ σῶμα ἐναντιώθη εἰς
 τὰς πράξεις τῆς αὐτοσυστάτου κυβερνήσεως καὶ τοῦτο ἤμπο-
 ροῦν νὰ τὸ ἐπιτύχουν ἂν δὲν ληφθῶσιν ἐγκαίρως μέτρα, διότι
 ἔχουν βοηθοὺς εὐκαταστάτους καὶ συνεισφέρουν. Τὰ μέτρα λοι-
 πὸν τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσιν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν,
 καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ σώσωσι τὸν λαὸν τῆς δυστυχημέ-
 νης Μεσσηνίας, εἶναι τὸ νὰ γράψετε πρὸς τὸν στρατηγὸν Νική-
 ταν Σταματελόπουλον νὰ ταχύνη εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ τὴν θέ-
 σιν τῶν Φρουτζαλοκαμαίων μίαν ὥραν ἀρχήτερα. Νὰ δια-
 ταχθῶσιν οἱ Ἀρκάδιοι, νὰ ἐκστρατεύσουν ὅσον τὸ συντομώτερον
 πρὸς βοήθειαν τῶν εἰς τὸ Ἀβραμνιὸ τοποθετημένων ἀδελφῶν μας,
 νὰ πλέουν δύο πλοῖα ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐμπείρου καὶ πιστοῦ
 πλοιάρχου εἰς τὸν κόλπον τῆς Μεσσηνίας, νὰ διασκορπισθῶσι
 καὶ εἰς τὴν Σπάρτην τοῦλάχιστον χίλια τάλληρα, μέσον τοῦ Κ.
 Γαλάνη Κουμουνδουράκη, ἢ οὔ τινος ἄλλου ἐγκρίνετε· αὐτὰ ἀ-
 φοῦ ἔμβουν εἰς ἐνέργειαν, ἔσο βέβαιος, ὅτι εἰς τὴν δυστυχι-
 σμένην Μεσσηνίαν δὲν θέλουν ἀκολουθήσουν οὔτε φόνοι, οὔτε
 ζημίαι· ἐπαναλαμβάνομεν δὲ νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι τὸ νὰ διασκορ-
 πισθῶσιν εἰς τὴν Σπάρτην τὰ χίλια τάλληρα εἶναι ὠφέλιμον διότι
 θέλει γίνῃ μία ἐπανάστασις εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ τότε οἱ Σπαρ-
 τιᾶται, ἀπὸ τοὺς ὁποίους φοβερίζεται νὰ πάθῃ ἡ Μεσσηνία, ρί-
 πτουν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ οἰκίας των τὴν προσοχὴν των,
 καὶ ἀφίνουν τὰ μέρη ταῦτα ἐλεύθερα. Τὰ ἄρματα τῆς Ἀνδρού-
 σης, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ν. Πιარάκου, ὡς ἄνωθεν εἴπομεν εὐρί-

σκονται εἰς τὰ ἄρματα, τὰ ὁποῖα ἐξοικονομοῦμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν μας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπαρχίαι μένουσιν ἀδιάφοροι καὶ ἀκίνητοι, εὐρίσκειται δὲ καὶ ὁ στρατηγὸς Νικήτας εἰς τὴν σκάλαν, ἴσως, ὅπου συνάξει τὰ ἄρματα Λεονταρίου καὶ λοιπῶν ἐπαρχιῶν διὰ νὰ κάμῃ τὸ κίνημά του, ἐν τοσοῦτῳ ἡ κατάστασις τῆς Μεσσηνίας εἶναι δεινὴ καὶ χρειάζονται αὐστηρὰ μέτρα καὶ σύντομα, διότι ὅταν κερδίσουν οἱ ἐχθροὶ εἰς αὐτὴν τὴν περιστασιν, θὰ ἦναι διὰ πάντα νικηταὶ ἕως ὅτου παρουσιασθῇ εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐξωτερικὴ βοήθεια.

Ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ φουσέκια καὶ ἀνάγκην μεγάλην, ἐγράψαμεν πρὸς τὸν στρατηγὸν Νικήταν, διὰ νὰ μᾶς στείλῃ τοῦλάχιστον δύο φορτία φουσέκια αὔριον, διότι ὁποῖους τρόπους μεταχειρισθῶμεν δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ οἰκονομήσωμεν, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρομεν ἂν ἔχη φουσέκια διὰ νὰ μᾶς στείλῃ, διὸ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προφθάσετε καὶ ἡ ἐκλαμπρότης σας τρία φορτία φουσέκια, διότι μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα, καὶ νὰ βιάσετε τοὺς Ἀρκαδίους νὰ ἐκστρατεύσουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα, καὶ μένομεν μετὰ βραχυτάτου σεβάζματος.

Τὴν 22 Ἰουνίου 1832, Ἄνδρουσα.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρουσας, Γαλ. Κουμουνδουράκης, Μάρκος Ἀλεβιζοῦς, Α. Οἰκονομίδης.

Θεῖς μου ἀρχιστράτηγε προσκυνῶ σε.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 24 γράμματός μου, σπεύδω νὰ ἐκθέσω καὶ τὰ ἀκόλουθα, ὅτι ὁ Ἡλίας Κατζάκος μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν καταδιωχθεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του λαοὺς ἐκ τῶν χωρίων Τζιτζώρη καὶ τῶν πέριξ, ἤλθε νυκτὸς τὴν 25 ἡμερὸνοντας εἰς Μικρομάνην ὅπου καὶ ἐσφαλίσθη. Τὸν ὠμίλησα πολλάκις ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, διὰ νὰ μὴν ἐπιφέρῃ εἰς τοὺς κατοικοὺς βλάβην τινα, ἡ ὁποία ἔπεται νὰ ἀκολουθήσῃ διὰ τῆς ἐκεῖ διαμονῆς του, ὅστις καὶ δὲν ἐπέισθη, τὴν ἰδίαν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Γεροπαπούλης μετὰ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀρχηγῶν τῶν λαῶν, μαθὼν τὴν εἰσβολὴν του εἰς Μικρομάνην, δὲν ἀνέβαλε καιρὸν, ἀλλ' ἤλθε καὶ ἐσκήνωσε πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν Πιπερίτζαν, καὶ τὸ πρωὶ τῆς 26 ἔφθασεν

εἰς Μικρομάνην, καὶ ἤρχισε τὸν ἀκροβολισμόν, τούτου δὲ γενομένου μὲ ἐκείνον τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ λαοῦ, ἀναμεταξὺ δύο ὠρῶν διάστημα, ἐκυρίευσαν οἱ ἐδικοί μας ὄλην τὴν πόλιν κατασκορπίσαντες τοὺς τοῦ Κατζάκου, τῶν ὁποίων τὰ τρία τέταρτα ἀπεσύρθησαν τῆς πόλεως μὲ μέγαν φόβον τῶν, καταφυγῶν εἰς Καλαμάταν, μέρος τῶν ὁποίων, δέκα τὸν ἀριθμὸν συλληφθέντες, καὶ ἀφωπλισθέντες πρὸς τῶν ἡμετέρων ἀπελύθησαν· τὸ δὲ τέταρτον μέρος αὐτῶν στενοχωρηθὲν ἐκ τῆς παραδόξου εἰσβολῆς τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν πόλιν Μικρομάνης, ἐκλείσθη εἰς δύο τρία ὀσπήτια, ὡς ἔτυχον, οἱ ὁποῖοι μετὰ τοῦ Ἡλία Κατζάκου πολιορκοῦνται στενὰ στενὰ, μέχρι σήμερον. Καθ' ἡμέραν ἔρχονται εἰς τὸ ἐν Μικρομάνῃ στρατόπεδον λαοὶ ἐκ τῶν πέριξ ἐπρχιῶν καὶ συσσωματόνονται μὲ ἐκείνους τοὺς πρώτους, καὶ καταγίνονται εἰς τὸ νὰ τὸν βιάσῃ πολυειδῶς νὰ παραδοθῇ, εἰς τὸν ὁποῖον παρεχώρησαν τόπον κενὸν διὰ νὰ φύγῃ καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὰ ἴδια, χωρὶς νὰ παρεκτραπῇ εἰς ἄλλο μέρος τῶν ἐπρχιῶν τούτων, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ζημία εἰς τοὺς πτωχοὺς κατοίκους, τῆς πολιορκίας ταύτης ἐπικρατούσης τὴν 3 ὥραν μετὰ τῆς μεσημβρίας, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνεφανίσθησαν ἕως 250 περίπου Γάλλοι ἐρχόμενοι ἀπὸ Νησιῦ ἔχοντες καὶ τρία κανόνια τοῦ κάμπου, καὶ ἔφθασαν εἰς τοὺς ἔξω κήπους Μικρομάνης ὅπου εὔρον ἀντίστασιν παρὰ τῶν ἡμετέρων μὲ τὸ νὰ μὴν ἔμθῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλύσῃ τὴν πολιορκίαν: ἐπειδὴ ὁ Κατζάκος, ἐπέμενε: καὶ οὕτως ἐλευθερωθέντες οἱ πολιορκούμενοι βλάψωσι τὴν πόλιν καθὼς καὶ ἔγεινε.

Τέλος μετὰ πολλὴν λογοτριβὴν ἐσυμβιβάσθησαν διὰ νὰ περᾶσιν ἀπὸ μέσῃ τὴν πόλιν καὶ διευθυνθῶσι κατ' εὐθείαν εἰς Κουρτζαούση, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γάλλων ἀπὸ τὴν Μικρομάνην ἀπελπισθεῖς ὁ Κατζάκος ἐζήτησε παρὰ τῶν προκριτοδημογερόντων τῆς πόλεως νὰ συνοδευθῇ ἀπὸ μίαν φρουρὰν Γαλλικὴν καὶ ἀναχωρήσῃ, ἀμέσως μᾶς ἐκοινοποίησε τὴν αἴτησιν τοῦ Κατζάκου, ἡμεῖς ἐγράψαμεν εἰς τὸν συνταγματάρχην Βαρθολομῆν, εἰς Κοῦρτζαούση, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ Κατζάκου, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἀπεκρίθη τὴν 4

ώραν μ. μ. νὰ ἰδεάσωμεν εἰς τοὺς ἰδικούς μας, διὰ νὰ τῷ παραχωρήσωσι τὸν τόπον, καὶ οὕτως ἀπελθόντες οἱ Γάλλοι ἐλευθέρως παραλάβωσιν αὐτόν· ἐγὼ ἀμέσως διέταξα τοὺς Καπεταναίους νὰ μεριάσωσι· (τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινεν πρὸ μισθῆς ὥρας τοὔτέστι ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ ὁμιλία) ἐτραβίχθησαν δὲ ἀπὸ τὰς θέσεις των οἱ ἐδικοί μας· ἐνῶ δὲ ἤλπιζον νὰ λάβῃ τέλος ἡ σκηνή, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, αἰφνιδίως ἀκούω ἔξωθεν τῆς Μικρομάνης τουφεκισμὸν πολὺν, ὁ τουφεκισμὸς ἦτον ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἀντὶ νὰ ὑπάγουν ἀπὸ Κουρτζαούση Γάλλοι καὶ τὸν συνοδύσωσιν, ἐπῆγαν ὀλίγοι Μανιάται, οἱ ὁποῖοι ἦτον μετὰ τῶν Γάλλων μαζὺ εἰς Κουρτζαούση, καὶ ἐνωθέντες μετὰ τῶν ἀποκλεισμένων ἤρχισαν νὰ κάμωσι, χωρὶς νὰ πολυλογῶ, ὅτι ἔκαμεν ὁ Ἰμπραήμ· πασιᾶς εἰς πολλὰς πόλεις, καὶ αὐτὰ προέρχονται ἀναντιρρήτως, ὡς εἶναι πασιφανῆ, παρὰ τῶν Γάλλων, οἱ ὁποῖοι ἐνεθάρρουναν μᾶλλον τοὺς Μανιάτας νὰ καύσωσιν ὀσπήτια, ἀρπάσωσι ὅτι καὶ ἂν εὔρουν.

Οἱ κάτοικοι Μικρομάνης ἰδόντες τὸ ἀνέλπιστον αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν των, ἦλθον σήμερον ἐδῶ προσκλαιόμενοι διὰ τὰ εἰς αὐτοὺς δεινὰ καὶ λεηλασίας. Ἐγὼ τοὺς ἔστειλα εἰς τοὺς Γάλλους, οἱ ὁποῖοι ἔγεινχν αἴτιοι αὐτῶν τῶν λεηλασιῶν. Σήμερον πρῶτας ἦλθε μία μοῖρα στρατιωτῶν Γάλλων ἔξω εἰς τοῦ Φουρτζάλα συνισταμένη ἀπὸ 60 περίπου στρατιώτας, ἔχουσα καὶ δύο κανόνια τοῦ κάμπου, τοὺς ὁποίους ἔστειλα καὶ ἐμπόδισα τοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ χωρία, παραγγείλας διὰ νὰ ἀνταμοθῶμεν εἰς ἕνα ὀσπήτιον μετὰ τὸν συνταγματάρχην (τοῦ ὁποῖου ἔγραψα τὴν χθὲς δι' ἀντάμωσιν) καὶ συνομιλήσωμεν περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καθὼς καὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ συναθροισθέντος ἐδῶ λαοῦ, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνωμιλήσαμεν τὰ δέοντα, ὅσα δηλ. συμφέρει ὅσα δίκαια ἡμπορεῖ νὰ στοχασθῆς, τὸν ἐλαλήθησαν καὶ προτάσεις ἐντόνως, ὅτι δὲν γνωρίζω τὴν αὐτοχειροτόνητον διὰ τῆς σπάθης ἐν Ναυπλίῳ ἀρχὴν, καὶ ἕτερα καὶ ἕτερα, τὸν δὲ Κατζάκον εἶμαι διωρισμένος παρὰ τούτου τοῦ λαοῦ νὰ διώξω καὶ μέχρι τῆς φωλεᾶς του, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ εὔγη πλέον. Τέλος ἀπεφασίσθη ὁ συνταγματάρχης καὶ ἐγγυήθη διὰ νὰ διώξῃ

τὸν Κατζάκου ἐκ τῶν ὀρίων τῆς Μεσσηνίας, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς Μικρομναίους, ὅσα πράγματα ἐλαφρωγώγητε. καὶ ἐσύναξεν εἰς ἓνα δύο ὀσπήτια, διὰ νὰ τὰ μετακομίσῃ εἰς Σπάρτην ἔκαυσε καὶ πέντε ὀσπήτια τὴν παρελθοῦσαν νύκτα, ἐγὼ δὲ νὰ τραβιθῶ εἰς τὰ ἄλλα χωρία, ἐνδῶσας εἰς τὴν πρότασιν τοῦ συνταγματάρχου, διὰ νὰ μὴν ἐπιφέρω γογγυσμὸν εἰς τοὺς κατοίκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἐζήτησα τὴν παραμικρὰν περίθλαψιν, ἐν συντόμῳ νὰ σὲ εἶπω ὅτι σωτηρία τοῦ Κατζάκου ἔγεινε ὁ ἐρχομὸς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, τὸν ἀριθμὸν 250, πλὴν ἡ κατασχίνη ἐνεχαράχθη εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Κατζάκου, ὅπου δὲν ἐξαλείφεται ποτέ ὁ πόλεμος, εἰς τὴν Μικρομάνην ἔγεινε πολὺ πολλὰ ἐπίσημος, ὥστε οἱ μὲν Σπαρτιᾶται, ὡς ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ πολλοῦ ἀξιοπίστους, ἐκυριεύθησαν ἀπὸ φόβον πολλόν, καὶ μάλιστα οἱ φεύγοντος Σπαρτιᾶται ἐκ τῆς Μικρομάνης, διηγούμενοι τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως, τόσον ὀγλήγορα τρέμουν, λέγοντες ποτὲ, ποτὲ, δὲν εὐχαίνομεν Θεέ μου! σὲ βεβαιῶ, ὅτι τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν Μεσσηνίων καὶ μάλιστα τῶν Γαρατζαίων καὶ ἄλλων τινῶν, ἔδωκαν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους ἀφορμὴν νὰ τρέχωσιν ὅπου ἡ ἀνάγκη, εἰς δὲ τοὺς ἐναντίους μεγάλην δειλίαν, δυταρέσκεϊαν ὅμως μᾶς προξενοῦν οἱ Γάλλοι ἐπεμβαίνοντες εἰς τὰς ὑποθέσεις μας, μόνον τοῦτο ἐκάμαμεν γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι δὲν ἔχουν καμμίαν ἐξουσίαν νὰ μεταχειρισθοῦν τίποτε, ὅθεν καὶ ἀνεχώρησα σήμερον ἀπὸ Καμάρι καὶ ἦλθον εἰς Βεῖζαγα, μὲ 450 περιμένοντες αὔριον νὰ φθάσωσιν καὶ οἱ Νεοκαστρίται καὶ λοιποὶ τῶν πέριξ περίπου τῶν 300. Καταργήσας ἐκεῖ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ παραγγεῖλλας ὅλων τῶν προκριτοδημογερόντων τῶν ἐπυχριῶν, Ἀνδρούσης, Ἐμπλου, καὶ Μικρομάνης, νὰ μὴ δεχθῶσι καμμίαν ἄνομον ἀρχὴν, ἀλλὰ νὰ συστήσωσι τοπικὰς δημογεροντίας, καὶ νὰ μὴ δώσωσιν εἰς κανέναν ἐνοικιαστὴν τὸν παραμικρὸν φόρον, ἀλλὰ νὰ μένωσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τοὺς ἰδίους κατοίκους. Εἰς τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἄλλο κεφάλαιον ἔμειναν πολλὰ εὐχάριστοι, ὑποσχεθέντες νὰ τὰ φυλάξωσιν, ὡς ἡ ἀναχειρὰς μου ἐγγήσις των. Ταῦτα εἶναι ὅσα συνέβησαν μέχρι τῆς ὥρας, τὰ δὲ περιπλέσιν θέλω σᾶς κάμει γνωστὰ ἀκολούθως, ἔλαβη δὲ σή-

μερον τὸ χθесινὸν γράμμα σου καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ, σὰς εὐχαριστιῶ δὲ καὶ διὰ τὸν Τζιπχανὲν ὅπου μᾶς ἔστειλες ὁ ὁποῖος ἐλπίζω νὰ μᾶς χρησιμεύῃ εἰς Σιάλα καὶ εἰς Νησί. Μὴν ἀμελήτε παρακαλῶ νὰ μὲ γράφετε διὰ πᾶν νέον ὁποῖον μανθάνεις διὰ νὰ χάρω καθὼς χθὲς ἐσκίρτησα ἀπὸ τὴν ἀνεκλάλητον χάράν μου, πληροφοροῦμενος ὅτι τὸ ἔργον μας, Θεοῦ εὐδοκίᾳ, καὶ εὐχῆς τοῦ λαοῦ προοδεύει ἐνδόξως.

Ἐν Βετζαγα 27 Ἰουνίου 1832.

Ὁ Ἀνεψιός σας

Νικήτας Σταματελόπουλος.

Θεῖτε μου ἀρχιστράτηγε προσκυνῶ !

Προχθὲς σὰς ἔγραψα τὰ πάντα, νῦν δὲ σὰς περικλείω τὴν ἀνταπόκρισιν τὴν ὁποίαν ἔλαβον εἰς αὐτὰς τὰς δύο ἡμέρας μὲ τοὺς Γάλλους, τί νὰ σὰς εἰπῶ οἱ Γάλλοι ὑπερασπίζονται μὲ κάθε ἀγῶνα καὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῖς Μανιάταις, καὶ μολοντί δὲν εἶχον ψυχὴν διὰ νὰ κάμωσι κίνημα, (ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πληροφοροῦμι ἀπὸ Καλαμάτα) εἶναι συνηγμένοι ἐκεῖ ἕως 500 Μανιάταις οἱ ὁποῖοι ἐμψυχόνονται ὁλονὲν διὰ νὰ κάμουν κίνημα, καὶ σήμερον ἐλάβομεν τὰ μέτρα μας, μὲ τὸν Γεροπέτροβα, καὶ μέλλει νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν εἰς τὰς θέσεις Πιπερίτζα, Ἀσλάναγα, καὶ Γαῖδουροχωρὶ, καὶ πλέον ὁ Θεὸς βοηθός, σήμερον ἔλαβον τὸ χθесινὸν σας καὶ τὰ ἐν αὐτῷ εἶδον, ἀπορῶ πῶς δὲν ἐφάνη ἀκόμη ὁ Μαμούρης, καθὼς καὶ ὁ Τζαβέλας, πολλὰ μὲ γράφετε πλὴν ὀλίγα βλέπω εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ σὲ παρακαλῶ, θεῖτε μου, ἐξηγήσου με καθαρὰ πρὸς ὀδηγίαν μου, ἡμεῖς ἐδῶ εἴμεθα καλὰ, καὶ ἀφοῦ ἀπαντήσωμεν καὶ αὐτὸ τὸ ἔσχατον κίνημα τῶν Μανιατῶν, μένει τότε ἐλευθέρᾳ ἡ Μεσσηνία, τὸ γράμμα σας ἐδιάβασα εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ ἐνῶ εἶχομεν συνέλευσιν εἰς τοῦ Μπάστα διὰ πολλὰ ἀναγκαῖα πράγματα τῶν τοπικῶν συστημάτων, εὐρίσκομεν πολλὰ δυσάρεστα ἔργα, ἀπὸ τοῦς Ἀγγελλοπούλους μᾶς ἐπαρουσιάσθη τὸ γράμμα σας, καὶ ἀμέσως τοὺς εἶπομεν καὶ ἀναχωροῦν διὰ τὸν Γενναῖον.

Θεωρεῖτε καλῶς τὰ ἔγγραφα τῶν Γάλλων, καὶ ἀφοῦ κάμετε βαθεῖαν καὶ βάσιμον σκέψιν, ὀδηγήσατέ μοι διὰ νὰ ἤξεύρω πῶς

νά φερθῶ, σᾶς βάζω ὑπ' ὄψιν ὅμως ὅτι θεωροῦντες τοὺς Γάλλους κινουμένους χωρὶς ἐχθροπραξίαν ἐναντίον μας δειλοῦν οἱ ἄνθρωποι, καὶ εἶμαι εὐτυχῆς ὅπου ἕως τώρα οἰκονόμισα τὸ πρᾶγμα καθὼς σᾶς τὸ περιγράφω, διότι παρ' ἐμπρὸς Κύριος οἶδεν ἀναμένω γράμμα σας, διὰ νὰ πληροφορηθῶ περὶ πάντων, καὶ τοῦτο μὲν μὴ τὸ ἀργοπορήσετε παρακαλῶ.

Τῆ 29 Ἰουνίου 1832, Γαῖδαροχωρὶ. Προσκυνῶ καὶ μένω
δ ἀνεψιός σου Νικήτας Σταματελόπουλος

Ἄ δ ε λ φ ἔ Γ ε ν ν α ἴ ο !

Ἐμαθες βέβαια ἀπὸ τὸν Γέρω, ὅτι πενήντα Σπαρτιᾶται καὶ 250 Μεσσήνιοι, κατετροπώσαμεν τὸν Κατζάκον μὲ ὅλους τοὺς Καπεταναίους του, καὶ μόλην του τὴν δύναμιν, καὶ ἂν δὲν ἔφθανεν ὁ Βαρθολομῆς (Γάλλος) μὲ κανόνια τέσσαρα, καὶ μὲ 200 ἀνθρώπους, νὰ τὸν ζητήσουν χάριν, ἤθελε εἶναι εἰς τέσσαρας ὥρας μέσα εἰς δύο ὁσπήτια τῆς Μικρομάνης ἢ Πλασμένος ἢ Καϊμένος, καὶ τότε ἤθελε ἰδεῖς νὰ ἐλθοῦμε αὐτοῦ 1500 Μεσσήνιοι.

Δὲν ἤξεύρω τί ἐκάμετε αὐτοῦ μὲ τὸν Γρίβαν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀκούσω μεγάλας ἀνδραγαθίας, στέλλω λοιπὸν ἐπίτηδες τὸν παρόντα διὰ νὰ μοῦ γράψετε τὰ ἐκεῖ τρέχοντα λεπτομερῶς.

Τὸν ἀδελφὸν Καλέργην καὶ λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συντρόφους ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς, εἶπε τοῦ κυρίου Καλέργην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ βγάλωμεν τὴν ἐντροπὴν τῆς Κορίνθου, ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκδικήθημεν ἱκανῶς, περιμένω δὲ καὶ τὰ ἐδικά του.

Σὲ ἀσπάζομαι καὶ μένω ὁ ἀδελφός σας Νικήτας Σταματελόπουλος

30 Ἰουνίου 1852. Γαῖδαροχωρὶ.

Πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον Θ. Κολοκοτρώνην.

(Τὸ τοπικὸν σύστημα Κορώνης).

Ἡ ἐπαρχία μας προχθὲς συνελθοῦσα ἐτελείωσε κατ' εὐχὴν ὅλου τοῦ ἔθνους τὸ ἐπαρχιακὸν τῆς σύστημα, διορίζουσα τοὺς ὑποφαινομένους εἰς μίαν ἐπιτροπὴν ἀναδεχθέντες τὸ ἴσρον τοῦτο χρέος θεωροῦμεν ἀδύνατον πρὸς ὥρας τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαρχίας μας, ἀπὸ τοὺς ἐπαπειλοῦντας αὐτὴν γειτνιαζόντας ἐχθροὺς καὶ κακούργους ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων, καὶ τοῦτο

ἐκ τῆς περιστάσεως, ὡς γνωρίζετε, διότι δὲν ἠμποροῦμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προβάλλωμεν εἰς τοὺς κατοίκους μας περὶ ἀποδεκατώσεως, ἀλλὰ μόλις καὶ μετὰ βίας ἀναλογοῦμεν τὰ χωρία διὰ τὴν ζωοτροφίαν τῶν στρατιωτῶν καὶ πολεμοφοδίων, αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας μας ἐπωλήθησαν ὡς γνωρίζετε ἀπὸ τὴν παύσασαν Κυβέρνησιν καὶ ἡ πρώτη δόσις ἐπληρώθη διὰ τοῦ Κ. Καραπαύλου, πρὸς τούτοις μᾶς παρουσιάζεται καὶ μία διαταγὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Καπετὰν Ν. Πιεράκου ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω παύσασαν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους προσόδους φοιν. 9000. Καθὼς ἀκόμη ὁ ἴδιος Πιεράκος μᾶς ζητεῖ καὶ δύο μηνῶν μισθοὺς τῶν ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν του στρατιωτῶν, μὲ τὸ νὰ ἦτο τοποθετημένος εἰς ταῦτα τὰ μέρη, καὶ ἂν αὐτὰ δὲν τὰ πληρωθῶσιν οἱ ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν του στρατιῶται, ἦναι ἀναγκασμένοι νὰ ἀναχωρήσουν καὶ τότε θέλει ἀναχωρήσει καὶ ὁ ἴδιος ὡς λέγει· ἔθεν ἀφοῦ λάβετε ὑπ' ἀκριβῆ παρατήρησιν τὰς ἀνωτέρω ἀνάγκας μας, παρακαλοῦμεν μὲ τὸν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον νὰ μᾶς προφθάσετε ἀπὸ πολεμοφόδια, καὶ χρηματικὴν βοήθειαν ἀναλόγως τῆς παρουσίας ἀνάγκης μας· διότι ἂν μᾶς ἀφήσετε ἀτελείωτον τὴν ζήτησίν μας, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζομεν, δὲν κατορθοῦμεν τὸ παραμικρόν.

Ἴδομεν γράμμα τοῦ Κ. Ν. Πιεράκου ἀπὸ Ναύπλιον πρὸς τὸν ὁποῖον γράφουν ὅτι ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ φίλους τῆς Ἑλλάδος νὰ διευθυνθῶσι δύο ἐθνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν αἴτησίν του, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα κατοίκων. Ὅθεν παρακαλεῖσθε νὰ συνεργήσετε καὶ ἡ ἐκλαμπρότης σας καθ' ὅτι τὸ μόνον μέσον, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ ἡσυχάσῃ τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ τὰς λοιπὰς τοῦ Μεσσηνιακοῦ Κόλπου εἶναι αὐτὸ μὲ τὸ νὰ κόψῃ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν κακούργων γειτόνων μας Μανικτῶν, μὲ τῶν ἐδῶ. Ἄν εἰς τὰ αὐτόθι εὐρίσκειται κἀνέναν εἰδήμων τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου ὡς ἀναγκαῖον μᾶς τὸν πέμψετε. Παρακαλοῦντες νὰ ἔχωμεν τὴν σύντομον ἀπάντησιν τῆς παρουσίας μας· καὶ ἀκολούθως συνεχῆ διεξοδικὴν περιγραφὴν τῶν διατρεχόντων πρὸς ὄδηγιαν μας.

Λογκᾶ 9 Ἰουλίου 1832.

Υποσημειούμεθα μὲ τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ Γ. Πολίτης, Δ. Γ. Κυριακόπουλος, Α. Στεφανάκης

Ἐκ λαμπρότατε!

Λαμβάνοντες τὴν εὐκαιρίαν ταύτην σπεύδομεν νὰ σᾶς εἶδοποιήσωμεν τὰ χθεσινὰ σωτήρια ἔργα μας· εὐρισκόμενος πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὁ Ἡλίας Κατζάκος συγκεντρωμένος εἰς Πήδημα μὲ τριακοσίους Σπαρτιάτας, συμπεριλαμβανόμενος εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον καὶ ὁ κακοῦργος Νικήτας Φλέσια, καὶ ἀφοῦ εἶδον ἡμᾶς ἐρχομένους εἰς Γαῖδουροχώρι, χθὲς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν χωρὶς νὰ λάβουν προηγουμένως αὐτοὶ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν, θεωροῦντες λοιπὸν οἱ ἄνδρες οἱ μας Ἕλληνας, τοὺς ἐκινήθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν οἱ λαγῶβιοι οὗτοι καὶ τοὺς ἐτουφέκιζον οἱ ἡμέτεροι, ὡς οἱ κυνηγοὶ τοὺς λαγῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐσυλλάβαμεν πολλοὺς, καὶ ἐσκοτώθησαν ἄρκετοί, καὶ τοὺς μὲν λοιποὺς τοὺς ἐφέραμεν κυνηγῶντας μέχρι τῶν τειχῶν τῆς Καλαμάτας.

Ἡμεῖς λοιπὸν μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Νικήτα κτλ. εὐρισκόμεθα ἤδη ἔξωθεν τῆς Καλαμάτας τοποθετημένοι, καὶ σήμερον θέλει κάμωμεν τὰς ἀνηκούσας δικαίας ζητήσεις μας, εἶναι ἀδύνατον σεβαστέ μου νὰ περιγρηφθῆ ἡ φθορὰ τούτων τῶν κακοβούλων, ἡ ὁποία εἶναι περισσοτέρα ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν δύναται τις νὰ φαντασθῆ. Ἐν τοσούτῳ διὰ τὴν βίαν τοῦ μέσου τούτου τῆς ἀποστολῆς τῆς περὶ ἡμῶν μας, δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ σᾶς γράψωμεν μὲ λεπτομέρειαν τὰ γιγαντιαῖα μας κινήματα, καὶ ἐπομένως θέλει σᾶς τὰ ἐκταχθῶμεν πλατύτερα.

Ἡμεῖς πρὸ τριάκοντα ἡμερῶν εὐρισκόμεθα ἐντὸς τῆς Καλαμάτας ἐκπληροῦντες τὰ ἱερά χρέη μας.

Σᾶς προσκυνοῦμεν καὶ μένομεν πρόθυμοι τῶν διαταγῶν σας.

Τῆ 14 Ἰουλίου 1832 Φρονουτζάλα.

Δούλοι καὶ υἱοὶ σας

Παναγιώτης Τζώνης, Διονύσιος Τζώνης, Ἀθανάσιος Τζώνης.

Πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Μεσσηνίας Κύριον Νικήταν

Σταματελόπουλον.

Συσκευθέντα σήμερον τὰ συστήματα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς κάτω

Μεσσηνίας, και θέσαντα ὑπ' ὄψιν των μετὰ τῆς Γενναϊότητός σας τὰς ὁποίας ἔλαβον πληροφορίας διὰ τοὺς δολεροὺς σκοποὺς τοῦ Ἡλία Κατζάκου, ὅστις προετοιμάζεται μὲ ὄπαδούς του νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Σπάρτην διὰ νὰ λεηλατήσῃ τὰ χωρία ταῦτα τῆς Μεσσηνίας, και ἐπειδὴ ἔδωσεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν διὰ νὰ θύσουν και νὰ ἀπολέσουν.

Διὰ νὰ ἀπαντηθῇ λοιπὸν αὐτὸ τὸ κακὸν ἀποφασίσαντες κοινῇ γνώμη, τὰ συστήματα ὅλα μετὰ τῆς Γενναϊότητός σας, νὰ λάβῃς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν σου ἑξακοσίους, ἀριθ. 600 στρατιώτας ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ταύτας και ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Λεονταρίου, και ἂν στοχασθῆτε συμφέρον, μέρος ἐξ αὐτῶν νὰ ἦναι και ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Σπάρτης, διὰ νὰ τοὺς ὑποσχεθῆτε μισθὸν γρόσια 50 πενήντα τὸν μῆνα, καθὼς και τὸ ψωμίον και προσφάγιόν των, ἀκολούθως ἡ μισθοδοσία των και λοιπὰ ἄχρι τῆς συγχωρηθείσης ἀναγκαίας στιγμῆς και τῆς περιστάσεως.

Ἡ ἀνωτέρω μισθοδοσία των και λοιπὰ θέλει ἐννοεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤθελον τοποθετηθοῦν εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἤθελε γνωρίσητε ἀναγκαίαν, συγχρόνως δὲ θέλει θεωροῦνται παρὰ δύο ἐπιθεωρητῶν διορισθησομένων ὁ μὲν παρὰ τῆς Γενναϊότητός σας, και ὁ δὲ παρ' ἡμῶν τῶν συστημάτων.

Αὐτοὺς δὲ θέλετε τοποθετήσῃ ὅπως και ὅπου ἡ πολεμικὴ θέσις και ἡ περίστασις σᾶς ὀδηγεῖ, τὰ δὲ συστήματα θέλει φροντίσωσι διὰ νὰ τοὺς πληρώσουν τοὺς μισθοὺς των κατὰ μῆνα ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα αὐτῶν τῶν ἐπαρχιῶν, μὲ τὴν βᾶσιν τῆς συνδρομῆς τῆς Γενναϊότητός σου.

Παρακαλεῖσθε λοιπὸν, Κύριε Ἀρχηγέ, νὰ διατάξῃτε ἐντόνως διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνωτέρω στρατολογία τὸ ὀφλιγωρότερον, διὰ νὰ μὴν πάθουν τὰ χωρία τῶν ἐπαρχιῶν μας τί ἐπενυκαῖον.

25 Αὐγούστου 1832 ἐν Καμάρι. Καὶ μένομεν.

Τὰ τοπικὰ συστήματα τῆς Μεσσηνίας ἔπονται ὑπογραφαί.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀρχιστράτηγον

Κ. Θ. Κολοκοτρῶνην

Εἰς τὰς 20 μὲ τὸν Καπετὰν Π. Τζάνην, σᾶς ἀναφερόμεθα ἐκτεταμένως τὰ πάντα, διὰ τῆς παρούσης μας δὲ ἐρχόμεθα νὰ

σᾶς ἐξηγηθῶμεν, καὶ νὰ σᾶς παραστήσωμεν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἀμετάτρεπτον θέλησιν καὶ ἐπιμονὴν γενικῶς τῆς Μεσσηνίας, διὰ νὰ λάβετε μέτρα καὶ ὁδηγηθῆτε, καὶ διὰ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ αὐτὴ ἡ ἐξήγησις χρεῖας τυχοῦσης. Πικρακαλοῦμεν δὲ τὴν ἐξοχότητά σας, ὅχι μόνον νὰ ἀκούσετε μετὰ προσοχῆς τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης μας ἀλλὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀπὸ τὸ μέρος σας, καὶ μὲ τὸν δραστηριώτερον τρόπον πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν λαῶν τούτων τῶν ἐπαρχιῶν, μὲ τὸ νὰ ἐπληροφορηθῆμεν ὅτι ἐπροσκληθῆτε ἀπὸ τοὺς ἐν Ναυπλίῳ, καὶ πιθανὸν νὰ γίνῃ κατὰ τὰς διακηρύξεις ἡ ποθητὴ ἔνωσις τοῦ ἔθνους.

Ἴδου λοιπὸν αἱ ζητήσεις μας κάτωθεν.

α.) Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Μεσσηνίας πρὶν τὸ φθάσιμον τοῦ ἀρχηγοῦ μᾶς Κυρίου Ν. Σταματελοπούλου, μὴ γνωρίζουσαι τὸν γενικὸν σκοπὸν τοῦ ἔθνους, καὶ οὔσαι ἀγορασμέναι αἱ πρόσοδοι τῶν μὲν τεσσάρων ἐπαρχιῶν ἀπὸ τοὺς Μανιάτας, τὸ δὲ Λεοντᾶρι ἀπὸ τὸν Ζέρβαν, αἱ δὲ Μεθῶνη καὶ Νεόκαστρον ἀπὸ τὸν Κονδάκην καὶ λοιποὺς, ἡ δὲ Κορώνη ἀπὸ τὸν Μπάσταν, ἐπληρώθη ὅχι μόνον ἡ πρώτη δόσις ἀλλὰ σχεδὸν καὶ ἡ δευτέρα, ἀπὸ δὲ τὰ ἀπομεινάρια τῶν ἐπαρχιῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ φροῦτο τῶν σύκων, ἐκρατήσαμεν καὶ κρατοῦμεν τὰ διάφορα στρατόπεδα τῶρα σχεδὸν τρεῖς μῆνας, ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἴδια μείναντα ἔθνικα ἔδωκεν καὶ τὸ Λεοντᾶρι ὡς γνωστὸν σας (γεννήματα) εἰς Βαλτέτζι ἀρκετὰ, μέλλει νὰ ἀποζημιώσωμεν καὶ τοὺς δουλεύσαντας στρατιωτικοὺς ἀόκνως καὶ μετὰ προθυμίας εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, κατὰ τὸν ἐσώκλειστον κατάλογον ἐπικυρωμένον καὶ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἐπικύρωσιν περιμένομεν ἀπὸ τῆς ἐκλαμπρότητά σας, καὶ ἐπειδὴ ἡ θέσις μας εἶναι δεινὴ, καὶ φοβερίζεται καθ' ἡμέραν ἀπὸ τοὺς κηκούργους τῶν μανιατῶν, βιάσθέντες ἐσυστήσαμεν καὶ στρατόπεδον κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον πρὸς τὸν ἀρχηγόν μας. Αἱ αὐτοὺς ὅλους τοὺς λόγους θεωρεῖτε ἐκλαμπρότατε ὅτι δὲν μένει πόρος διὰ νὰ βασταχθῶμεν σχεδὸν ἕνα μῆνα. Θέλετε λάβει λοιπὸν μέτρον ἀναπόφευκτον ὅπου ἂν προταθῆ, διὰ νὰ σταλῇ καὶ ἐν σῶμα στρατιωτικόν, διὰ νὰ πληρωθῇ τοὺς μισθοὺς του ἀπὸ τὰς προσόδους αὐτῶν τῶν ἐν-

νέα ἐπαρχιῶν, γὰ τὸ ἐμποδίσσετε μὲ τὴν βᾶσιν τῶν ἀλανθᾶστων εἰρημένων προτάσεών μας, εἰδὲ καὶ κατὰ δυστυχίαν ἰδῶμεν κἀνὲν σώμα καὶ φθάσει, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν τὸ ἐλπίζομεν, ἀφοῦ δὲν θὰ λάβῃ διότι δὲν εἶναι τίποτε ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ, θέλει μᾶς καταταράξει, καὶ ἕως οὔ νὰ ἀναχωρήσῃ θὰ πάθουν οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων πολὺ, ὥστε θὰ καταντήσουν εἰς τὴν ἀπελπισίαν.

β.) Δὲν δεχόμεθα μὲ κἀνέναν τρόπον, οὔτε εἰς συμβιβασμὸν ἂν πέσετε οὔτε ἄλλως πως γενικῶς εἰς τὰς ἑννέα ἐπαρχίας, παρὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Ν. Σταματελοπούλου, τὸν μόνον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον σέβονται καὶ ἀγαποῦν οἱ λαοὶ τούτων τῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὴν ἀρετὴν, δικαιοσύνην, καὶ πατριωτισμὸν του.

γ.) Ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὰ τὸ διάστημα τοῦ Ἀγῶνος οἱ λαοὶ ἀπεδίωξαν ὅλας τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς τῆς αὐθαιρέτου ἐξουσίας τούτων τῶν μερῶν, δὲν δεχόμεθα κἀνένα ἐξ αὐτῶν, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσωμεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν των πλέον, ζητοῦμεν μάλιστα, ἂν συσταίνεται κατ' αὐτὰς ἡ νόμιμος ἐθνικὴ ἀρχὴ καὶ μέλλομεν νὰ γένουν διορισμοὶ τῶν ἐδῶ ὑπαλλήλων νὰ λάβῃ τὴν ψῆφον εἰς αὐτὰς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Ν. Σταματελόπουλος διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τῶν μερῶν τούτων.

Ταῦτα, Κ. Ἀρχηστράτηγε, κρίνομεν χρέος νὰ σᾶς προῖδεάσωμεν, καὶ ἐπίτηδες ἐπεφορτίσθην ὁ Κύριος Ἀθανασιάδης διὰ νὰ ἔρθῃ νὰ σᾶς τὰ παραστήσῃ καὶ προφορικῶς διὰ νὰ λάβετε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, καὶ ὁ ἴδιος δὲ θέλει σᾶς καθιστορήσει καὶ τὴν κατάστασίν μας λεπτομερέστερα. Τὴν παροῦσαν μας ἂν ἐγκρίνετε, καθυποβάλλετε αὐτὴν, ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἢ εἰς τὴν νόμιμον ἀρχὴν ἂν ἐσυστήθῃ, διὰ νὰ παρατηρήσουν τὴν κατάστασιν καὶ ἀπόφασίν μας.

Τῶν φρουριῶν αἱ ἐπαρχίαι οὔσαι μακρὰν, καὶ μὲ τὸ νὰ βιζζόμεθα νὰ προλάβωμεν νὰ σᾶς ἐξαποστείλωμεν τὴν παροῦσαν μας, διὰ νὰ καθυποβληθῇ ὑπ' ὄψιν σας ἡ κατάστασις καὶ ἀναπόφευκτος αἴτησίς μας, δὲν προφθάνουν νὰ υπογραφοῦν, θέλει δὲ σᾶς ἐπικυρώσουν τὴν παροῦσαν μας ὕστερον ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας μὲ τὸ νὰ εἴμεθα συμφωνότατοι. Τὰ πλοῖα ἐλπίζομεν νὰ ᾖναι εἰς

τὸν δρόμον, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μὴν ἀμεληθῇ ἡ ἀποστολὴ αὐ-
τῶν, ὡς πολλὰ ἀναγκαίαι.

Ἐν τούτοις προσκυνοῦντες μένομεν εὐσεβάστως.

Τὴν 7 ἑβρῶν 1832 ἐν Καμάρι.

Τὰ τοπικὰ συστήματα τῆς Μεσσηνίας.

Ἀνδρούσας

Γαλ. Κουμουντουράκης, Μάρκος Ἀλεβίζου, Α. Οἰκονομίδης.

Αἰμιλακίων

Α. Παυλόπουλος, Κ. Δικαῖος, Α. Σκουφῆς, Α. Οἰκονομόπουλος,
Θ. Κεφάλας. Καλαμάτας.

Γ. Μπεμπόνης, Π. Πυκουλάκης, Δ. Τζάνης, Ἀθ. Σταυρόπου-
λος, Α. Χρυσοβέργης, Κ. Γεωργόπουλος.

Μικρομάνης.

Α. Καλογερόπουλος, Ἀθ. Πολυδωρόπουλος, Α. Γεωργόπουλος,
Δ. Βασιλείου. Λεονταρίου.

Α. Σαραντόπουλος, Ἀναγ. Λυμπερόπουλος, Ἰω. Καφούτζης,
Λάμπρος Κουτζουμπέλης.

Κύριε Ἀρχιστράτηγε!

Ὁ Κύριος Γεώργιος Γιαννακόπουλος ἔχει ἀγορασμένας τὰς
προσόδους τῆς ἐπαρχίας Νησίου ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἐπὶ πληρεστά-
τη δημοπρασίᾳ, αὐτὸς, καὶ ἠξέυρετε, εἶναι ἔμπορος, καὶ ἥσυ-
χος ἄνθρωπος, καὶ ἐπειδὴ κάτοικοί τινες ἀπὸ τὰ πέρα ἡ χωρία
τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, ἔχοντες σπαρμένα γεννήματα ἐν-
τὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Νησίου, διαστρέφουσι νὰ δώσωσι τὰ
ἐθνικὰ δικαιώματα πρὸς αὐτόν. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖσθε νὰ
γράψετε πρὸς τὸν στρατηγὸν Νικήταν νὰ τὸν συνδράμῃ διὰ νὰ
τὰ συνάξῃ, μένοντες εὐέλπιδες ὅτι θέλει ἐνεργήσετε τούτο ὑπο-
σημειούμεθα.

1 ἑβρῶν 1832 ἐκ Ναυπλίου.

Οἱ ἀδελφοί

Ἀνδρέας Ζαίτης, Α. Μεταξᾶς.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελο-
πονήσου καὶ λοιπούς.

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ τρεῖς Σεπτεμβρίου ἐπιστολήν σας καὶ ἴδο-
μεν τὰ ἐν αὐτῇ. Πόσον χαίρομαι διότι καταγίνεσθε εἰς τὴν

ἔνωσιν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζονται τόσα καλὰ, καὶ ἡ ἐπανάκλησις τῆς γενικῆς εἰρήνης τοῦ ἔθνους, ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὁποίας κινδυνεύομεν, τόσον περισσότερο λυπούμεθα, διότι αἱ περιστάσεις τοῦ τόπου μας δὲν συγχωροῦν νὰ παρευρεθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅπου καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί μας. Ἐντοσούτω ἀδελφοὶ ὅσας δίδομεν εἰλικρινῶς τὴν γνώμην μας, ἥτις εἶναι αὕτη ὅτι βάσιν ἔχοντες εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέφερον τὰ ἐπαρχιακά μας συστήματα μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἔκλαμπρότατον Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου ἀναφορὰν τῶν, μνηολογουμένην περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, καὶ ὅσα προδιεκηρύξαμεν, καὶ μετὰ τὴν ζῶην καὶ ἰδιοκτησίαν μας ὑπερασπίσθημεν ἄχρι τοῦδε. Αὐτὰ νὰ τελειώσῃτε μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν μας ῥομελιωτῶν, ἔχοντες συμπράττουσαν καὶ τὴν Γερουσίαν τοῦ ἔθνους καὶ μὴ ἐνδίδοντες μετὰ κἀνέναν λόγον εἰς ἕσα τινες πονηροὶ λέγουσι, δηλ. ὅτι ὡς παρανομωτάτη, λεγομένη συνέλευσις τῆς Προνοίας, τὴν κατήργησαν.

Εἰς αὐτὰς τὰς βάσεις ὅτι ἀποφασίσετε, ἡμεῖς εἴμεθα κατὰ πάντα εὐχάριστοι καὶ μένομεν μετὰ ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Τῆ 7 76ρίου 1832.

Τὰ συστήματα τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ λοιποὶ ὀπλαρχηγοὶ τῶν 9 ἐπαρχιῶν τῆς Μεσσηνίας.

Γαλάνης Κουμουντουράκης, Μάρκος Ἀλεβύζος, Α. Οἰκονομίδης, Α. Πουλόπουλος, Κ. Δικαῖος, Α. Σκουφης, Α. Κατζάρης, Θ. Κεφάλας, Γ. Ππεμπόνης Δ. Τζάνης, Π. Ποικουλάκης, Α. Χρυσοβέργης, Μ. Γιοργόπουλος, Α. Καλογερόπουλος, Ζαφύρης Μπούρας, Ἀθ. Πολυδούγολης, Α. Γεωργόπουλος, Διονύσιος Βασιλείου, Νικήτας Σταματελόπουλος, Μητροπέτροβος, Θ. Μεργέλης, Γ. Κεφάλας, Γεωρ. Τριανταφύλλοπουλος, Παναγ. Κορμᾶς, Γιαννουλάκος, Π. Γεωργακόπουλος, Ἀν. Δημητρακόπουλος, Ἀναστ. Τζαμελής, Ἀποστ. Χαλασοχώρης, Δ. Φίλος, Ἰω. Δικαῖος.

(Ἔπονται ἔτι ὑπογραφαὶ τριάκοντα δύο)

Ἐκλαμπρότατε!

Αἱ πρὸ ὀλίγου δυσχερεῖς περιστάσεις, ὁ κίνδυνος, ὅστις ἐπα-

πέλει την Ελλάδα, και ή πρό όλίγου είσαχθείσα εύταξία εις την Πελοπόννησον έγεινεν άφορμή νά υπεραυξήση έτι μάλλον την φήμην του ύποκειμένου σας .

Πλήν άφοϋ κατ' έξοχήν θεωροϋμεν ήσυχίαν και εύταξίαν εις τās λουπās έπαρχίας τής Πελοποννήσου, με δυσαρέσκειάν μας βλέπομεν εις την πόλιν μας πράξεις άυθαιρέτους και παρανόμους, από τον ένταϋθα Διοικητήν Λ. Λυβερόπουλον, διά τās όποιας σπεύδομεν νά καθυποβάλωμεν υπ' όψιν τής έκλαμπρότητός σας πρός άμεσον θεραπείαν των .

Πρό τινων ήμερών έσυστήθη ένταϋθα Δημογεροντία τις, όχι διά τής έκλογής και πλειονοψηφίας των πολιτών, αλλά αύτοχειροτόνητος και άνευ συνελεύσεως, και τοϋτο διά τās τότε περιστάσεις. Άφοϋ τέλος πάντων οί πολίται, μη δυνάμενοι νά ύποφέρουν μίαν τοιαύτην άυθαίρετον και παράνομον Δημογεροντίαν άπεφάσισαν νά συνέλθωσιν άπαντες και έκλέξωσι Δημογεροντίαν νόμιμον, ήτις νά διατηρηή και υπερασπίζεται τά δίκαια των πολιτών' όθεν συναχθέντες άπαντες εις την εκκλησίαν, έκλεξαν διά νομίμου και τακτικής συνελεύσεως και διά τής πλειοψηφίας εκ των ύποφαινομένων ήμών, τους Κυρίους Πανάγον, Άλέξανδρον Λογοθέτην, Ιω. Ψάλτην και Παναγ. Ι. Κυριακόν, και μολονότι δέν έπαυσαν αι συνεχεΐς άντενέργειαι, και πριν και μετὰ ταϋτα ως μη όντες του πνεύματος τοιούτων ραδιούργων ήτον εις μάτην, διότι οί πολίται αύτους ήθελον, αύτους και ύπεστήριζον .

Άναδεχθέντες τοιούτον βάρος, έκλαμπρότατε, ένομίσαμεν χρέος μας νά υπερασπιζόμεθα τά δίκαια ιδίως των πολιτών, και γενικώς τής πόλεώς μας, πλην εις μάτην, διότι ό Κύριος Λυβέριος Λυβερόπουλος δέν μάς εύρεν ως έπεθύμει, όργανον και συνεργούς των πράξεων και όρέξεών του .

Όσάκις του έπροτείναμεν κανέν δίκαιον ή συμφέρον εις την πόλιν μας, τó άπέρίπτε με την συνήθη παρανομίαν του. Τέλος πάντων θεωροϋντες τās μεγάλας καταχρήσεις, αίτινες έγινοντο εις τά έθνικά χρήματα, τους σφετερισμούς και τόσα άλλα τά όποια δύνασθε νά συμπεράνετε, έπροτείναμεν του νά διορίσωμεν

καὶ ἡμεῖς ἕναν φύλακα καὶ ἐπιθεωρητὴν, καὶ ὡς γνωρίζοντα τὰς θέσεις καὶ τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ μὴν σφετερίζωνται τοιοῦτοτρόπως τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα, καὶ μάλιστα εἰς τοιαύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἡ μεγαλητέρα εἰσπραξις εἰς τὸ Τελωνεῖον, πλὴν ἐστάθη ἀδύνατον, καὶ ὡς θηρίον ἐξηγριώθη καθ' ἡμῶν.

Θεωροῦντες τὰς τοιαύτας καταχρήσεις ἡμεῖς τε καὶ οἱ συμπολίται μας, καὶ θεωροῦντες τινὰς ἐξ αὐτῶν πάσχοντας ἕνεκα τῶν οἰκιῶν των, αἵτινες κατακρατοῦνται ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔφθασαν ἐνταῦθα τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα μέχρι τῆς σήμερον, ἀπεφασίσαμεν διὰ προσκλήσεως τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ὠμιλήσαμεν πρὸς τὸν διαληφθέντα Λιβερόπουλον διὰ νὰ δώσῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ εἰρημένα χρήματα πρὸς περίθλαψιν τῶν διαληφθέντων συμπολιτῶν μας, πλὴν εἰς μάτην, μᾶς προτείνει νὰ κάμωμεν ἔρανον, πρᾶγμα ἄνομον, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, διὰ τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου ὑπέφερε δεινὰ ἡ πόλις μας, καὶ τὴν πρότασιν ταύτην δὲν ἔκαμε δι' ἄλλο, εἰμὴ διὰ νὰ ἐρεθίσῃ καθ' ἡμῶν τοὺς πολίτας, διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλους τῆς ὀρέξεώς του, ἡμεῖς ὅμως ἐπιμένοντες εἰς τὴν αἴτησιν ἡμῶν τε καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ θέλοντες ἐπιμόνως νὰ συστήσωμεν μίαν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ τελωνεῖον διὰ νὰ θεωρῇ λογαριασμὸν, καὶ φυλάττῃ τὰ χρήματα διὰ νὰ μὴν σφετερίζωνται, καὶ βλέπων αὐτὸς τὴν αἴτησίν μας ἀμετάτρεπτον, δυσαρεστεῖται πάραυτα καὶ διὰ διακηρύξεώς του μᾶς ἀποκηρύττει ἀπὸ Δημογέροντας, πρᾶγμα αὐθαίρετον καὶ δεσποτικόν.

Οἱ πολῖται θεωροῦντες τοιαύτην αὐθαίρετον καὶ παράνομον πρᾶξιν ἠθέλησαν πάραυτα νὰ ξεσχίσωσι τὴν διαληφθεῖσαν διακήρυξιν, πλὴν ἐμποδίσθησαν παρ' ἄλλων, οἵτινες δὲν σᾶς λανθάνουσι, μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔλειψαν μετ' ὀλίγον νὰ τὴν ξεσχίσωσι, καὶ πάραυτα δι' ἀναφραῶς των νὰ μᾶς προσκαλέσωσιν ἐκ νέου εἰς τὴν πρόοδον τῶν χρεῶν μας.

Ἡμεῖς καθὼς καὶ οἱ πολῖται ἅπαντες ἠθέλωμεν ἀποβάλεϊ τὸν τε Διοικητὴν καὶ τὰς λοιπὰς παρανόμους ἀρχάς, ἀν δὲν ἐμποδιζόμεθα παρ' ἄλλων, καὶ δὲν ἐπνίγῃτο ἡ φωνὴ τῶν πολιτῶν ὡς θελόντων καὶ τῶν Γάλλων νὰ ἀναγνωρίζωσιν αὐτοὺς ὡς ἀρχάς.

Διὰ νὰ μὴν σᾶς ἐνοχλῶμεν λοιπὸν, ἐκλαμπρότατε, περιπλέον πάντα τὰ διατρέχοντα θέλετε πληροφορηθῆ παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλμένου Κυρίου Χ. Ζαχαριάδη, καὶ σᾶς θερμοπαρακαλοῦμεν ὡς ἄλλον πατέρα ἵνα λαβῶν πρόνοιαν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν πράξης ὅ,τι εὐλογον νομίσης πρὸς ἀποδίωξιν τοιούτων δεινῶν, καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἱερᾶς ψήφου τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπομένως μᾶς ὀδηγήσης περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ διάγωμεν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ἐκλαμπρότατε νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὰ βαθύτατα σεβάσματα ἡμῶν τε καὶ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ μὲ ὄλην τὴν βαθυτάτην ὑπόληψιν νὰ ὑποσημειωθῶμεν.

Ἐν Καλαμάτῃ 22 7βρίου 1832.

Οἱ Πρόκριτοι Καλαμάτας.

Ἀθηνάσιος Π. Τζάνης, Ἰωάννης Κουτσογιάννης, Δημητράκης Τζάνης, Π. Α. Λογοθέτης, Γ. Ψάλτης, Π. Ιω. Κυριακὸς, Ἰωάννης Τζάνης, Ἰω. Κ. Γιαννόπουλος.

Σ. Ἀρχιστράτηγε!

Τὸ διάστημα τῆς ἐπαρχίας μας μᾶς κάμνει νὰ μὴν ἔχωμεν γνώσεις περὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τοῦ ἔθνους μας, καὶ νὰ περιπατῶμεν εἰς τὸ σκότος, ἀλλ' ὀδηγοῦμεθα ἔως τώρα κατὰ τὰς ἐδῶ περιστάσεις, παραβλέποντες πολλὰ κακὰ προερχόμενα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας, μερικοὺς κακοβούλους συμπολίτας μας, παράνομον διοικητὴν, καὶ τοὺς ἰδίους Γάλλους τοὺς φημιζομένους ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες πολλάκις μᾶς ἔδωσαν ἀφορμὴν σκανδάλου, καὶ σήμερον μάλιστα, διώκοντες τινὰς συμπολίτας μας ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ νὰ ἀτιμῆσωσιν αὐτοὺς, ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν πρώτην εὐεργεσίαν καὶ τὰς ἐνεπτώσας περιστάσεις, δὲν ἐτολήσαμεν νὰ ἐρεθίσωμεν αὐτοὺς, φοβούμενοι ἐνταυτῷ νὰ μὴ γενῶμεν καὶ ξένοι τῶν πραγμάτων μας ἀποκτηθέντων διὰ κόπου πολλοῦ καὶ χρόνου.

Ἔως τώρα περιμένομεν μεταρρίθμησιν τῶν πραγμάτων, ἥτοι διορισμὸν νομίμου προσωρινῆς τοῦ ἔθνους Κυβερνήσεως, διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, καθὼς καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐπαρχίαι τῆς Πελοποννήσου, νὰ διοικηθῶμεν μόνονι μας μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ δὲν βλέπομεν νὰ ἐξοστρακισθῆ διὰ δια-

ταγῆς αὐτῆς ὁ παράνομος διοικητῆς τῶν φρουρίων, μεθ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων του, ἀλλὰ μένει εἰς τὰ ἴδια ἀκόμη, διώκων καὶ ἡμᾶς ἐκ τῆς πόλεως Μεθώνης διὰ τῆς Γαλλικῆς δυνάμεως χωρὶς νὰ ἔχη κἀνεὶς ἐξ ἡμῶν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμβαίη εἰς τὴν πόλιν ὅπου αἱ οἰκίαι μας, τὰς ὁποίας ἀφήσαμεν ἀπροστατεύτους τόσον καιρόν.

Τοῦτ' αὐτὸ μᾶς καταναγκάζει Ἀρχιστράτηγε! νὰ σᾶς παρακλέσωμεν ἂν ἐσυστήθῃ νόμιμος Κυβέρνησις, νὰ ἐνεργήσητε ὥστε νὰ τὸν διατάξῃ νὰ παύσῃ μεθ' ὅλων τῶν ὑπαλλήλων του, καὶ οὕτω νὰ φανῶμεν δεκτοὶ εἰς τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας μας Γάλλους καὶ ἡσυχάσωμεν τοῦλάχιστον εἰς τὰς οἰκίας μας, διότι τὴν ἔφθασεν ὁ χειμὼν, καὶ ἀναλόγους οἰκίας, οὔτε κατάλληλον τόπον ἔχομεν νὰ κατοικήσωμεν μετὰ τῆς ἐκτελ. Δυνάμεως, καὶ ἐνεργήσωμεν μέχρι νέου διοργανισμοῦ, ὅ,τι ἐπεφορτίσθημεν προσωρινῶς παρὰ τῶν κκτοίκων συμπαλιτῶν μας.

Μόνοι αἱ ἐπαρχίαι μας εἶναι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τοῦ νὰ περιφέρωνται ἀκόμη εἰς τὰς καλύβας τῶν ποιμένων, καὶ διὰ τοῦτο εὐαρεστηθῆτε νὰ μᾶς ἀπαλλάξετε τῶν δεινῶν τούτων, ἐπειδὴ ἄλλον ἀνώτερον καὶ ὑπερασπιστὴν δὲν γνωρίζομεν, καὶ εἰς ἡμᾶς ἀποτεϊνόμεθα, ἐκθέτοντες τὰ παράπονά μας, καὶ ἐσμέν βέβηχοι ὅτι θὰ εἰσακουσθῶμεν.

Τὰς προλαβούσας διαταγὰς σας ἐλάβομεν διὰ τοῦ ἀποσταλέντος μας πεζοῦ, καὶ συνηγορήθημεν κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτῶν, μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Μεσσηνίας Κ. Ν. Σταματελοπούλου διὰ τὸ περὶ προσόδων κεφάλαιον παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐλάβομεν διαταγὰς νὰ συνάξωμεν χρήματα ἢ καρποὺς τῶν ἐρετεινῶν προσόδων διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν τοὺς μισθοὺς τῆς πολιτοφυλακῆς συνισταμένης ἐκ 50 στρατιωτῶν, ἔκτακτα ἔξοδα καὶ λοιπά.

Ταύτην τὴν ὥραν μανθάνομεν ὅτι ὁ παράνομος διοικητῆς ἐζήτησε νὰ εὐγάλῃ καὶ τρεῖς φαμελίας ἐκ τῶν ὀσπητίων τῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἰδικαὶ μας, τοῦτο εἶναι μία ξεχωριστὴ παιδεία μας, διότι ἐξ αἰτίας τῶν Γάλλων δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς προφυλάξωμεν, ὅλα αὐτὰ νομίζομεν νὰ μὴν ὑποφέρετε νὰ γί-

νωνται εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ νὰ προληφθῇ κανὲν μέτρον σωτήριον.
10 Ὀκτωβρίου 1832. Μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τὸ ἐπαρχιακὸν σύστημα Μεθώνης.

Διονύσιος Καλλιγόπουλος, Α. Χασαπογεωργόπουλος, Θ. Κ^α-
βελαρόπουλος, Ἀλεξίζος Ρούπλης, Λιάς Ραλιᾶς, Θεωδωρῆς
Γλιάνναρης.

Ὁ Γραμματεὺς

Φώτης Π. Σακελλαρίου.

Τὰ συστήματα τῶν ἐπαρχιῶν, Καλαμάτῃς
Ἀμλακίων, καὶ Μικρομάνης.

Θεωροῦντα τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀληθινῆς ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων,
τοὺς ὁποίους αἱ προλαβούσαι περιστάσεις διήρεσαν πολυειδῶς,
καὶ ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐνεργήσουν ὅσον κρέματα ἀπ' αὐτὰ, νὰ
εἰσάξουν τὴν ποθητὴν αὐτὴν ἔνωσιν τόσον ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς
Μεσσηνίας ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ
δι' αὐτῆς νὰ στερεώσουν τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν εἰς ὅλας τὰς
ἐπαρχίας, εὐχαρίστως ἀποδέχονται εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν εἰ-
ρημένων ἐπαρχιῶν καὶ τὴν πόλιν τοῦ Ἄλμυροῦ διὰ τῶν Κ. Καπε-
τανάκιδων.

Διὰ τῶν ἐξῆς ἀπαραβάτων συμφωνιῶν.

α.) Ἡ πόλις τοῦ Ἄλμυροῦ θέλει γνωρίζει τὰ ἐπαρχιακὰ ταῦτα
σύστηματα ἕως ὅτου ἡ ἐπαρχία τοῦ Σταυροπηγίου, κάμνει τὸ
σύστημά της, τὸ ὁποῖον θέλει συνεννοεῖται μὲ τὰ συστήματα
ταῦτα.

β.) Οἱ Κύριοι Καπατανάκιδες καθὼς καὶ τὰ συστήματα
ὑπόσχονται νὰ φυλάξουν ἐν τῷ μεταξύ των πίστιν καὶ
σταθερότητα ὑπερασπιζόμενοι ἀμφοτέρω τὰ μέρη ὅχι μόνον τὴν
πόλιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἄλλο μέρος ἤθελε πα-
ρουσιασθῆ ἀνάγκη ἐσωτερικὴ, φυλάττοντες εἰσέτι οἱ Κύριοι αὐ-
τοὶ καὶ τὰ ἐφεξῆς.

1.) Νὰ παρευρίσκειται μαζὴ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Μεσση-
νίας εἷς ἐκ τῆς οἰκογενείας των κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδίων μὲ πεν-
τήκοντα στρατιώτας.

2.) Ἐν ἑτερον μέλος θέλει παρευρίσκειται μαζὴ μὲ τὰ ἐ-
παρχιακὰ συστήματα, διὰ νὰ συμπράττη καὶ ἐνεργῆ ἔχον τὸν

Ἐπαρχία Ἀρκαδίας.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας μὴ τολμήσαντος οὐδενὸς νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκποίησιν ἢ εἰσπραξίν των ὁ Λουριώτης, ὅστις ἐστηρίζετο εἰς τοὺς εὐαρίθμους ἐντοπίους φίλους του, οἵτινες ἀνήκοντες εἰς τὸ σύστημα τῶν ἐν Μεγάροις ἀπετέλουν τὴν φρουράν του· ἀλλ' οἱ Ἀθ. Γρηγοριάδης Α. Παπα-

αὐτὸν ψῆφον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῶν συστημάτων, καὶ γνωρίζομενον δμότιμον καὶ δμόψηφον.

3.) Θέλουν παραδεχθῆ εἰς τὴν πόλιν των ὅσα καταστήματα ἤθελαν ἀπαιτήσουν αἱ περιστάσεις, ἤτοι φροντιστήριον, δασμοτελώνιον κ.τ.λ. καθὼς καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν ἀνάλογον τῆς συγχωρηθείσης περιστάσεως, καὶ θέλουν φροντίζει διὰ τὴν στερέωσιν, καὶ εὐόδωσιν των, μὲ ὅλον τὸν πατριωτικὸν ζῆλον, καὶ ἐνέργειαν, τὰ δὲ μέλη τῶν τοιούτων συστημάτων θέλουν ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τὰ συστήματα ταῦτα.

4.) Τὰ ἐπαρχιακὰ συστήματα ὑπόσχονται εἰς τοὺς Κυρίους Καπετανάκιδες δι' ἀμοιβὴν τῶν πόνων, καὶ ἰδιαίτερων ἐξόδων των, συναχθέντων τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπαρχιῶν των καθὼς καὶ διασμοτελωνεῖο τοῦ Ἄλμυροῦ, ἀφοῦ ἐξαιρεθοῦν ὅλα τὰ μέλλοντα ἐξόδα, καθὼς καὶ τὰ παρελθόντα, νὰ ἀποδόσουν εὐχαρίστως ἀπὸ τὰ περισσεύοντα ἐν τέταρτον μερίδιον, τὰ δὲ ἄλλα τρία θέλουν μείνει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συστημάτων.

Καὶ οὕτω ἀποφασίσαντα τὰ μέλη τῶν συστημάτων, καὶ συμφωνήσαντα μετὰ τῶν Κυρίων Καπετανάκιδων, ὑπογράφονται παρ' ἀμοιούτων τῶν μερῶν δύο ὅμοια τούτου, καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν συστημάτων, τὸ δὲ ἕτερον εἰς χεῖρας αὐτῶν.

Τῇ 13 7βρίου Φρουντζαλοκάμαρον 1832.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συστήματα τῆς Μεσσηνίας.

Οἱ Καπετανάκιδες.

Χ. Καπετανάκης, Παναγ. Π. Καπετανάκης, Σταυριανὸς Καπετανάκης, Π. Ἰωάννης Καπετανάκης, Β. Καπετανάκης, Γιαννῆς Καπετανάκης.
(ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί)

τζώρης και Ι. Γκριτζαλης ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν στρατιω-
τῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐπέπεσον κατὰ τοῦ Λουριώτου, ὅστις
ἐφρονεύθη εἰς τὴν συμπλοκὴν, ἀπέβαλλον τὴν φρουράν του,
καὶ διώξαντες ἀπάσας τὰς ἀρχὰς καθίδρυσαν ἴδιον σύστη-
μα, ὅπερ ἐδιοίκει τὸν τόπον μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς ἀντι-
βασιλείας· τὰς δὲ προσόδους μετὰ ταῦτα ἄλλας μὲν διέ-
νειμαν εἰς τοὺς κατοίκους καὶ εἰς τὸ τάγμα τῆς εἰρημένης
ἐπαρχίας, ἄλλας δὲ μετεχειρίσθησαν πρὸς θεραπείαν τῶν
ἀναγκῶν τῶν συστημάτων των.

Ἴδου καὶ τὰ περὶ τούτων ἐγγράφα (α).

(α) Ἐκ λαμπρότατε Ἀρχιστράτηγε!

Μετὸν περὶ ἐλάβομεν τὰ γράμματά σας καὶ ἴδαμεν τὰ ὅσα
γράφετε, ἡμεῖς αὐριὸν τὸ πρῶτ' ἐξεκινούμεν μετὰ 300 στρατιώτας
διὰ τὴν Ἀρκαδίαν, ὁμοίως καὶ ὁ Παπατζώρης ἐγράψαμεν καὶ πρὸς
τὸν στρατηγὸν Νικήταν διὰ νὰ τραβίξῃ καὶ αὐτὸς διὰ τὴν Ἀρκα-
δίαν, δὲν τὸν θέλομεν διὰ δύναμιν, ἀλλὰ διὰ νὰ τελειώσωμεν
διὰ δύο ἡμέρας κάθε πρᾶγμα καὶ νὰ κινήσωμεν διὰ τὸ Βαλτέ-
τζι τὸ γληγορώτερον, ἐλπίζομεν μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς πατρίδος καὶ
μετὰ τὴν εὐχὴν σου νὰ σᾶς στείλωμεν τὸν Μαυροσιδῆν, καὶ ἄλλους
τέσσερους πέντε ἀκόμη, διὰ νὰ καθήσουν εἰς τὸ φρούριον διὰ νὰ
μάθουν γινῶσιν, καὶ νὰ λείψουν καὶ τὰ σκάνδαλα ἀπὸ τὴν ἐπαρ-
χίαν ταύτην, λάβε τὸ ἐσώκλειστον τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα τὸ
ὁποῖον τὸ στέλνει τοῦ Παπατζώρη, τίποτε ἄλλο ἐδῶ δὲν εἶναι
πρὸς ὥρας διὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν, ὅ,τι κάμωμεν εἰς Ἀρκα-
δίαν ἀμέσως θέλει σὲ ἰδεάσωμεν μετὰ ἐπίτηδες.

Μένομεν εὐσεβάστως.

16 Ἰουλίου 1832 ἐν Ψάρι.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας.

Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης, Ἰω. Δ. Γκριτζαλης, Κ. Οἰκονομόπουλος.

Τ. Γ. Τὸ γράμμα σας καὶ τὰ δύο ἐσώκλειστα νὰ τὰ στεί-
λετε ἀμέσως εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς τὸν στρατηγὸν Γενναῖον
διότι συζητίζεται, μὴ παύσης νὰ μᾶς δίδῃς εἰδησιν διὰ τὰ δια-
τρέχοντα.

Ἀδελφὲ Καπετὰν Γενναῖο!

Ἐλαβα τὸ γράμμα σου καὶ διὰ τὴν υἰείαν σου χαίρω, καὶ ἐγὼ ὑγιαίνω ἄχρι τοῦδε καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου σὰς εἰδοποιῶ τὰ ἐδῶ, ὅτι μὲ τὴν θείαν βοήθειαν πηγαίνομεν πολὺ καλὰ, τὰ τῆς ἄνω Μεσσηνίας ἐξομαλύνθησαν. Τὰ δὲ τῆς Ἀρκαδίας εἶναι τὰ ἐφεξῆς. Ἐστάθη πόλεμος τῶν ἡμετέρων μετὰ τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐπεκράτησεν ἡμέρας τρεῖς μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐφονεύθησαν δύο καὶ ἐπληρώθησαν τέσσαρες, εἰς τὰς 20 τὸ δεῖλι ἐφθασα καὶ ἐγὼ εἰς Ἀρκαδίην μὲ τοὺς ἡμετέρους 350 τὸν ἀριθμὸν, ἐστάθη εὐχῆς ἔργον τὸ φθάσιμόν μου ἐνταῦθα, κατέπαυσα τὸν πόλεμον, ἀπέσπασα εἰς τὸ μέρος τὸ ἰδικόν μας τὸν Καλαμπόκην, Γεώργιον Γεώργου καὶ ἄλλους πολλοὺς ὥστε κατήντησεν ὁ Μαυροειδῆς νὰ μείνῃ ἀπὸ σημαντικοὺς συντρόφους μόνος του, φροντίζω τὴν ἐδῶ εἰρήνην καὶ εὐταξίαν, καὶ τοῦλάχιστον εἰς δύο ἡμέρας ξεκινοῦν διὰ τὰ αὐτοῦ οἱ Ἀρκαδιοὶ πανστρατιᾶ, καὶ αὐριον ὑπάγω καὶ ἐγὼ εἰς τοῦ Σουλιμᾶ, νὰ πασχίσω καὶ τὴν ἔνωσιν τοῦ Μαυροειδῆ, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ κατορθώσω, μὲ ἄκραν μου ἐπιθυμίαν ἐπιθυμῶ νὰ μάθω καὶ τὰ ἰδικά σας, τὰ ὅποια ἐλπίζω νὰ ἦναι μεγάλα καὶ μὴν βαρύνεται ὁ Κύριος Χοιδᾶς εἰς τὸ νὰ μοῦ γράφῃ ἐκτεταμένως.

Σὲ ἀσπάζομαι καὶ μένω.

21 Ἰουλίου 1832 ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Ὁ ἀδελφός σου

N. Σταματελόπουλος.

Ἐκλαμπρότατε Ἀρχιστράτηγε!

Ἐλάβαμεν σήμερον τὸ ἔγγραφόν σας τῆς ἀ. τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνέγνωμεν τὰ περὶ τῆς ὅσον οὐπω ἐλπίζομένης ἐξοντώσεως τῆς παρανομίας ἐμπεριεχόμενα.

Ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέρος μας, ἐκλαμπρότατε, θέλομεν φροντίσει καὶ ὡς αὐτόχθονες ἰάτικοι τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ὀρθόφρονες πολῖται νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας διὰ νὰ δικαιώσωμεν τὴν προσδοκίαν σας, καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν συνεπαρχιωτῶν μας, οἵτινες μᾶς ἐπεφόρτισαν προσωρινῶς τὸ χρέος τῆς διοικήσεώς των.

Ἡ ἐπαρχία μας κατὰ τὸ παρὸν χαίρει ἡσυχίαν, οἱ παρανο-

μοῦντες διασώζονται, ἐν κρυπτῷ ὄμῳ, καὶ ὡς φημίζεται καιροφυλακτοῦν διὰ τὴν ἐπιστήσουν καὶ ἐδῶ τὴν παρανομίαν, ὅταν τοὺς προφθίασθ βοήθεια τῶν δημοφρόνων των, εἴθε νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνακαλέσωμεν τοὺς ἀποπλανημένους ἀρχηγούς των εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀλθινῶν συμφερόντων των διὰ τὴν φθάσωμεν εἰς τὴν κοινὴν ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ νὰ προστατεύσωμεν διὰ τῶν μέσων τούτων σύμφωνα μὲ ὄλου τοὺς Πελοποννησίους τὰ καταπατούμενα δίκαιά μας.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ τὴν 3 Ἰουλίου 1832.

Ἰποσημειούμεθα μὲ ὄλην τὴν προσήκουσαν ὑπόληψιν.

Τὰ τῶν Δημογεροντικῶν ἐπιτροπῶν μέλη
 Ἀντώνιος Καραπατάς, Διονύσιος Κατζαρὸς, Νικόλαος Λάζος,
 Γεώργιος Μπόρσας.

Ἐκ λαμπρότατε Ἀρχιστράτηγε!

Ἐλάβομεν προλαβόντως τὴν σεβαστὴν ἐπιστολήν σας μνηλογουμένην τὴν 7 τρέχοντος, καὶ ἴδομεν τὰ ἐν αὐτῷ διαταττόμενα.

Σήμερον δὲ διὰ τοῦ στρατηγοῦ Νικίτα ἐλάβομεν καὶ ἑτέραν ἐγκύκλιον τῆς ἐκλαμπρότητός σας μετὰ καὶ τῶν ἀδελφῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὰ γράφειν σας δὲν θέλει χάσωμεν οὔτε στιγμήν.

Ὅσον μὲν διὰ τὴν πληρεξουσιότητα τὴν ὁποίαν ζητεῖτε ἀπὸ τὸ μέρος μας ἕνεκα τῆς ἐνώσεως καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὑμεῖς, ἐκλαμπρότατε, ὅστις ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐφάνητε πάντοτε ὑπερασπιστὴς καὶ πλήρης πατριωτισμοῦ, ὡς καὶ οἱ Γενναῖοι ἀδελφοί μας ὀπλαρχηγοὶ Στερεοελλαδίται, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐνεπιστεύθημεν τὰ ἱερὰ δίκαιά μας εἰς τὴν ἐκλαμπρότητά σου καὶ τὴν πατρικὴν πρόνοιάν σου, ἀφιερώνονται καὶ οἱ ἴδιοι, καὶ ἂν δὲν παρευρεθῶμεν, ἢ ἀπόφασις σας ἕνεκα τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, θέλει εἶναι παρ' ἡμῶν ἀδιάσειστος.

Ἡμεῖς καταγινόμεθα ἤδη εἰς τὴν γενικὴν στρατολογίαν τῆς ἐπαρχίας μας ὅπου μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἢ πέντε ἡμερῶν,

δι' εὐχῶν σας ξεκινούμεν μεθ' ὄλων τῶν ἀρμάτων τῆς ἐπαρχίας μας πρὸς ἀντάμωσίν σας καὶ εἶθε νὰ σᾶς ἀπολαύσωμεν. Σᾶς προσφέρομεν δὲ καὶ αὐθις τὸ σέβας μας καὶ ὑποσημειούμεθα.

Τῆ 16 Σεπτεμβρίου 1832 Ἀρκαδιά.

Οἱ τῶν ἐπιταγῶν σας

Αθ. Γρηγοριάδης, Μῆτρος Ἀνασασόπουλος.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου.

Ἐκλαμπρότατε!

Χθὲς ἔφθασεν ἐδῶ ὁ Καπετὰν Γεώργιος Σκουρτανιώτης μὲ μίαν πρόσκλησιν τοῦ συνταγματάρχου Γενναίου διὰ νὰ τοῦ ἐξοφλήσωμεν ἀπὸ ὁποιοσδήποτε ἐπαρχιακοὺς πόρους, ὅσα χρήματα ἔχει νὰ λαμβάνη κατὰ τὰς ἀνά χεῖράς του δικταγὰς, μολονότι καὶ ἡμεῖς δὲν ἀγνοοῦμεν τὰς σημερινὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας συμφέρει νὰ ἐξοφληθῶσι αἱ ἀνά χεῖρας τοῦ εἰρημένου ὄπλαρχηγοῦ διαταγαί, ὡς ἡ πρόσκλησις τοῦ συνταγματάρχου. Μολαταῦτα εἶναι καὶ πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά σας γνωστὸν, ὅτι αἱ πρόσδοι τῆς ἐπαρχίας μας ἐσφαλίσθησαν εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς μισθοὺς τῶν ὑπηρετησάντων στρατιωτικῶς συνεπαρχιωτῶν μας, καὶ τὰ ὀλίγα ἐξ αὐτῶν συναχθέντα ἀπὸ τὸ σύστημά μας χρήματα, δὲν ἤρκεσαν διὰ νὰ ἐξοφλήσωμεν καὶ αὐτῆς τῆς πολιτικῆς φρουρᾶς τοὺς μισθοὺς πρὸς τὴν ὁποίαν ὀφείλονται ἀπὸ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου οἱ μισθοὶ τῆς ὑπηρεσίας της διὰ τεσσαράκοντα στρατιώτας.

Δὲν μένουσι λοιπὸν διὰ νὰ συναχθῶσιν ἄλλοι πόροι δημόσιοι, πρὰ μίαν δόσιν ἐνοικίου τῶν πολυετῶς ἐνοικιασθέντων ἐθνικῶν ἐλαιῶνων καὶ ἀμπελώνων.

Διὰ νὰ συναχθῆ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος δόσις, ἐκλαμπρότατε, χρειάζονται αἱ ἀποδείξεις ἐκάστου πολίτου, τὰς ὁποίας ἔχει πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν δοσμένας, ἀλλὰ καὶ αὗται δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἀνά χεῖρας μὲ τὸ νὰ τὰς ἐπῆρε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Διοικητὴς Γ. Κυριακὸς ὅταν ἀπ' ἐδῶ ἀπεβλήθη. Ὅθεν ἀφοῦ εἶναι δύσκολον νὰ μᾶς πληρώσωσιν οἱ πολῖται τὴν ὀφειλομένην

Τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου αἱ πρόσοδοι εἶχον ἀγορασθῆ ἀπὸ τὸν Χρηστόπουλον καὶ ἄλλους ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Αὐγουστίνου, ἡ δὲ νεοσυστηθεῖσα Κυβέρνησις τὰς ἐκποίησεν εἰς ἄλλους καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπαρχία ἀπέβαλλε καὶ τοὺς δύο ἐνοικιαστὰς, καὶ ἀναλόγησε τὰς προσόδους εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας καὶ οὕτως εἰσεπράχθησαν ἀπὸ τὸ τοπικὸν σύστημα πρὸς ὄφελος αὐτῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ εἰς ἄλλας ἀνάγκας τῶν στρατοπέδων· ἔλαβεν δὲ μέρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἐμπόδισιν τῆς εἰσβολῆς τῶν ἀτακτούντων στρατευμάτων (ἦτοι τῶν ἐν Μεγάροις) ἐδιοικεῖτο δ' ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ

δόσιν τοῦ ἐνοικίου χωρὶς νὰ ἔχωμεν νὰ τοῖς ἐπιτρέψωμεν τὴν χρεωστικὴν ἀπόδειξιν τῶν πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς ἄλλα μέτρα.

Ἡ Υ. ἐκλαμπρότης, ἐπειδὴ ὑπάρχεις ἀρχηγὸς ὅσων ἐπαρχιῶν ἔλαβον τὰ ὅπλα ἐναντίον τῆς προὑπαρχούσης ἀρχῆς τοῦ Ναυπλίου, πρέπει νὰ μᾶς στείλῃς ῥητὴν διαταγὴν διὰ νὰ συνάξωμεν τὴν ὀφειλομένην διὰ τὰ τοιαύτης φύσεως ἐνοίκια δόσιν, διὰ νὰ ἔχωμεν δύναμιν τῆς αὐτῆς διαταγῆς τὴν ἰσχὺν ὡς καὶ διὰ τὴν προειρημένην σύναξιν.

Ἄνευ αὐτῶν τούτων τῶν χρημάτων εἶναι πάντῃ ἀδύνατον διὰ νὰ ἐξοικονομήσωμεν χρήματα πρὸς τὸν ἐλθόντα ὄπλαρχηγὸν Σκουρτανιώτην, τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀποπληρώσωμεν ἀπὸ δημόσια τῆς ἐπαρχίας μας χρήματα διὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ συνταγματάρχου αἰτίας καὶ προτροπὰς, πλὴν ἀρκεῖ νὰ μᾶς εὐκολύνῃ ἡ ἐκλαμπρότης σας τὴν σύναξιν Δημοσίων χρημάτων, ἀποστέλλουσα τὴν ζητουμένην διαταγὴν, ἄνευ τῆς ὁποίας οἱ ἐνοικιασταὶ δεικνύουν δικαιοματικῶς ἀντιστάσεις.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ 19 Νοεμβρίου 1832.

(Τ. Σ. Ἡ Δημογεροντικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας Ἀντώνιος Καραπατάς, Ἄναγ. Ἀλεξόπουλος, Διονύσιος Κατζαρὸς, Νικόλ. Λούζης, Γεώργ. Μπόρσας.

Βασιλέως με πλήρη ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν ἀπὸ τὸ τοπικὸν σύστημα. Καταχωροῦμεν δὲ καὶ κάτωθι τὰ περὶ τούτων ἔγγραφα (α).

(α) Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Ἀρχηγέ!

Ὡς σήμερον ἔγραφον καὶ τοῦ Κυρίου Μπούκουρα καὶ Ταγκοπούλου ὄλονεν καταγίνομαι εἰς τὴν σύναξιν τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ τὰ χωρὶλ, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τινων πολιτῶν διὰ τὸν δρόμον με τοὺς ὁποίους θέλει στρατολογήσω καὶ ἐλπίζω ἕως Σάββατον Κυριακὴν νὰ ξεκινήσω, καθότι γνωρίζετε τὴν συνήθειαν τῶν στρατιωτῶν πόσας προφάσεις καὶ δυσκολίας εὐρίσκουν, ἀλλ' ἐνῶ καταγίνομαι εἰς τοῦτο, καὶ ἀπαντῶ δυσκολίας μυρίας, ἀφοῦ ἐφάνισθημεν ἐνοικιασταὶ τῆς ἐπαρχίας μετὰ τοῦ Κυρίου Τζανέτου, ἐπωλήσαμεν εἰς μερικοὺς ἐκ τῶν χωρίων, καὶ στέλλοντες ἐπιστάτας εἰς ὅσα ἔμειναν, μερικοὶ λοιπὸν θέλοντες νὰ μᾶς ζημιώσουν, καὶ νὰ σφετερισθοῦν τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, περιφέρονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν, κηρύττοντες ἀσειδοσίαν καὶ ἄλλα παρόμοια, καὶ διώχουν τοὺς ἐπιστάτας, μὴ δεχόμενοι καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς ἀπὸ ὅσα ἠγοράσθησαν, καὶ οὕτως ζητοῦν τὰ χρήματά των ὅσοι ἐμέτρησαν, καθὼς οἱ παρόντες Κακαλετραῖοι ὄντες ἐνοικιασταὶ τῶν χωρίων Κακαλέτρι καὶ Στάσιμου, διώκονται ἀπὸ τὸν Ἀποστόλην Μασσοῦραν, καὶ θερίζουν τὰ γεννήματα χωρὶς νὰ ἐρωτηθοῦν αὐτοί.

Ἐκλαμπρότατε!

Γνωρίζετε καλὰ ὅτι ἡμεῖς κατάστασιν δὲν ἔχομεν εἰμὴ ἐδαφείσθημεν με ὑπέρογκον τόκον καὶ ἐνοικιάσαμεν αὐτὰς τὰς προσόδους διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ξεδουλεύσωμεν μέρος τῶν ἀναγκαιῶν μας ἐξόδων, ἀν λοιπὸν οἱ τοιοῦτοι μᾶς κάμουν αὐτὰς τὰς ἀντενεργείας, ἀγνοῶ πῶς θέλει οἰκονομηθῆ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, ἢ ποῦ νὰ εὔρω τὰ χρήματα νὰ τὰ δόσω εἰς τοὺς ὅσους ἐμέτρησαν οἵτινες κάθονται εἰς τὸ σπῆτί μου καὶ μοῦ τὰ ζητοῦν με τὸν τόκον των, καὶ δὲν μοῦ δίδουν τὴν ἄδειαν νὰ μείνω μίαν ὥραν ἐλεύθερος, καὶ ὄχι νὰ λείψω διόλου ἀπὸ ἐδῶ, διὸ παρακαλῶ νὰ ἤθελε διατάξῃτε τὸν εἰρημένον Ἀποστόλην Μασσοῦραν ν' ἀφήσῃ

ἐλευθέρους τοὺς ἐνοικιαστὰς αὐτοὺς διὰ νὰ συνάξουν τὰς προσόδους ὅπου ἠγόρασαν, καθότι ἐπλησίασεν καὶ ἡ δευτέρα δόσις, καὶ δυσκολεύονται νὰ πληρώσουν, καὶ ἐνταυτῷ σφετερίζονται τὰ εἰσοδήματα ὅπου ἂν γενῆ μία τακτικὴ σύναξις θέλει ἀσφαλίσωμεν τὰ χρήματά μας ὅπου ἐπληρώσαμεν τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἔθνος ὅθεν ἐνεκρίθη, ὕστερα θέλει δοθῆ χωρὶς βλάβην καὶ ζημίαν, ὅπου ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἔθνους ὡς τὸ γνωρίζετε αὐτὰ τὰ εἰσοδήματα εἶναι.

Ἐκ λαμπρότατε !

Ἡ ἐλπίς τῆς οἰκογενείας μου εἰς τὴν αἴτησιν τῆς παρουσίης μου παρακλήσεως στέκει, δὲν ἐλπίζω λοιπὸν ν' ἀπορριφθῆ ποτὲ, καὶ περιμένω ἀπάντησίν σας, καθὼς καὶ γενικὴν διαταγὴν εἰς τοὺς ὅσοι τρέφονται μὲ τὰ φρονήματα τοῦ ρηθέντος Μασούρα, καὶ μένω μ' ὄλον τὸ σέβας.

Ἀνδριτζαίνα 23 Ἰουνίου 1832.

Ὁ δούλος

A. Κανελλόπουλος.

Ἐκ λαμπρότατε Ἀρχηγέ !

Παρὰ τοῦ ἐκλάμπρου σας γράμματος, ἴδον τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην τῆς στρατολογίας τὴν ὁποίαν καὶ ἐγὼ αἰσθάνομαι, ἢ ἄργητα ὅμως τῶν ἐκ τῶν κάτω χωρίων στρατιωτῶν ἐβράδυνε τὴν κίνησίν μου. Ταύτην τὴν ὄραν λοιπὸν ἀναχωρῶ διὰ Κακαλέτρι μὲ τοὺς Ἀνδριτζάνους μόνον καὶ ὡς ἐκεῖ ἢ ὡς τοῦ Ἰσαρι ἐλπίζω νὰ μὲ φθάσῃ, ὅπου ἐκεῖ θέλομεν ἀνταμωθῆ μετὰ τοῦ Μήτρου Πέτροβα, ὅστις ἀπὸ προχθὲς ἀνεχώρησε διὰ Γαράντζα, σήμερον ἦλθε καὶ ὁ αὐτάδελφός μου Πέτρος ἀπὸ Ἀρκαδίαν, τοῦ ὁποίου εἶχον γράψῃ νὰ ἔλθῃ ὅστις μὲ εἶπεν ὅτι ὁ Κύριος Γρηγοριάδης ἦλθεν εἰς Ζοῦρτζα διὰ νὰ εὐγάλη στρατιώτας ἐκείνου τοῦ τμήματος, ἐπειδὴ ἀπὸ τ' ἄλλα τμήματα δὲν ἐξεστράτευσαν . . . . .

25 Ἰουνίου 1832 Ἀνδριτζαίνη.

Ὁ δούλος σας

A. Κανελλόπουλος.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐπαρχιακοῦ γράμματος φανερόνομεν οἱ ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου, ὅτι ἐπειδὴ αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας μας ἦτον ἀγορασμένα ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Τζανέτον Χρηστόπουλον ἐκ τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀγόρασιν εἶχον καὶ μέρος κατοίκων ἐνοχῆν, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀγορὰ ἐκείνη ἔπεσεν, καὶ αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας μας ἐνοικιάσθησαν ἐκ δευτέρου εἰς Ναύπλιον, χωρὶς τὴν πρὸς ἡμᾶς προϋπάρχουσαν κατὰ νόμον εἰδοποίησιν, ἐπειδὴ κατὰ τὰ διάφορα ψηφίσματα δίδεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐνοικιάσεως εἰς τοὺς κατοίκους μᾶλλον ἢ εἰς ἄλλους, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ζημιωθῇ οὔτε τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, οὔτε ἡμεῖς ν' ἀποξενωθῶμεν ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦτο, συναχθέντες εἰς ἓν πάντες οἱ προκριτοδημογέροντες τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ σκεφθέντες ἀπεφασίσαμεν νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ μετὰ τῆς κοινότητος τῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδων φοινίκων, μὲ τοὺς ὁποίους ἐπωλήθησαν αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας μας καὶ διὰ νὰ φυλαχθῇ νομιμότης καὶ ἀμεροληψία εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διανομῆν ἀπεφασίσαμεν τοὺς Κυρίους Ἄναγν. Γιαννόπουλον, Γεώργ. Νικολόπουλον, Καλόγερον Λυμπερόπουλον, Διαμαντῆν Κέχρην, Ἄναγνώστην Ἀναστασόπουλον, Ἀναστάσιον Παπᾶ Διονυσίου, Ἄναγνώστην Λαμπροκόπουλον, Κανέλλον Ἀντωνόπουλον, Γεώργιον Μποθόπουλον, Ἡλίαν Γεωργίου, Ἀνδρέαν Ζαφειρόπουλον καὶ Γιαννάκον Ν. Τζανέτου, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα νὰ κάμουν ὅ,τι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τὸ δίκαιον καὶ ἡ συνείδησις των τοὺς ὑπαγορεύει, καὶ θέλει εἶναι δεκτὸν πρὸς ἡμᾶς, οἱ ἴδιοι θέλει ἀνταποκρίνονται μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς οἰκονομίας καὶ ἀναφέρονται ἀντὶ ἡμῶν ὅθεν ἀνήκουσιν, ἡμεῖς δὲ ὑποσχόμεθα διὰ τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον πληρωμῆν τῶν χρημάτων καθὼς ἀναλογισθοῦν εἰς ἕκαστον χωρίον ὁμοίως θέλει προσθέσουν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὀλικὴν ποσότητα τέσσαρα τὰ ἕκαστον διὰ νὰ χρησιμεύσουν δι' ἕξοδα τῶν ἀνωτέρω διορισθησομένων διὰ τὴν ὑπόθεσίν μας ταύτην, καὶ ἂν δὲν ἤθελε κάμη χρεῖα διὰ νὰ ἐξοδεύσουν ὅλα ὅσα περισσεύουν νὰ λαμβάνωσιν τὸ κάθε χωρίον τὴν ἀναλογίαν του καὶ οὕτως τοὺς δίδομεν τὸ

παρόν μας ἔγγραφο, διὰ νὰ ἔχουν τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν, καὶ οὕτως ὑποφαινόμεθα.

Ἀκόμη ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ διορίσουν τέσσαρα μέλη νὰ εὐρίσκωνται εἰς πόλιν νὰ ἐνεργοῦν.

Φανάρι Ἰουλίου 13 1832.

Ἄναγ. Ἀναστασόπουλος, Γεώρ. Κανελλόπουλος, Μπαρμπαδημος,
 Κ. Κουτζουμπός, Μιχ. Μπεχριώτης, Γεώργ. Μποζινάκης,
 Ἀνας. Γκότζης Σπύρος Γκουμάς, Γιαννάκος Τζαβέλης,
 Ἡλίας Γεωργίου, Χρ. Κλαμπαρὸς, Ἀλέξιος Κατριμπάνος,
 Χρ. Καρμῖς Γεώργ. Βίγκος (ἔπονται εἰσέτι 57 ὑπο-
 Γεώργιος Δρακόπουλος, Κ. Σαγρῖς γραφαί).
 Κ. Κριαρᾶς Ἄνδρέας Παναγόπουλος,
 Κ. Σαλιγεώργης, Λάμπρος Παπαδόπουλος,
 Π. Πανταζόπουλος,
 Αθ. Τζούπης.

Ἐκλαμπρότατε Ἀρχιστράτηγε!

Τὴν ἀπαρασμένην Δευτέραν ἐσυνάχθησαν εἰς Φανάρι οἱ προ-
 κριτοδημογέροντες ὄλων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου
 συναινέσει τῶν συγκατοίκων των, καὶ ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν
 τοὺς ὑποφαινόμενους νὰ κάμωμεν διανομὴν εἰς ὅλα τὰ χωρία
 τὰς 48 χιλιάδας φοίνικας μὲ τὰς ὁποίας παρανόμως ἐπωλήθησαν
 εἰς Ναύπλιον αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου, ἀπὸ δὲ τὸ
 ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου, πληροφο-
 ρεῖσθε, ἐκλαμπρότατε, ὅτι οἱ ὑποφαινόμενοι θεωροῦντες τὴν ἀπό-
 φασιν τῶν ἐπαρχιωτῶν ὡς δικαίαν καὶ ὅτι ἀσφαλίζουσι μετὰ τούτων
 τῶν τὴν πράξιν τὰ συμφέροντα τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου, ἐδέχθημεν τὸ
 βᾶρος τοῦτο καὶ δυνάμει τοῦ ἐπαρχιακοῦ τούτου ἐγγράφου ἀρ-
 χίσαμεν καὶ ἐτελειώσαμεν τὴν διανομὴν, ἀλλ' ἐκρίναμεν ἐπίσης
 χρέος μας, νὰ καθυποβάλλωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκλαμπρότητός σας
 τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ γνωρίσετε ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ
 κατηργήθησαν, καὶ ὁποίας διαταγὰς ἔχετε θέλει τὰς διευθύνετε
 εἰς τὴν περὶ τούτου συστηθεῖσαν ἐπιτροπὴν τῆς ἐπαρχίας, ἥτις θέλει
 τὰς ἐκτελεῖ μ' ὅλην τὴν ἀνήκουσαν προθυμίαν, καὶ ὑποσημειούμεθα
 εὐσεβάστως.

Ἐν Ἀνδριτζαίνῃ 17 Ἰουλίου 1882.

Ἡ ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου
ἐπιτροπὴ

Ἀνδρέας Ζαφειρόπουλος, Γιαν. Ν. Τζανέτου, Ἀναγν. Ἀναστασόπουλος, Ἀναγν. Γιαννόπουλος, Γεώργ. Μποζινάκης, Ἀνασ. Παπᾶ Διονυσίου, Ἡλίας Γεωργόπουλος, Ἀναγνώστης Λαμπρακόπουλος, Καλόγερος Λιμπερόπουλος, Κανέλλος Ἀντωνόπουλος, Διαμαντῆς Μιχόπουλος.

Γενναίότατε Στρατηγὲ Γενναῖο!

Ἐρχόμενος ἐνταῦθα ἦλθε καὶ ἓνας Ζουρτζάνος ἀπὸ Ἀρκαδίαν, ὁ ὁποῖος λέγει, ὅτι εἰς Ἀρκαδίαν ἀνοιξαν τουφεκί καὶ ἔως χθὲς τὸ γεῦμα ἦσαν ἐξ σκοτωμένοι, πλὴν δὲν ἠξέυρω πόσοι ἀπὸ κάθε μέρος, καὶ αὔριον ἐλπίζω νὰ μάθω καλλίτερα καὶ θέλει ἀμέσως σὰς ἰδεάσω. Ἀπὸ Ἀγολινίτζα πληροφοροῦμαι, ὅτι καὶ ἐκεῖ τρέχει τὸ ἴδιον, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Γ. Μήτζου, Ἀλέξανδρος Ἄχολος, καὶ Α. Βιλκέτης ἠνώθησαν, καὶ ὁ Γ. Κρεστενίτης εἶναι κακὰ, διότι μὲ πολλὰ ὀλίγους ἔμεινεν, ὁ Κοντοβουνήσιος τὸν φοβερίζει νὰ τὸν σκοτώσῃ, διότι δὲν τοῦ ἔδωσε τοὺς μισθοὺς του, καὶ εἶναι ὁ Κρεστενίτης εἰς κακὴν θέσιν, ἐπαρχιωταί μας ὀλονὲν ξεκινοῦν, καθὼς καὶ τὴν Παρασκευὴν πρῶτ' ξεκινοῦν καὶ οἱ πολῖται ἀφεύκτως, ἐβάλαμεν μεγάλην σφίξιν νὰ εὔγουν ὅσοι περισσότεροι, μὲ τοὺς ὁποίους ἔρχομαι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ Κύρ Πέτρος, παρακαλῶ γράφετέ μου κἀνένα νέον ἄξιον.

Καὶ προσκυνῶ σας μένω ὅλος πρόθυμος τῶν ὑποταγῶν σας.

20 Ἰουλίου 1832 Ἀνδρίτζαινα. Α. Κανελλόπουλος.

Πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπεξελθόντες οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὰς ὑπ' ἀριθ. 376 καὶ 383 διακηρύξεις τοῦ Σ. τούτου σώματος, ἔγνωμεν ποῖα ὑπῆρξαν τὰ ἰσχυρὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα τῶ ἔφεραν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ καταφύγῃ τελευταῖον εἰς τὸ μέτρον ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ Ναυπλίου καὶ νὰ τοποθετηθῇ εἰς ἄλλο μέρος κατάλληλον, νὰ προφυλάξῃ τὴν τοῦ ἔθνους ὑπόληψιν καὶ νὰ ἐκπληρῇ τὰ ὑψηλά του καθήκοντα.

Δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ λυπώμεθα καιρίως ὁμοῦ μὲ τὸ ἔθνος ὅλον, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἡ τιμὴ του ὑπέφερεν ἀπροσδοκῆτου ὕβρεως

ὡς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἔθνος διὰ τοῦ προσώπου τῆς Γερουσίας, καὶ εἴμεθα εἰς τὴν πλέον μεγίστην ἀνυπομονησίαν νὰ ἰδῶμεν ὅτι τὸ ἐθνικὸν τοῦτο σῶμα ἐλευθέραν ἤδη χαίρει τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν του, θέλει ἀναμφιβόλως λάβει συνετὰ μέτρα διὰ ν' ἀνακουφίσῃ καὶ τὸ πάσχον ἔθνος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὑποφέρει πρὸ τοσούτου καιροῦ ἀνέκφραστα δεινὰ ἐκ τῆς παρανομίας καὶ βίας, καὶ διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ὁποίων προήλθομεν καὶ οἱ ὑποφαινόμενοι εἰς τὴν ἀνυπέβλητον ἀνάγκην ν' ἀναλάβωμεν τὰ ὅπλα ὁμοῦ μὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας, διὰ ν' ἀντικρούσωμεν τὰς ὑπηρετίδας τῆς βίας καὶ δυναστείας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι συστηματικῶς ἐπαπεύλουν τὴν ἐξόντωσιν τῶν τιμαλφεστέρων μας, ἀφοῦ ἐκ προουμιῶν κτεπέπησαν τὰ ἱερώτερα τοῦ πολίτου δίκαια, καὶ ἐξέθεσαν τοὺς ἡσύχους λαοὺς νὰ ζητῶσιν εἰς τὰ Σπήλαια τὸ ἄσυλον τῆς τιμῆς καὶ τὸ ὀλίγον τῶν ἰδιοκτησιῶν των.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως εἰς τὰ συνετὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θέλει λάβει τὸ Σ. τοῦτο σῶμα.

Καὶ ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

Τὴν 28 Δεκεμβρίου 1832 Ἀνδρίτζαινα.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου

Γιαννάκης Ν. Τζανέτου, Ἀνδρέας Ζαφειρόπουλος, Α. Παπαλεξόπουλος, Ν. Ζαφειρόπουλος, Δημ. Δημητρακόπουλος, Ιω. Π. Ζαρειφόπουλος, Θεοδ. Ἀσημακόπουλος, Α. Α. Ζαρειφόπουλος, Αναστ. Ἀντωνόπουλος, Δ. Δρακόπουλος, Διαμαντῆς Νικολόπουλος, Π. Κοτζιρόπουλος, Γ. Σταυρόπουλος, Π. Σακελλαρόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Θεοφ. Κατζουρόπουλος, Αθ. Ἀμπεριοτόπουλος, Χαρ. Παναγούλης, Γ. Μποζινάκας, Ἀλέξης Κατριμπάνος, Δημάκης Τζαβέλης, Ἀσημάκης Τσουτζουμπρῆς, Μπαρμπαδηῆμος.

(Ἔπονται ἔτι 80 ὑπογραφαί).

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία.

Ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἄνω ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀνδριτζαίῃ αὐθιμερόν.

Οἱ Δημογέροντες

Γιαννακὸς Ν. Τζανέτου, Δ. Δημητρακόπουλος, Αναγ. Ἀναστασόπουλος, Ἀναγ. Γ. Πανόπουλος. (Τ. Σ.)

Ἐφοῦ καθιδρύθη ἡ νέα Κυβέρνησις ὁ Κολοκοτρώνης μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἐτοποθετήθησαν ἡσύχως εἰς Τρίπολιν καὶ ἔπειτα εἰς Καρύταιναν, ὅπου ἔλαβον τὰς κατωτέρω διαταγὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ μὲν Κολοκοτρώνης τὴν ὑπ' ἀριθ. 23 (α), ὁ δὲ Γενναῖος τὴν ὑπ' ἀριθ. 25 (β), ἐπομένως ὁ Κολοκοτρώνης διέταξεν ὡς ἀρχηγὸς νὰ τοποθετηθῇ ἕκαστον τῶν Πελοποννησιακῶν ταγμάτων εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπαρχίαν, μόνον δ' ὁ Γενναῖος ἐκράτησε τρεῖς λόχους μεθ' ἑαυτοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 176 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ τῆς 24 Ἀπριλίου.

Τοιαῦται ἀναφοραὶ ἐγένοντο ὑπὸ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ εἶναι κατεχωρημέναι εἰς τὴν ἐφημερίδα «ὁ Καθρέπτης».

(α) Ἀριθ. 23.

*Πρὸς τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πελοποννήσου
Κ. Θ. Κολοκοτρώνην.*

Ὁ Στρατηγὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἐλαφροῦ ἵππικοῦ Χατζῆ Χρηστος δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἀπέρχεται εἰς Τριπολιτζᾶν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς οἰκογενείας του συντροφευμένο, μὲ δέκα ἢ δεκαπέντε ἵππεῖς.

Ὅλα τὰ παρελθόντα διαδέχεται πληρεστάτη λήθη, αὐτὸ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ σημερινὴ θέσις τῶν πραγμάτων, αὐτὸ καὶ τ' ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα. Εἶναι βεβαία ἡ Κυβέρνησις, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας δὲν ἤμπορεῖ ν' ἀντιβαίῃ εἰς τὸ φρόνημά σας καὶ δὲν ἀμφισβᾶλλει, ὅτι καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὴν ἐν Τριπολιτζᾶ διατριβὴν τοῦ διαληθέντος ἱπάρχου θέλετε δεῖξει μὲ τὰ πράγματα, ὅτι τιμᾶτε τὴν σύμπνοίαν καὶ συντρέχετε εἰς τὰ εἰρηνικὰ καὶ πατρικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως.

Ναύπλιον τῆ 8 Ἀπριλίου 1832.

(β) Ἀριθ. 25.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Κ. Γενναῖον Κολοκοτρώνην.

Ὁ Στρατηγὸς καὶ ἀρχηγὸς τοῦ ἐλαφροῦ ἵππικοῦ Χατζῆ Χρη-

Εἴρηται ὅτι τὰ ἐν Μεγάροις ζυρατεύματα διασπαρέντα εἰς τὰς ἐπαρχίας ἔπραττον πολλὰς καταχρήσεις, εἰσέπραττον παρανόμους φόρους, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 787 ἔγγραφον (α), καὶ ἐνήργουν παντοίας βιαιοπραγίας κατὰ τῶν πολιτῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀργολίδα. Ἦδη δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἠπειλοῦν νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ λοιπῶν, ἃς δὲν εἶχον εἰσέτι ἐπισκεφθῆ διάφορα σώματα τὰ ὁποῖα ἀνεχαιτίσθησαν μὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58 καὶ 59 διαταγῆς τῆς ὀλομελείας τῆς Κυβερνήσεως (β) (γ), ἀλλ' ἐπομένως ἐναντίον τῆς διαταγῆς ἀχαλινώτως ἐπροχώρησαν.

στος δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἀπέρχεται εἰς Τριπολιτζᾶν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς οἰκόγενείας του συντροφευμένος μὲ δέκα ἢ δεκαπέντε ἰππεῖς. Σύμφωνα μὲ τὰ πατρικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰρήνη ἀνάγκη νὰ βασιλεύῃ ἐν τῷ μέσῳ ὄλων τῶν Ἑλλήνων· ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμὸς σου, στρατηγέ, εἶναι βεβαία ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θέλει διακριθῆ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν· διάταξε τοὺς ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν σου νὰ φερθῶσι μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ φρόνησιν, ὥστε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Τριπολιτζᾶ διατριβῆς τοῦ ἰππάρχου νὰ μὴ συμβῆ καμία μεταξὺ ὑμῶν καὶ αὐτοῦ δυσἀρέσκεια.

Τῆ 8 Ἀπριλίου 1832 Ναύπλιον.

(α) Αριθ 787.

Πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Ἀρχηγοῦ Θ. Γρίβαρ.

Μὲ δυσἀρέσκειάν της ἡ Γραμματεία πληροφορεῖται, ὅτι ὑμεῖς καταχρᾶσθε καὶ συνάχετε δυναστικῶς ἀπὸ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Ἄργους 5|00 γέννημα περιπλέον ἀπὸ τὸ νόμιμον δικαίωμα· τὸ κίνημα τοῦτο, ἂν καὶ διστάζῃ ἡ Γραμματεία νὰ τὸ πιστεύσῃ, σὰς κάμνει τὴν παρατήρησιν ὅμως, Κ. ἐπιστάτα, ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ σας βλάπτετε καὶ τῆς Κυβερνήσεως, διὸ καὶ προσκαλεῖσθε ν' ἀπέχητε εἰς τὸ ἐξῆς

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, Λεονταρίου, Καρυταίνης, Φαναρίου, Τριφυλλίας, Πύλου, Μεθώνης, Κορώνης, Νησίου, Καλαμῶν, Μιλάκιχα, καὶ Μικρομάνης, πληροφορηθέντες τὰ πανταχοῦ διακωδωνιζόμενα ἀναρχικὰ κινήματα, τὰς κακώσεις καὶ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνέβαινον εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ἐφοβήθησαν μήπως ὑποστῶσι τὰ

ἀπὸ παρόμοια κινήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἤμποροῦν παρὰ νὰ θεωρηθοῦν ὡς καταχρηστικά . . . .

(β) Αρ.θ. 58.

Πρὸς τοὺς ἐν Ἀργεὶ ὀπλαρχηγοὺς καὶ λοιποὺς ἀξιωματικοὺς.

Ἡ Κυβέρνησις μὲ ἀπορίαν τῆς πληροφορεῖται ἤδη, ὅτι σώματα στρατιωτικὰ ἐτοιμάζονται νὰ μεταβῶσιν ἐξ Ἀργους εἰς Τριπολιτζάν, δὲν πιστεύει ποτὲ νὰ κάμῃ τοιοῦτον κίνημα κἀνένας ἀρχηγὸς ἢ ἀξιωματικὸς χωρὶς νὰ λάβῃ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως. Γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει κύριον ἔργον τῆς νὰ δώσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἀναγκαίαν διεύθυνσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ νὰ κάμῃ συγχρόνως τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν του. Ἄλλ' ὅταν γίνωνται στρατιωτικὰ κινήματα χωρὶς διαταγὴν τῆς ἐξουσίας, ἐννοεῖτε πόσον βλάπτονται τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος καὶ τὰ ἰδιαιτέρᾳ ἑνὸς ἐκάστου.

Διὰ τοῦτο διατάττεσθε ὅλοι νὰ ἐπαγρυπνήσετε ὥστε νὰ μένουν ἀκίνητα εἰς τὰς θέσεις των τὰ στρατιωτικὰ σώματα, καὶ ἐντὸς ὀλίγου λαμβάνετε νέας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως.

Τῆ 14 Ἀπριλίου 1832 Ναύπλιον.

(γ) Αρ.θ. 59.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ἀρχηγὸν Κ. Θ. Γρίβαρ.

Ἡ Κυβέρνησις πληροφορεῖται ὅτι εἴσθε ἤδη ἔτοιμος νὰ μεταβῆτε μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σας σώματα εἰς Τριπολιτζάν. Δὲν ἤμπορεῖ ποτὲ νὰ πιστεύσῃ ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ, ὅτι θέλουν κάμει τὸ πρᾶγμα κίνημα τὰ στρατεύματα, χωρὶς νὰ προηγηθῇ διαταγὴ τῆς ἐξουσίας . . . .

14 Ἀπριλίου 1832 Ναύπλιον.

αὐτὰ δεινὰ, καὶ προσέφυγον δι' ἀναφορᾶς τῶν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, τὸν ὁποῖον ὡς ἀρχιστράτηγον, παρεκάλουν ἵνα λάβῃ τὰ πλέον προσφορώτερα καὶ δραστήρια μέτρα πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν εἰσβολῆς τῶν στρατευμάτων, προσφερόμενοι, εἰς τὴν διὰ πάσης θυσίας συνδρομὴν αὐτοῦ.

Ὁ Κολοκοτρώνης συνδεδεμένος στενωῶς μετὰ τῆς Γερουσίας καὶ τῶν τριῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἦτοι τοῦ Α. Μεταξᾶ, Ζαίμη, καὶ Πλαπούτα, τῇ συναινέσει τούτων, διεμαρτυρήθη δι' ἀναφορῶν του εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ εἰς τοὺς Ἀντιπρέσβεις κατὰ τῶν ἀναρχικῶν κινήματων, καὶ τῶν καταχρήσεων, τὰς ὁποίας ἔπραττον τὰ εἰρημένα στρατεύματα, ἀποστέλλων αὐτοῖς καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπομένως διεκήρυξεν εἰς τὴν Πελοπόννησον τὴν 14 Ἰουνίου, ὅτι θέλει ἐνεργῆσαι ὅ,τι εἶναι δυνατὸν πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας καὶ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὡς δηλοῦται ἀπὸ τὸ κάτωθεν, κατὰ τῆς ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς τῶν μνημονευθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, πρὸς τοῦτο δὲ διέταξε νὰ ἐκστρατεύσωσι τὰ Πελοποννησιακὰ τάγματα, καὶ διώρισε τὸν μὲν Νικήταν εἰς Μεσσηνίαν, τὸν δὲ Γενναῖον εἰς Τρίπολιν, ὅπου ὑπ' αὐτοὺς συνεκεντρώθη ὁ στρατὸς, ὅτε ὠπλίσθησαν αὐθορμήτως πρὸς ἐνίσχυσίν τῶν καὶ πολλοὶ πολῖται.

Ὅτι δὲ ὁ Κολοκοτρώνης ἔλαβε τὰ μέτρα ταῦτα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, μαρτυρεῖται καὶ ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως, ἐκ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουνίου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν Κολοκοτρώνη, ἣτις Δημογεροντικῆ καὶ τοι συστηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν Μεγάραις φατρίας ὁμολογεῖ εὐκρινῶς τὴν ἀλήθειαν (α).

(α) Πρὸς τοὺς Πελοποννησίους.

Συμπολιταί!

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀναφοραὶ σας ἀποβλέπουσαι τὴν διακῆ-

ρυξιν τῆς 40 Ἰουνίου δεικνύουσι κατὰ συνέχειαν ὁποῖαν συναισθάνεσθε ἀγανάκτησιν δικαίαν κατὰ τῶν ἀφορήτων καταχρήσεων ἀτόμων τινῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἐπιβεβαιῶνουν τὰς ὁποίας ἐκάματε προσκλήσεις συνεχεῖς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν φυσικῶν καὶ πολιτικῶν σας δικαίων.

Δημοσιεύων εἰς τὸ Πανελλήνιον ἐξ ἑνὸς μέρους τὰς ἀσυγχωρήτους γενομένας παραβάσεις, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τὰ μέτρα, ὅσα ἀσφαλίζουν τὸ Δημόσιον, ἀνέφερον καὶ τὴν ὁποῖαν οἱ Πελοποννήσιοι σώζουσι ἀδιάσειστον ἔνωσιν μ' ὅλους τοὺς ἀπ' ἀρχῆς συναγωνιστὰς καὶ συναδελφούς των ῥουμελιώτας.

Τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς Πελοποννήσου καθιερούμενον ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν πολιτικῶν δεσμῶν τῶν ἀμοιβαίων γενικῶν συμφερόντων πάσχουσι τινες νὰ ζωγραφίζωσιν ἤδη πρὸς διαφόρους στρατιωτικοὺς τῆς Στερεᾶς μὲ χρώματα τοιαῦτα, ὥστε νὰ δείξωσι κινούμενον τὸν Πελοποννήσιον ὄχι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν οἰκειῶν του, ἀλλ' ἐν γένει κατὰ τοῦ ῥουμελιώτου, μὲ ἄλλους σαφεστέρους λόγους, πάσχουν οἱ τοιοῦτοι διὰ τοὺς σκοπούς των νὰ παραστήσωσι διαιρουμένην τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ διατεθειμένην εἰς στάσιν ἐμπόλεμον κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ τῆς Στερεᾶς.

Ἀποτρόπαιος τοιαύτη ἰδέα δὲν εἰσεχώρησε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν τοῦ Πελοποννησίου, ἡ δὲ ἀληθὴς ἐξήγησις τοῦ τωρινοῦ κινήματός του εἶναι τόσον ἀπλῆ, ὅσον οὗτος συμπάσχων αἰσθαντικὰ εἰς τὰ δυσπαραδειγματίστα δυστυχήματα τῆς Ἀργολίδος, Ναυπλίας, Κορινθίας, Τριπολιτζᾶς, Καλαβρύτων, Γαστούνης, καὶ ἄλλων τόπων καὶ ἀπελπιζόμενος ἐκ προσθήκης ἀπὸ τὰ ἐνεργούμενα νέα κινήματα κατὰ τῶν μεσογειῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὸν Γρίβαν καὶ τοὺς ὀπαδούς του Τούρκου ἐβιάσθη νὰ ἐφοπλισθῆ διὰ νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀδίκους προσβολὰς, καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς μελλούσης ἡσυχίας του, συνεργῶν μὲ τὰς νήσους καὶ τὴν Στερεὰν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ ἡγεμόνος Κυριαρχου.

Ἡ κηρυττομένη τοῦ Ναυπλίου Ἀρχὴ, ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ

ταῦτα τὰ κκκὰ ἢ μέρος τούτων, ἐὰν ἔχαιρε τὴν παραμικρὰν ὑπόληψιν καὶ ἐπιρροὴν, ἀπέδειξε δὲ, ἢ ὅτι θέλει τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν πικτελῆ πικραδίαν τῶν δικαίων τοῦ πολίτου, ἢ ὅτι ἀνίκανος νὰ κάμῃ ὅ,τι ὤφειλε, νομιμοποιεῖ διὰ τῆς σιωπῆς καὶ ἀδιαφορίας τὴν ἐντεῦθεν προκύπτουσαν στρατιωτικὴν κατάχρησιν, τὴν λεηλασίαν τῶν τόπων, τὴν καταπάτησιν τῶν δημοσίων δικαίων, καὶ τὸν ἀφανισμόν ὅλων τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων ἐπήγαγεν ἀκόμη ἐκ τούτων τὸ νὰ ᾔηται ἀπλήρωτος ἀκόμη ὁ ἀθῶος στρατιώτης, καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν λυπηρὰν ἀμνηχανίαν ὅλοι ἐπίσης οἱ γενναῖοι ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφορῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, καὶ μάλιστα τῶν παλαιῶν.

Ἡ εἰς Ἄργος συρροὴ πολλῶν αὐτοχειροτονητῶν καὶ βεβιασμένων πληρεξουσίων, ὁποίας δὲν δίδει μεγάλας ὑπονοίας! προσπαθοῦντες οὗτοι νὰ ἀπαρρίζωσι συνέλευσιν ἐθνικὴν, θέλουσι τάχα ἢ δύναται τις νὰ πεισθῇ, ὅτι τοιοῦτοι ὄντες ἐμποροῦν νὰ ἐργασθῶσι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔθνους; ἢ ἀπαθῆς καὶ ἀπὸ νομίμους πληρεξουσίου τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους συγκρότησις μιᾶς ἐθνοσυνελεύσεως δύναται νὰ γίνῃ ὅταν παύσῃ ἡ στρατιωτικὴ ἀταξία, καὶ ἐπανακαλεσθῇ, ὅσον ἢ κοινὴ εἰρήνη τόσον καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν δημοσίων δικαίων διὰ τοῦ ἀνήκοντος τρόπου.

Τὰς βάσεις ταύτας τοῦ δικαίου τῆς Πελοποννήσου κινήματος, ἐπανέλαβον διὰ νὰ δειχθῶσι πόσον εἶναι ἀνίσχυρα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς συκοφαντίας, καὶ ποῖαν ἀνήκει ὁ συναδελφὸς τῆς Ρούμελης ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν συναγωνιστὴν τοῦ Πελοποννήσιον.

Ἐν Καρυταίνῃ 14 Ἰουνίου 1832.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Πελοποννήσου

Θ. Κολοκοτρώνης.

Ἀριθ. 268.

Ἡ ἐπαρχ. Δημογεροντία Τριπόλεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου

Κ. Θεόδωρον Κολοκοτρώνην.

Προλαβόντως διεσπάρη φήμη ὅτι ἡ ὑμετέρα ἐκλαμπρότης

Καὶ μάλιστα ὁ Γενναῖος καθὼς ἐβεβαίωσε τὸν Διοικητὴν τῆς Τριπόλεως Κρίτζον, τὸν Κανέλλον Δεληγιάννην, τοὺς Δημογέροντας καὶ ἄλλους προκρίτους, οἵτινες προσελθόντες εἰς αὐτὸν ἐν Συλύμνῃ τὸν παρεκάλεσαν νὰ μὴ στρατοπεδεύσῃ εἰς Τρίπολιν, οὔτε εἶχε σκοπὸν νὰ μεταβῇ εἰς Τρίπολιν, ἐὰν δὲν εἰσέβαλλον τὰ εἰρημένα στρατεύματα εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὴν ἀπὸ 17 Ἰουνίου ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν πατέρα του (α).

ἀκούσασα τὴν εἰς τὰ ἐνταῦθα ἔλευσιν στρατευμάτων τοῦ στρατηγοῦ Θ. Γρίβα, ἠτοιμάσθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προόδον των προνοουμένη ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἔκτ. τοποτηρητῆς καὶ ἡ Δημογεροντία καὶ ἡ ἐπαρχία ἀνεφέρθησαν ἐγκλίμως πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, στείλαντες ἐπίτηδες τρεῖς πολίτας διὰ νὰ παρακαλέσωσι καὶ προφορικῶς, ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ ἡ μετάβασις τῶν εἰρημένων στρατευμάτων, καὶ καθὼς ἔχομεν ἐκ φήμης πληροφορίας ἕως ὥρας ἐμποδίσθη καὶ λέγεται ὅτι θέλει ἐμποδισθῇ ὀλοτελῶς.

Ἄν καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι αἱ προσπάθειαι σας ὄλαι, σκοπὸν ἔχουσι τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, πλὴν φυλάττοντες ὄλον τὸ σέβας λαμβάνομεν τὴν τόλμην κατ' αἴτησιν τῶν πολιτῶν, νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν γνωρίζοντες τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς σας, καὶ πόσῃ κηδεμονίαν τρέφεται ἰδιαίτερος ὑπὲρ ταύτης τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας, νὰ ἐμποδίσετε τὴν τοποθέτησιν τῶν στρατευμάτων, ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει στρατεύματα τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ὑποκειμένη εἰς κίνδυνον, ἐὰν ἀποκατασταθῇ πεδίον τοῦ Ἄρεως.

Πεπεισμένοι εἰς τὸν ζῆλόν σας καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει ἀκουσθῇ ἡ αἴτησίς μας.

Καὶ μένομεν εὐσεβάστας.

Ἐν Τριπόλει 16 Ἰουνίου 1832. Οἱ Δημογέροντες

(Γ. Σ.) Δ. Λαγοπατόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος, Κ. Παχαρίας.

(α) Σεβαστέ μοι πάτερ!

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπέστρεψα ἀπὸ Συλῖμναν, ὅπου εἶχα

ὑπάγει ν' ἀνταμώσω τὸν κύρ Κανέλλον, τὸν Κρίτζον καὶ τρεῖς προκρίτους Τροπολιτζιώτας ἀποσταλέντας διὰ νὰ μὲ παρακαλέσωσι νὰ μὴν εἰσβάλω εἰς Τριπολιτζᾶν, ἐγὼ ἐπειδὴ δὲν ἔχω κἀμμίαν ἔτοιμασίαν εἰσέτι, διότι ἀκόμη δὲν ἐφάνησαν τὰ περιμενόμενα στρατεύματα, τοὺς ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ κινηθῶ ἂν δὲν κινηθῇ ὁ Γρίβας, ἂν ὁμως κινηθῇ τότε θέλω κινηθῇ ἐναντίῳ τοῦ ἀφεύκτως καὶ ἐγώ. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Τριπολιτζᾶς καθὼς καὶ ὁ κύρ Κανέλλος εἶναι εἰς πῦρ καὶ εἰς θάνατον, καὶ ἔτοιμοι νὰ συνδράμωσι τὸ κίνημά μας· οἱ εἰς τὰ χωρία τῆς Τριπολιτζᾶς διασκορπισμένοι στρατιῶται ρουμελιώται, ἐκτὸς ἐκείνων τοῦ Βλαχοπούλου, οἵτινες φαίνονται σύμφωνοι μαζί μας, ἤρχισαν νὰ συνάζωνται εἰς Τριπολιτζᾶν ἀπὸ τὸν φόβον τους, νὰ πιάσουν τὰ καλὰ σπήτλια καὶ νὰ ὀχυρόνωνται, εἶναι ἕως 450· πλὴν εἰς Τριπολιτζιώται μοῦ παρήγγειλαν, ὅτι εἶπον εἰς αὐτοὺς εἶναι μόνοι των ἱκανοὶ νὰ τοὺς διώξουν ἀπὸ τὴν πόλιν των, ἂν δὲν τοὺς εἰσακούσουν ν' ἀναχωρήσουν· οἱ εἰς τοῦ Δάρα στρατιῶται τοῦ Μπότζαρη ἐτραβίχθησαν εἰς Κανδύλα. Περὶ τοῦ Γρίβα ἄλλοι λέγουσι ὅτι ἔρχεται, ἄλλοι ὅτι δὲν τὸν ἀκολουθεῖ τὸ ἀσκέρι του, καὶ ἄλλοι, ὅτι τὸν διέταξαν νὰ τραβιχθῇ εἰς Πιάδαν, ὅλα ὁμως τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα εἶναι ἀβέβαια.

Γράφετε ῥητῶς ἀπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς διαφόρους φίλους μας, διότι ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ δὲν εὐκολύνομαι, διὰ ζαερέδες ὅπου μὲ γράφετε νὰ οἰκονομηθῶ ἐδῶθεν πρὸς τὸ παρὸν, δὲν θέλω δυνηθῆ, διότι ἀκόμη οἱ κάτοικοι δὲν τολμοῦν νὰ θερίσουν, καὶ θὰ τοὺς βάλλω νὰ θερίσουν μὲ τὸ ζόρι, ἀλλ' ἕως ὅτου νὰ θερισθοῦν, νὰ ἀλωνισθοῦν, καὶ νὰ στεγνώσουν, θ' ἀπεράσουν τοὐλάχιστον δέκα ἡμέραι, διὰ τοῦτο προφθάσετέ μας αὐτόθεν κἀμμιά χιλιάδα οἰκιάδας ἀλεύρι, ἐπειδὴ μόλις δι' αὔριον ἔχομεν ἀκόμη ἀλεύρι.

Σᾶς περικλείω τὸ γράμμα τοῦ Μπαρμπιτζιώτη ἀναγνώσετέ το καὶ γράψετέ μοι τὴν γνώμην σας.

Ἐν τούτοις σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω μὲ τὸ προσῆκον σέβας

Βαλτέτζι 17 Ἰουνίου 1832.

Ὁ υἱὸς σας

I. Θ. Κολοκοτρώνης.

Ἡ φατρία τῶν Μεγάρων υπερβαλόντως δυσαρεστηθεῖσα διὰ τὸ κίνημα τοῦ Κολοκοτρώνη ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἔσπερεῖτο πολλῶν μέσων καὶ ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἐπροσδόκα ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κολοκοτρώνου ὑπερασπιζομένων ἐπαρχιῶν, κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἀποκηρυχθῇ οὗτος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ματαίως· ἐπειδὴ ὡς εἴπομεν τρία μὲν ἐκ τῶν ἐπτὰ μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐπεδοκίμαζον τὰς πράξεις τοῦ Κολοκοτρώνη, ὁ δὲ Ὑψηλάντης δὲν συγκατετίθετο εἰς τὴν ἀποκήρυξιν· ὥστε μόνοι οἱ τρεῖς ἐγκύρωσ τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ πράξωσιν, οὔτε ἐπραξάν, διότι κατὰ τὸ Δ'. ἄρθρ. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 330 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας πᾶν ἔγγραφον τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἔχη ἰσχὺν ἀνάγκη νὰ ὑπεγράφετο ὑπὸ 5 τοῦλάχιστον μελῶν, ἅτινα ἀπήρτιζον τὴν πλειοψηφίαν, ἐπίσης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνήκων εἰς τὸ σύστημα τοῦ Ζαΐμη, ὡς ἀρμόδιος οὐδὲν ἐπραξε κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνου. Μόνον δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν παρανόμως καὶ ἐκτὸς τῶν ὀρίων τῆς ἐξουσίας του, ἀπέυθυνεν εἰς τὰς ὑπαρχούσας Διοικητικὰς ἀρχὰς κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνου διακήρυξιν, ἣτις ὁμως εἰς πολλὰ ὀλίγα μέρη ἐγνωστοποιήθη, καθ' ὅσον εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τοῦ Κράτους δὲν ὑπῆρχον ἀρχαί.

Ἄφοῦ λοιπὸν τὰ ρηθέντα ἄτακτα στρατεύματα ὑπὸ τὸν Θ. Γρίβαν εἰσέβαλον ἐξ Ἄργους εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας, ἐν οἷς ἦτον καὶ 400 ἵππεῖς ὑπὸ τὸν Χατζῆ Χρηστον, ἀκολούθως μετέβη ἐκεῖ καὶ ἄλλος στρατὸς πρὸς ἐνίσχυσίν των, ἤρξατο, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Διοικητοῦ Γκρίτζου πρὸς τὸν Γενναῖον, ἐμφύλιος πόλεμος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνου (α).

(α) Γενναϊότατε ἀδελφὲ Γενναῖο !

Ἐλάβομεν τὸ σημερινὸν γράμμα σας, ἴδομεν τὰ γραφόμενά

σας διὰ τὴν πρόβλεψιν τροφῶν. Αὐθημερὸν ἐστείλαμεν καὶ ἀλεῦρι. ὀκ. 500, ἤδη δὲ ξεκινουῦμεν καὶ ἄλλα τέσσαρα φορτία εἰς ἀλεῦρι, ἐφροντίσαμεν τροφὰς ὥστε νὰ τεθῶσιν εἰς τὸν τόπον ἀλεύρου, καὶ ἄλλο ἀκόμη διὰ μερικός. Ἐντοσοῦτω χρειάζεται καὶ ἡ αὐτόθεν πρόβλεψίς σας, ἂν δυνατὸν μετ' ὀλίγον, καὶ ἀκολούθως σὰς ξεκινουῦμεν ἡμέρα τῆ ἡμέρα. Εἰς τὰ βρουστοχώρια νὰ μεταχειρισθῆς κάθε τρόπον διὰ νὰ εὐγουν καρποὶ καθ' ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐκτὸς τῶν προβλεφθέντων, δυσκολευόμεθα νὰ προβλέψωμεν καὶ εἶσθε ἀρκετὸς νὰ κάμνης τὸ καλλίτερον.

Καρόταινα 18 Ἰουνίου 1832.

Οἱ ἀδελφοὶ

Πάνος Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Μπούκουρας, Δημ. Ταγκόπουλος, Φώτιος Ντάρας, Βασ. Ρούλος.

Γενναιότατε Κηπετὰν Γενναῖο !

Δὲν εἶσθε μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρίσετε ὁποίας φθοροποιὰς συνεπείας ἐπιφέρουν καὶ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ εἰς τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων, πόσον ἐξάπτουν τὰ πάθη καὶ ἀπομακρύνουν πᾶσαν διαλλακτικὴν διάθεσιν, τὰ ἐχθροπρακτικὰ κινήματα, τῶν ὁποίων ἀρχὴ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ναι ἀφίνει τελείας ἀβεβιαιότητος εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐπειδὴ σέβομαι τὴν ἀξίαν τοῦ ὀνόματός σου, ὑπόληψιν καὶ τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδίκως πασχόντων κατοίκων ἐνόμισα δεόν νὰ σὰς ἐκφρασθῶ διὰ τῆς παρούσης.

Μεταξὺ τῶν διατρεξάντων ἕως τώρα ἀκροβολισμῶν συνέβη νὰ συλληρθῶσι στρατιῶται καὶ ἀπὸ τοὺς ὑμετέρους, καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἐνταῦθα ὀπλαρχηγῶν. Ὁ ἀρχηγὸς Χατζῆ Χρῆστος μένων σύμφωνος ν' ἀπολύσῃ, ὅσους ἐκ τῶν ὑμετέρων κρατοῦνται ἐνταῦθα, ἀπαιτεῖ ν' ἀπολυθῶσι καὶ ὅσοι τῶν ἰδικῶν του κρατοῦνται ἀπὸ ὑμᾶς, ὥστε νὰ φυλαχθῆ μία ἀνάλογος ἀμοιβαιότης εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐκφρασθὲν πρὸς ἐμὲ παρὰ τοῦ εἰρημένου ἀρχηγοῦ ἐπεφορτίσθην νὰ σὰς κοινοποιήσω, καὶ εἶμαι μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι

Ἀπὸ δὲ τῆς 20 Ἰουνίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου ἐγένοντο
πολλὰ συμπλοκαὶ μεταξύ τῶν εἰρημένων μερῶν εἰς Ζέλι,
Κανδύλαν, Παρθένι καὶ τελευταῖον εἰς Μαντζαγρᾶ, ὅτε
ἐχύθη πολὺ αἷμα ἐκατέρωθεν. Πλὴν ἀναγκασθεῖσα ἡ ἐν

μεσολαβούσης τῆς διατηρήσεως τῆς ἀμοιβαιότητος δὲν θέλει τὸ
ἀποδοκιμάσῃτε, ἐνῶ μάλιστα παρέχει διδόμενον εἰς τὴν κοινω-
φελῆ συνδιαλλαγὴν, μένει λοιπὸν πρὸς ὑμᾶς νὰ δεῖξητε, ὅ,τι
ἀνήκει εἰς τὸν ἔμφρονα χαρακτῆρά σας διὰ ταύτην τὴν περί-
στασιν.

Ἡ στέρησις τῆς ῥοῆς τῶν ὑδάτων, καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς
κοινωνίας τῶν παρακειμένων ἐπαρχιῶν μὲ ταύτην τὴν πόλιν,
ἐπίσης καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν μύλων ἐπροξένησαν μεγάλας κα-
ταθλίψεις εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ
χωρίων, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν διαπραγματεύεται
ἕνας κοινὸς συμβιβασμὸς ἀποβλέπων τὴν ἀποκατάστασιν τῆς
κοινῆς ἐνώσεως καὶ ἡσυχίας, δὲν εἶναι συναῖδον μὲ τοὺς ὄρους
τῆς φιλανθρωπίας νὰ κκταπιέζωνται τόσο ὑπερμέτρως οἱ κά-
τοικοι καθυστερούμενοι τῶν ἀναγκαίων τροφίμων. Δὲν ἀμφιβάλ-
λω, ὅτι συναισθανόμενος τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει ἡ πα-
ρεμπόδισις τούτων τῶν μέσων, θέλει εὐρεθῆτε εἰς θέσιν νὰ
θεωρήσητε ἀναγκαῖον τὸ νὰ διατάξητε, ὥστε καὶ οἱ μύλοι νὰ
μείνουν ἐλεύθεροι, καὶ ἡ ῥοὴ τοῦ νεροῦ νὰ ἐπιτραπῇ, καὶ ἡ
περιορισμένη κοινωνία τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν μὲ ταύτην
νὰ προτραπῇ ὡς καὶ πρότερον.

Τὰ ἀνωτέρω λοιπὸν, περὶ τῆς ἀπολύσεως τῶν κρατουμένων
στρατιωτῶν μὲ τὴν διατήρησιν τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τῆς
ἐλευθερίας τῶν μύλων καὶ λοιπῶν ὡς εἴρηται, πεπεισμένος, ὅτι
θέλει γνωρίσητε ἀναγκαῖον νὰ πραγματοποιηθῶσιν εἰς ταύτην
τὴν περίστασιν, ἀναμῆνω τὴν ἀπάντησίν σας καὶ ὑποσημειοῦ-
μαι μὲ τὴν προσήκουσιν ὑπόληψιν.

Ἐν Τριπόλει τὴν 40 Ἰουλίου 1832.

Ὁ φίλος σας

Ν. Γκρίτζος.

Μεγάροις φατρία ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ Κολοκοτρώνου ἐσυνθηκολόγησε μετ' αὐτοῦ, τὰ δὲ στρατεύματά της ἐπα- νῆλθον εἰς Ἄργος καὶ οὕτω ἀπηλλάγησαν τοῦ ἐπικει- μένου κινδύνου τῶν λεηλασιῶν καὶ τῶν κακώσεων ὅλαι αἱ ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Κολοκοτρώνου τεθεῖσαι ἐπαρ- χίαι ὡς εἴρηται, αἵτινες οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ζημίαν ὑπέ- στησαν, ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι ἐπαθον, ὡς ἐλέχθη, πολλὰ δεινὰ, ὁ δὲ Χατζῆ Χρήστος ἠνώθη μετὰ τοῦ Κολοκοτρῶ- νου καὶ ἔγεινε μετὰ ταῦτα καὶ μέλος τῆς Στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐφοῦ ἡ ἐπαρχία τῆς Μαντινείας ἀπηλλάγη ὑπὸ τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων μετέβη εἰς Τρίπολιν ὁ Τζαβέλλας, ὁ Ῥάγκος, ὁ Βέρες καὶ ἄλλοι, καὶ συσχεφθέντες μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνου ἐκρίθη εὐλογον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς συμφιλιώσεως νὰ καταβῶσιν εἰς Ἄργος. Ἐκεῖ δὲ, ὡς προεῖρηται, συγκεντρωθέντες ὅλοι οἱ ὄπλαρ- χηγοὶ τῆς τε Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὅσοι διέτριβον ἐν Πελοποννήσῳ, ἐσύστησαν τὴν Στρατι- ωτικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις μᾶλλον ἐνήργει ὡς Κυβέρνησις εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας τοῦ Κολοκοτρώνου ἢ το σύμφω- νος ὁ Ζαΐμης καὶ ἄλλοι, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰς ἀπὸ 3, 20 καὶ 27 Σεπτεμβρίου ἐπιστολάς τοῦ Ζαΐμη πρὸς τὸν Κολο- κοτρώνην, αἵτινες κατεχωρήθησαν εἰς τὰ ἐκτεθέντα συμ- βάντα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων καὶ Ναυπλίου.

Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς ὁ Κολο- κοτρώνης διέλυσε τὰ πλεῖστα στρατεύματα καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Τρίπολιν, ὁ δὲ Τζαβέλλας εἰς Πάτρας, τὰ δὲ ὑπὸ τὸν Γρίβαν καὶ λοιποὺς στρατεύματα τῆς Στερεᾶς Ἑλλά-δος κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλα μὲν ἐξῆλθον τῆς Πελοποννήσου μετὰ τοῦ Γρίβα, ἄλλα δὲ ἐτοποθετήθησαν εἰς ὠρισμένας θέσεις.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὴν εἰδικὴν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὴν

ειρημένην ἐποχὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μαντινείας συμβάντων.

Αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐνοικιάσθησαν ὑπὸ τοῦ Χατζῆ Γεωργίου Δημητρίου, ὅστις ἀνήκεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Χατζῆ Χρῆστον, καθὼς καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐκ Τριπόλεως τοῦ Χ. Χρήστου ἄφησεν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν του ὡς κάτωθεν γράφει πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην εἰς τὰς 13 Αὐγούστου.

« Ἀντιπρόσωπόν μου θέλετε γνωρίζει τὸν Κ. Χ. Γεώργιον Δημητρίου ὡς ἄλλον ἐμὲ, καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Γενναῖον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Σεπτεμβρίου ἐξ Ἄργους (λεγούσης οὕτω « Παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀποστείλῃς πέντε χιλιάδας γρόσια ἢ τοῦλάχιστον τρεῖς διὰ τὰ ὁποῖα θέλετε λάβει παρ' ἐμοῦ τακτικὴν ἀπῶδειξιν, τὴν ὁποίαν σὰς ἐσωκλείω, καὶ τ' ἀπερνᾶτε εἰς τὰς προσόδους τῆς Τριπολιτζᾶς) ἐμφαίνεται ὅτι διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐνοικίασε, διότι εἰς τὰ κατάστιχα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάρχει διαταγὴ, ἵνα ἐκ τῆς προπληρωθείσης πρώτης δόσεως (διότι ἡ πληρωμὴ ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τρεῖς δόσεις) ἧτις συμποσοῦται εἰς 24 χιλ. φοίνικας ν' ἀσφαλίση ὁ Χατζῆ Χρῆστος 15 χιλ. δραχμὰς εἰς τὰς προσόδους τῆς Τριπόλεως καὶ βέβαια ἀπέναντι τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους ὑπέβαλλον ἐν Μεγάροις καθόσον αἱ πρόσοδοι ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν ἐπωλήθησαν εἰς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς καὶ μάλιστα ἀνήκοντας εἰς τὸ σύστημα τῶν ἐν Μεγάροις πρὸς ἐξόφλησιν τοιοῦτων λογαριασμῶν. Τοῦτο δ' ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάρχουν σημειώσεις, ἐξ ὧν ἐξάγεται, ὅτι μετρητὰ χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον πολλὰ ὀλίγα ἐτέθησαν.

Ὁ δὲ ρηθεὶς Χατζῆ Γεώργιος ὑπενοικίασε πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην εἰς ἄλλους καὶ ἔλαβε τὴν πρώτην δόσιν,

ὡς νομίζομεν, μεθ' ἱκανῆς ὠφελείας· οἱ δὲ ὑπενοικιασταὶ τὸν Ἰούνιον ἄλλοι μὲν εἶχον μεταβῆ εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐνοικιασθέντα μέρη καὶ ἄλλοι ὄχι, διότι τὸ θέρος, ὡς εἶναι πασίγνωστον, εἰς τὴν ὄρεινὴν ταύτην ἐπαρχίαν βραδύνει, τὰ δὲ στρατεύματα τοῦ Κολοκοτρώνου ἐτοποθετήθησαν τὴν 14 Ἰουνίου εἰς τινα χωρία πλησίον τῆς Τριπόλεως, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἀναφέρει καὶ γίνεται δῆλον καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Κανέλλου Δεληγιάννη (α).

Τὰ ἐν Συλίμνη καὶ Βαλτετζίῳ ἐστρατοπεδευμένα στρατεύματα, ἀώρων ὄντων εἰσέτι τῶν καρπῶν τῆς Τριπόλεως ὡς εἴρηται, ἐπρομηθεύοντο τὰς τροφάς των ἐκ τῆς Μεγαλοπόλεως, τῆς πεδιάδος τῆς Καρυταίνης, καὶ τῆς Λιοδώρας κατὰ τὰς ἀνωτέρω καταχωρηθείσας ἐπιστολάς τῶν

(α) Γενναϊότητα Στρατηγὲ Γενναῖο !

Σὲ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰς ἐφτεινάς ἐθνικὰς προσόδους Τραγάνης, 'Ραφομάτι καὶ Μαρμαριά, τὰς ἔχω ἀγορασμένας ἐγὼ· καὶ κάποιος Μπελοῦκας ἀπὸ Μαρμαριά ἐμπῆκε καὶ εὐγαλε τρεῖς στρατιώτας ἀπὸ αὐτὰ τὰ χωρία, τοὺς ἐπῆρε καὶ 20 σφαχτὰ, καὶ 40 ὀκάδας τυρὶ λέγοντας, ὅτι θὰ τὰ φέρῃ αὐτοῦ, σὲ παρακαλῶ λοιπὸν δι' ἀγάπην μου αὐτὸν τὸν μσκαρὰ νὰ τὸν διώξῃς ἀπ' αὐτοῦ, ν' ἀφίσης καὶ τοὺς τρεῖς στρατιώτας ὅπου εἶναι φερμένοι νὰ πᾶνε εἰς τὰ χωρία τους νὰ θερίσουν, σὲ παρακαλῶ Στρατηγέ, τὰ χωρὶά αὐτὰ εἶναι ἐδικά μου, καὶ νὰ προστάξῃς νὰ μὴν περνᾷ κανεὶς ἀπὸ ἐκεῖ, μήτε νὰ τοὺς πειράζουν, καὶ νὰ διατάξῃς αὐτὸν τὸν Μπελοῦκα νὰ πάῃ νὰ θερίσῃ τὰ γεννήματα του καὶ κυτάξῃ τὴν δουλειάν του, καὶ νὰ μὴ πειράζῃ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς γείτονάς του, καὶ τὰ χωρία αὐτὰ τὰ θέλω νὰ ᾔναι φυλαγμένα ἀπὸ μέρος σου, περισσότερα δὲν σοῦ γράφω.

Τρίπολις 21 Ἰουνίου 1832.

Ὁ πρόθυμος ἀδελφός
Κανέλλος Δεληγιάννης.

ἐπαρχιακῶν συστημάτων τῆς Καρυταίνης καὶ τῆς Μεσσηνίας πρὸς τὸν Γενναῖον ὑπὸ χρονολογίαν 18 Ἰουνίου καὶ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου αὐθρομήτως συνηθροίσθησαν ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν πολλοὶ ἔνοπλοι πολῖται περίξ τῆς Τριπόλεως, ἐπειδὴ δὲ ὁ Τζάμης Καρατάσος καὶ Ἀποστολάρχης καὶ ἄλλοι πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἐναντίων, ἤτοι τοῦ Γρίβα καὶ λοιπῶν, ἠπειλοῦν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Μαντινεϊάν ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Κόρινθον μερῶν πρὸς ἀποκρουσίντων, ὁ Ἀποστόλης Κολοκοτρώνης μετὰ τοῦ Δ. Μπούκουρα καὶ λοιπῶν παραλαβόντες στρατὸν ἐκ Τριπολιτῶν, Γορτυνίων καὶ ἄλλων ἐτοποθετήθησαν εἰς Κανδύλαν. Ἄλλ' ἐκεῖσε εἰς βοήθειαν τῶν εἰσελευσομένων ἐπικουριῶν μετέβησαν ἐκ Τριπόλεως πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὸν Γρίβαν, οἵτινες ὁμῶς ἀποκρουσθέντες ὑπὸ Ἀποστόλου Κολοκοτρώνου ὑπεχώρησαν καὶ ἐπὶ νύκτα εἰς Τρίπολιν.

Τὰ περὶ τὴν Τρίπολιν ἐστρατοπεδευμένα ἀντίθετα στρατεύματα τοῦ Κολοκοτρώνου καὶ τοῦ Γρίβα ἔμενον ἄπρακτα, καὶ πρῶτον περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου συνεκρούσθησαν. Τότε δὲ οἱ κάτοικοι τῆς πεδιάδος τῆς Τριπόλεως φοβηθέντες τὰς σκληρὰς συνεπειὰς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τὰς μὲν οἰκογενείας των μετέφερον εἰς τὰ ὄρη, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κάτωθεν πρωτοτύπου ἐγγράφου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἀριθ. 2280.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Σ. Ἐπιτροπὴν.

Ὡς ἐνοικιαστὴς τῶν ἐφετεινῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας Τριπολιτζᾶς, κρίνω χρέος μου ν' ἀναφέρω ἐν καιρῷ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην τὰς παρατηρήσεις μου περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἀποβλεπούσας εἰς ζημίαν τοῦ Δημοσίου ἔνεκα τῶν περιστάσεων, καθὼς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ δικαίαν ἐξασφάλισίν μου.

Ἡ ἀπ' ἀρχῆς διαμονὴ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἡ ἐσχάτως ἐπαύξησης αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνου, τοποθετημένου εἰς τινα χωρία τῆς ἐπαρχίας ταύτης μὲ ἐπιώρυσιν ἰκανῶν στρατιωτῶν ἔβλαψε καὶ κινδυνεύει νὰ βλάβῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν σύναξιν τῶν ἀνωτέρω προσόδων, ἔτι μᾶλλον καὶ τὰς συνάξεις αὐτῶν τῶν ἰδίων πολιτῶν, καθότι ἀφ' ἑνὸς μέρους ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης, φοβηθέντες διὰ τοὺς γενομένους ἀκροβολισμοὺς μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων ἀνεχώρησαν εἰς τὰ βουνὰ, ἀφήσαντες εἰς διαρπαγὴν τῶν τυχόντων τὰ γεννήματα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅλοι οἱ μερικοὶ ὑπενοικιασταὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς θέσεις των, ἐπειδὴ ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπαπειλοῦντο ἀπὸ τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἰδίους χωρικοὺς, ἐξ ὧν πολλοὶ ἤρχισαν νὰ κάμουν διαμαρτυρήσεις ἐναντίον μου ἀπαιτοῦντες ἀποζημιώσεις.

Ἐκ δὲ τῆς πρώτης δόσεως μόλις τὰ ἡμισυ χρήματα ἐσυναξα, καὶ μολοντοῦτο τὴν ἐμέτρησα ὀλόκληρον εἰς τὸ Ταμεῖον. Περὶ δὲ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης δόσεως οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶναι νὰ συναξῶ ὀβολὸν ἐξ αὐτῶν, διότι θὰ ἐμποδισθῶν ἀπὸ τοὺς μερικοὺς ὑπενοικιαστάς διὰ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποζημιώσεις των, μάλιστα ζητοῦν ὀπίσω καὶ τὰ ὅσα ἐμέτρησα πρὸς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως, καθότι ἀπὸ τὰ χωρία, τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν ἄχρι τοῦδε δὲν ἔλαβον οὐδὲ ὀκτὼ γεννημάτων, οὐδ' ἐλπίζουσι νὰ λάβουν εἰς τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων. Περὶ τῶν συμβάντων λοιπὸν καὶ συμβησομένων ζημιῶν εἰς τὰς ρηθείσας προσόδους, ἡ Κυβέρνησις μόνη δύναται νὰ λάβῃ τ' ἀναγκαῖα ἀσφαλιστικὰ μέτρα, τόσον εἰς τὴν σύναξιν τῶν αὐτῶν προσόδων, ὅσον καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ζημίας εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέρχονται.

Ἐν Τριπόλει τὴν 12 Ἰουλίου 1832.

Ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν ἐφτερινῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας Τριπολιτζᾶς

Χ. Γεώργιος Δημητρίου.

Οἱ δὲ ἔνοπλοι κατετάχθησαν εἰς τὰ ὑπὸ τὸν Κολοκοτρώνην σώματα ἐστρατοπεδευμένα εἰς ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ θέσεις ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς κάτωθι ἐπιστολῆς τοῦ Δ. Καλλέργη (1).

Ἐγκαταλιπόντες οἱ κάτοικοι τὴν ἀκίνητον περιουσίαν των, καὶ μάλιστα τὰ σπαρτάτων εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ κάτωθι ἐγγράφου τῆς δημογεροντίας Τριπόλεως (1).

(1) Γενναϊότατε ἀδελφὲ Γενναῖο!

Μία μάγκα ἀπὸ ὀκτῶ στρατιώτας ἐδικούς μου εἶχον μείνει εἰς Ῥίζας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέρασαν εἰς Παρθένη, καὶ ἐκεῖ ἐπίασαν ἕναν πεζὸν μὲ ἀρκετὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα αὐτὴν τὴν στιγμήν μᾶς ἔφεραν, ἦτον ὅλα μερικά, ἐπίσημον εἰς αὐτὸ δὲν ἦτον κανένα, καὶ σᾶς ἐσωκλείω τὰ πλεόν οὐσιωδέστερα, τὸν δὲ πεζὸν ἐθανάτωσαν, αὔριον τὸ πρῶτ' ἀπερνᾶ ἀπὸ τὸ Παρθένη ὁ Κ. Ἄνας. Βούλγαρης μὲ 50 στρατιώτας μετακομίζοντες εἰς Τριπολιτζᾶν ἑπτὰ φορτία τζιπχανέ, λοιπὸν αὐτὴν τὴν στιγμήν ξεκινῶ 70 στρατιώτας διὰ τὸ Παρθένη ἴσως καὶ ἐμπορέσουν καὶ τὸν συλλάβουν, κτυπῶντες καὶ αὐτοὺς, καὶ αὔριον τὸ πρῶτ' ἡμεῖς ξεκινοῦμεν δι' αὐτοῦ, καὶ γράφετέ μας ἂν ἦναι καλὰ διὰ νὰ ἐλθοῦμεν αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ ὀλιγοστεύομεν.

Ἐν Ζέλι τῇ 16 Ἰουλίου.

Ἀσπάζοντά σας

Ὁ ἀδελφός σου

Δ. Καλλέργης.

(1) Αριθ. 368.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Τριπόλεως.

Πρὸς τοὺς προκριτοδημογέροντας καὶ κατοίκους τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως.

Ἡ Δημογεροντία δὲν ἔλειψε κατὰ χρέος νὰ σᾶς κοινοποιῇ τὰς διακηρύξεις τῆς Διοικήσεως καὶ τὰς προσκλήσεις τῶν ἀρ-

Ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα ἑστεροῦντο τροφῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο μέσον εἶχον πρὸς προμήθειάν των, κατὰ διαταγὴν διαφόρων σωματαρχῶν ἐξήλθον στρατιῶται καὶ ἐβίαζον τοὺς ἀόπλους πολίτας, οἵτινες δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν στρατὸν ἵνα θερίσωσι τὰ γεννήματά των, καὶ τοιοῦτο-τρόπως οὗτοι ἐθερίζον, ἀλώνιζον καὶ διὰ τῆς φροντίδος τῶν ὑπὸ τοῦ Κολοκοτρώνου καὶ διαφόρων ἄλλων σωμα-ταρχῶν διορισθέντων φροντιστῶν μετεκόμιζον τοὺς καρ-ποὺς εἰς τὰ διάφορα στρατόπεδα. Εἰς τοιαύτην ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη κατάστασιν ἐνοικιασται δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπάρχουν, τοῦτο δὲ ἀναφέρει καὶ αὐτὸς ὁ ἐνοικιαστής εἰς τὸ ἀπὸ 12 Ἰουλίου ἔγγραφόν του, ἐπίσης ἀναφέρει τοῦτο

χρηγῶν Χ. Χρήστου καὶ Θ. Γρίβα, μὲ τὰς ὁποίας σὰς ἐπρο-σκαλοῦσαν νὰ συναχθῆτε εἰς τὰ χωρία σας καὶ νὰ θεωρῆτε τὰς ὑποθέσεις σας ἀφόβως.

Ἡ Δημογεροντία δὲν ἔπαυσε νὰ σὰς συμβουλευῆ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, καθὼς καὶ αὐθις διὰ τῆς παρουσίας της δὲν λείπει νὰ σὰς προσκαλέσῃ διὰ νὰ συναχθῆτε εἰς τὰ χωρία σας καὶ συναΐξετε τὰ γεννήματά σας, νὰ καλλιεργῆτε τὰς ὄψημιάς σας, νὰ ἔρχεσθε ἐλευθέρως καὶ ἀφόβως εἰς τὴν πόλιν, καὶ πω-λεῖτε ὅ,τι ἔχετε, καὶ νὰ ἀγοράζετε ὅ,τι χρειάζεσθε:

Οἱ ἀρχηγεῖ σὰς ὑπεσχέθησαν καὶ σὰς ὑπόσχονται νὰ μὴ βλαφθῆτε εἰς τὸ ππραμικρὸν, ἀλλὰ νὰ συναχθῆτε εἰς τὰ χωρία σας καὶ νὰ θεωρῆτε τὰς ὑποθέσεις σας.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἀκούσετε τὰ ὅσα ἡ Δημογεροντία σὰς συμβου-λεύει, κάθε ζημίᾳ ὅπου ἤθελε σὰς ἀκολουθήσει ἃς ἦναι εἰς λο-γαριασμόν σας, καὶ νὰ μὴ παραπονῆσθε διότι δὲν δύναται ἡ Δημογεροντία τοῦ λοιποῦ νὰ ὑπερασπισθῆ τὰ δίκαιά σας.

Τρίπολις 24 Ἰουλίου 1832.

Οἱ Δημογέροντες

(Τ. Σ.)

Δημ. Λαγοπατόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος.

διὰ τῆς ἀπὸ 17 Αὐγούστου ἐπιστολῆς τοῦ ὀυπενοικιασ-
 τῆς Καρακατζάνης, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κάτωθεν. Καὶ βε-
 βαίως ἐν πληρεστάτῃ ἀναρχίᾳ, ὅτε τὴν τάξιν διεδέχθη
 ὁ πόλεμος καὶ οἱ κάτοικοι διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ ὄρη
 εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐνοικιασταί; ἄλλως τε ἀφοῦ
 τὰ πάντα ἔκειντο ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην τοῦ στρατοῦ, ὁποῖαν
 ἐλπίδα συμφέροντος εἶχον οἱ ἐνοικιασταὶ ἵνα παρευρί-
 σκωνται εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐνοικιασθέντα μέρη; πρὸς ἀπό-
 δεῖξιν τοῦ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἐνοικιαστῆς κατα-
 χωροῦμεν τὴν κάτωθεν ἐπιστολὴν τοῦ ὑπενοικιαστοῦ Κα-
 ρακατζάνη, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι οὗτος ἂν καὶ φρον-
 τιστῆς τοῦ ἱππικοῦ καὶ ἀνώτερος καὶ πιστώτερος ὑπάλ-
 ληλος τοῦ Χατζῆ Χρήστου δὲν ἠδύνατο νὰ συνάξῃ τὰ
 ἐνοικία του ἔχων τοιαύτην ἰσχὺν, πρὶν μᾶλλον εἰς λοιποὶ
 οἵτινες οὐδεμίαν ἰσχὺν εἶχον;

Ἐκλαμπρότητα Ἀρχιστράτηγε!

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐνοικιαστῆς τῶν ἐφετεινῶν ἐθνικῶν προ-
 σόδων τῶν χωρίων Μπερτζοβᾶ, Ρίζαις, Ἀχούρια, Μαγούλα,
 Μπερμπακίου, Ἅγιος Σώστης, καὶ Καπαρέλι, ἐμφανίζομαι πρὸς
 τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα, ἀναφερόμενος ὅτι ἀφοῦ ἄχρι
 τοῦδε δὲν ἠδυνήθην νὰ συνάξω τὰ ἐνοικιαστικὰ δικαιώματά
 μου, ἔνεκα τῶν περιστάσεων, ἀκόμη καὶ σήμερον δὲν ἀναγνω-
 ρίζομαι ὡς ἐνοικιαστῆς ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν ἄνωθεν χω-
 ρίων ἐξικτίας τοῦ Ἀναγνώστου Παναγούλια Κερασιώτου, ὅστις
 περιφέρεται τὰ χωρία, καὶ συνάξει τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα ἐπὶ
 λόγῳ, ὅτι εἶναι φροντιστῆς τῆς ἐκλαμπρότητός σας, καὶ οὔτε
 καταγραφὴν τῶν ὄσων γοννημάτων ἔχει παρμένα θέλει νὰ μὲ
 δώσῃ οὔτε ὡς ἐνοικιαστὴν μὲ ἀναγνωρίζει. Παρακαλῶ λοιπὸν
 τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα νὰ τὸν διατάξῃτε τοῦ λοιποῦ νὰ
 παύσῃ ἀπὸ τοιαύτας καταχρήσεις, νὰ τὸν ὑποχρεώσῃτε νὰ ἔλθῃ
 εἰς τὴν παρουσίαν σας, νὰ μοῦ δώσῃ καταγραφὴν ὅλων τῶν
 γοννημάτων, ὅσα ἔχει συνηγμένα, ὁμοίως νὰ διαταχθῶσι καὶ οἱ

Ὁ Καλλέργης ἐπιστρέφας εἰς Ζέλι καὶ ἀκολούθως εἰς Βαλτέτζι μετὰ τὴν ἐν Μύλοις συμπλοκὴν περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου, ἀπεφασίσθη καὶ ἐτοποθετήθη εἰς Παρθένι πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐρχομένων νέων ἐπικουριῶν τοῦ Γρίβα, ἀλλὰ προσβληθεὶς ἐκεῖ ὑπὸ ἀνωτέρας δυνάμεως στρατοῦ τῶν ἐναντίων, ἐλθόντος ἐκ Τριπόλεως, ὑπεχώρησε, οἱ δὲ ἐναντίοι ἐπανέκαμψαν εἰς Τρίπολιν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Τριπόλεως ἀνεχώρησαν σχεδὸν κρυφίως εἰς τὰς παρακειμένας ἐπαρχίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν φοβηθέντες τὴν λεηλασίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν στέρησιν τῶν τροφῶν, διότι οὐδεὶς τῶν χωρικῶν μετεκόμιζεν ἄλευρον ἢ ἄλλο τι εἰς τὴν πόλιν, τοῦτο δ' ἀναφέρει καὶ ἡ Δημογεροντία εἰς τὸ ἀπὸ 24 Ἰουλίου ἐγγράφον τῆς ὡς εἴρηται. Καὶ οὐ μόνον οἱ πολῖται ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ στρατὸς ἐστενοχωρεῖτο ἐνεκα τῆς μεγάλης στέρησεως τῶν τροφῶν καὶ μάλιστα οἱ ἵππεῖς, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶν τὴν βίαν κατὰ τῶν πολιτῶν, ἵνα θερίζωσι τοὺς καρποὺς τοὺς ὁποίους ἀλώνιζον ἐντὸς τῆς Τριπόλεως μετὰ τοὺς ἵππους των. Ἐπίσης τὸ ἵππικὸν μετέβη εἰς τὸ χωρίον Ζέλι διὰ τροφᾶς, ἀλλ' ἀποκρουσθὲν ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ἄλλων ἐπέστρεψεν ἄπρακτον.

Δημογέροντες, καὶ οἱ κάτοικοι τῶν αὐτῶν χωρίων, νὰ ὁμολογήσουσιν εἰλικρινῶς τὴν ποσότητα τῶν γεννημάτων ὅπου πρὸς αὐτὸν προέδωκαν. Καὶ ἂν εἰς τὸ ἐξῆς εὐαρεστηθῆσι νὰ ἐνεργῇ ὡς φροντιστὴς σὺν ν' ἀναφέρετε πρὸς ἐμὲ ὡς ἐνοικιαστὴν, νὰ λαμβάνη τακτικῶς τὴν ἀναλογίαν τῶν γεννημάτων, ἀφοῦ ταυτοχρόνως διαταχθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων, νὰ μὲ γνωρίζουσι ὡς ἐνοικιαστὴν των ἐμὲ, καὶ ὅχι τὸν σφετεριζόμενον τὰ δημόσια Ἀναγνώστην Παναγούλιαν.

Ἰποσημειοῦμαι μὲ τὸ προσηκόν σέβας

Τρίπολις τῆ 17 Αὐγούστου 1832.

Ὁ πολίτης

Γ. Καρακατζίανος.

Ἄφου, ὡς εἶρηται, ἡ ἐπαρχία Κυνουρίας ἀπηλλάγη ἐκ τῶν στρατευμάτων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Εὐαγγέλη Κοντογιάννη, τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, καὶ ἡ Τριφυλλία ἀπήλασαν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, ἀπεφάσισαν ἵνα δώσωσι συνδρομὴν ὅπως ἐκκαθαρισθῆ καὶ ἡ Τρίπολις ὑπὸ τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, καὶ πολλαὶ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν συνεκεντρώθησαν πέραξ τῆς Τριπόλεως εἰς βοήθειαν τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνου.

Συγκεντρωθείσης ἱκανῆς δυνάμεως νὰ διώξῃ τοὺς ἐναντίους ἦτοι τὸν Γρίβαν καὶ λοιποὺς ἐκ Τριπόλεως, ὁ Γενναῖος ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸν πατέρα του διαμένοντα εἰς Καρύταιναν, ὅστις ἤλθεν εἰς Συλίμναν ἀπέχουσαν σχεδὸν μίαν ὥραν τῆς Τριπόλεως, ἐκεῖ δὲ ἀπεφασίσθη ἵνα μὴ προσβάλουν τοὺς ἐναντίους ἐντὸς τῆς Τριπόλεως, διότι ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ συμβῶσιν ἐμπρησμοὶ καὶ ἀρπαγαί, καὶ δὲν ἐπεθύμουν τὴν βλάβην τῆς πόλεως. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ὁ Κολοκοτρώνης διήρεσε τὸν στρατὸν εἰς δύο σώματα, καὶ τὸ μὲν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον τὸν Γενναῖον διέταξε νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἔξωθεν τῆς Τριπόλεως χωρίον Ματζαγρᾶ, τὸ δὲ ἐτοποθέτησεν εἰς θέσιν ἅγιον Βλάσιον ἐπίσης μικρὸν ἀπέχουσαν τῆς Τριπόλεως. Τότε οἱ ἐν Τριπόλει ἐναντίῳ πρὸς ἀντίστασιν ἐπίσης διαιρεθέντες εἰς δύο σώματα ἐξῆλθον καὶ συνεπλάκησαν μετὰ τῶν σωμάτων τοῦ Κολοκοτρώνου πεισματωδῶς, μάλιστα δὲ εἰς Ματζαγρᾶ, ὅπου εἶναι πεδιάς, ὀρμήσαντες οἱ ἵππεῖς καὶ πολλοὶ πεζοὶ συνήφθη πεισματώδης μάχη διαρκέσασα δύο ἡμερονύκτια, καθ' ἣν πολλὴ αἱματοχυσία ἐκατέρωθεν ἐγένετο. Ἐπὶ τέλους ὁμως ἠναγκάσθησαν οἱ ἐναντίοι, ἦτοι ὁ Γρίβας μετὰ τῶν λοιπῶν νὰ συνθηκολογήσουν μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνου, καὶ κατέλιπον τὴν Τρίπολιν ἀναχωρήσαντες εἰς Ἄργος. Τὸ πλεῖστον ὁμως τοῦ ἵππικοῦ, κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συνθήκης ἔμεινεν εἰς Τρίπολιν ὑπὸ τὸν Κολοκο-

τρώνην ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰς ἀπὸ 13 Αὐγούστου δύο ἐπιστολάς τοῦ Χατζῆ Χρήστου.

Ἐκ λαμπρότατε Ἀρχιστράτηγε!

Ἐχων ὑπ' ὄψιν μου τὴν ἀνά χειράς μου ὑπογραφείσαν συνθήκην, ἀφορῶσαν τὴν κατάστασιν τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων στρατευμάτων καθόσον εἰς τὴν εἰσαχθεῖσαν εὐταξίαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἡσυχίαν σύμφωνος μὲ τὸ δεύτερον ἄρθρον αὐτῆς ἀφίνω τὸν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου Ταγματάρχην Κ. Γεώργιον Μανιάτην, μὲ τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἵππικὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὄσων ἀφορᾷ ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος συνθήκη. Περιττὸν κρίνω νὰ σᾶς ἐπενθυμίσω τὸν ἀποδεδειγμένον ἄξιον χαρακτῆρα, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸ ἀμερόληπτον τοῦ εἰρημένου, τὸν ὁποῖον ἐφοδιάσας μὲ τὰς ἀναγκαίας ὀδηγίας, ἐλπίζω διὰ τῆς εὐτάκτου καὶ σώφρονος διαγωγῆς του νὰ φανῆ σύμφωνος εἰς ὅσα ἢ χρεῖα τὸ καλέσῃ.

Εἶμαι βέβηκος, ὅτι ἀμφοτέρα τὰ μέρη θέλετε καταβάλλει πᾶσαν ἐπαγρύπνησιν νὰ φυλαχθῇ ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία εἰς τοὺς ἀθώους τούτους λαοὺς καὶ ὡς πρὸς τὴν σύναξιν τῶν ἐθνικῶν προσόδων, καὶ ἀπαγόρευσιν τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν σας στρατιωτῶν, ὥστε νὰ μὴν ὑποφέρῃ ὁ τόπος τὰ περιπλέον δεινά.

Ὁ Ταγματάρχης μου εἶναι διατεταγμένος νὰ σᾶς ἀναφέρῃ κάθε αἰτίαν καταχρήσεως ἢ ἄλλου τινος συμβάντος, τὸ ὁποῖον θέλετε διευθύνει μὲ τὸ πατριωτικὸν σας φρόνημα, ἐμποδίζων πάντοτε τὴν εἰσβολὴν τῶν στρατευμάτων, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ προκύψῃ τι, φυλάττων ἕκαστος ἡμῶν τὸν λόγον τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἀπέχων τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Με πλήρη ὑπόληψιν σᾶς ἀσπάζομαι

Τρίπολις 13 Αὐγούστου 1832.

Ὁ ἀγαπητός σας

Υ. Γ.

Στρατ. Ἀρχ. τοῦ ἵππικοῦ

Ἀντιπρόσωπόν μου θέλετε γνωρίζει τὸν Γ. Κ. Χ. Γεώργιον Δημητρίου ὡς ἄλλον ἐμέ.

Ὁ δὲ Χατζῆ Χρήστος κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, ἀφοῦ συνώδευσε μέχρις Ἄργους τὸν Γρίβαν ἐπανήλθε καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνη κατὰ τὸ ἀπὸ 13 Αὐγούστου ἔγγραφον ὡς εἴρηται.

Μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐναντίων στρατευμάτων ὁ Κολοκοτρώνης εἰσελθὼν εἰς τὴν Τρίπολιν διετήρησε τὴν αὐτὴν Δημογεροντίαν, καί τοι συσταθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐν Μεγάροις φατρίας, καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως κατ' αἴτησιν τῆς Δημογεροντίας, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀπὸ 16 Αὐγούστου ἔγγραφόν της, ἐσύστησεν ἐντὸς τῆς πόλεως πολιταρχίαν, εἰς δὲ τὸν Διοικητὴν Κριτζὸν ὡς συγγενῆ τοῦ Ζαίμη ἐπέτρεψε νὰ διαμένῃ εἰς τὴν Τρίπολιν χωρὶς ὅμως νὰ ἐνεργῇ διοικητικὰ καθήκοντα (ὄρα

Ἐκ λαμπρότατε Σεβαστέ μοι Γέροντα Κ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Καὶ τὰ περιστατικά οἶδας, καὶ τὰ πράγματα γνωρίζεις, καὶ τὰ ὁποῖα πρὸς τὴν ἐκλαμπρον Σεβαστότητα τρέφω αἰσθήματα.

ἤξεύρετε ὅτι ἀναχωρῶ ἕως εἰς τὸ Ἄργος ὅπου ἐκεῖ θέλει συνοδεύσω τὸν Ἀρχηγὸν Κ. Γρίβαν νὰ μένῃ ἐκεῖ, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον γράφω τοῦ ποθητοῦ σας υἱοῦ, τὴν οἰκογένειάν μου ἀφίνω εἰς τὴν ἱερότητα τῆς ἐκλαμπρότητός σου καὶ δὲν ἐλπίζω νὰ φανῆτε κατώτερος ὁποίας δοξάζετε ὑπερεξαίρετου ὑπόληψως καὶ ἡ ὑμετέρα οἰκογένεια, καὶ ὁποίας χρεωστῶμεν νὰ δείχνωμεν ὑπερασπίσεις εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀπέναντι τούτου τοῦ ἱεροῦ ἀντικειμένου, ἢ ἀπάντησίς σου ἐκλαμπρότατε νὰ μᾶς δώσῃ νέας χαροποιὰς ἐντυπώσεις.

Εἶμαι βέβαιος νὰ μὲ γνωρίζετε ὅλον ἰδικόν σας, καὶ ἄνδρα φυλάττων τὴν ὑπερεξαίρετον ὑπόληψίν σας.

Μὲ πλήρη ὑπόληψιν

Ὁ ἀγαπητός σου

Ἐν Τριπόλει 13 Αὐγούστου 1832.

Χατζῆ Χρήστος.

τὴν ἀπὸ 16 ἐπιστολὴν τοῦ Ζαίμη πρὸς τὸν Γενναῖον, καὶ
 ἑτέραν τοῦ Κριτζου πρὸς τὸν αὐτόν) (α).

(α) Αριθ. 383.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελο-
 πονήσου Κ. Θ. Κολοκοτρώνη.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Τριπόλεως.

Διὰ τὴν φυλαχθῆ ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐκάστου πολί-
 του, καὶ διὰ τὴν ἐκπληρῆ ἡ Δημογεροντία τὰς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας
 εἶναι ἀνάγκη τὴν διορίσῃ ἡ ὑμετέρα ἐκλαμπρότης ἕναν πολι-
 τάρχην μὲ ὅσους στρατιώτας ἐγκρίνει.

Τοῦτο γνωρίζουσα ἐπάναγκες ἡ Δημογεροντία τὸ καθυπο-
 βάλλει ὑπ' ὄψιν σας. Καὶ μένει μὲ τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Ἐν Τριπόλει 16 Αὐγούστου 1832.

Οἱ Δημογέροντες

Δημ. Αζγοπχτόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος, Κωνσ. Μπαχχρίας.

Κύριε Συνταγματάρχα Γενναῖο!

Ὁ δυστυχὴς Κριτζος εὐρεθεὶς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Τριπο-
 λιτζᾶς εἰς ἐποχὴν δεινὴν καὶ κρίσιμον ἔγεινε θῦμα, ἡ πτωχεία
 του σὲ εἶναι γνωστὴ, πούποτε ἀλλοῦ δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ
 σήμερον, εἰμὴ εἰς τὴν ἰδικὴν σου προστασίαν, σὲ παρακαλῶ
 βοήθησέ τον εἰς ὅ,τι ἤμπορεῖς καὶ θέλει μὲ ὑποχρεώσης με-
 γάλως.

Ἵποσημειοῦμαι μὲ ὄλην τὴν ἀγάπην

Ναύπλιον 16 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ ἀδελφός

Ἄνδρέας Ζαήμης.

Γενναϊότα τε!

Καὶ προφορικῶς ὁ ἴδιος σας ἐξηγήτην τὴν κατάστασίν μου,
 εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθηκα θέσιν ἐκ τῶν περιστάσεων, καὶ ἤδη
 διὰ τῆς παρούσης μου ἐπαναλαμβάνω νὰ σας ἀναφέρω, ὅτι εὐρί-
 σκουμαι κατὰ πάντα τρόπον ἀφανισμένος ἂν ἀπὸ μέρος τῆς γεν-
 ναϊότητός σας δὲν βοηθηθῶ. Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον τοῦ Κ. Ἀν-

Οἱ διασκορπισμένοι ἔνθεν κακεῖθεν κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὡς εἴρηται, ἐπανήλθον εἰς τὰς ἐστίας των, καὶ ἀποκατασταθείσης τῆς τάξεως ἤρξαντο νὰ μετέρχεται ἕκαστος τὸ ἐπάγγελμά του, οἱ δὲ γεωργοὶ νὰ θερίζωσι τὰ ὡς ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀθέριστα εἰσέτι ὄντα ἐν μέρει σπαρτά των, καὶ οὕτω ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ διετέλεσαν μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς Ἀντιβασιλείας. Δι' ἀναφορᾶς των δ' ἀνέφερον πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην ὅσα δεινὰ υπέστησαν οἱ κάτοικοι ὑπὸ τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, δὲν καταχωροῦμεν ὅμως τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμπεριέχονται φράσεις πικραὶ καὶ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὴν ἠθικὴν, δημοσιεύομεν δε τὸ συνοδεῦον ταύτην ἔγγραφον τῆς Δημογεροντίας (α).

δρῆα Ζαχήμε θεωρῆτε καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς παρακλήσεις διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀγάπην σας πρὸς ἐμένα, διορίσετε ἐδῶ τοῦ Κυρίου Μπούκουρα νὰ μοῦ δοθῶσι ἐδῶ ἐκ τῶν συναζομένων χρημάτων ὁποῖαν ποσότητα ἐγκρίνετε διὰ νὰ μὴ ἀναμείνω τελείως ἄδλος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζω ποτὲ νὰ μοῦ τὸ ἀρνηθῆτε, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κ. Ζαχήμε. Μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀποκρίσεώς σας ὑποσημειοῦμαι μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

22 Σεπτεμβρίου 1832 Τριπολιτζᾶ. Εἰς τοὺς δρισμὸς σας
N. Κριτζος.

(α) Αριθ. 487.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχ. Δημογεροντία Τριπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου
Κ. Θεόδωρον Κολοκοτρώνην.

Ἐγλασιέται διαμαρτύρησις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Τριπολιτζᾶς, δι' ἧς οἱ πολῖται ἐξιστοροῦν τὰ ὅσα δυστυχήματα υπέφεραν ἀπὸ τὰς κακοποιὰς δυνάμεις καὶ τουρ-

Οὐχ ἦντο ὁμως ἡ κατάστας τῶν κατοίκων τῆς Τριπόλεως κατὰ τὴν διαμονὴν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων εἰκονίζεται καὶ ἀπὸ τὸ κάτωθεν ἔγγραφον (ὅπερ ἔμελλε νὰ δημοσιευθῇ) τῶν προκρίτων τῆς εἰρημένης πόλεως συνυπογεγραμμένον καὶ ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν, τοῦ ὁποίου μόνον περικοπὰς τινὰς καταχωροῦμεν (πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ διασκορπισμοῦ τῶν κατοίκων) δὲν δημοσιεύομεν τοῦτο ὁλόκληρον (ἐκτὸς ἐὰν προκαλεσθῶμεν) διότι ἀφορῶν μάλιστα τὸν Κ. Ῥήγαν Παλαμίδην ἐμπεριέχει πολλὰς πικρὰς κατ' αὐτοῦ προσωπικὰς προσβολὰς (α).

κικὰ στρατεύματα πρὸς τοὺς ἀντιπρέσβεις τῶν συμμάχων δυνάμεων.

Παρακαλεῖται ἡ ὑμετέρα ἐκλαμπρότης νὰ διευθίνη ὡς οἶδε τὴν εἰρημένην διαμκρτύρησιν, παρασταίνων τὰ δυστυχήματα τῶν κατοίκων τῆς πόλεως καὶ ἐπρχίας.

Διευθίνεται καὶ ἀναφορὰ ὡσαύτως πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐκλαμπρότητα τῶν κατοίκων τῆς ἐπρχίας καὶ πόλεως, δι' ἧς ἐκφράζουν τὰ καθρὰ αἰσθήματά των καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των.

Σχ; προσφέρομεν τὸ ὀφειλόμενον σέβας καὶ ὑποσημειούμεθα
Τρίπολις 29 Αὐγούστου 1832. Οἱ Δημογέροντες

(Γ. Σ.) Δημ. Λαγοπατόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος, Χ. Γιαννόπουλος.

(α) . . . Ἄλλ' ἂν βεβαιωθῇ ὅτι ἡ ἐπρχία αὕτη ἀπαλλαγεῖσθ ἀπὸ τῆς σιδηρᾶς μαστιγῆς τῶν λεγομένων συνταγματικῶν ἀπολαύει σὺν Θεῷ ἡσυχίαν τελείαν . . . .

Εἶναι δὲ ἀπορίας ἄξιον . . . . ἐλησμόνησε ὀλοτελῶς τὰς παραβιάσεις, καὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ὅλα τὰ ἀνυπέροβλητα δεινὰ ὅσα ἡ ἐπρχία αὕτη ἔπαθεν ὅτε ἦτο κατάκτησις τῶν λεγομένων συνταγματικῶν; Διὰ τὴν δὲν ἐνθυμήθη, ὅτι ἅμα πατησάντων τὸ ἔδαφος τῆς Τριπόλεως τῶν στρατευμάτων τοῦ θρηλλουμένου συντάγματος; . . .

Διατί δὲν ἐνθυμήθη ὅτι παρά ποτε τότε διεσκορπίσθημεν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ βουνά, πεπεισμένοι ὅτι ἐκεῖ τὰ ἄγρια θηρία ἔμελλον νὰ δείξωσι εἰς ἡμᾶς περισσοτέραν φιλανθρωπίαν παρά τὸ λεγόμενον σύνταγμα; ποῖα παρακαλοῦμεν ἢ αἰτία δι' ἣν τότε μὲν καὶ πόλεις καὶ χωρία ἔμειναν παντέρημα, καὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἤδη δὲ ἐπαναστρέψαντες οἱ διασκορπισμένοι εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν διάγωμεν ἀσφαλῶς ἐνασχολούμενοι εἰς τὰ ἴδια ἡμῶν ἔργα; ποῖα ἢ αἰτία δι' ἣν τότε ἀσφάλεια πολίτου δὲν ὑπῆρχε, ἤδη δὲ ὑπάρχει εἰς ἐνέργειαν πληρεστάτην, αὐτὰ τὰ πράγματα τὸ φωνάζωσιν, ὁ δὲ... δὲν δύναται νὰ διαστρέψῃ ἀλήθειαν πραγματικὴν ἢ καὶ διεβράβη φωνάζων. Διὰ ταῦτα ἡμεῖς γνωρίζοντες τὸν Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου σωτῆρα Τριπόλεως, καὶ τοιοῦτον αὐτὸν κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὅσα δῆποτε ἐνεργοῦμεν ἢ γράφομεν ἀφότου ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τῆς στυγηρᾶς βίας τοῦ λεγομένου συντάγματος ὅλα τὰ πράττομεν κατ' ἐσωτερικὴν ὑπαγόρευσιν τῆς ἰδίας ἡμῶν συνειδήσεως.

22 Δεκεμβρίου 1832 ἐκ Τριπόλεως.

Νικόλαος Βιζικιώτης, Δημήτριος Ταμπακόπουλος, Χαρ. Ζέγγελης, Δημήτριος Γαλανόπουλος, Παναγιώτης Τζαουσόπουλος, Κωνσ. Λουκάς, Νικόλ. Παναγιωτόπουλος, Γεωρ. Κουφόπουλος, Γεωρ. Αθ. Ἰατροῦ, Γεωρ. Ἀσημακόπουλος, Θεοδ. Λυμπερόπουλος, Θ. Ἀλεξανδρόπουλος, Γεωρ. Ζέγγελης, Δημ. Γεωργίου, Δημ. Ταγαράς, Παναγιώτης Ἡλιόπουλος, Θ. Πετρινός, Γεωρ. Θεοδωρόπουλος, Αθ. Καστρίτης, Δημ. Τζανῆς, Κώστας Σχινᾶς, Δ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ν. Μαντάς, Δ. Φταξόπουλος, Μάρκος Ἀγγελόπουλος, Μιχ. Παρασκευόπουλος, Ν. Μουσαγιόπουλος, Γ. Πανόπουλος, Αθ. Τετίμης, Εὐθύμιος Φωτόπουλος, Π. Μπαρμπιτζιώτης, Γ. Ἀθανασόπουλος, Ν. Παχύγιαννης, Γ. Γεωργόπουλος, Προκόπιος Ἀγγελίδης, Θανάσης Μπιλάλης, Γ. Κωνσταντόπουλος, Κ. Μαραγκός, Γ. Παππᾶ Γεωργακόπουλος, Γ. Μπίκας, Ἡλίας Σκούρας, Ἄνασ. Κανατόπουλος, Γιαννάκης Μιχαλόπουλος, Ἰω. Πετρόπουλος, Κ. Δημόπουλος, Κωνσ. Πετρόπουλος, Θ. Σπυρόπουλος, Ἰω. Ὀρφανίδης, Αθ. Γεωργόπουλος, Ἀντώνιος Ἰρσένης, Δ. Π. Γικννόπουλος, Αθ. Μισχίνης, Γ. Σωτηρόπουλος,

Τὰ ὑπὸ τὸν Κολοκοτρώνην, Τζαβέλαν, Χατζῆ Χρῆστον καὶ λοιποὺς στρατεύματα, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρατευμάτων τοῦ Γρίβα καὶ λοιπῶν ἐκ Τριπόλεως, ἐτοποθετήθησαν ἄλλα μὲν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας, ἄλλα δὲ εἰς Ἀργος, ἐτροφοδοῦντο δὲ ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν.

Ὁ Γενναῖος κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς του περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου συνέστησεν ἐπιτροπὴν συγκεκλιμένην ἐκ τῶν εὐπόλητοτέρων προσώπων, ἤτοι τοῦ Τζιανέτου Χρηστοπούλου, Νικολάου Μπούκουρα τοῦ πρωτοτύπου ἐνοικιαστοῦ Χατζῆ Γεωργίου Δημητρίου καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη πρῶτον ἔργον εἶχεν ἵνα φροντίξῃ περὶ τὴν συλλογὴν τῶν ὑπολειπομένων ἐθνικῶν προσόδων πρὸς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ, κάτωθεν δὲ θέλομεν καταχωρήσει καὶ τὸ ποσὸν τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐτράφησαν, δεύτερον ἡ αὕτη ἐπιτροπὴ ἐπεφορτίσθη νὰ λογαριάσῃ τὸ ποσὸν τῶν γεννημάτων, ἅπερ ἔλαβον οἱ σωματάρχαι καὶ

Πέτρος Βλασόπουλος, Γ. Ν. Πετρόπουλος, Δ. Ἡλιόπουλος Σημαρχέσης, Δημ. Γ. Κουρόπουλος, Κωνσ. Γαλανόπουλος, Κ. Σπηλιόπουλος, Ἀθανάσιος Φακινός, Νικόλαος Ζαραχάνης, Γιάννης Τζιπιανίτης, Παναγ. Μαντᾶς, Σπήλιος Καθαθόπουλος, Σπήλιος Χατζῆ Γιάννη Μπακόπουλος, Π. Μάλιος, δ Δημογέρων Στρήκου, Μῆτρος Θανασόπουλος, Βασίλειος Κοκκινόπουλος, Π. Σταίκου, Κώστας Τζάμης, Γ. Χελιώτης, Ιω. Κομίνης, Διονύσιος Σαρατζόπουλος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Τριπόλεως συνυπογραφομένη ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητά τῶν ἄνωθεν καὶ ὀπίσθεν ὑπογραφῶν.

Τρίπολις. Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ. Οἱ Δημογέροντες

Δημ. Λαγοπατόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος, Κ. Μπαχαρίας,
(Γ. Σ.) Χ. Γιαννόπουλος.

οί φροντισταὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων, διατάξασα συγχρόνως νὰ δοθῶσιν ἀποδείξεις περὶ τῶν παραληφθέντων γεννημάτων ὑφ' ἐκάστου χωρίου τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπενοικιασθῆ, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὑπενοικιαστοῦ Καρακατζάνη πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην, τοῦτο δ' ἐγένετο ἵνα μὴ λάβωσι χώραν διενέξεις μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ τῶν ὑπενοικιαστῶν ὡς πρὸς τὰς παραληφθείσας προσόδους.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ ὑπενοικιασταὶ παρεπονήθησαν εἰς τὸν Κολοκοτρώνην (ὡς ἐν παραδείγματι ἢ κάτωθεν ἀπὸ 18 Αὐγούστου ἐπιστολῆ τοῦ Ἰω. Μανιατοπούλου προκρίτου τῆς Τριπόλεως) ὅτι καὶ τοὶ πληρώσαντες τὴν πρώτην δόσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν δὲν ἐσύλλεξαν τίποτε ἐκ τῶν προσόδων, ὡς ἀναφέρει τοῦτο καὶ ὁ πρωτότυπος ἐνοικιαστής εἰς τὸ ἀπὸ 12 Ἰουλίου ἔγγραφόν του πρὸς τὴν Γραμματεῖαν καὶ ὁ ὑπενοικιαστής Καρακατζάνης πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην διὰ τῆς ἀπὸ 17 Αὐγούστου ἐπιστολῆς του, τὰς ὁποίας ὑπενοικίασεν.

Πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ.

Κολοκοτρώνην.

Ἐκλαμπρότατε ἔχω ἐνοχὴν εἰς τὰς ἐφστεινάς ἐθνικὰς προσόδους τῶν χωρίων Συλῖμνης καὶ Καρτερολίου, σήμερον ὑπῆγεν ὁ ἐπιστάτης διὰ νὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν ἀνωθεν χωρίων τὴν πρώτην δόσιν, τὴν ὁποίαν ἐμετρήσαμεν εἰς τὸν ὀλικὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸν εἶπον, ὅτι ὄχι δὲν χρεωστοῦν νὰ δώσουν, ἀλλ' ἔχουν πρὸς τοῦτοις νὰ λαμβάνουν, πόθεν ὁμοῦς ἐκεῖνοι τὸ ἡξέυρουν, ὅτι αὐτοὶ φαντάζονται, ὅτι θέλει χάσει καθένας τὸ δίκαιόν του.

Θερμοπαρακαλῶ λοιπὸν νὰ διατάξητε αὐτοὺς νὰ μᾶς δώσουν ὅσα ἔχομεν μετρημένα ἢ χρήματα ἢ γέννημα μὲ τὸ δίκαιον διάφορον, καὶ ὑποσημειοῦμαι μὲ τὸ ἀνήκον σέβας.

Ἐὐπειθέστατος πολίτης

Ἰω. Μανιατόπουλος.

Ὁ Κολοκοτρώνης εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτοὺς διέταξε τὴν ἐπιτροπὴν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν καθυστερουμένων προσόδων ὅσα ἐπλήρωσαν διὰ τὴν πρώτην δόσιν, συγχρόνως ὑποχρεωθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πρωτότυπος ἐνοικιαστὴς ἔδωκεν ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις εἰς τοὺς ὑπενοικιαστὰς διὰ τὰς ὀφειλομένας εἰς αὐτὸν δύο ἄλλας δόσεις, ὅθεν ὁ πρωτότυπος ἐνοικιαστὴς ἔλαβεν ὑπὸ τῶν ὑπενοικιαστῶν ὅσα εἶχε συμφηρίσει ἢ προπληρώσει, οἱ δὲ ὑπενοικιασταὶ ἔλαβον ἐκ τῶν ὑπολειπομένων καρπῶν κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς εἴρηται, ὅσα ἐμέτρησαν εἰς τὸν πρωτότυπον ἐνοικιαστήν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Χατζῆ Χρῆστος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ταγματάρχαι διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἵππεῖς εἶχον ἀνάγκην χρημάτων, ἡ ἐπιτροπὴ συνέλεξε ἐκ τῶν κατοίκων χωρίων τινῶν καὶ ὑπὸ τινῶν λεγομένων ὑπενοικιαστῶν 8300 φοίνικας, τοὺς ὁποίους ἔδωκεν εἰς τοὺς ρηθέντας κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἀποδείξεις τοῦ Χατζῆ Χρήστου καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσα δὲ χρήματα ἔδωσαν οἱ ὑπενοικιασταὶ καὶ οἱ κάτοικοι κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεζημιώθησαν εἰς καρπούς.

Ἡ ἀγωγὴ τοῦ Χατζῆ Δημητρίου ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν συναιτέρων αὐτοῦ Ρ. Παλαμῆδου καὶ Χρηστακοπούλου ἀναφέρει ὑπὲρ τὰς διακοσίας χιλιάδας ὀκάδας γεννήματα, καὶ δι' αὐτὰς μὲ ἐνάγουσι νὰ τοὺς ἀποζημιώσω, καταχωρῶ ὅθεν τὸν κάτωθι κατάλογον διὰ ν' ἀποδείξω πόσοι ἐτροφοδοτήθησαν ἐξ αὐτῶν τῶν γεννημάτων ζυγαριῶται ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Μὴ Πελοποννήσιοι.

Κιτῆς, Τζαβέλλας, Ῥάγκος καὶ λοιποὶ	650
Χατζῆ Χρῆστος μερίδες δι' ἀνθρώπους	220
Ἴππους	200

Νικόλ. Ζέρβας	»	»	. . . . .	400
Δ. Καλλέργης	»	»	. . . . .	300
Σκουρτανιώτης	»	»	. . . . .	30
Βελῆς	»	»	. . . . .	30
Μαλισώβας	»	»	. . . . .	60
Γιαννάκης Ζέρβας	»	»	. . . . .	80
Γ. Γεροθανάσης	»	»	. . . . .	30

Ἐκ διαφορῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου.

Γρηγοριάδης	}			600
Παπατζόρης				
Γκρίτζαλης				
Τζιανέτος Χρηστόπουλος	}			400
Ν. Ζαρεφόπουλος				
Α. Κανελλόπουλος				
Πέτρος Ν. Μπαρμπιτζιώτης				250
Θ. Ζαχαρόπουλος				100
Α. Νικολόπουλος καὶ Σκλαβοχωρίτης				150
Ἡλίας Μπουνάρος μὲ Βραστοχωρίτας				150
Κονδάκης μὲ Κ. Ντούσα				200
Γκολφῖνος καὶ Παναγ. Πετμεζαῖοι				120
Σαράντος Βαλτετζιώτης				100
Λάμπρος Ῥιζιώτης καὶ Σβολαῖος				100
Γιαννάκος Κερασιώτης κλπ.				100
Κ. Καρώνης μὲ Τζιπιανίτας				60
Δ. Καραμεσουτής				60
Β. Μπερτζοβίτης				50
Κ. Μανέτας μὲ Τριπολιτζιώτας				60
Κ. Γαρδελῖνος				20
Ἀπος. Κολοκοτρώνης ἔχων ἔκ διαφορῶν μερῶν στρατιώτας				400
Β. Δημητρακόπουλος μὲ Ἄλωνιστιώτας καὶ λοιποὺς				300
Α. Κορέλας μὲ Ἄρκουδομερίτας καὶ				
Α. Κολοκοτρώνης				150
Γ. Πλαπούτας μὲ Λιοδωρησίους				250
Ἀργύρης Ἀποσκύτης, Θ. Σουλιμιώτης καὶ λοιποὶ Ἄκοβοπε- ραμερήσιοι				250

Β. Ντρούκας, Α. Παπαδημητρόπουλος και λοιποὶ Καρυτινο- καμπήσιοι	200
Α. Κουλόχερας, Διάκος Σινανιώτης και λοιποὶ Δεονταρίται Σταμάτης Μήτζας και Κρανιδιώται	150 100
Α. Παπαγιαννόπουλος, Π. Τζαλόφας με Δημητζανίτας	50
Α. Σταυρόπουλος και Σ. Οικονόμου με Ζυγοβιστινοὺς	80
Δ. Ροῖλὸς με Στεμιτζιώτας	50
Δ. Μπούκουρας με Μαγουλιανίτας, Βαλτεσινιώτας και λοιποὺς	100
Ν. Μπούντουνας με Καρυώτας	80
Αλ. Κατριμπάνος με Ίσαριώτας	80
Γιαν. Βανουκιώτης	50
Κραμποβίται, Τριμπουνίται και λοιποὶ	80
Πετροβαῖοι με Γαραντζέους	100
Γ. Σπυλιόπουλος, Θεοφιλόπουλος και Πετρακόπουλος	80
Θ. Πετρινὸς με Περθοριώτας και Συλιμνιώτας	50
Κ. Ἀλεξόπουλος με Λεβιδιώτας	60
Μπαλήλης και Γεωργάκης με Νταρέους	60
Π. Κοκκῶνης	60
Ν. Καραχάλιος	30
Πολιταρχεία Τριπόλεως	50
Γ. Φεζόπουλος και Ῥοδόπουλος	60
Γ. Λεχουρίτης	70
Γ. Τούμπλης με Πισινοχωρίτας	50
Σπ. Διβριτζιώτης και Στριφτόμπολας	30
Γιάννης Κρανίδης	40
Γ. Ἀγαλλόπουλος	70
Τζαμαλῆς με Ἀσηλαναγέους	50
Μήτηρος Δευκαδίτης και Κ. Μοθωνίδης	30
Εἰς μικρὰ σώματα μερίδας	80
Εἰς τοὺς Σωματοφύλακας τοῦ γενικοῦ Ἀρχηγοῦ	60
Εἰς τοὺς τοῦ Γενναίου	30
Μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Ἀντιβασιλείας ὁ Κολοκοτρώνης	

ἵνα ἀσφαλίσῃ τοὺς κατοίκους τοῦ πλείστου μέρους τῆς Πελοποννήσου κατὰ πάσης διενέξεως μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, διέταξε καὶ συνετάχθησαν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συστημάτων καὶ τῶν Ἀρχηγῶν οἱ λογαριασμοὶ περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὡς εἴρηται ληφθεισῶν ἐθνικῶν προσόδων, τοὺς ὁποίους ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν δι' ἀναφορᾶς του ὡς Ἀρχιστράτηγος.

Ὅλοι δὲ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην τῶν προσόδων ἐσιώπησαν, συνιδόντες τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων. Καὶ μόνον ὁ πρωτότυπος ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως Χατζῆ Γεώργιος μετὰ τῶν συνεταίρων του Ρ. Παλαμῆδου καὶ Β. Χρηστακοπούλου ἐνήγαγον τὸν Θ. Κολοκοτρώνην καὶ τὸν υἱόν του ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πρὸς ἀποζημίωσίν των, κατασχόντες μετὰ ταῦτα συντηρητικῶς καὶ τὴν περιουσίαν των.

Κοινοποιηθεῖσης δὲ τῆς ἀγωγῆς ταύτης τὸ 1836, ὁ Κολοκοτρώνης ἀνεφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραστήσας αὐτῇ τὰς τότε πολιτικὰς περιστάσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐπραξε, καὶ ἐζήτηι Θεραπείαν, ἣ δὲ Κυβέρνησις ἀναγνώρισασα τοὺς λόγους του ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀσφαλίσῃ κατὰ πάσης ἀπαιτήσεως καὶ ἐξέδωκε τὸν κάτωθι Νόμον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ ἀναφερόμενοι εἰς προλαβούσας ἀποφάσεις περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων τῆς ἀποδεκατώσεως φόρων πρὶν τοῦ ἔτους 1833, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1. Οἱ χρεῶσται τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου, τῶν ὁποίων τὰ δέκατα ἐνοικιάσθησαν, ὅμως δὲν ἐσυναχθησαν ἀπὸ

τὸν νόμιμον ἐνοικιαστήν, ἀλλ' ἐπάρθησαν δι' ἀνωτέρας ἀναποφεύκτου βίας, δὲν θέλουν ἐνοχληθῆ με δευτέραν πληρωμὴν.

Ἀρθρ. 2. Τὸ Δημόσιον δὲν ἔχει κάρμυιαν σχέσιν με τοὺς ὑπενοικιαστάς, οὗτοι λοιπὸν θέλουν ἀποπεμφθῆ πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς των διὰ νὰ ἐξισάσουν τὴν ὑπόθεσιν των.

Ἀρθρ. 3. Ὅταν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστής ἐβλάβη διὰ τούτου, ὅτι δὲν ἠδυνήθη κατὰ μέρος νὰ συνάξῃ τὰ ἐνοικιασθέντα δέκατα, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπάρθησαν τὰ δέκατα ταῦτα, τότε θέλει ξεκαθαρίζεσθαι ἡ ζημία κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου τῶν εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντων δεκάτων, ἡ δὲ ξεκαθαρισθεῖσα ζημία θέλει ἀφαιρεῖσθαι καὶ ἐκπίπτεσθαι ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον, καθόσον τοῦτο καθυστεροῖ εἰσέτι.

Ἀρθρ. 4. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστής δὲν ἠδυνήθη διὰ τὰς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον σημειωθείσας αἰτίας νὰ συνάξῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἐνοικιασθέντα δέκατα καθ' ὅλην των τὴν ἔκτασιν, θέλει ἀπολύεσθαι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅλου τοῦ ἐνοικίου καθόσον τοῦτο καθυστεροῖ εἰσέτι.

Ἀρθρ. 5. Ἄν ὁ πρῶτος ἐνοικιαστής εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν §§. 3 καὶ 4 ἤθελεν ἔχει προπληρωμένον ἤδη τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἡ ζημία αὕτη ἀναπληρώνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ εἰς τὰ προλαβόντα. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς ζημίας ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἀρθρ. 6. Ὅταν ὁ χρεώστης τοῦ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρου δὲν ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν τὰ δέκατά του δι' ἄλλας παρὰ τὰς προσημειωθείσας αἰτίας, τότε ὑπάρχει μεταξὺ τούτων ἰδιωτικὴ διαφορά εἰς τὴν ὁποίαν δὲν σκοπεύομεν νὰ ἐπέμβωμεν.

Ἀρθρ. 7. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἀρμανσπεργ, Γ. Ρίζος, Σμάλιτς, Δρόσος Μαρσόλιας, Α. Γ. Κριεζῆς, Γ. Λασάρης.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τ. ε. Ημετέρου Διατάγματος τοῦ περὶ εἰσπράξεως καθυστερημάτων, προερχομένων ἀπὸ τὰς πρὸ τοῦ 1833 ἀποδεκατώσεις κινούμενοι ἀπὸ ἀνωτέρους λόγους ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἐλάβαμεν μέτρα ἐπιεικῆ, ὁποῖα διὰ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατέστησαν ἀναγκαῖα. Ἢδη δὲ διατάττομεν ὡς πρὸς τὰς περὶ ἀναγωγῆς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, ἀφοῦ ἀκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας τὰ ἐξῆς·

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἐν τῷ προαναφερθέντι ἡμῶν Διατάγματι διαλαμβανομένην κατηγορίαν, καὶ ἔλαβον ἤδη ἢ θέλουν λάβει παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου των, τὰς αὐτόθι ἀναφερομένας συγκαταθέσεις καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν ἠμποροῦν πλέον ὄυτε αὐτοὶ οὔτε οἱ ὑπενοικιασταὶ αὐτῶν ἔνεκα τοῦ κέρδους, τοῦ ὁποίου ἐστερήθησαν ἢ τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων, νὰ κινήσωσιν ἀναγωγὴν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ἀνωτέρας βίας, οὐδὲ ν' ἀπαιτήσωσιν ἔνεκεν τούτου ἀποζημιώσιν τινα· οἱ τελευταῖοι ὁμῶς οὔτοι διατελοῦσιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὸ δημοσίον διὰ τὰ εἰσπραχθέντα δέκατα καὶ ἐνοίκια.

2 Ἀπαντα τὰ Ἡμέτερα Δικαστήρια θέλουν ἀποποιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Νόμου, τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἐναντίον τῶν δρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθησομένης ἀγωγῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνοικιαστῶν.

3. Ὁ Ἡμέτερος, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ὅστις θέλει καταχωρηθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Διατάγματος, λαμβάνει τὴν ἰσχὺν προσωρινοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 4 (16) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Αγρασπέργ, Ι. Ριζος, Σμαλιτζ, Δρόσος Μαρσόλας, Α. Κριεζῆς, Γ. Λασάρης.

Ἄνωτέρω ἀπεδείξαμεν διὰ τῶν ἐγγράφων, ὅτι ὑπῆρχε πλήρης ἀναρχία, πρὸς περισσοτέραν δ' ἀπόδειξιν αὐτῆς καταχωροῦμεν ἀπόσπασμα τῆς προκηρύξεως τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, ἐξ ἧς γίνεται δῆλον ὅτι ὑπῆρχεν τοιαύτη.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς προκηρύξεως τοῦ Βασιλέως.

« Τὸν τόπον τοῦ δεσποτισμοῦ κατέλαβεν ἡ ἀναρχία, ἡ ὁποία πλήττει τὰ νῶτά σας ἀπανθρώπως μὲ τὴν αἰμοσταγῆ μάστιγά της. Καὶ ὅ,τι καλὸν ὁ ἔρωσ τῆς πατρίδος ἀπέκτησε διὰ σᾶς διὰ τοῦ πλέον εὐγενοῦς ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ἀφανίζει ἡ ἐσωτερικὴ διχόνοια διὰ τοῦ πλέον βδελυροῦ ἐγωῖσμοῦ. »

Ναύπλιον 4 Φεβρουαρίου 1833.

Κάμνομεν προσέτι καὶ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν, ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης μετὰ τῶν λοιπῶν σωματαρχῶν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν λεηλασίαν τῶν ἐπαρχιῶν ὡς εἴρηται, μετεχειρίσθη ἐξ ἀνάγκης πρὸς τροφοδότησιν τῶν στρατευμάτων τὰς προσόδους τῶν ἐπαρχιῶν, Τριπόλεως καὶ ἄλλων, τοῦτο μάλιστα δικαιολογεῖται πληρέστατα, καθόσον καὶ σήμερον βασιλευομένης τῆς Ἑλλάδος καὶ μισθοδοτουμένων ἀδρῶς τῶν στρατευμάτων οἱ πολῖται ὑποφέρουν, καθόσον οἱ στρατιῶται καὶ πρὸ πάντων οἱ μεταβατικοὶ, τροφοδοτοῦνται ἐξ ἀνάγκης παντοῦ καὶ πάντοτε ἀπὸ τοὺς πολίτας.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050702